

That time I got Reincarnated as a Slime

Vol 3

တော်ဝင်နန်းမြို့မှ ၁၀များအပိုင်း

Chapter 45...စောင့်ကြည့်နေကြသူများ

ထောက်လှမ်းရေးတပ်ဖွဲ့ကပေးပို့တဲ့ သတင်းကိုဖတ်လိုက်ပြီး လူပုဘုရင်ကြီး Gazelle Dwargo

လေးလေးနက်နက်စဉ်းစားနေပါတယ်။သူ အဲ့slimeကိုစောင့်ကြည့်ဖို့တာဝန်ပေးထားတဲ့

တပ်ဖွဲ့ပြောပုံအရဆိုရင်

သူလျစ်လျူရှုလို့မရတဲ့အချက်တွေပါနေပါတယ်။မကောင်းဆိုးဝါးတွေဆောက်ထားတဲ့မြို့တော်...နောက်နေ

ကြတာလား?ပထမတော့အဲ့လိုထင်မိလိုက်ပေမယ့်

စပိုင်ဆိုတာဘယ်တော့မှဟာသမပြောတတ်ကြဘူးလေ။သူတို့ရဲ့တင်ပြချက်ကို

ခပ်သွက်သွက်လေးပို့လိုက်ပြီးနောက်

ဒီမယ့်နိုင်စရာဇတ်လမ်းကြီးဖြစ်လာရတာပဲ။Orcစစ်တပ်ကြီးကျူးကျော်လာတယ်။ရုတ်တရက်ပေါ်လာတဲ့

လျှို့ဝှက်စစ်တပ်ကြောင့် စစ်ပွဲကြီးပြီးသွားခဲ့တယ်။အဲ့စစ်တပ်က

အဆိုပါslimeရဲ့အဖွဲ့သားတွေ။စာကိုဖယောင်းတိုင်မီးနဲ့ရှို့ပြီး အစပျောက်လိုက်ပါတယ်။နောက်

မျက်လုံးကိုမှိတ်လိုက်ပြီး အချက်အလက်အသစ်တွေကိုစိစစ်ကြည့်နေပါတယ်။လောလောဆယ် တောထဲမှာ

မကောင်းဆိုးဝါးလှုပ်ရှားမှုတွေများလာတဲ့အပြင်ကိုမှ

ထူးထူးခြားခြားဖြစ်ရပ်တွေဖြစ်ပျက်နေတယ်။Veldoraရှိနေကတည်းက

နည်းနည်း၊နည်းနည်းစီများလာပေမယ့် ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်တွေတုန်းကလည်း

အတူတူလောက်ပဲ။နှစ်ဆလောက်ဖြစ်လာမယ်လို့ထင်ထားပေမယ့်ပေါ့...။ဒီတော့ တစ်ယောက်ယောက်က

တောထဲမှာအမိန့်တွေပေးနေတာဖြစ်နိုင်တယ်။ဖြစ်နိုင်တာက slimeနဲ့ပတ်သက်ပြီးတစ်ခုခုလုပ်ချင်နေတဲ့

လူဖြစ်ဖို့များတယ်။ဒီလိုနဲ့ Orcတွေကလည်း

သူတို့ရဲ့ကျူးကျော်မှုကိုရပ်လိုက်တယ်။သူတို့သာလူပုမြို့တွေကိုကျူးကျော်လာရင်

လူတော်တော်များများသေကုန်ကြလိမ့်မယ်။Orcတွေက လူပုတွေကိုမတိုက်ရဲဘူးလို့တွေးရင်

ရူးရာကြတယ်။ဒါပေမယ့်လည်း ကံကိုပဲပုံအပ်နေပြီးဖြစ်ပျက်နေတာတွေကို

မေ့ထားလို့လည်းမဖြစ်သေးပါဘူး။သူ တာဝန်ရှိတဲ့သူနဲ့ချက်ချင်းတွေ့မှရလိမ့်မယ်။ဒီလိုနဲ့

ဘုရင်ကြီးအလျင်အမြန်ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိမ့်မယ်။သူတို့နဲ့ရန်သူမဖြစ်အောင်

အတတ်နိုင်ဆုံးဆက်ဆံရမယ်။အနာဂတ်မှာ တွဲပြီးအလုပ်လုပ်နိုင်ရင်ပိုပြီး

ပျော်လိမ့်မယ်ထင်တယ်။ပြည်နှင့်ဒဏ်ပေးတုန်းကအဖြစ်အပျက်ကို မေ့ထားလိုက်ပြီး

သူတို့နဲ့သေချာလေးဆွေးနွေးကြည့်ဦးမယ်။ဒါမှမဟုတ်လည်း..ပိုစိတ်ချရတဲ့နည်းစနစ်နဲ့ချဉ်းကပ်ရင်ကောင်းမ

လားပဲ။ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပြီး ဘုရင်ကြီးစတင်လှုပ်ရှားပါတော့တယ်။

.....

မိစ္ဆာဘုရင် ၎င်းယောက် တောအုပ်ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး
ရမ်းသမ်းမလုပ်ကြဖို့ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပါတယ်။ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ ပြဿနာမရှိပါဘူး။ဒါပေမယ့်လည်း
အဖြစ်အပျက်တွေကိုဘယ်သူစောင့်ကြည့်မလဲဆိုတာနဲ့ပတ်သက်ပြီး
ထစကားများကြပါတော့တယ်။မိန်းမငယ်လေးပုံစံနဲ့ မိစ္ဆာဘုရင် Milim
Navaဒီအတွေးတွေကိုတွေးလိုက်ပါတယ်။
'ဒီချိုးဘရိန်းတွေကိုသာဒီကိစ္စတွေကိုလွှဲထားလိုက်ရင် အကုန်ရှုပ်ကုန်လိမ့်မယ်'
တကယ့်တကယ်လည်း သူက သူတို့ကိုဗလရှိပြီး ဦးနှောက်မရှိတဲ့အရူးတွေလိုပဲမြင်တာပါ။သေချာပေါက်
ဒီအချိန်က လန်းပြီး စမတ်ကျတဲ့Milimကိုင်တွယ်ရမယ့်အခြေအနေပေါ့။သူကို
Gelmudကိုခုံနဲ့လှမ်းပေါက်ရတာကတော့ သူမဒီအခြေအနေတွေထဲကနေ
အစကတည်းကရုန်းထွက်ချင်လို့ပါ။တကယ်က ဒီကောင်မလေးကိုယ်တိုင်ကလည်း
ချိုးဘရိန်းတွေထဲကတစ်ယောက်ပါပဲလေ။ဒီထက်ပိုတာက အားလုံးထဲမှာမှ စိတ်ဆတ်ပြီး
အရိုးရှင်းဆုံးတစ်ယောက်ပါပဲ။တခြားသူတွေရဲ့အခြေအနေကို ဝေဖန်ပိုင်းခြားတတ်နိုင်စွမ်း
သူမမှာလုံးဝမရှိပါဘူး။
Harpyဘုရင်မဖြစ်ပြီး မိစ္ဆာဘုရင်တွေထဲကတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့
Freyတို့ပျင်းရိနေပါပြီ။Milimကိုမလွှတ်နိုင်တာက သူမသာပွဲကြမ်းလိုက်ရင်
နောက်ကလိုက်ရှင်းရမှာစိတ်ရှုပ်စရာကောင်းလို့ပါ။အဲ့လိုဆိုပေမယ့်လည်း
သူမနဲ့တူတူတွဲလုပ်နိုင်လားဆိုတော့လည်း ဟင့်အင်းပါပဲ။နှစ်ယောက်စလုံးက မိစ္ဆာဘုရင်တွေဆိုပေမယ့်
စွမ်းအားအဆင့်က လုံးဝကြီးကွာခြားနေလို့ပါ။Freyတို့မျိုးစိတ်က
ကောင်းကင်ကိုအုပ်စိုးသူတွေလို့အခေါ်ခံရသူတွေဖြစ်ပြီး သူမကိုယ်တိုင်ကလည်း ကောင်းကင်ဘုရင်မ
ဆိုပြီးကျော်ကြားပါတယ်။မပျံနိုင်တဲ့သူတစ်ယောက်ကိုရှုံးဖို့ဆိုတာက
သူမအတွက်အော့နည်းနာဖွယ်ကောင်းလွန်းလှပါတယ်။သူတို့ရဲ့ထူးခြားစွမ်းရည်ဖြစ်တဲ့ [Magic
Jamming(မှော်ဟန့်တားခြင်း)]က ပျံသန်းမှော်spellတွေကို ဖျက်နိုင်စွမ်းရှိပါတယ်။ဒါကြောင့်
ပင်ကိုယ်မပျံနိုင်တဲ့သူတွေကတော့ အောက်ကိုပြုတ်ကျပြီးသေဆုံးရမှာပါ။နောက်ပြီး မိစ္ဆာဘုရင်မို့လို့
ကောင်းကင်ပေါ်ကပြုတ်ကျလည်းအသက်ရှင်မယ်ဆိုပေမယ့် သူတို့
သူမကိုတစ်ချက်တောင်ချနိုင်မှာမဟုတ်နိုင်ပါဘူး။မပျံနိုင်တဲ့သူတွေကို လုံးဝမကြောက်တာပါ။
ဒါပေမယ့်...အဲ့ထဲမှာ Milim Navaတော့မပါခဲ့ပါဘူး။ဒီကောင်မလေးက နဂါးလူသားမျိုးနွယ်ဝင်ပါ။နောက်ပြီး
အသန်မာဆုံးဘုရင်မ..သူမဘွဲ့ဖြစ်တဲ့ 'Destroyer'က အလကားရထားတာမဟုတ်ပါဘူး။သူမကပျံဖို့
မှော်သုံးစရာမလိုပဲ အဲ့အစား သူမတောင်ပံအစစ်တွေကိုပဲသုံးတာပါ။တိုက်ခိုက်ရင်လည်း
မှော်သိပ်သုံးတာမဟုတ်တော့
Freyလုံးဝအသာစီးရမယ့်အခြေအနေမရှိပါဘူး။သူမရဲ့ဘဝပေးရန်သူပေါ့..ဒါကြောင့်

Milimရဲ့ဆန္ဒတွေကိုလိုက်လုပ်ဖို့ပဲ Freyဆန္ဒရှိတာပါ။သူမ အစည်းအဝေးပွဲမှာဆက်ပြီး
ခပ်ဆိတ်ဆိတ်ပဲနေချင်တာပါ။အကုန်လုံး အေးအေးချမ်းချမ်းပြီးသွားဖို့ပဲ
မျှော်လင့်ပါတယ်လေ....သူမတွေ့လိုက်ပြီး သက်ပြင်းတစ်ချက်မှုတ်ထုတ်လိုက်ပါတယ်။

Lycanthropeတွေရဲ့ဘုရင် ခြင်္သေ့မင်းကြီး Kaion
တော်တော်ကျေနပ်နေပါတယ်။သူ့ဒီအစည်းအဝေးကိုတက်လာတာ အချိန်ဖြုန်းချင်လို့ဆိုပေမယ့်
ဒီရောက်မှစိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတာတွေနဲ့လာတွေ့နေတယ်။ဒီOnieတွေကို
ငါ့လက်အောက်ခံအဖြစ်သိမ်းသွင်းဦးမှပါ...လို့တွေ့လိုက်ပါတယ်။Harpyဘုရင်မ Freyကတော့
ဒါတွေကိုစိတ်ဝင်စားမှာမဟုတ်ဘူး။သူက

Milimပြောတဲ့အတိုင်းလိုက်လုပ်ဖို့ပဲဆန္ဒရှိတာ။Milimကြတော့လည်း သူမကစိတ်ဆတ်ပေမယ့်
တုံးအနေတာတော့မဟုတ်ဘူး။လက်အောက်ခံအဖြစ်သိမ်းသွင်းတာ သဘောတူ၊မတူ
မဲများပေးခိုင်းမလားဆိုပြီး

သူ့မိတ်ဆွေတွေခေါ်လာခဲ့ပေမယ့်....တော်တော်ရိုင်းတဲ့အမျိုးသမီးပါလား...Milimကိုကြည့်ပြီးတွေ့လိုက်ပါ
တယ်။ရုပ်ကိုက ကြည့်ပါလား အတ္တကြီးတဲ့ရုပ်။

စစချင်းပြောရရရင် Gelmudလိုကောင်က မိစ္ဆာဘုရင် ၄ယောက်ကိုလှုပ်ရှားလာအောင်လုပ်နိုင်လိမ့်မယ်လို့
ဘယ်သူကထင်ထားမှာတဲ့လဲ...ဒါကတော့ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ မိစ္ဆာဘုရင်
Claymanတွေ့နေတာပါ။Gelmudက သူ့လူဖြစ်ပြီး သူ့ကိုအဲဒီအလုပ်ခိုင်းလိုက်တော့
ချက်ချင်းသူ့ဆီရောက်လာပြီး အကြံလာတောင်းခဲ့ပါတယ်။ဘယ်လိုပဲသူ့အပေါ်တွေ့တွေ့
Gelmudဆိုတဲ့လူက သူဖြစ်ချင်တာတွေကို သူ့ရဲ့လူကြီး၊လူကောင်းဆန်တဲ့ ယဉ်ကျေးမှုနောက်မှာ
ဖုံးကွယ်ထားတတ်တဲ့ကောင်။

အခု...Claymanနဲ့ Milim...ဘယ်သူက ပိုကြောက်ဖို့ကောင်းတဲ့ရန်သူပါလိမ့်?ဉာဏ်ချင်းပြိုင်ရင်တော့
Milimရှုံးလိမ့်မယ်။Karionတစ်ယောက်တည်းနဲ့ သူမကိုမနိုင်နိုင်ပါဘူး။ဒီအတွေးက

သူ့ကိုဒေါသထွက်စေပေမယ့်လည်း သူမရဲ့တိုက်ခိုက်ရေးနည်းစနစ်တွေကိုသေချာမသိသေးပဲနဲ့ သွားတိုက်ရင်
ရှုံးဖို့ကများမယ်။တစ်ဖက်ကကြည့်ရင် သူ့သာသေချာအကွက်ချစီစဉ်ထားရင်
သူမနဲ့တန်းတူဖြစ်နိုင်လောက်မယ်။မဟုတ်သေးဘူး...ပိုပြီးတောင် သာနိုင်ခြေရှိတယ်။Claymanက
အကုန်လုံးထဲမှာမှာ

အားအနည်းဆုံးပဲ။ဒါပေမယ့်...ဦးနှောက်ကောင်းတဲ့ကောင်ကနိုင်မှာပဲ။နှောက်တစ်မျိုးပြောရရင်
Milimကိုလိမ့်နိုင်ရင် ကစားပွဲထဲကထွက်အောင်လုပ်လို့ရပြီ။Milimရဲ့နှောက်လိုက်ဖြစ်တဲ့ Freyလည်း
အလိုလိုထွက်သွားလိမ့်မယ်။ဒီတော့ တကယ့်ရန်သူက Claymanပဲ။ဒါတော့ Karionသေချာပါတယ်။ဒီတော့
သူ့ဘာဆက်လုပ်သင့်လဲ?Karionနှောက်တစ်ကွက်ရွှေ့ဖို့ သေချာလေးစဉ်းစားနေရပါတယ်။

Claymanကတော့ လူကြီး၊လူကောင်းလိုပြုံးနေရင် တခြားမိစ္ဆာဘုရင်
၃ယောက်ကိုအကဲခတ်နေပါတယ်။Gelmudကို တခြားမိစ္ဆာဘုရင်တွေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးတဲ့သူက
သူကလွဲပြီးဘယ်သူရှိဦးမှာလဲလေ။သူ ဒီလိုမျိုးဖြစ်လာဖို့
နည်းနည်းလေးကြိုးဆွဲလိုက်ရသေးတယ်။Gelmudက မိစ္ဆာဘုရင်တွေရဲ့အာရုံစိုက်တာကိုခံချင်လို့
သူ့ရဲ့မှော်ပစ္စည်းနဲ့ ချပ်ဝတ်တွေနဲ့များခဲ့ပေမယ့် မအောင်မြင်ခဲ့ဘူး။ဒါကြောင့် Claymanက
အစည်းအဝေးကိုခေါ်လိုက်ရတာပဲ။နောက်ပြီး သူလုံးဝရိုးရှင်းတဲ့ မိစ္ဆာဘုရင်
၂ယောက်ကိုပါဖိတ်လိုက်ပါတယ်။သေချာပေါက် မိစ္ဆာဘုရင် Freyပါ ပါလာမှာကိုထင်ရင်းနဲ့ပေါ့။Freyက
ဂရုတစိုက်နေတတ်ပြီး ကောက်ကျစ်တယ်ဆိုပေမယ့် သူ့ကြည့်ရတာ
ဒီအဖြစ်အပျက်ကိုစိတ်ဝင်စားတဲ့ပုံမပေါ်ဘူး။ဒီတော့ အားလုံးက အကြံအတိုင်းပဲပေါ့။
နောက်တိုက်ခိုက်ရေးမှာ တော်တဲ့မိစ္ဆာဘုရင် ၂ယောက်။သူတို့ဘယ်လောက်ပဲတွေးတွေး
အဲ့လောက်ကြီးထက်တဲ့ကောင်တွေမဟုတ်တော့ Claymanကသူတို့ထက်
အသာလေးကျော်နိုင်တယ်ပေါ့။တစ်ချိန်လုံး သူချည်းဦးဆောင်ပြီးဆွေးနွေးခဲ့ပြီး
Gelmudကိုလက်စားချေခိုင်းဖို့တောင် ပြောနေပါသေးတယ်။အဲ့အတွေးနဲ့ သူပြောလိုက်တာက...
“ဟေ့...တွေးကြည့်တာပါ။ငါတို့ တစ်ယောက်ချင်းဆီရဲ့တပည့်တွေကိုလွှတ်ကြည့်ရင်ကော?ဒီလိုဆို
ငါ့သမီးတွေထဲက တစ်ယောက်ကိုပါလွှတ်လိုက်လို့ရတယ်လေ”
Freyမျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး ကြည့်လိုက်ပါတယ်။ကျန်တဲ့ ၃ယောက်သား
ချက်ချင်းတောင့်တင်းသွားပါတယ်။“ငါသာ ဒါကိုငြင်းလိုက်ရင်
နောက်ထပ်ငြင်းဖို့အခွင့်အရေးထပ်ရမှာမဟုတ်တော့ဘူး”
၃ယောက်သားအဲ့လိုတွေးလိုက်ပြီး
သူတို့လက်ခံလိုက်ရပါတော့တယ်။ကျန်တဲ့သူတွေရဲ့မျက်နှာအနေအထားကိုကြည့်လိုက်ပြီး
သူတို့ခေါင်းညိမ့်လိုက်ကာ...
“ဟားဟားဟား...ငါလည်းအဲ့လိုလုပ်ဖို့စဉ်းစားနေတာပဲကွ”
“ထူးဆန်းလိုက်တာ...ငါကောပဲဟ”
“ငါ့ကိုပြောထွက်လာအောင်လုပ်နေတာနဲ့တူတူပါပဲလား...ဒီတော့ ဆုံးဖြတ်ကြပြီးပြီနော်?”
ဒီလိုနဲ့ မိစ္ဆာဘုရင်တစ်ယောက်ချင်းဆီက ရည်ရွယ်ချက်မတူကြပေမယ့်
သူတို့တပည့်တွေကိုလွှတ်ဖို့ပြင်လိုက်ပါတယ်။တကယ်က...သူတို့လုပ်ချင်တာ.....။မကြာခင်မှာပဲ
Rimuruရဲ့ရွာဆီကို မိစ္ဆာ ၃ကောင်လာလည်ကြပါတော့မယ်?

.....
စွန့်စားသူ ၃ယောက် တောထဲမှာလမ်းလျှောက်နေပါတယ်။Cabal,Elen နဲ့
Gidoပါ။သူတို့တောထဲလာရတာကတော့ လက်အောက်ခံခိုင်းမယ့်တောင်းဆိုချက်ကြောင့်ပါ။နောက်

သူတို့Guildခေါင်းဆောင်ရဲ့တောင်းဆိုမှုကြောင့် သူတို့
Rimuruရဲ့မြို့ကိုလည်းဝင်လည်ရပါဦးမယ်။စွန့်စားသူတွေအတွက်
အဲဒါမြို့တော်ကကောင်းကင်ဘုံလိုပါပဲ။နောက် Yakiniku(အသားကင်)ကလည်း
တော်တော်လေးအရသာရှိ။ဒါပေမယ့် သူတို့ပြန်ရောက်လာတဲ့အချိန်မှာတော့
ရွာကြီးကအပြောင်းလဲကြီးပြောင်းလဲပြီး တော်တော်ကြီးနေပါပြီ။အခုတော့ သူတို့မှာ
ချပ်ဝတ်ဌာနတောင်ရှိနေပြီး နေ့သည်အိမ်တွေလည်းရှိနေပါပြီ။လက်ဆောင်အနေနဲ့
သူတို့ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်တွေနဲ့ ဆားတွေကို
သိုလှောင်ဖို့ယူလာကြပါတယ်။သူတို့အတွက်မဟုတ်ပါဘူး...မကောင်းဆိုးဝါးတွေအတွက်ပါ။မြို့ကိုကင်းလှ
ည့်နေတာကတော့ မှင်စာနဲ့ မြေခွေးအတွဲတွေ။သူတို့ရဲ့အရှိန်ကျေးဇူးကြောင့်
ဒီနေရာကလုံခြုံနေရတာပေါ့။ဒီမြို့ကြောင့်ပဲ တောကြီးကပိုအန္တရာယ်ကင်းနေရတာပါ။နောက်ပြီး
သူတို့ဆီကနေလည်း ရှားပါးတဲ့ပစ္စည်းတွေကို အလကားရနိုင်သေးတယ်လေ။ဥပမာ အဆိပ်ပြင်းမြွေရဲ့
အစိတ်အပိုင်းတွေလို၊သမင်ချိုတွေလိုမျိုး။တစ်နေ့နေ့မှာ Armorsaurusရဲ့ချိုတောင်
ရနိုင်သေးတယ်။ဒါတွေကိုသုံးပြီး Guildရဲ့ လက်အောက်ခံသိမ်းသွင်းရေးတောင်းဆိုချက်ကို
အောင်မြင်အောင်လုပ်လို့ရတယ်။သေချာပေါက် လိမ်ရမှာဆိုပေမယ့်
သူတို့မှာလည်းရွေးစရာမှမရှိပဲလေ။အင်း...ကံမကောင်းတာက Brumund လွတ်လပ်သူများအသင်းရဲ့
ခေါင်းဆောင် Fuzue သူတို့အလုပ်အကျွေးပြုနေတဲ့တစ်ယောက်က သူတို့ကိုသံသယဝင်နေပြီလေ။ဒီတော့
ဒီပစ္စည်းတွေကိုချက်ချင်း ပြန်သယ်သွားလို့တော့မရဘူး။လောဘကြီးတာက
သူတို့ပျက်စီးကိန်းဆိုက်စေမယ်ဆိုတော့ စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့လုပ်မှဖြစ်မယ်။ဒီလိုနဲ့ပဲ
သူတို့တောထဲကို လက်အောက်ခံသိမ်းသွင်းဖို့တောင်းဆိုချက်နဲ့တကွ
ရောက်လာရပြန်တယ်။Rimuruရဲ့မြို့တော်ကို ဖြေးဖြေးချင်းလမ်းလျှောက်ရင်းနဲ့ပေါ့။
“ဒါပေမယ့် တကယ်ပါကွာ...ပိုပိုပြီး စားလို့ကောင်းလာတယ်။Shuna-chanက တော်ဝင်မြို့တော်ပေါ်က
စားဖို့မူးတွေလက်ရာကိုမှီတာပဲနော်?”
“အေးကွာ...ငါက အစာရွေးတယ်ဆိုပေမယ့် ဒီကအကုန်လုံး စားလို့ကောင်းနေရပဲ”
“ကိုယ့်လူတို့ရေ..ဒီကိုစားဖို့လာတာမဟုတ်ဘူးဆိုတာတော့ သိတယ်မလား?ငါတို့မှာ
ဒီကိုလာရတဲ့တိကျတဲ့အကြောင်းပြချက်ရှိတာတော့ မှတ်မိကြပါတယ်နော်?”
“ဒီလိုမေးတာတော့ ရူးရာကျပါတယ်ကွာ”
“အေးလေကွာ...နောက်ဆုံးရောက်တာပဲ
၂လလောက်ကြာသွားပြီ...အချိန်တွေတော်တော်လေးကုန်သွားတာပဲ”
“အင်း..တော်တော်တော့ကြာသွားပြီ..ဒါပေမယ့် သူတို့ ရေချိုးကန်
တွေဆောက်လို့ပြီးသွားပြီလားမသိ။ငါမစောင့်နိုင်တော့ဘူးဟေ့”

“တော်ဝင်မြို့တော်မှာလည်း ဒါတွေရှိတယ်။တစ်နေ့လောက်တော့ သွားဖြစ်အောင်သွားဦးမယ်”

“ကမ္ဘာကူးခရီးသည်တွေက အဲနေရာတွေမှာ

အကြာကြီးနေတတ်ကြတယ်မလား?သူတို့အလေ့အကျင့်တောင်ဖြစ်သွားကြပုံပဲ”

“ဟုတ်တယ်မလား?ဒီတော့ သွားကြည့်ကြတာပေါ့။ဒါပေမယ့် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပါ....မင်းသိလား

Gido...ဒီကမ္ဘာမှာ ‘ရေပူရေအေး ရေချိုးတဲ့စနစ်’ဆိုတဲ့

သောက်လန်းကြီးတစ်ခုရှိတယ်ကွ။အရင်တစ်ခေါက်တုန်းက Rimuru-danna

စိတ်ပါလက်ပါပြေနေသေးတယ်။‘သေချာပေါက် ဒီမြို့မှာ ကျွန်တော်တစ်ခုလုပ်ဦးမယ်ဗျာ’ လို့ Rimuru-

dannaပြောလိုက်သေးတယ်ကွ။သဘောပေါက်တယ်မလား Gido...ငါတို့နောက်ဆုံး

သဘောတူထားတဲ့နေရာကိုရောက်ပြီကွ..အဲမှာငါတို့ Shuna-samaနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊Shion-sanနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ်

အတူတူရေချိုးလို့ရရင် ရနိုင်မှာနော်”

“ဘာ....ဘာပြောလိုက်တယ်...!!!!”

“ဟဲ့...နင်တို့တွေ...အချင်းချင်းစိတ်ကူးယဉ်ပြီး ပျော်ရွှင်နေတာကိုတော့ မနှောင့်ယှက်ချင်ပေမယ့်

အနောက်မှာကျန်ခဲ့တာတော့ သိကြတယ်မလား?”

ဒီလိုနဲ့ သူတို့မမြင်ရသေးတဲ့ကောင်းကင်ဘုံလေးဆီချီတက်လာခဲ့ပါတယ်။နောက် သူတို့ခရီးစဉ်မှာ

သူတို့လုံးဝမမျှော်လင့်ထားတဲ့သူနဲ့ ပြန်တွေ့ဖို့ရှိပါသေးတယ်?

.....

Farmasပြည်ထောင်စုရဲ့နယ်ပယ်။Juraတောအုပ်ကို ဘောင်ခတ်ထားပြီး

စက်ဝိုင်းပုံဝိုင်းပတ်ထားပါတယ်။အနီးအနားက ရွာတွေမှာလှည့်လည်ကျက်စားနေကြတာကတော့

တိုင်းပြည်ရဲ့ရှေ့တန်းမြို့စောင့်တပ်တွေပါ။သူတို့ကို မြို့စား Nidole Maigamကိုယ်တိုင်ခန့်အပ်ထားပြီး

အရေးပေါ်ဆိုရင် ရွာတိုင်းကိုရောက်နိုင်ဖို့

လမ်းကြောင်းတွေလည်းသတ်မှတ်ထားပါတယ်။သူတို့ရဲ့ခေါင်းဆောင်ကတော့ Youmu။ဉာဏ်ထက်ပြီး

သန်မာတဲ့သူမှာ ကြံ့ခိုင်တဲ့ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ နေလောင်ထားတဲ့အသားအရေရှိပါတယ်။ပုလည်းမပုသလို

ရှည်တဲ့အထဲမှာလည်းမပါတဲ့ အရပ်။သူပုံက အမြဲတမ်းပတ်ဝန်းကျင်ကို

သတိထားနေတဲ့ပုံပါပဲ။ရုပ်တစ်စက်ကလေးမှမဆိုးတဲ့ သူမျက်နှာက

တော်တော်ခန့်တယ်ပဲပြောရမလား။သူတို့အဖွဲ့ထဲမှာ လူ၃၀ရှိပေမယ့် ခေါင်းဆောင်ကတော့

၃ယောက်ပဲရှိပါသေးတယ်။တိုက်ခိုက်ရေးအဖွဲ့ကို ၃ဖွဲ့ခွဲထားပြီး တစ်ဖွဲ့ကအမြဲတမ်း

စခန်းမှာစောင့်နေရပါတယ်။ဒီတော့ အရေးပေါ်အခြေအနေဖြစ်ရင်

ဖြစ်တဲ့နေရာကိုချက်ချင်းသွားနိုင်ကြပါတယ်။ဒါကြောင့် သူတို့စခန်းချဖို့

သင့်တော်တဲ့နေရာကိုလိုက်ရှာကြပေမယ့် တစ်ရွာမှမသင့်တော်ကြပါဘူး။ရွာတိုင်းက

တောနဲ့အနီးမှာတည်ထားတော့ သူတို့နဲ့တော်တော်လေးဝေးနေပါတယ်။ဒီတော့ အနီးဆုံးရွာကိုတောင်

မြင်းနဲ့ဒုန်းဆိုင်း သွားရင် တစ်နေ့လောက်ကြာနိုင်ပြီး ကုန်စည်လှည်းတွေနဲ့သာသွားရင် စဉ်းစားကြည့်ပေါ့။မြို့စားရဲမြို့က အဝေးဆုံးဖြစ်ပြီး စခန်းချဖို့တော်တော်အခြေအနေဆိုးပါတယ်။နောက်ပြီး ရွာသားတွေရဲ့နေထိုင်ပုံတွေကအဆင်ပြေတယ်လို့တောင်ခေါ်လို့မရတော့ မြို့စောင့်တပ်တွေအနေနဲ့ သူတို့လိုချင်တဲ့ ဧည့်ဝတ်ကျေမှုကိုမရကြပါဘူး။အဲ့တာကြောင့် သူ့နောက်လိုက်တွေထဲမှာ မကျေနပ်မှုတွေရှိလာကြပါတယ်။သူတို့အတွက် စစ်ထောက်ပုံငွေလည်းမရသလို သူတို့ရရင်တောင်မှ ဒီနားမှာဘာမှဝယ်လို့မရနိုင်ပါဘူး။သူတို့ ပိုက်ဆံသုံးတာဆိုလို့ လက်နက်နဲ့ချပ်ဝတ်တွေ ဝယ်တဲ့နေရာမှာပဲသုံးကြတာပါ။

အဖွဲ့ထဲမှာ ပုန်ကုန်မှုမဖြစ်ရတဲ့အကြောင်းက ရွာသားတွေ ဧည့်ဝတ်မကျေကြပေမယ့် သူတို့ကိုတကယ်စိတ်ထဲက ကျေးဇူးတင်နေကြလို့ပါ။စစ်သားတွေက ကြမ်းတမ်းပြီး အရက်သမားတွေဖြစ်ကြပေမယ့် ရွာသားတွေကတော့ ရင်ထဲထိရလောက်အောင် သူတို့တတ်နိုင်သလောက် ဧည့်ဝတ်ကျေကြပါတယ်။ရွာသားတွေအနေနဲ့ သူတို့ကို တကယ်ပဲ မကောင်းဆိုးဝါးတွေဆိုကနေ ကာကွယ်ပေးနေတဲ့သူတွေလို့ နားလည်ထားကြပြီး သူတို့အမြဲတမ်းကျေးဇူးတင်နေကြတော့ ရွာသားတွေအတွက်စစ်သားတွေက ပိုပြီးအလုပ်ကြိုးစားနေကြတာပါ။နောက်ပြီး မြို့စားထင်ထားသလို မကောင်းဆိုးဝါးတွေက ခဏခဏမတိုက်ခိုက်တော့ သူတို့ထဲမှာအသေအပျောက်မရှိရုံသာမကပဲ ဒဏ်ရာကြီးကြီးမားမားရကြတဲ့သူတွေတောင် မရှိကြပါဘူး။

ဒီနေ့လည်း မြက်ခါးဟင်းချိုပဲပေါ့လေ.....

အဲ့လိုတွေ့လိုက်ပြီး Youmuသူလူတွေနဲ့ တောထဲထွက်သွားခဲ့ပါတယ်။ကုန်စည်လှည်းတွေဝင်လို့မရပေမယ့် မြင်းနဲ့တော့သွားလို့ရပါသေးတယ်။သူတို့ဆီလာတဲ့ သားကောင်လေးတွေကိုတော့ မှော်နဲ့အလွယ်လေးတိုက်ပစ်လိုက်လို့ရပါတယ်။သူတို့သာ ကုန်စည်လှည်းတွေခေါ်ရရင် တောင်အောက်ကိုဆင်းတဲ့ အဝေးပြေးလမ်းကိုသုံးကြမှာပါ။အဲ့လိုသွားရင် ရက်ပေါင်းများစွာကြာသွားပါလိမ့်မယ်။ဒီတော့ ပြဿနာကိုရှင်းပြီးသားဖြစ်သွားတာပေါ့။တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ သူတို့ခြေလျင်လျှောက်နေတဲ့ စွန့်စားသူအုပ်စုနဲ့ ပက်ပင်းတိုးပါတော့တယ်။

စွန့်စားသူတွေကို ခေါင်းအစ၊ခြေအဆုံးကြည့်လိုက်ပြီး...သူတို့လက်အောက်ခံသိမ်းသွင်းဖို့ တောင်းဆိုချက်ကြောင့် ရောက်လာကြတာလား? သူတွေ့လိုက်ပါတယ်။ဒီက သတင်းတွေက မြို့တော်ကိုမကြာခဏရောက်သွားပီး တောင်းဆိုချက်တွေကလည်း

မျိုးစုံလှပါတယ်။တစ်ချို့စွန့်စားသူတွေက အတွေးကွန်ရက်ကတစ်ဆင့် သတင်းပို့ကြတဲ့ လျှို့ဝှက်သုတေသနသမားတွေကိုယ်စား ရောက်လာတတ်ကြပါတယ်။တကယ်သာ လက်အောက်ခံသိမ်းသွင်းဖို့ဆိုရင် သူတို့ပတ်ဝန်းကျင်မြို့တွေမှာအရင်ကြေညာကြမှာပါ။ဘာလို့ဆို တခြားအုပ်စုတွေနဲ့ သွားတူနေမှာစိုးလို့ပါ။သူတို့ ဝက်ဝံကြီးကိုလိုချင်တာဆိုရင်တော့

စစ်သားတွေသတ်လိုက်လို့ သေသွားပြီ။ သူတို့ကြည့်ရတာ ဒီထက်ပိုပြီးလုပ်နိုင်ကြမယ့်ပုံတွေပါပဲ။ စကားနည်းနည်းပြောကြည့်တာပိုအဆင်ပြေမယ်ထင်တယ်... အဲလိုအတွေးနဲ့ သူလှမ်းခေါ်လိုက်ပါတယ်။

“ဟေ့... မင်းတို့ ဒီမှာ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ? မင်းတို့ ဝက်ဝံကြီးအတွက်လာကြတာဆိုရင်တော့ အချိန်ကုန်တာပဲအဖက်တင်မယ်နော်”

သူ အဲလိုလှမ်းပြောလိုက်တော့...

“အာ.. မဟုတ်ဘူးဗျ။ အဲ.. မကောင်းဆိုးဝါးတစ်ကောင်ကို လက်အောက်ခံအဖြစ်သိမ်းသွင်းဖို့ဆိုလား?”

“ကိုယ့်လူ... ဘာတွေပြောနေတာတုန်း? ငါတို့လာတာအဲအတွက်ကြောင့်ပဲလေ.. မဟုတ်ဘူးလားဟ?”

“အေးဟ... တကယ့်အကြောင်းအရင်း... သေကော...!”

တော်တော်ပေါ့ဆတဲ့လူတွေပဲ။ Youmu သူတို့အငြင်းပွားနေကြတာကို ဘေးကစစ်သားတွေဝိုင်းလျက်

နားထောင်နေပါတယ်။ တခြားနိုင်ငံက သူလျှို့တွေလား? သူ့မှာ ဒီလူတွေကိုဖမ်းဖို့အမိန့်မရှိပေမယ့်

သူတို့ပြဿနာလုပ်ရင် သူ့အတွက်ရှေ့ရှိနိုင်တယ်။ တောင်းဆိုချက်ကြောင့်မဟုတ်ရင်

သူတို့ဒီမှာဘာလုပ်နေကြပါလိမ့်? သူတွေ့လိုက်ရင်း..

“ထပ်မေးမယ်။ မင်းတို့ ဒီမှာဘာလာလုပ်ကြတာလဲ? ဖြေကြစမ်း။ မဟုတ်ရင် မင်းတို့အသက်ပေးရမယ်နော်”

သူတို့ကိုသတ်ဖို့အစီအစဉ်မရှိပေမယ့်

နည်းနည်းတော့ဟန်ဆောင်ရတာပေါ့လေ။ သူတို့အငြင်းပွားနေတာရပ်သွားပြီး...

“ဘာလာလုပ်လဲဆိုတော့ မြို့တစ်မြို့ဆီသွားနေတာပါဗျ”

သူတို့ကိုယ်စားပြု လူကောင်ကြီးကြီးနဲ့တစ်ယောက်ကဖြေလိုက်ပါတယ်။ ဒီနားမှာ

မြို့မရှိပါဘူး။ အဲတာတော့သေချာပါတယ်... ဒီလူတွေ

မသင်္ကာစရာကောင်းလိုက်တာ။ မြို့စားလက်ထဲအပ်လိုက်ရင်ကောင်းမလား? ဒါပေမယ့်

ငါလည်းအဲလူကိုကြည့်မရဘူး။ ဘာလုပ်ရပါ...?

“မဟုတ်သေးဘူး... တကယ်က... မကောင်းဆိုးဝါးမြို့တော်လိုမျိုး..”

“ဟေ့... မင်းဘာတွေလျှောက်ဖော်နေတာလဲ?”

“ငါ့ကိုမကြည့်နဲ့လေကွာ။ သူတို့ ဒီကိုထပ်မလာဖို့ပြောရင် မင်းမပါပဲငါတို့ချည်းလာမှာနော်”

လျစ်လျူရှုလိုက်ဖို့ကလည်း ဒီလူတွေ တော်တော်မသင်္ကာစရာကောင်းနေတယ်။ ရန်ဖြစ်နေတဲ့

ဥယျာဉ်ကိုကြည့်လိုက်ပြီး သူတို့စကားတွေကိုအတည်ပြုဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။

“မင်းတို့ဘယ်ကလာလဲ စွန့်စားသူတို့? ပြောကြစမ်း။ ဖုံးကွယ်ဖို့မကြိုးစားနဲ့နော်။ ဒါက

Farmasပြည်ထောင်စုပိုင်တဲ့ ရှေ့တန်းမြို့စောင့်တပ်ဖွဲ့ရဲ့ စောင့်ရှောက်မှုအောက်မှာရှိတဲ့မြေ။ ငါက

အဲအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် Youmu”

ဥယျာဉ်သား တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ကြည့်လိုက်ပြီး

လက်လျှော့လိုက်တဲ့ပုံပါပဲ။ သူလျှို့တွေကိုဖော်ရမှာ သူ့အလုပ်မဟုတ်ပေမယ့်

သူလုပ်တော့လုပ်ရမှာပဲ။သူတို့ကို ဒီတိုင်းတော့မလွှတ်ထားနိုင်ဘူးလေ။တိုင်းပြည်တွေက
သူလျှို့ဝှက်မလွှတ်ရဘူးလို့ သဘောတူထားကြပေမယ့်နိုင်ငံတိုင်းက
အဲကတိကိုစောင့်ထိန်းကြမှာမှမဟုတ်ပဲ။ဘယ်တိုင်းပြည်ကလာလဲတော့မသိပေမယ့်
စွန့်စားသူအဖြစ်ယောင်ဆောင်ထားတော့ တော်တော်ညံ့တယ်။စပိုင်တွေအနေနဲ့
သူတို့အသက်အန္တရာယ်ကိုခြိမ်းခြောက်လာရင် တစ်ခုခုလုပ်ရမယ်ဆိုပေမယ့် ဒီလူတွေကသာမန်ပဲ။တကယ်
စွန့်စားသူတွေလား?အဲလိုတွေ့လိုက်ချိန်မှာပဲ...
“မဟုတ်ဘူး။တကယ်ပြောတာ..မကောင်းဆိုးဝါးမြို့တော်ဗျ။ခင်ဗျား
ကျွန်တော်တို့ပြောလည်းယုံမှာမဟုတ်ပါဘူးလေ?”
“နောက်ပြီး...ကျွန်တော်တို့ Rimuru-sanအတွက်လည်းပြသနာမဖြစ်စေချင်...”
“ငါမပါဘူးနော်...စကားကျွံနေတာမင်းနော်..ကိုယ့်လူ။ငါတို့ကို
အဲကနေနှင့်ထုတ်ကြရင်ဘယ်လိုလုပ်ကြမတုန်းဟ?”
ထပ်ပြီးရန်ဖြစ်ကြပြန်ပါပြီ။အံ့ဩစရာပဲ...Youmuတွေ့လိုက်ပါတယ်။သူတို့
လိမ်နေတာတော့မဖြစ်နိုင်ဘူး။ဒီလိုဆို သွားစစ်ကြည့်ဦးမှပါ။ဥယျာဉ်သားကို ဖြန်ဖြေပြီး မြင်းပေါ်တင်ကာ
သူတို့ပြတုံ့နေရာကိုထွက်လာကြပါတော့တယ်။ခုထိမမြင်ဖူးသေးတဲ့မြို့တော်ကို....နောက်ပြီး
သူတို့ဘဝတွေနဲ့ပတ်သက်လာမယ့် မကောင်းဆိုးဝါးတစ်ကောင်ဆီကိုပေါ့။

.....

Next>>>>>>>

>>>>>>> CH 46...နိုင်ငံနာမည်နှင့် စာချုပ်၂ခု

hat time I got Reincarnated as a Slime

Vol 3

တော်ဝင်နန်းမြို့မှ ဘဝများအပိုင်း

Chapter 46...နိုင်ငံနာမည်နှင့် စာချုပ် ၂ခု

မြို့ကပိုပြီးကြည့်လို့ကောင်းလာတယ်ဗျ။

‘ငါကြိုးစားထားတာကိုကြည့်ကြလော့’ လို့တော့ပြောလို့မရဘူးပဲ။ထားပါ...ကျွန်တော်

တခြားအရာတွေကိုပါဆောက်နိုင်ခဲ့တယ်။အိမ်သာတို့၊ရေပိုက်စနစ်တို့၊ပိုးမွှားကာကွယ်ရေးတို့၊နောက်ပြီး

ရေချိုးခန်းတွေပေါ့။ပထမ ၃ခုကို ဂျပန်စတိုင်ဆောက်ထားကြတာပေါ့။နောက်

ကျွန်တော်ပင့်ကူမျှင်တွေနဲ့ ပြတင်းဘောင်တွေလည်းဆောက်ထားလိုက်သေးတယ်။ပထမတော့

အိမ်သာကို သစ်သားနဲ့ဆောက်ကြည့်ပေမယ့် သိပ်အဆင်မပြေဘူးဗျ။ဂျပန်ရိုးရာစတိုင်ဆိုပေမယ့်

ထိန်းသိမ်းဖို့မလွယ်ဘူးဗျ။ဆွေးတတ်တယ်လေ...သိတယ်မလား?ဒါကြောင့်

လူပုတွေကိုလွှဲထားလိုက်တယ်။သူတို့အလုပ်လုပ်ရင် မအောင်မြင်ဘူးဆိုတာမရှိဘူးလေ...ဒီတော့

အိမ်သာပြသနာနဲ့ပတ်သက်ပြီး သူတို့တစ်ခုခုလုပ်နိုင်လောက်မှာပါ။

အတွေးထိန်းချုပ်ခြင်းဆိုတာက ဒီအချိန်မှာတော်တော်အသုံးဝင်သား။အတွေးကွန်ရက်ရဲ့
အဆင့်မြင့်ပုံစံဆိုပေမယ့် အရင်တစ်ခုနဲ့တူတူလောက်ပါပဲ။ဒီတော့ အဲ့ကိုသုံးပြီး
ကျွန်တော်သူတို့ကိုပုံရိပ်တွေပြပေးနိုင်တယ်လေ။ပုံဆွဲရှင်းပြနေရင် အလုပ်ရှုပ်ပေမယ့်
စိတ်ပုံရိပ်နဲ့ပြောပြတာက အဲ့လောက်မဟုတ်ဘူးဗျ။အဲ့လိုဆိုရင်တောင်မှ
သူတို့ကိုအိမ်သာရေဆွဲချတဲ့စနစ်အကြောင်းပြလိုက်တော့..”အဲ့လီဗာလေးကို
ဆွဲချလိုက်ရင်ရေတွေကျလာတယ်လေ...” အဲ့လိုမျိုးထုတ်ဖို့မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုပဲ။အဲ့လိုလုပ်ဖို့က အဆင့်မြင့်
ရေနဲ့ပတ်သက်တဲ့မှော်ကျောက်တုံးတွေ...သူတို့က လေထဲကရေကိုစုပ်မှာကိုး။ဒါပေမယ့် အဲ့တာတွေက
တော်တော်ဈေးကြီးတယ်ဆိုပဲ။နောက်ပြီး ခဏခဏအစားထိုးရမှာဆိုတော့ သူတို့ကိုစစ်တပ်မှာပဲ
သုံးကြတာတဲ့။အမှန်တိုင်းပြောရရင် တော်တော်ချမ်းသာတဲ့သူတွေပဲလုပ်နိုင်မှာ။ကျွန်တော်တို့မှာ
လိုအပ်တာတွေမရှိတော့ ရှိတာနဲ့ပဲလုပ်ကြရမှာပေါ့လေ။နောက်မှပဲ
ရှုပ်ထွေးတဲ့ရေပိုက်စနစ်ကိုလုပ်တော့မယ်။အခုတော့ အားလုံးရေဆွဲချနိုင်အောင်
အိမ်တိုင်းမှာရေပိုက်ခေါင်းတွေထားပေးရမယ်။နောက် အိမ်သာဘောင်တွေမှာရေတွေဖြည့်ပြီးရင်
သူတို့ဆွဲချလိုရပြီပေါ့။ဒီတော့ Kaijinတစ်ယောက် အရင်ကလိုတော်နေတုန်းပဲ။ဒီလိုနဲ့
ကျွန်တော်မကောင်းဆိုးဝါးတွေကို တစ်ကိုယ်ရေသန့်ရှင်းရေးနဲ့ ခံတွင်းသန့်ရှင်းဖို့
အမြဲတမ်းပြောထားရတယ်။အနာတရမဖြစ်အောင်လည်း
လိုက်ကြည့်ရတာအမော။Kaijinအဆိုအရဆိုရင် စွန့်စားသူတွေက [Cleaning
Magic(သန့်ရှင်းရေးမှော်)]သုံးတတ်တဲ့သူတွေနဲ့ မိတ်ဆွေဖွဲ့ရင်ဖွဲ့မဖွဲ့နိုင်ရင်
သူတို့တတ်အောင်သင်ရပါတယ်။ဒီလိုမှပဲ ခရီးရှည်ထွက်ရင်
ညစ်ပတ်တာတွေကိုသန့်ရှင်းလို့ရအောင်ပါ။တစ်ချို့အဆင့်မြင့်တဲ့သူတွေကတော့
ဒီလိုမျိုးသူတို့ကိုယ်သူတို့ ဖုံးထားတတ်ပါတယ်။အခု....ပိုးမွှားကာကွယ်ရေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး....
ခင်ဗျားသိမှာပါ...ဒီတော့ကြီးက ပိုးကောင်တွေ
ဘယ်လောက်ပေါမလဲဆိုတာကို။ကိုယ့်ကိုယ်ကိုကာကွယ်လို့မရတော့ သူတို့ကြောင့်
ရောဂါတွေဖြစ်မှာကြောက်ရတယ်။ကျွန်တော်ကတော့ ပြသနာမရှိပေမယ့်
Hobgoblinတွေကဖျားတတ်တယ်။ဒီတော့
ဒီပြသနာကိုရှင်းဖို့ကြိုးစားကြည့်တယ်။ကျွန်တော်တွေကြည့်တာက
လူမြို့ထဲဝင်ပြီးသွားဝယ်ရင်ကောင်းမလားလို့...ပိုက်ဆံတော့မရှိပေမယ့်ပေါ့။ဟိုငကြောင်
ခုကောင်ကိုဝယ်ခိုင်းကြည့်ပေမယ့် သူတို့ဘာပြန်ပြောလဲသိလား...
“မဖြစ်နိုင်တာမပြောပါနဲ့ဗျ။အဲ့တာတွေက တော်တော်ဈေးကြီးတယ်ဗျ”

“နောက်ပြီး တစ်မြို့လုံးကိုကာနိုင်ဖို့ ဘယ်လောက်ဝယ်ရမလဲဆိုတာမသိဘူးလေ။အဲ့လောက်ပမာဏကို တော်ဝင်မြို့တော်မှာပဲရနိုင်မှာ”

“ကိုယ့်လူ Rimuru..သယ်ပို့ဖို့ ဘယ်လောက်ခက်မယ်ဆိုတာကော တွေးမိရဲ့လား?”

အဲ့လိုပြောပါသတဲ့ဗျာ။ဒီကိုလာတာတော့ဘာမှမပြောပေမယ့်

သူတို့နည်းနည်းလေးတော့အသုံးဝင်သင့်တယ်လေ။နောက်ပြီး ဒင်းတို့ Shunaနဲ့ပိုပြီး

ခင်လာကြပြီ။တစ်ခါတစ်လေ တူတူချက်ကြပြီး..သူမကိုပစ္စည်းတွေဝယ်ပေးပြီး

သူမနဲ့နီးအောင်လုပ်နေကြတာ။နောက် သူတို့နေဖို့အတွက်တောင်

အိမ်သက်သက်ဆောက်ပေးထားရသေးတယ်။မကောင်းဆိုးဝါးတွေရဲ့ မွေးဖွားနှုန်းက

လူတွေရဲ့ဟာနဲ့တူတူလောက်ကို ကျသွားခဲ့တယ်။ဒါကြောင့် နောက်ပိုင်း

လက်ထက်တာနဲ့ပတ်သက်ပြီးဘာဆက်လုပ်ရမလဲဆိုတာ စဉ်းစားရဦးမယ်ဗျ။ကျွန်တော့်အနေနဲ့

Orc၊Goblin နှင့် Lizardmanတွေ

သူတို့ချစ်တဲ့သူတွေကိုပဲလက်ထပ်စေချင်တယ်။သန်မာတဲ့မျိုးဆက်မျိုး

မွေးထုတ်နိုင်ရင်ပိုအဆင်ပြေလိမ့်မယ်။ဒါပေမယ့် ပြဿနာတစ်ခုတော့ရှိတယ်။ကျွန်တော်

မိန်းမအများကြီးယူလို့ရတဲ့စနစ်ကို ခွင့်ပြုပေးသင့်လား?အဲ့စနစ်က

ယောက်ျားဆုံးရှုံးသွားတဲ့မိန်းမတွေအတွက် တော်တော်လေးအထောက်အကူပြုလောက်မယ်။ဥပမာ

Oniတွေဆိုရင် ဘယ်မျိုးစိတ်နဲ့မဆို ပေါင်းဖက်လို့ရပေမယ့်

မလုပ်တာပဲကောင်းလိမ့်မယ်ဗျ။သူတို့ရဲ့မှော်အစွမ်းတွေ အားလုံးအစုပ်ယူခံလိုက်ရပြီး တစ်ချို့ဆို

ပြန်တောင်ကောင်းလာနိုင်မှာမဟုတ်လောက်ဘူး။Benimaruပြောသလိုဆို...

“ဒါပေမယ့် ဒါက Rimuru-samaစိတ်ပူနေရမယ့် အရာမဟုတ်ဘူးမလား?တော်တော်များများက

နာမည်ပေးလိုက်ရင်သူတို့မှော်စွမ်းအားတွေကုန်,ကုန်တတ်သွားလို့ မိစ္ဆာဘုရင်တွေတောင်

အဲ့လိုမလုပ်ကြဘူးလေ။”

အနာကိုဆွလိုက်တာပဲ...ဒီလူတော့...ဒီမှာ...ဒီမှာ။မင်း ခုချိန်ထိ ငါဘယ်နှစ်ယောက်လောက်

နာမည်ပေးခဲ့ပြီးပြီလို့ထင်လဲ...ခုမှလာပြောနေရအောင်။ပြန်ပြန် ပြည့်လာတာကိုပဲ

ကျေးဇူးတင်ရမှာ။အခုကစပြီး မကောင်းဆိုးဝါးတွေကိုနာမည်ပေးတာနဲ့ပတ်သက်ပြီး

ကျွန်တော်ပိုဂရုစိုက်မှဖြစ်တော့မယ်။အင်း...စွမ်းအင်ပြန်ပြည့်တယ်ဆိုတာက

ကျွန်တော်အတွက်တော့ပုံမှန်ပါပဲ။လူကြီးတွေရဲ့အသိလိုမျိုး၊ဘာလိုမျိုးပေါ့။ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပါ...Oniတွေ

မွေးထုတ်နိုင်တဲ့ကလေး ၂မျိုးရှိတယ်။ပထမက မျိုးစေ့နဲ့မွေးကြပြီး နောက်တစ်မျိုးက

ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာဆက်ဆံပြီး မွေးလာတာပေါ့။(သိတယ်မလား?)ပထမတစ်မျိုးက

၂ယောက်ရဲ့မှော်စွမ်းအင်တွေပေါင်းစည်းပြီး အစွမ်းတွေကိုလက်ဆင့်ကမ်းပေးတော့

သူတို့ကအားနည်းသွားကြတယ်။နောက်တစ်ခုကတော့
ခင်ဗျားသိတဲ့အတိုင်းအကုန်လုံးကိုပေးလိုက်တာပေါ့။ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားသက်တမ်းတော့
တိုသွားမယ်ဗျ။(ဟင်..!!!!)
“တစ်ယောက်တည်းဖြစ်ပါတယ်..ဒါတွေစိတ်မဝင်စားဘူး”
ပြောပြတာပါ...စကားမစပ်...အမျိုးသမီးတွေကြတော့
ကွာခြားသွားပြန်တယ်။သူတို့အားနည်းတယ်လို့ထင်တဲ့ မျိုးစေ့ကို ငြင်းပယ်နိုင်တယ်။ဒီတော့
သူတို့အတင်းလက်ခံရရင် လက်တွဲဖော်ကသူမထက်ပိုသန်မာလို့နေမယ်။ဒါပေမယ့်
အဲ့လိုပဋိပက္ခတွေဖြစ်ခဲ့ရင် သူတို့ကလေးမွေးနိုင်ကြတော့ဘူး။နောက်ထပ် ဘယ်သူနဲ့ပဲထပ်ဖြစ်ဖြစ်
ကလေးမွေးနိုင်ခွင့်ပါမရှိတော့တာ။နောက်ပြီး ဒါမျိုးက အဆင့်မြင့်မကောင်းဆိုးဝါးတွေနဲ့
မိစ္ဆာတွေမှာအဖြစ်များတတ်တယ်။မှန်စာနဲ့ တခြားလူတစ်ပိုင်းတွေမှာ
သာလွန်ခွန်အားတွေမပိုင်ဆိုင်ထားတော့ သူတို့ကိုလူတွေနဲ့သိပ်မကွာဘူးလေ။ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့မှာ
ကလေး ၅ယောက်နေ ၁၀ယောက်ထိမွေးနိုင်ပေမယ့် အမေတစ်ယောက်က
၂ယောက်ထက်ပိုမွေးလို့မရဘူးပေါ့။ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်ပါ သူတို့မျိုးဆက်ချန်ထားနိုင်ဖို့
ကျွန်တော်မိန်းမအများကြီးယူတာကိုခွင့်ပြုလိုက်ပါ့မယ်။ဒါပေမယ့် မုဆိုးမတွေပဲရမယ်!နောက်ပြီး
ဒီစည်းမျဉ်းကိုလည်း လိုအပ်ရင်ပြောင်းလဲနိုင်အောင်လုပ်ထားရမယ်။
လပြည့်ညတိုင်း ကျွန်တော်တို့ လက်ထပ်ခွင့်တောင်းတဲ့ပွဲတော်လုပ်ပေးပြီး စုံတွဲအသစ်တွေအတွက်
အိမ်တွေပေးအပ်ပါတယ်။တစ်ကိုယ်တော်တွေကတော့ လက်ရှိအိမ်မှာပဲဆက်နေကြပေါ့။အဲ...သူတို့မှာ
နည်းနည်းအရေးကြီးတဲ့အလုပ်တွေရှိရင်တော့ ကြိုက်သလိုနေလို့ရတာပေါ့။ဒါကတော့
ကျွန်တော့်အပူမှုမဟုတ်ပဲ။တကယ်က ကျွန်တော်အကုန်လုံးစိတ်ကျေနပ်အောင်တော့
လုပ်ပေးနိုင်စွမ်းမရှိပေမယ့် ဒီမြို့က ကျွန်တော်လိုချင်တာတွေကိုတော့
လုပ်ပေးနိုင်တာတွေရှိတာပဲကိုး။တစ်ချို့အကြွေးကိစ္စတွေ၊အိမ်ယာနဲ့ပတ်သက်ပြီး
အချင်းပွားတာလေးတွေဆိုရင် ကျွန်တော်ကဆုံးဖြတ်ပေးရတယ်။အမှန်တော့
အကြီးအကဲတွေကဒီလိုတော်တော်များများကို ကိုင်တွယ်ရတော့ ကျွန်တော်ဝင်ပါရတဲ့ကိစ္စမျိုးဆို
တော်တော်အရေးကြီးတယ်ပဲပြောရမလား...။အကုန်လုံးက
ကျွန်တော်သဘောကျအောင်နေနေကြတော့ ပြဿနာကိုအတတ်နိုင်ဆုံးတော့
ရှောင်ကြလေ့ရှိတယ်။ဒီမကောင်းဆိုးဝါးတွေ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ရိုင်းပင်းကူညီကြတာ
ကျွန်တော်တောင် အံ့ဩယူရတယ်ဗျာ။အစိုးရနဲ့သာအုပ်ချုပ်မိရင်
ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ပဲသုံးသုံး၊အရင်းရှင်စနစ်ပဲသုံးသုံး တဖြည်းဖြည်းနဲ့ပျက်ယွင်းပြီး
ပျက်ဆီးသွားလိမ့်မယ်။ဘုရင်တစ်ပါးတည်းက အုပ်ချုပ်တဲ့နယ်မြေ၊အကုန်လုံး

တန်းတူအခွင့်အရေးရှိတဲ့နေရာ။နည်းနည်းစိတ်ကူးယဉ်ဆန်သလိုဖြစ်ပေမယ့်
သူတို့ကိုဒီလိုဖြစ်လာစေချင်တယ်။

လုံးဝ ဒုစရိုက်သမားမဖြစ်သွားပါစေနဲ့လို့

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုဆုတောင်းမိတယ်။ကျွန်တော်သာအကျင့်မကောင်းတော့ရင် တစ်ယောက်ယောက်က

ကျွန်တော့်ကိုအဆုံးသတ်ပေးစေချင်မိ။ဒါက လက်ထပ်ခွင့်တောင်းကြတဲ့ပွဲတော်ကိုကြည့်ရင်း

ကျွန်တော်တွေနေတာတွေပါ။အခု ကျွန်တော်တို့တတွေ ဒီမှာအခြေကျပြီး

လိုအပ်တဲ့စည်းမျဉ်းတွေ(ထင်ရတာပဲ)ကိုချမှတ်ပြီးပြီဆိုတော့ လူတွေဘယ်လိုနေကြလဲဆိုတာ

သွားကြည့်ချင်တယ်။နောက် ကျွန်တော်ကလူပုံလည်းပြောင်းနိုင်နေပြီဆိုတော့ သူတို့ဆီသွားပြီး

သင်ယူရမယ့်အချိန်ရောက်လာပြီ။သာမန်ဆို လူဝင်စားတဲ့သူတွေအနေနဲ့ လူတွေနဲ့တွေ့တာက

ကိစ္စကြီးဆိုပေမယ့် ကျွန်တော်အနည်းငယ်တော့ တွေ့ဖူးပြီးပြီပေါ့။လူပုမြို့ပြင်က လူတစ်စု၊Shizu-

sanနဲ့ ဟိုငကြောင် ၃ကောင်.....ဒါပဲလားဟ?!!!ကျွန်တော့်ရဲ့အရင်ရည်မှန်းချက်ဖြစ်တဲ့

တခြားကမ္ဘာကူးခရီးသည်တွေနဲ့တွေ့မယ့်ကိစ္စကိုလည်း မေ့တော့မမေ့သေးပါဘူး။Shizu-sanရဲ့

မှတ်ဉာဏ်တွေအရဆိုရင် သူတပည့် ၂ယောက်ဖြစ်တဲ့ Kagurazaka Yuuki နဲ့ Sakaguchi

Hinata။၂ယောက်လုံးနဲ့တွေ့ချင်ပေမယ့် Sakaguchi Hinataကြတော့ မဖြစ်ဘူးထင်တယ်ဗျ။နောက်

ကျွန်တော်နားမလည်နိုင်တာတစ်ခုက ဘာလို့ Shizu-sanလို ကြင်နာတတ်တဲ့ကောင်မလေးက

Hinataကိုတစ်ယောက်တည်း လွှတ်ပေးလိုက်တာပါလိမ့်?သူမsenpaiအနေနဲ့ကော၊အရင် ဂျပန်က

ကမ္ဘာကူးခရီးသည်တစ်ယောက်အနေနဲ့ကော သူမကိုလိုက်စောင့်ကြည့်သင့်တယ်

မဟုတ်လား?Hinataနဲ့တွေ့ပြီး အတည်ပြုဦးမှာပါ။

[Predator]နဲ့ဝါးမျိုလိုက်တဲ့သူတွေရဲ့မှတ်ဉာဏ်အချို့ကို ကျွန်တော်ရနိုင်တယ်...ဒါပေမယ့်

အကုန်တော့မဟုတ်ဘူး။ကြာရှည်မှတ်မိနေတဲ့မှတ်ဉာဏ်မျိုးက

အလွယ်တကူရနိုင်တယ်...ထင်တာပဲ။သူမကိုတွေ့ရင်တော့ သိနိုင်မယ်ထင်တာပဲ။ငကြောင် ၃ယောက်

ကျွန်တော်ပေးတဲ့သတင်းစကားကို သူတို့Guildခေါင်းဆောင်ကို ပြောပြလိုက်ပြီထင်တာပဲ...နောက်

ကျွန်တော်ပေးတဲ့စာကိုကောပေါ့။အဲ့စာက ကျွန်တော်သူ့ကိုတွေ့ချင်တယ်လို့ပဲ ရေးထားတာပါ။သူက

တိုင်းပြည်ငယ်လေးတစ်ခုရဲ့ လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်းရဲ့အကြီးအကဲဆိုပေမယ့်

Guildခေါင်းဆောင်ပဲလေ။သူ့မှာလည်း အဆက်အသွယ်တွေရှိမှာပဲ။သူ့ကိုတွေ့လိုက်လို့

ကျွန်တော်ကောင်းကျိုးတွေရနိုင်မယ်ထင်တာပဲ။အဆင်သာပြေခဲ့ရင် သူ့ကို Grandmaster Kagurazaka

Yuukiနဲ့ ပေးတွေ့ခိုင်းရမယ်။အခုတော့ ဒီနားမှာအရာအားလုံးအဆင်ပြေနေသေးရင်

ကျွန်တော်ခဏလောက်ထွက်သွားကြည့်ပါဦးမယ်။ဒါပေမယ့် အဲ့ကိုသွားဖို့က ကျွန်တော်မှာ

ဒါမရှိဘူးဖြစ်နေတယ်။

သေချာတာပေါ့...ပိုက်ပိုက်လေ။ဟိုငါကြောင့် ဂုဏ်ကလည်း ငမဲ့တွေဆိုတော့
သူတို့ဆီမှာလည်းပိုက်ဆံသိပ်မရှိဘူးဗျ။ကျွန်တော်လည်း သူတို့ဆီကသိပ်မမျှော်လင့်ထားတာလည်း
ပါတာပေါ့လေ။ကျွန်တော် မျိုးစေ့တွေ၊မှော်ကျောက်တုံးတွေ၊လက်မှုပစ္စည်းတွေနဲ့
အရမ်းမိုက်တာတွေကိုဝယ်ချင်တာ။'နတ်ဆိုးကျောက်ရိုင်း'အချို့ကိုရောင်းဖို့စဉ်းစားထားပေမယ့်
နောက်တော့မလုပ်ဖြစ်တော့ဘူး။ရှင်းရှင်းလေးပါ... 'နတ်ဆိုးကျောက်ရိုင်း'က
တန်ဖိုးမှမဖြစ်နိုင်ပဲ။အဲ့တာကြီးကို ကျွန်တော်တို့လက်နက်တွေ၊ချပ်ဝတ်တွေမှာသုံးမှာဆိုတော့
ရောင်းလိုက်ရင်နုပျော့စရာကြီး။သူက စစ်သည်တွေရဲ့လက်နက်တွေထုတ်တဲ့နေရာမှာလည်း
တန်ဖိုးရှိတယ်။လက်နက်ပုံကို ပြောင်းနိုင်စွမ်းရှိတော့ တိုက်ခိုက်တာတို့၊ခုခံတာတို့နေရာမှာ
ဘာနဲ့မှမယှဉ်နိုင်ဘူးကိုး။နောက် ကျွန်တော့်မှာအများကြီးရှိပေမယ့်လည်း
အကန့်အသတ်မဲ့မှမဟုတ်ပဲ။ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ကုန်တွေကိုထပ်ဖြည့်တဲ့အခါမှာပဲ
ရောင်းကြတာပေါ့လေ။သံရိုင်းနဲ့ တခြားဟာတွေကိုတော့
တောင်ပေါ်ဒေသတွေမှာရှာတွေ့ခဲ့တယ်...နောက် High Orcတွေကလည်းမှာယူနေတော့ Kurobee နဲ့
Kaijinတို့ အဲ့ကျောက်တွေနဲ့လက်နက်တွေလုပ်ပေးနေကြတယ်။ကျွန်တော်တို့ သုတေသနလုပ်ဖို့
မှော်ကျောက်တုံးတွေလည်း တော်တော်များများလိုတယ်ဗျ...သူတို့ကို လျှို့ဝှက်တဲ့
လူသားသုတေသနပညာရှင်တွေက ထုတ်လုပ်ကြတော့ သဘာဝအတိုင်းမတွေ့ရတတ်ဘူးလေ။သူတို့
အဲ့တာတွေကို မကောင်းဆိုးဝါးတွေဆီကရတဲ့
မှော်သလင်းကျောက်တွေကနေထုတ်ယူကြတာ။အဲ့လိုလုပ်ဖို့ စက်ရုံတွေအများကြီးလည်းလိုတော့
လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်းရဲ့ဌာနချုပ်မှာပဲ လုပ်ကြတယ်။
မကောင်းဆိုးဝါးတွေဆီကနေ တစ်ခါတစ်လေ မှော်သလင်းကျောက်တုံးတွေကျတတ်ပြီး
ရှာဖွေရေးအုပ်စုတွေက လိုက်ရှာပြီးရင် ဌာနချုပ်ဆီပို့ကြတယ်။ဒါက သူတို့သုံးတဲ့စနစ်ပေါ့လေ။ဒီတော့
စွန့်စားသူတွေ မကောင်းဆိုးဝါးအမဲလိုက်တဲ့အခါကြရင် ထိခိုက်မှုတွေကကာကွယ်ဖို့အတွက်မကပဲ
ချမ်းသာဖို့အတွက်ပါလုပ်ကြတာကိုး။ကျွန်တော်ကတော့ တော်တော်ကောင်းတဲ့စနစ်လို့ပဲ
မြင်တယ်။ဒီတော့ ကျွန်တော်မှော်ကျောက်တုံးတွေလိုချင်ရင် ဝယ်မှရမယ်...ဒါကြောင့်
ကျွန်တော်ငွေနောက်လုပ်ရဦးမှာပေါ့လေ။ဒီတော့
ဘယ်လိုပိုက်ဆံရှာရပါ...?ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းဆိုရင်တော့
ဘာမှလုပ်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ရောင်း၊ဝယ်ရေးလည်းတူတူပဲ...ကျွန်တော်တို့က အဲ့လိုရောင်းဖို့
လုံလုံလောက်လောက်မထုတ်နိုင်သေးတော့
သူတို့ကိုဈေးကြီးကြီးနဲ့ရောင်းလို့မရဘူးဖြစ်နေတယ်။လက်နက်တွေ၊ချပ်ဝတ်တွေကြတော့လည်း

ကျွန်တော်တို့သုံးဖို့အတွက်ဖြစ်ပြီး ရောင်းဖို့မဟုတ်ဘူး။ဒီတော့

ကျွန်တော်တို့မှာရောင်းစရာဘာမှမရှိဘူးလား?

ရှိတယ်ဗျ!အဲကိစ္စကို Gabilဆီလွှဲထားတာလေ။ဒါပေါ့...Hipokteမြက်တွေပေါ့။ဒါကြောင့်

ကျွန်တော်Gabilကိုခေါ်လိုက်တယ်။

“Gabil-kun...ရိတ်သိမ်းနေတာဘယ်လိုတုန်း?”

“ဟဲဟဲဟဲ...မေးတဲ့အတွက်ဝမ်းသာမိပါတယ်ဗျာ။အဆင်ပြေပါတယ်...ကျွန်တော်တို့အလုပ်ကြိုးစားခြင်း
ရဲ့အသီးအပွင့်တွေပေါ့”

သူပြောလိုက်ပြီး ရလဒ်တွေကိုပြလိုက်ပါတယ်။ပေါင်းပင်ကြီးဟ.....တိတ်တိတ်လေး ကျွန်တော်သူ့ကို
[Black Lightning]နဲ့ချိန်လိုက်ပါတယ်။အင်း..သေတော့မသေနိုင်ပါဘူးလေ။ပြင်းအားထိန်းတဲ့နေရာမှာ
ကျွန်တော်ကျွမ်းပါတယ်။

“ဂလု...ဘာဖြစ်လို့လဲခင်ဗျာ...ကျွန်တော်မျိုး အရှင့်ကိုဒေါသထွက်အောင်လုပ်မိလို့လား?”

“သောက်ရှူးရေ...အဲ့တာပေါင်းပင်ကြီးဟ...မင်းဘာတွေကိုရိတ်သိမ်းနေတာလဲ!!!”

“ဘ...ဘာ..ခွင့်လွှတ်ပါခင်ဗျာ။ကျွန်တော်အလျင်လိုနေလို့ ရောကုန်တာဖြစ်ပါလိမ့်မယ်”

“‘လောနေလို့ပါ’ လို့ပြောရုံနဲ့မပြီးဘူးကွ။တကယ်ပါပဲ...ရိတ်တာကြည့်ရိတ်...နောက်ပြီး
ဒီလောက်မှော်သိပ်သည်းဆမြင့်တဲ့နေရာမှာ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီးပေါင်းပင်တွေပေါက်နေတာလဲ?”

နောက်ပြီး ကျွန်တော်တို့မြက်တွေကိုရခဲ့ပါတယ်။ကျွန်တော်တို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း
Hipokteမြက်တွေကိုစိုက်နေခဲ့တာလေ။အမှန်က အဲ့Gabilကို ဘာကဘာမြက်ဆိုတာကို
သင်ပေးရတာက တကယ့်ပြဿနာ။နောက်ပြီး ဒီGabilကဂူထဲမှာ သူပိုင်တဲ့နေရာလိုလို
လျှောက်သွားနေတတ်ပြီး

ဘုရင်လို့တောင်ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသတ်မှတ်ထားတာ။အဲ့မှာရှိတဲ့မကောင်းဆိုးဝါးတွေကလည်း
သူ့အရှေ့မှာတင် ပတ်ပြေးနေကြတာ။သူ့တပည့်အချို့ကတော့ ကင်းခြေများကိုတစ်ယောက်တည်း
အနိုင်ယူနိုင်နေပြီဆိုတော့ ဒီနေရာကိုသူတို့ပိုင်နက်လို့သတ်မှတ်ထားကြတာ။တကယ်လည်း
ချီးကျူးစရာပါပဲ...ဒါပေမယ့် ဒင်းတို့ကိုတော့ အဲ့လိုမျိုးသွားပြောလို့မရသလို
ချီးကျူးလို့လည်းမဖြစ်ဘူး။Gabilဆိုတဲ့ကောင်က ချီးကျူးလိုက်တာနဲ့ မြောက်တက်သွားပြီး
နောက်အဖျားရှူးသွားတဲ့ကောင်။ကျွန်တော့်လိုပဲဆိုတော့ သိတယ်လေ။သူတို့
Hipokteမြက်တော်တော်များများကို စိုက်ထားကြတာပါ။

နောက် ကျွန်တော် Kaijinကိုခေါ်လိုက်ပြီး မြက်တွေကိုပြလိုက်တယ်။နောက်ပြီး အဲ့တာတွေကနေ
ဆေးချက်လိုက်တယ်။အရည်အသွေးကတော့ ကောင်းပြီးသားပဲလေ။ကျွန်တော်အဲ့လိုအရည်အသွေးနဲ့
ဆေးချက်နိုင်တယ်။ဒီလိုနဲ့စကားဆက်လိုက်တယ်။

“Kaijin...ကျွန်တော် ဒါတွေကိုမြို့ပေါ်မှာသွားရောင်းမယ်ဆိုရင် ဘယ်လောက်လောက်ရနိုင်မလဲ?”

Kaijinတစ်ခဏတွေဝေသွားပြီး ပြန်ဖြေလိုက်တာက...

“ဟမ်...ကိုယ့်လူရေ..ဒါကတော့ ဖြေဖို့ခက်မယ်ဗျ။ဆေးတွေက

အရမ်းကောင်းနေတယ်..သူ့အနီသင်တွေကလည်းတော်တော်ကောင်းတော့

ဒါကမဖြစ်နိုင်လောက်အောင်တော်တော်ကောင်းနေတာ”

ဒီလိုနဲ့ သူ့ဆီက အချို့အကြောင်းတွေသိလိုက်ရပါတယ်။ကျွန်တော်ဆေးရဲ့သန့်စင်မှုက

99%မှာတဲ့။ပုံမှန်ဆို ကန့်သတ်ချက်က 98%ဆိုတော့ လူပုဆရာတောင် အဲ့လိုမျိုးမထုတ်နိုင်ဘူးတဲ့။အဲ့

အမြင့်ဆုံး 98%တောင်မှ ဈေးတော်တော်မြင့်တယ်...အစရှိသဖြင့်ပေါ့။

“ဒီတော့ ဒါတွေကိုမြို့မှာရောင်းမယ်ဆိုရင်....”

“မင်းတို့အရမ်းသိသာကုန်မှာပေါ့”

လေထဲကနေလာတဲ့အသံဗျ။ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် [Magic Perception]ကဘယ်သူ့မှအာရုံမခံမိပါလား။

“မတွေ့ရတာကြာပြီပဲ Kaijin...နောက် ကိုSlime...ဟို...မင်း ငါ့ကိုမှတ်မိရဲ့လား?”

အဲ့လိုတွေပြောပြီး လူတစ်ယောက် တောင်ပံနဲ့မြင်းကြီးပေါ်မှာထိုင်လျက်သား

ကောင်းကင်ပေါ်မှာရောက်လာတယ်ဗျ။တောင်ပံတွေနဲ့

ကျက်သရေရှိတဲ့မြင်းထီးဖြူကြီး...နတ်မြင်းပျံပေါ့။မြေပေါ်ကိုဆင်းလိုက်ပြီး

သူနုနုချလိုက်တယ်။ဘယ်လိုမေ့နိုင်မှာလဲ...ဒါက လူပုဘုရင်..ဘုရင်ကြီး Gazelle Dwargoပဲလေ။

“အ..အရှင်မင်းကြီး...ဘယ်လို...အဲ...ဘယ်အကြောင်းကြောင့်များ ဒီကိုရောက်လာပါလိမ့်?အိ.....အရှင် နန်းတော်ထဲကနေခိုးထွက်လာပြန်ပြီထင်တယ်?”

Kaijinမျက်လုံးပြူးထွက်နေလိုက်ပုံများ

အခုပဲအလုံးလိုက်ထွက်ကျတော့မလို။အင်းလေ...ဒါကပုံမှန်ပါပဲ။ဘုရင်ကြီးကတစ်ယောက်တည်း...တော့

မဟုတ်ပေမယ့် သူခေါ်လာတာ လျှယောက်ပဲရှိတယ်။အင်း...အဲ့တစ်ယောက်ကို

တစ်နေရာရာမှာမြင်ဖူးနေသလို....ဟန်...အဲ့တာ ဟိုBesterမဟုတ်လား။ကျွန်တော်တို့ကို

ချောက်ချခဲ့တဲ့ကောင်လေ...ဒီကောင်က ဒီဘာလာလုပ်တာပါလိမ့်?

“အေး..ငါကိုယ်တိုင် အစောင့်တစ်ရာလောက်ကြားထဲကနေ လစ်ထွက်လာတာ။ဒီကောင်တွေ

တော်တော်ပေါ့ကြတာကိုးကွ။ပြန်ရောက်မှ ငါကိုယ်တိုင်လေ့ကျင့်ပေးရဦးမယ်”

“မ..မဖြစ်သင့်ပါဘူးဗျာ..ဘုရင်ကိုယ်တိုင်လေ့ကျင့်ပေးရတာကတော့...”

“ဟမ်?Kaijin...တစ်ခုခုများပြောလိုက်သေးသလား?”

“မ..မပြောမိပါဘူးခင်ဗျာ”

“ဟုတ်လား?ထားပါလေ။”

ကျွန်တော်နားမလည်နိုင်တဲ့အကြောင်းတွေကို ဒီလူတွေပြောနေကြတာပဲ။ဘုရင်က
ဘယ်လိုများလစ်ထွက်လာပါလိမ့်?ကျွန်တော်တို့တခြားနေရာမှာ ဆွေးနွေးဖို့သွားကြတယ်။နောက်
ယာယီမဟုတ်တဲ့မြို့လည်က အဆောက်အအုံဆီကိုပေါ့။အဲ့မှာ
အုပ်ချုပ်ရေးနဲ့သက်ဆိုင်တဲ့အလုပ်တွေအားလုံးလုပ်ကြတာလေ။ဒါကြောင့်
ကျွန်တော်တို့အစည်းအဝေးတစ်ခန်းကိုယူသုံးလိုက်ပြီး...
“ဒီတော့ အရှင်မင်းကြီး...ဘာကိစ္စများပါလိမ့်?နောက် Besterသခင်ကို
ဘာလို့များခေါ်လာတာလဲဆိုတာ...”

“အော်...ရှင်းရှင်းလေးပါကွာ။ငါတစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်ပြီး
မင်းတို့ကိုပြည်နှင့်ဒဏ်ပေးခဲ့မိတယ်လေ။အဲ့တော့ ငါကိုယ်တိုင်လာတွေ့ရတာပေါ့။Besterကိုကြံတော့
ဖြစ်ခဲ့သမျှကသူ့အမှားဆိုတော့ သူ့ပါအပြစ်ပေးမလို့။ဒါပေမယ့် သူ့ကိုသိပ်ပေါ့ပေါ့မနေစေချင်လို့
ဒီကိုခေါ်လာတာ”

“.....”
“ငါဒီကိုခေါ်လာတာ....တကယ်အဲ့လိုပြောလိုက်တာလား?အရှင်မင်းကြီး
သဘောပေါက်တယ်မလား?Besterကိုဒီမှာအလုပ်လုပ်ခိုင်းဖို့စဉ်းစားနေတာလား?”

“ဟန်?မင်းသူ့ကိုမလိုချင်လို့လား?”

“အဲ့တာက ပြဿနာမဟုတ်ပါဘူး။သူ့အသိပညာတွေ ကျွန်တော့်တို့ဆီမှာပေါက်ကြားမှာ
အရှင်စိတ်မပူဘူးလား?”

Kaijinလုံးဝအတည်ပေါက်ကြီးမေးလိုက်တာဗျ။သူ့ပုံက အသည်းအသန်ဖြစ်နေပေမယ့်
ဘုရင်ကြီးဆီကနေအဖြေကိုလည်း အသည်းအသန်လိုချင်နေတဲ့ပုံပဲ။သူကသာအဲ့လိုဖြစ်နေပေမယ့်
ဘုရင်ကြီးက သူ့မေးခွန်းတွေကိုလျစ်လျူရှုလိုက်တယ်။အရင်ကလိုကိန္ဒြေတွေ၊ဘာတွေလည်း
ဆည်မနေတော့ဘူးဗျ။ဒါ သူ့ပုံအစစ်လားပဲ...Besterတစ်ယောက်ကတော့
လုံးဝကြောင်ပျောက်နေလေရဲ့။

“ပေါက်ကြားတာလား....မင်းတို့ကောင်တွေထွက်သွားကတည်းက
အဲ့လိုဖြစ်ခဲ့ပြီးပြီမဟုတ်လား။မင်းတို့ကို ရှင်းပစ်ဖို့တောင် ငါစဉ်းစားခဲ့တာသိရဲ့လား?”
ဘုရင်မျက်နှာရုတ်တရက် တည်သွားတယ်?

“အရှင်...ဒါက...”

“တကယ်ပြောနေတာကွ။နောက်မှမလုပ်ပဲနေလိုက်တာ...အရေးမပါတာတွေကိုမလုပ်ချင်လို့။Besterကို
ဒီခေါ်လာတာကလည်း ဒီမှာအလုပ်လုပ်စေချင်လို့ပဲ”

အဲ့စကားကိုကြားတော့ Besterမျက်လုံးတွေ အရောင်တောက်သွားတယ်။

“အ..အရှင်မင်းကြီး...”

“နားလည်မှုမလွဲနဲ့ Bester...ငါမင်းကိုအရမ်းမျှော်လင့်ခဲ့ဖူးတယ်...ဒါတော့အသေအချာပဲ။မင်းကို ငါ့ဆီထပ်ခစားဖို့ခွင့်မပြုနိုင်တော့ပေမယ့် ဒီမှာပဲမင်းဆန္ဒရှိသလို မင်းရဲ့အရာရာကိုပုံအပ်ပြီးအလုပ်လုပ်နိုင်တယ်။ဒါပဲ...”

“အရှင်မင်းကြီး...အဓိပ္ပာယ်က သူတို့တွေလူပုတွေရဲ့ပညာကို အလကားသင်ယူနိုင်တဲ့သဘောဖြစ်မနေဘူးလား?”

Kaijinမေးပြီးပြီထင်တာပဲ..

“အေး...”အဆင်ပြေတယ်လို့ မင်းတို့ကောင်တွေပြောနိုင်တယ်။မင်းတို့၂ယောက်နဲ့သာဆို ဒီမြို့က နည်းပညာအချက်အချာမြို့ကြီးဖြစ်လာမှာလေ။မင်းတို့သဘောမပေါက်သေးဘူးလား?လူပုပြည်ရဲ့ ဘုရင်ကြီးက မင်းတို့နဲ့အလုပ်တူတူလုပ်ဖို့ဆန္ဒရှိတယ်ကွ။သဘောပေါက်ပြီလားဒါဆို?လူပုတိုင်းပြည်က ဒီနေ့ဒီချိန်မှာ မင်းတို့နဲ့ငြိမ်းချမ်းရေးစာချုပ်ချုပ်ချင်တယ်။နောက်ပြီး အဲ့တာမတိုင်ခင် ငါတို့ဆုံးဖြတ်ပြီး အကျိုးတူနည်းပညာစာချုပ်ကိုပါ တစ်ခါတည်းချုပ်ချင်တယ်။ဒါပေမယ့် ဒီအကြောင်းတွေကိုဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောရဘူး။ဘယ်လိုလဲ?မင်းတို့ ဒီစာချုပ် ၂ခုကိုလက်ခံကြမလား?” ငြိမ်းချမ်းရေးစာချုပ်နဲ့ နည်းပညာတိုးတက်မှုတွေကို တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်ဝေမျှရမယ့် စာချုပ်လား...ဘာများထပ်တောင်းဆိုဖို့လိုပါဦးမလဲဗျာ...။ဒါတွေက တကယ်အရေးပါတဲ့ဟာတွေကို။ “ဒီလိုဆို ခင်ဗျားက ကျွန်တော်တို့ကို အချုပ်အချာအာဏာပိုင်တဲ့နိုင်ငံအဖြစ် သတ်မှတ်လိုက်ပြီလို့ပြောတာလား?”

ကျွန်တော်မေးလိုက်တော့...

“ဒါပေါ့ကွ။မကောင်းဘူးလား?နောက်ပြီး သိချင်တာက မင်းတို့တိုင်းပြည်နာမည်က ဘာတဲ့လဲ?”

အာ?နာမည်လား?Kaijinနဲ့ကျွန်တော် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ကြည့်လိုက်ပြီး...

“ခုထိမဆုံးဖြတ်ရသေးပါဘူး”

“ခင်ဗျားပြောမှပဲ....”

တစ်ခါတော့စဉ်းစားကြည့်ဖူးတယ်ဗျ။လူပုဘုရင်က

ကျွန်တော်တို့ဆီမှာတစ်ညနေလိုက်ပါတယ်။နတ်မြင်းပျံနဲ့လူပုတိုင်းပြည်ကိုပြန်ရင်

နေ့ချင်းပြန်ရောက်တာပေါ့။ဒါပေမယ့် ညဘက်ခရီးထွက်တာကအန္တရာယ်များတော့

တစ်နေ့လောက်ကိုနေလိုက်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ တိုင်းပြည်နာမည်ကိုဆုံးဖြတ်ဖို့

ကျွန်တော်တို့အရေးပေါ်အစည်းအဝေးခေါ်လိုက်ရပါတယ်။ဒီလိုနဲ့ မကောင်းဆိုးဝါးတိုင်းပြည်ကို

‘Tempest’လို့ ပေးလိုက်ကြပါတယ်။သူတို့အစက Rimuru ဆိုပြီးသတ်မှတ်မလို့ကြံနေသေးပေမယ့်

တော်တော်ရှက်ဖို့ကောင်းလို့ ကျွန်တော်တားလိုက်ရတာ။နောက်မှ Tempestဆိုပြီး

သတ်မှတ်လိုက်ရတာပဲဗျာ။ကျွန်တော့်နာမည်ချည်းပဲ မဟုတ်တော့လည်း
အဆင်ပြေမယ့်ပုံပါပဲ။အဲ့ညမှာပဲ နာမည်သတ်မှတ်တာကိုဂုဏ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ ကျွန်တော်တို့
ပါတီပွဲကြီးကျင်းပကြပါတယ်။ကျွန်တော်တို့မှာ အစာရေစာလည်းပေါများပြီး
စားဖို့မူးကောင်းကောင်းတွေလည်း ရှိတယ်လေ။ကြည့်ရတာ ဘုရင်ကြီးကိုတောင်
အံ့သြအောင်လုပ်နိုင်ခဲ့တဲ့ပုံပဲ။ဘာလို့ဆို အဓိကက Shunaလို
အရမ်းတော်တဲ့စားဖို့မူးကြောင့်ဖြစ်မယ်ထင်တယ်။ဖျော်ဖြေရေးအတွက်
ဘုရင်ကြီးနဲ့အပျော်တမ်းတိုက်ခိုက်ခဲ့ပါတယ်။သူ တစ်ခါမှနန်းတော်ထဲက
လစ်မထွက်ဖူးတဲ့အကြောင်းတွေ၊ဘာဖြစ်တယ်ညာဖြစ်တယ်နဲ့
ပြောနေပါသေးတယ်။တော်တော်ပွင့်လင်းတဲ့လူပဲဗျ...ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော်တို့တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
နာမည်နဲ့တောင်ခေါ်ပြောလာကြပြီ။ဒါပေမယ့် အပျော်တိုက်တာကတော့
မကောင်းဘူးလို့ထင်တာပဲ။။ကျွန်တော် တွေးနေပေမယ့် သူကတော့နားမထောင်ပါဘူး။ကြည့်ရတာ
သူတစ်ခုခုကိုကြံနေတဲ့ပုံပဲ။ဒါပေမယ့်လည်း ရွေးစရာမရှိတော့ သူနဲ့ကစားရတာပေါ့။
ကျွန်တော့် လူပုံကိုပြောင်းလိုက်ပါတယ်။Orcကပ်ဆိုးကိုစားပြီးကတည်းက ကျွန်တော့်လူပုံက
နည်းနည်းပြောင်းလဲသွားတယ်။ကလေးလိုမဟုတ်တော့ပဲ ကောင်မလေးဖြစ်နေပြီ။အရပ်က
၁၅၀cmလောက်ရှိပြီး နည်းနည်းဖွံ့ဖြိုးလာသလိုပဲ။သစ်သားဓားတွေကိုယူလိုက်ပြီး
တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်ပါတယ်။Hakuroပွဲကိုတစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး
စတင်ဖို့အချက်ပေးလိုက်ပါတယ်။

“စလိုရပါပြီ”

တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ ဘုရင်ကြီးပျောက်သွားပါတယ်။ကျွန်တော့်သိမြင်ခြင်းနဲ့တောင်
ဖမ်းလို့မရလိုက်ပါဘူး။အန္တရာယ်များတယ်!တွေးလိုက်ချိန်မှာပဲ
ကျွန်တော်ကိုင်ထားတဲ့သစ်သားဓားပြုတ်ကျသွားပါတယ်။ပွဲပြီးသွားပါပြီ...ကျွန်တော်လုံးဝရှုံးသွားခဲ့ပါတ
ယ်။ဒီတော့ ဒါကလူပုဘုရင်ပေါ့...သူရဲကောင်းဘုရင်ရဲခွန်အားအစစ်။

“နားထောင် Rimuru...ဟိုးအစကတည်းက မင်းတို့ဆီ ငါကောင်းကင်ပေါ်ကနေချဉ်းကပ်လာတာ
မင်းမသိဘူးမလား?မှော်သိမြင်ခြင်းက အံ့လောက်စရာ skillဆိုပေမယ့်
သူမြင်ကွင်းထဲကနေပျောက်သွားနိုင်တဲ့ နည်းတွေအများကြီးရှိနေတယ်။ငါ
မင်းသုံးတဲ့သိမြင်ခြင်းနည်းလမ်းတွေကို ရှောင်လိုက်ပြီး ချော်ထွက်လိုက်တာပဲ။ဒါက
တိုက်ပွဲရဲ့အခြေခံပဲကွ။ဒီထက်ပိုပြီး အာရုံစိုက်...မင်းအစွမ်းတွေကိုပဲ မှီခိုနေရင်တော့
မင်းတိုးတက်မှာမဟုတ်ဘူး”

ဒါကြောင့် သူဒီကစားပွဲကို လုပ်ချင်တာကိုး...ကျေနပ်ပြီး သူ့ကိုကျေးဇူးတင်လိုက်ပါတယ်။

နောက်လိုက်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ဘာဖြစ်ဖြစ် သူတို့ကိုယ်သူတို့ သမရဲ့နောက်လိုက်လို့ခံယူထားတဲ့သူပဲဖြစ်ဖြစ်

သူမကိုဆန့်ကျင်ပြီးလုပ်မှာတော့မဟုတ်ဘူး။သူမသာပျော်နေရင် အကုန်လုံးအဆင်ပြေတယ်။ဒါပေမယ့်
မင်းကိုတော့ငါလုံးဝယုံကြည်ထားတယ်နော်”

ဒီလိုပြောလိုက်ပါတယ်။Grucius ထွက်သွားဖို့လုပ်နေတုန်းမှာပဲ

ဒီမေးခွန်းတွေကိုစဉ်းစားနေမိတယ်။Milimဆိုတာ မိစ္ဆာဘုရင် ‘Milim

Nava’ကိုပြောတာထင်တယ်။Gruciusတောင်ကြားဖူးတဲ့ နာမည်ကြီးမိစ္ဆာဘုရင်။သူမက

လုံးဝသန်မာတဲ့တစ်ယောက်။ခွန်အားသက်သက်နဲ့တင် Karion-samaနဲ့ယှဉ်နိုင်တယ်...အဆိုးဆုံးကတော့

သူ့ထက်တောင်သာနေတာပဲ။ဒါပေမယ့် သူက ဘာလို့သူမနောက်လိုက်ကို ကြောက်ရမှာတဲ့လဲ?သူ

မိစ္ဆာဖြစ်လာတာ နှစ်၁၀၀လောက်ပဲရှိသေးတော့

မသိတာတော့အမှန်ပဲ။Milimအကြောင်းမပြောနဲ့...အဲ့ကောလဟာလတွေကိုတောင် သိပ်မသိသေး။မကြာခင်

သူ့အစည်းအဝေးကိုလည်းရောက်သွားကော ပိုပြီးတိတိကျကျပြောရရင် သူတုံးအတာကို

နောင်တရနေမိပါတယ်။မိစ္ဆာ Myulanကလည်း သူမရဲ့ကံမကောင်းခြင်းကိုပဲ

အပြစ်တင်နေပါတော့တယ်။တခြားမိစ္ဆာဘုရင်တွေရဲ့နောက်လိုက်တွေနဲ့

အလုပ်တူတူလုပ်ရတာအဆင်မပြေဘူးဆိုပေမယ့်လည်း သူတို့ထဲမှာ မိစ္ဆာဘုရင်

Milimကိုယ်တိုင်ပါနေတာက ပိုပြီးဆိုးပါတယ်။

“ဖြစ်လာမယ့်အကျိုးဆက်တွေအတွက် ငါပဲတာဝန်ပါမယ်”

မိစ္ဆာဘုရင် Claymanပြောလိုက်ပါတယ်။

“ဒါပေမယ့် ငါ့မှာကလည်း မင်းကလွဲပြီး ထိုးကျွေးဖို့နယ်ရပ်မရှိတော့ဘူးလေ။ငါသာ

Gelmudကိုမဆုံးရှုံးလိုက်ရရင်

သူ့ကိုလွှတ်မှာပါ။ဒါပေမယ့်ကွာ...ငါတို့ဘာမှမတတ်နိုင်ဘူးမလား?သူ့အဲ့ကိုသွားပြီး သေသွားတာကိုး”

ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ထပ်ဆွေးနွေးစရာအကြောင်းမရှိတော့ပါဘူး။မိစ္ဆာဘုရင် Clayman...ရုပ်သေးဆရာလို့

နာမည်ကြီးတဲ့သူ။သူ့မိတ်ဆွေတွေနဲ့ နောက်လိုက်တွေကို

ရုပ်သေးရုပ်တွေအလားကြိုးကိုင်တတ်တဲ့သူ။သူ့အတွက် ဖော်ပြပါပုဂ္ဂိုလ်တွေက

ထိုးကျွေးဖို့သက်သက်ပါပဲ။နောက်ပြီး Myulanကို ထိုးကျွေးစရာ နယ်ရပ်လေးလို့ ခေါ်လိုက်ပေမယ့်

သူမအနေနဲ့ခံပြောဖို့ သတ္တိမရှိခဲ့ပါဘူး။လက်ခံလိုက်ရုံကလွဲပြီး ရွေးချယ်စရာမှမရှိပဲ။နောက်

Milimဆိုတဲ့မိစ္ဆာဘုရင် အကြောင်းကိုလည်းသိထားပြီးသား။ဒီတော့ မိစ္ဆာဘုရင် Claymanက

သူမကိုအမိန့်တစ်ခုပေးခဲ့ပါတယ်။တခြားမိစ္ဆာဘုရင်တွေအနောက်လိုက်ပြီး

သူတို့အားနည်းချက်ကိုရှာရမယ်။ဒါလေးပါပဲ။Milimလည်း ဒီကိစ္စမှပါနေတော့

တခြားအလုပ်တွေကမဖြစ်နိုင်ဘူးလေ။Myulanသဘောတူလိုက်ရပါတယ်။မိစ္ဆာဘုရင် Milimက

လုံးဝကြီးတုံးအနေတာမဟုတ်ပါဘူး။သူမက စိတ်မြန်ပြီး ကလေးဆန်တယ်ဆိုပေမယ့်

အဲ့လိုကြီးတော့မဟုတ်သေးပါဘူး။နောက်ပြီး သူမမှာ သောက်ကျိုးနည်းသိမြင်ခြင်းစွမ်းရည်တွေရှိနေတော့

သူမကိုအရူးလုပ်ဖို့ဆိုတာ ခက်ခဲပါတယ်။ဒါကြောင့် သူမကိုစိတ်ဆိုးစေတဲ့အရာတွေမလုပ်မိဖို့ အတတ်နိုင်ပြီး ရှောင်ကြည်ရပါမယ်။ဒါပေမယ့် Myulanမှာ Milimရဲ့နောက်လိုက်ကိုရန်မူဖို့ အကြောင်းမရှိသေးပါဘူး။နောက်ပြီး သူမလည်း Milimနဲ့ပတ်သက်ပြီးသတိထားနေရတယ်လေ။သူမဘာလို့ သိုသိုသိပ်သိပ်နေရမယ်ဆိုတာကို နားလည်ထားပါတယ်။မိစ္ဆာဘုရင် Claymanအဲ့အကြောင်းကို စောစောက အနည်းငယ်ပြောပြထားလို့ပါ။ဖြစ်နိုင်တာက မိစ္ဆာဘုရင် Karionလည်းသိနေတဲ့သဘောပါပဲ။အကြောင်းကတော့...

“အိုး...ဒီတော့ မင်းက ကျုပ်ရဲ့လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ပေါ့လေ?ကျုပ်က မိစ္ဆာဘုရင် Karionရဲ့နောက်လိုက်ပါ။”

“တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ်။ကျွန်မက မိစ္ဆာဘုရင် Claymanရဲ့ Myulanyပါ”

“ငါက Milim”

Milimရဲ့နောက်လိုက်ဆိုတာကို အစအနတောင်ရှာမတွေ့ပါဘူး။ဒီတော့ ဒါကဒီလိုပဲပေါ့။ဒီလိုနဲ့ပဲ ဥယောက်သား စုရပ်ကိုထွက်ခွာသွားကြပါတော့တယ်။

.....

လူပုတိုင်းပြည်နဲ့ မကောင်းဆိုးဝါးတိုင်းပြည်ကြားက စာချုပ်က ဂြိုဟ်သဘောတူထားတာပါ။ဂြိုဟ်က ကိုယ်စားလှ်တတွေလက်မှတ်ထိုးခဲ့တာက စာချုပ်ရဲ့ခိုင်လုံမှုကြောင့်ပါ။ဂြိုဟ်က ကြား စာချုပ်ချုပ်တာ ဒီလောက်တောင်လွယ်ရလား?ကျွန်တော်မသိတော့ မေးရတာပေါ့။

“ဟမ်?ပြဿနာမရှိပါဘူးကွ။ငါက နတ်ဘုရားတွေ၊ဝိညာဉ်တွေနဲ့ ဘိုးဘေးတွေအပေါ်ကျိန်တွယ်ထားတော့ လွယ်လွယ်နဲ့ထိုးပေးမှာမဟုတ်ဘူးလေ။နောက်ပြီး မင်းကလူပဲမဟုတ်လား?စာချုပ်မှာ လက်မှတ်ထိုးတဲ့သူဆိုပေမယ့် မင်းလိမ်ရင် မင်းကိုထုတ်ပစ်မှာကိုတော့ သိတယ်ဟုတ်?”

ဒီလို အဓိပ္ပာယ်မရှိတဲ့ဖြေရှင်းချက်ကြီးကို ရလိုက်ပါတယ်။ဒါကြောင့် [Great Sage]ကိုမေးကြည့်လိုက်ပါတယ်။ယေဘုယျအားဖြင့် မကောင်းဆိုးဝါးတွေက မလိမ်တတ်ပါဘူး။ကျွန်တော် ဒီအရေးကြီးတဲ့အချက်ကိုတော့ လုံးဝနားလည်ထားပါတယ်။ကျွန်တော်တို့ မဟုတ်ဘူးလို့ သိထားတဲ့အချက်ကို လိမ်ပြောလို့မရပါဘူး...လို့ဆိုပေမယ့် အရူးလုပ်လို့မရတာတော့ မဟုတ်ဘူးဗျ။အချက်တွေကို လျှို့ဝှက်ပြီး အဓိကအချက်တွေကိုပဲပြောပြရင်း

အယုံမှားအောင်လုပ်လို့ရပါတယ်။ဒါပေမယ့် စာချုပ်ကြတော့ စောစောကနည်းအတိုင်းလိမ်ဖို့ဆိုတာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ပါဘူး။အင်း..ခင်ဗျားလိမ်ထားတာကို မပေါ်အောင်ပြောနိုင်ရင်တော့ ပြဿနာမရှိပေမယ့် လူသိရှင်ကြားအလိမ်ပေါ်သွားပြီဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားတည်ရှိမှုပျောက်ကွယ်သွားပါလိမ့်မယ်။ဒါက မကောင်းဆိုးဝါးတိုင်းအပေါ်ထုတ်ထားတဲ့စည်းမျဉ်းပဲ။ဒါပေမယ့်

မွေးလာသမျှမကောင်းဆိုးဝါးတွေအားလုံးကိုတော့ ဒီစည်းမျဉ်းကမသက်ရောက်နိုင်ဘူးဗျ။ဒီတော့ အဲ့လိုကောင်တွေက လိမ်နိုင်တယ်ပေါ့။မှင်စာတွေဆို ကြိုက်သလိုလိမ်လို့ရတယ်...တစ်ဖက်မှာတော့ အဆင့်မြင့်မကောင်းဆိုးဝါးနဲ့ မိစ္ဆာတွေကို ဒီစည်းမျဉ်းက တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ချုပ်ထားပီး

စာချုပ်နဲ့ချုပ်ထားတယ်ဆိုတာ နာမည်ကြီးလာတာပေါ့။မိစ္ဆာတွေက
လိမ်လို့မရဘူး...သူတို့ကကောက်ကျစ်တဲ့ကောင်တွေဆိုပေမယ့် တခြားမျိုးစိတ်လို
လှည့်ပတ်တတ်တာမျိုးတော့ မရှိဘူးပေါ့။လူတွေသာဒီအကြောင်းတွေသိသွားရင်
မိစ္ဆာတွေကိုအရေးစိုက်မှာမဟုတ်တော့တဲ့အတွက် ဟိုကောင်တွေက
လာပြီးဝိညာဉ်တွေနှုတ်ပစ်မှာအသေအချာပဲ။

“မင်း မကောင်းဆိုးဝါးဆိုပေမယ့်

ဒီအကြောင်းကိုမသိဘူးလား?Rimuru...မင်းနည်းနည်းထူးဆန်းနေတယ်မဟုတ်ဘူးလား..”

“ကျွန်တော်မွေးတာမှမကြာသေးပဲကိုး...ခုမှသင်ယူနေဆဲပဲရှိသေးတယ်လေဗျာ”

“အဲ့လိုလား...အေးလေ...ထားပါတော့။ကျေးဇူးပြုပြီး ငါခက်ခက်ခဲခဲသတ်မှတ်ထားတဲ့ မင်းရဲ့နိုင်ငံကိုတော့
မတော်တဆပျောက်ကွယ်သွားအောင် မလုပ်လိုက်ပါနဲ့ကွာ။မင်းရဲ့စည်းမျဉ်းတွေက ဒီတောအုပ်ရဲ့လုံခြုံရေးနဲ့
ပတ်သက်နေတယ်။တောင်းဆိုနေတာ”

“အင်းလေ...အခုမှ မြို့ကတည်ပြီးကာစဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့မရှုံးနိုင်စေရပါဘူး။ဒီတော့
အကောင်းဆုံးကြိုးစားသွားမှာပါ”

ဒီလိုနဲ့ စာချုပ်ကိုအသက်ဝင်အောင် ချုပ်ဆိုနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ဒီလောကရဲ့

အကွာရာတွေအားလုံးကိုမသိသေးပေမယ့် စာတမ်းတွေက အရောင်တောက်လာပြီး

၂ခြမ်းကွဲသွားတယ်။စာရွက်က ကြည့်ရတာ လျှို့ဝှက်သုတေသနပညာရှင်တွေ

လုပ်ထားတဲ့ပုံပဲ။ဖြေဖျက်ဖို့ဆိုရင် ဒီမိတ္တူကူးထားတဲ့ ၂ရွက်ကိုပါ ဖျက်စီးပစ်မှရမှာ။ဒါပေမယ့်

တခြားတစ်ဖက်က အသက်ရှင်နေသရွေ့ စာချုပ်ကိုဖောက်ဖျက်ဖို့က မဖြစ်နိုင်သလောက်ပဲ။ချက်ချင်း

ပြန်ကောင်းသွားမှာ။ကျွန်တော်တို့တစ်ခါစမ်းကြည့်တော့ သူတို့ပြောတဲ့အတိုင်းပဲ။ဒီလိုနဲ့

စာချုပ်ကပြည့်စုံသွားတယ်။ဒီစာချုပ်ကို ၂နိုင်ငံအကြားမှာ ထိန်းသိမ်းထားရမှာပါ။နောက် ပြဿနာမဖြစ်မချင်း

ဒါရှိတဲ့ဘက်က မရှုံးနိုင်ပါဘူး။တခြားသူတွေကိုလည်း

လိုက်ပြောပြနေစရာအကြောင်းမရှိဘူးလေ။လူပုတိုင်းပြည်က သူ့ရဲ့မိတ္တူကို

ကျေကျေနပ်နပ်ယူလိုက်ပါတယ်။

“မင်းကိုလွှဲထားလိုက်ပြီဟေ့”

သူပြောလိုက်ပြီး လက်သီးဆုပ်လောက်ရှိတဲ့သလင်းကျောက်ကြီးကို

ယူထုတ်လိုက်ပါတယ်။ကျွန်တော်လက်ခံလိုက်တဲ့အချိန်မှာပဲ//

“ဒါက ဆက်သွယ်ရေးသလင်းကျောက်။ကျန်းမာရေးဂရုစိုက်ကွာ”

သူရှင်းပြလိုက်ပြီး နတ်မြင်းပျံအပေါ်ကိုတက်လိုက်ပါတယ်။နောက် Besterကိုကြည့်လိုက်ပြီး..

“Bester...မင်းရဲ့အသက်ကို ဒီမှာမြှုပ်နှံပြီး လေ့လာမှုတွေဆက်လုပ်”

“ဘုရင်မင်းမြတ်...ဒီတစ်ခါ အရှင်ကိုစိတ်မပျက်စေရပါဘူး”

သူ့အဲ့လိုပြောလိုက်ပြီး ခေါင်းညိမ့်ပြလိုက်ပါတယ်။

“သွားပြီဟေ့!!!”

သူ့ရုတ်တရက်ရောက်လာပြီး ချက်ချင်းကိုပြန်ထွက်သွားတာပဲကိုး။ မုန်တိုင်းလိုပဲဗျ...။

“ဟေ့ Kaijin...မင်းတို့တိုင်းပြည်က ဒီလိုစိတ်မြန်ကိုယ်မြန်ရှိတဲ့လူကို ဘုရင်ခန့်ထားရတာ အဆင်မပြေကြရဲ့လား?”

“ဘယ်သူသိမှာလဲဗျာ...ဒါပေမယ့် သူကနှစ်ပေါင်းများစွာ အုပ်ချုပ်လာခဲ့တာကိုး။ တော်တော်လေးလည်း အောင်မြင်ခဲ့တော့လည်း အဆင်ပြေလောက်မှာပါလေ။ ဒါပေမယ့် ဒီလိုစိတ်မြန်ကိုယ်မြန်သွားတာကိုတော့ ကျွန်တော့်တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် တစ်ခါမှမမြင်ဖူးတာပါဗျာ”

“အေးလေ...ကျွန်တော်က ဒီလူ့ကိုဝေဖန်တဲ့နောက်ဆုံးလူပဲနေမှာပါ”

အင်း...ကျွန်တော်လည်း လူရွာတွေဘာတွေဆီ သွားဖို့ပြင်ဦးမှပါ။ လျှောက်သွားနိုင်တဲ့ ကျွန်တော့်စွမ်းရည်တွေကိုတော့ မချုပ်တည်းထားချင်ပါဘူးဗျာ။ စကားပြောတာရပ်လိုက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ရှင်းလင်းဖို့ပြင်ပါတော့တယ်။ စာချုပ်ကိုတော့ ကျွန်တော့်အစာအိမ်ထဲမှာသိမ်းထားလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ခုခံရေးစနစ်က မပြည့်စုံသေးတော့ အခိုးခံရရင် ရှက်စရာကြီးရယ်။

‘ပျောက်သွားရင်ပြန်ပေါ်လာမလား?’ ဆိုတဲ့စမ်းသပ်ချက်မျိုးကိုတော့ မလုပ်ရဲပေါင်ပါ။ ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော်တို့ လူပုတိုင်းပြည်နဲ့ အောင်အောင်မြင်မြင်စာချုပ်ချုပ်နိုင်ခဲ့တယ်ပေါ့။ ဒီလိုဆို မနေ့က Gazelleသင်ပေးခဲ့တဲ့ သင်ခန်းစာတွေကို ပြန်လေ့ကျင့်ဖို့အချိန်ရောက်ပြီပဲ။

“Rimuru-dono...Kaijin-dono...အနူးအညွတ်တောင်းပန်ပါတယ်ခင်ဗျာ။ ဒီမှာ ကျွန်တော်အလုပ်လုပ်လို့ ရနိုင်မလားခင်ဗျာ?”

Besterကျွန်တော့်အတွေးတွေကို ကြားဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ အခု သူပြောမှပဲ...ကျွန်တော်တို့ကို သူချောက်ချခဲ့သေးတာကိုး။ ကျွန်တော် လုံးဝမေ့နေတာပဲ။

“ငါကတော့ ပွင့်လင်းတယ်။ မင်း ငါ့အမိန့်တွေကို နာခံနိုင်သလား? ငါက ဘယ်မကောင်းဆိုးဝါးမျိုးစိတ်ကိုမဆို အကြမ်းမဖက်ဖို့ တင်းတင်းကြပ်ကြပ်တားမြစ်ထားတယ်။ အဆင်ပြေတယ်မလား?”

“ဒါပေါ့...ကျွန်တော့်အမှားတွေကိုသိသွားပါပြီ။ အစတုန်းက ကျွန်တော် Kaijin-donoကို မနာလိုမိပါတယ်။ အဲ့လိုအမှားမျိုး ထပ်မဖြစ်စေရပါဘူး။ ကျွန်တော်ချစ်ရတဲ့ သုတေသနပြုချက်တွေကို အားသွန်ခွန်စိုက်လုပ်ချင်ပါတယ်။ အဲ့ဆန္ဒကိုတော့ ထပ်ပြီးသစ္စာမဖောက်တော့ပါဘူးဗျာ”

“ငါကတော့ ဒီလိုကျွမ်းကျင်တဲ့သုတေသနပညာရှင် ရောက်လာတာကိုပဲဝမ်းသာတယ်။ တစ်ခုခုဖြစ်ရင် ကျွန်တော်သူ့အတွက် တာဝန်ယူပါမယ်။ ဒီတော့ ကိုယ့်လူ Rimuruရေ...သူ့ကိုခွင့်လွှတ်ပေးလိုက်ပါဗျာ” Kaijinကလည်း ပြောပြန်တယ်။ အင်းလေ...ကျွန်တော့်ထက် ခင်ဗျားကပိုအရေးပါတယ်မဟုတ်လား...Kaijin...ခင်ဗျားက ပြဿနာတက်ခဲ့တာကိုး။

“အေးလေ...ခင်ဗျားအဆင်ပြေတယ်ဆိုလည်း Kaijin...ကျွန်တော်က

အတွန့်တက်စရာမရှိပါဘူး။တွေ့ရတာဝမ်းသာတယ်....Besterရာ”

ဒီလိုနဲ့ Besterလည်း ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရဲဘော်ရဲဖက်ဖြစ်လာပါတယ်။နောက် သူ့ကျွန်တော်တို့နဲ့

အလုပ်တူတူလုပ်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဒီမြို့ရဲ့ထူးခြားချက်တွေကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ပါတယ်။

.....

အဆိုးရွားဆုံးနေ့ပါပဲ။မိစ္ဆာ Gruiciusသက်ပြင်းချနေတာ

ဘယ်နှစ်ကြိမ်မှန်းတောင်မသိတော့ပါဘူး။မိစ္ဆာဘုရင် Karionရဲ့ ပြီးဖြဲဖြဲမျက်နှာကို ပြန်တွေးကြည့်လေလေ

ဒေါသထွက်လေလေပါပဲ။သူသိနေတယ်...ဒီခွေးကောင်...တကယ်က..မဟုတ်သေးဘူး။ကိုယ့်ကိုယ်ကို

သိလိုက်ရမှာ။သူ အဲ့လိုတွေးမိလိုက်ပါတယ်။အဆိုးရွားဆုံးနေ့...သူ့ကျောပေါ်မှာစီးနေတဲ့သူက

မိစ္ဆာဘုရင်ကိုယ်တိုင်ဖြစ်နေမယ်လို့ ဘယ်သူကထင်မိမှာလဲ?အဆိုးရွားဆုံးနေ့ပါပဲ။သူတို့စတွေ့ချိန်တုန်းက...

“ဟေ့..အသေးလေး..မင်းက မင်းသခင် မိစ္ဆာဘုရင်ရဲ့နာမည်ကို ယူသုံးရဲလောက်အောင်

သတ္တိတွေကောင်းနေပါလားကွ...မင်းသခင်ကိုပြန်မပြောဘူးဆိုတော့ မင်းနာမည်ကိုအခုပြောပြစမ်း!”

သူ့အဲ့လိုပြောလိုက်ပါတယ်။သူပြောပြီးနောက်မှာပဲ

ချက်ချင်းသတိမေ့သွားခဲ့ပါတယ်။Gruiciusသူ့ကံမကောင်းမှုကိုပဲ

အပြစ်တင်နေမိပါတော့တယ်။တကယ်လည်း သူ့မိစ္ဆာဘုရင် Milimကိုတစ်ခါမှ မမြင်ဖူးခဲ့ပါဘူး။လှပပြီး

တောက်ပနေတဲ့ရွှေရောင်ဆံပင်တွေကို နှစ်ဖက်ခွဲစည်းထားပြီး အရပ်ခပ်ပုပုနဲ့မို့ ဘယ်သူမဆို သူမကို

သာမန်ကလေးတစ်ယောက်လို ထင်မိမှာပဲလေ။သူမ ဒီလောက်သန်မာလိမ့်မယ်လို့

ဘယ်သူကထင်မိမှာတဲ့လဲ။သူမ မျက်နှာကတော်တော်ချစ်ဖို့ကောင်းတယ်ဆိုပေမယ့်

သူမကိုအသေးလေးလို့လည်း ခေါ်လိုက်ကော ချက်ချင်းပြောင်းလဲသွားပါတယ်။သူမရဲ့

မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းလေးတွေက မှန်ကုပ်သွားပြီး နှုတ်ခမ်းထောင့်ကနေ

ရက်စက်တဲ့အပြုံးတစ်ပွင့်ထွက်လာပါတယ်။နောက်ပြီး

သူ့သတိလစ်သွားခဲ့ပါတယ်။နောက်တစ်ချက်ထပ်အရိုက်ခံရပြီး သူ့သတိပြန်ရလာကာ ကြောက်ရွံ့မှုကြောင့်

အေးစက်နေပါပြီ။ဒီလိုနဲ့ လက်ရှိအခြေအနေကိုရောက်လာခဲ့ပါတယ်။မိစ္ဆာ Myulanကလည်း

သူ့ကိုလျစ်လျူရှုထားပါတယ်။အဆိုးဆုံးနေ့ပါပဲ။

Gruiciusနောင်တရနေပါပြီ။မိစ္ဆာတစ်ကောင်ကို အမြင်နဲ့မဆုံးဖြတ်ဖို့က

သံမဏိစည်းမျဉ်းပါ...အဲ့တာကိုတောင် ဘာလို့များ အသက်အန္တရာယ်နဲ့နီးတဲ့

ပြစ်မှုကိုကျူးလွန်မိပါလိမ့်....Myulanကတော့ သိကိုသိရမှာ။Gruiciusအရိုက်မခံရသေးခင်တုန်းက

သူမမျက်လုံးတွေပြူးကျယ်သွားပြီး...‘နင်ဘာပြောလိုက်တာလဲ သောက်ရူး...?’ဆိုပြီး

အော်လိုက်တာတွေရပါတယ်။သူ့သာသိခဲ့ရင်လည်း

ဒီလိုပဲကိုယ့်ကိုယ်ကိုပြောမိမှာပဲ။အဆိုးဆုံးနေ့ပါပဲ...တကယ်လို့များ...တကယ်လို့များ...သူ့ကိုပြောပြထားမယ်

ဆိုရင်...ဒါပေမယ့်လည်း နောက်ကို Milimရဲ့နောက်လိုက်လို့ သူမကိုယ်သူမခေါ်တဲ့တစ်ယောက်ယောက်ကို
မဆန့်ကျင်ရဲတော့ပါဘူး။ဒါပေမယ့် ဘယ်သူကများ သူမကိုယ်သူမ နောက်လိုက်ပါလို့ မပြောပဲ
နာမည်ကိုထုတ်ဖော်ရဲမယ်လို့ ထင်ထားမိမှာလဲ?Milimက
လုံးဝရိုးရိုးသားသားပဲလား?မဟုတ်သေးဘူး...ဒီအချိန်က အဲ့တာတွေကိုတွေ့ဖို့
တော်တော်ကိုနောက်ကျနေပြီ။အဲ့ကစပြီး Grucius မကောင်းဆိုးဝါးတစ်ကောင်ကို အပေါ်ယံကြည့်ပြီး
မဆုံးဖြတ်တော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတော့တယ်။အခုတော့...သူက ဝံပုလွေပုံစံပြောင်းထားပြီး
တောထဲမှာပြေးနေတာပါ။သူ့ရဲ့ပြန်လည်ကုသရေးစွမ်းရည်တွေကြောင့် ခုတော့
တော်တော်သက်သာသွားပါပြီ။အရိုက်ခံရပြီးနောက် သူ့ကိုစီးမယ်လို့
သူမကပြောခဲ့ပါတယ်။ဒါပေါ့...သူ့ဘယ်ငြင်းရဲပါ့မလဲ။Myulanကတော့ သူ့ဘေးနားမှာ
ပြေးနေပါတယ်။မိစ္ဆာတွေအတွက် ဒီလောက်ကတော့အပျော့ပါပဲ။ဒီလိုနဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာသား
မြို့အနားသို့ရောက်လာခဲ့ပါတယ်။

.....
ကျွန်တော်တို့ ဖြည့်တင်းဆေးရည်တွေကိုအဆင့်မြှင့်နေတာနဲ့ အလုပ်ရှုပ်နေပါတယ်။အင်း...ခင်ဗျားကတော့
စွမ်းဆောင်ရည် 'တိုးတက်မှု'ကို လျှော့ချနေတာလို့ ထင်မိမှာပဲ။ကျွန်တော်တို့
ပြန်လည်ဖြည့်တင်းဆေးတောင့်တစ်တောင့်(၉၈%သန့်စင်မှု) ကို ရေ၁၀ဆနဲ့ ရောလိုက်ရင် အဆင့်မြင့်
(၆၀%)ဆေးရည်ကို ရနိုင်မလား?စမ်းတော့ကြည့်ပေမယ့် မဖြစ်နိုင်ဘူးဗျ။အဆင့်နိမ့်
(၂၀%)ပဲရခဲ့ပါတယ်။အဆင့်မြင့်ဆေးတောင့်ကိုသုံးရင်တောင် သန့်စင်မှုက ၁၀%အထက်ကိုပဲ
တိုးမြှင့်သွားမှာပါ။ဒီလိုနဲ့ Besterမမျှော်လင့်တဲ့ တွေ့ရှိမှုကို ရှာတွေ့ခဲ့ပါတယ်။သူ ကျွန်တော်တို့ရဲ့
Hipokteမြက်စိုက်ခင်းကို ကြည့်ချင်တယ်ဆိုလို့ ကျွန်တော် ချိတ်ပိတ်ဂူဆီကို ခေါ်လာခဲ့ပါတယ်။ပထမတော့
ကြယ်ဝံပုလွေကိုမစီးရဲပေမယ့် နောက်ကြတော့လည်း အဆင်ပြေသွားတာပါပဲလေ။ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော်တို့
ဂူထဲကိုဝင်လာခဲ့ပါတယ်။Gabilကျွန်တော်တို့ကို အပေါက်ဝကနေဆီးကြိုပြီး
အထဲကိုလိုက်ပြပါတယ်။ကျွန်တော်တို့ရိတ်သိမ်းနေတာတွေကိုကြည့်ပြီး Besterမြေအောက်ရေကန်ကို
သွားကြည့်ပါတယ်။

“Rimuru-dono..Hipokteမြက်တွေက ဒီရေကန်ရဲ့မြင့်မားတဲ့မှော်သိပ်သည်းဆကြောင့်
စိုက်ပျိုးနိုင်တာမလား?ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ပြန်လည်ဖြည့်တင်းဆေးတောင့်ကို ရေရိုးရိုးနဲ့မရောပဲ
ဒီရေကန်ကရေနဲ့ ရောရင်ကော?”
သိပြီ...သူ့သီအိုရီကို ချက်ချင်းစမ်းကြည့်ရမယ်။ဒီလိုနဲ့ လုပ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ကျွန်တော်တို့
အလတ်စားဆေးရည်(၄၀%)ကို လုပ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ဒါပေါ့...အဆင့်မြင့်ဆေးတောင့်နဲ့သာဆို သန့်စင်နှုန်းက
50%အထိ တိုးမြှင့်သွားမှာလေ။ဘယ်လောက်
အံ့သြဖို့ကောင်းလိုက်လဲ...အောင်မြင်မှုအကြီးကြီးပဲ။ဘယ်လောက်ထိရောနိုင်လဲ

ကျွန်တော်တို့စမ်းသပ်ခဲ့သေးတယ်...ဆေးတစ်တောင့်ကနေ အလတ်တန်းစားဆေးတောင့် အခု ၂၀ကိုထုတ်နိုင်ပါတယ်။ Kaijinကိုခေါင်းညိမ့်ပြလိုက်ပြီး လက်ဝါးချင်းရိုက်လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အောင်မြင်ခဲ့ပါတယ်။ ပထမဆုံး မကောင်းဆိုးဝါးမြို့တော် Tempestရဲ့ ပထမဆုံးထူးခြားချက်ပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော်တို့လုပ်နိုင်ခဲ့တယ်ပေါ့ဗျာ။ Besterကြည့်ရတာတော့ Gabilနဲ့အတူ မြက်တွေစိုက်နေရတာ တော်တော်ပျော်နေတဲ့ပုံပဲ။ သူတို့ ၂ယောက် လိုက်လည်းလိုက်ပါပေတယ်။

“ဟမ်..မင်းတောင် ဒီနေရာနဲ့တော်တော်ရင်းနှီးနေပြီပဲ..Bester...ဒီမှာ မင်းအတွက်အခန်းလေးလုပ်ပေးမယ်ဆို ဘယ်လိုသဘောရလဲ?”

ကျွန်တော်က စလိုက်ပေမယ့်....

“တကယ်လားခင်ဗျာ?!! ကျွန်တော်လည်း ဒီဂူထဲမှာနေချင်နေတာ ခွင့်မှခွင့်ပြုပါ့မလားလို့...ဒီနေရာက သိပ္ပံစမ်းသပ်မှု(အလန်းစား)တွေကို လုပ်လို့ကောင်းတဲ့နေရာတစ်ခုပဲဗျ”

သူမျက်လုံးတွေ တောက်ပနေရင်းပြောလိုက်ပါတယ်။

“သေချာလို့လား? ဒီနေရာမှာ B+အဆင့်ရှိတဲ့ကင်းခြေများတွေ ရှိနေတယ်နော်..သိရဲ့လား?”

“ဟမ်...ပြဿနာမရှိပါဘူး။ ကျွန်တော့်ပုံက ကြည့်တော့သာမထင်ရတာ..တကယ်တော့ မှော်အတတ်တွေ တတ်ထားပါတယ်ဗျ...နောက် ကျွမ်းလည်းကျွမ်းကျင်ပါတယ်”

Kaijinကိုကြည့်လိုက်တော့ သူခေါင်းခါပြတယ်ဗျာ...လိမ်တာလား?

“မင်းနောင်တမရတာသေချာရင်တော့ မင်းအတွက်အခန်းပြင်ပေးပါ့မယ်”

“ပြဿနာမရှိတာသေချာပါတယ်ဗျာ...Gabil-donoလည်း ဒီမှာရှိနေတာပဲကိုး”

သိပါပြီ...Gabilရှိရင် Besterလည်း အတိုက်ခိုက်မခံရဘူးပေါ့လေ။ ကျေနပ်သွားပြီး...

“Gabil...မင်းဆီ Besterကို လွှဲခဲ့လို့ရတယ်မလား?”

“သေချာတာပေါ့ဗျာ..ကျွန်တော်လည်းဒီမှာရှိနေတာပဲ...နောက်ပြီး နောက်လိုက် ၂ယောက်ကိုလည်း ဒီမှာစောင့်ခိုင်းထားပါတယ်”

တော်တော် အားကိုးရတာပဲ။ ဒီကောင် ဖျင်ယားတတ်တာကိုတော့ နည်းနည်းစိတ်ပူမိပေမယ့် ကြည့်ရတာ သန်မာလာတဲ့ပုံပါပဲလေ။ ဒါပေမယ့် သူ့ခုတလော ငြိမ်နေပြီး Besterနဲ့လည်း တော်တော်လေးအဆင်ပြေတယ်ဆိုတော့ သူ့ကိုလွှဲထားလိုက်တာပဲ ကောင်းပါတယ်လေ။ ဒီလိုနဲ့ Besterရဲ့စမ်းသပ်ခန်းကို ဂူထဲမှာဆောက်ပေးခဲ့ပါတယ်။ Gabil သူ့လက်အောက်ခံ ၂ယောက်ကို စမ်းသပ်ခန်းမှာစောင့်ခိုင်းထားပြီး ရလဒ်တွေကလည်း တော်တော်ကျေနပ်ဖို့ကောင်းနေပါပြီ။ ဒါကသာ သူ့စမ်းသပ်ခန်းဖြစ်လာမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ဘဝလိုအပ်ချက်တွေ အကုန်ပြည့်စုံသွားမှာထင်တာပဲ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ မြို့နဲ့ ဒီဂူကိုသွားရလွယ်အောင် ပြင်ဆင်ရဦးမယ်။ ဒါတွေကိုတွေးနေတဲ့အချိန်မှာပဲ...

“Rimuru-ono...ကျွန်တော် ဒီမှာမှော်စက်ဝိုင်းဆွဲထားလို့ရမလား?အထဲမှာတော့ ဖန်တီးရခက်ပေမယ့် အပြင်မှာဆိုရင်တော့ ဖြစ်နိုင်တယ်။ဆွဲလိုက်ရမလား?”
အရင်...ကျွန်တော်မြွေနက်ကို သတ်ခဲ့တုန်းက ဒီနေရာမှာ မှော်စက်ဝိုင်းဆွဲမယ်လို့ပြောဖူးတယ်ဗျ။အတိအကျပြောရရင်တော့ [Transprtation Magic System]ပေါ့။ထပ်တူကျတဲ့စက်ဝိုင်း ၂ခုဆွဲထားရင် သူတို့ကြားမှာသွားလို့ရတယ်။အင်း...ကျွန်တော့်အထင် မှော်အတတ်ကို သဘောကျလာပြီလို့ပဲ ပြောရမလား?Besterရှင်းပြတာကိုကြားတော့ Kaijinလည်း တော်တော်အံ့သြသွားတယ်။ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ရွာလယ်မှာမကောင်းဆိုးဝါးတွေ မပေါ်လာမချင်း ခွင့်ပြုထားတာကောင်းမယ်ထင်တယ်။Bester သူ့အခန်းထဲမှာ စက်ဝိုင်းတစ်ခုကိုဆွဲလိုက်ပြီး နောက် ဂူထဲမှာတစ်ခုကိုဆွဲလိုက်တယ်။(Besterနေတဲ့အိမ်က မြို့ထဲမှာပါ) ဒီလိုနဲ့ သူ သွားလာရေးပြဿနာကိုပါ ရှင်းနိုင်ခဲ့တယ်ပေါ့။ဒါပေမယ့် ဝိုး...သွားလာရေးစက်ဝိုင်းတွေက တော်တော်သုံးရလွယ်တာပဲ။ချက်ချင်း သူ့ကိုသင်ခိုင်းပါတယ်။နောက် Gabilကော တခြားသူတွေပါ သင်ယူပြီးနောက် ကျွန်တော်တို့ မြို့ထဲနဲ့ ဂူနားကို အလွယ်တကူသွားလာနိုင်ခဲ့ပါတယ်။Bester မထင်ထားလောက်အောင် အသုံးဝင်တဲ့လူပုပါလား...သူလိုလူဆိုရင်တော့ သူတွေ့ရှိတဲ့စမ်းသပ်ချက်တွေကို အံ့သြစရာကောင်းအောင်လုပ်နိုင်မှာပါပဲလေ။သူ့ဆီမှာ ပြန်လည်ဖြည့်တင်းရေး ဆေးတောင့်အချို့နဲ့ နတ်ဆိုးကျောက်ရိုင်းတွေကို ထားထားခဲ့တော့ သူ့ဘာသာ အဲ့တာတွေနဲ့စမ်းသပ်နိုင်မယ်။သူ့ကို Kurobeeနဲ့ Shunaနဲ့ပါ မိတ်ဆက်ပေးလိုက်တော့ တော်တော်ကြာသွားတယ်စကားပြောကြတာ။နိုင်ငံရေးထက် ဒီလူက သိပ္ပံပညာမှာပိုထူးချွန်တဲ့လူ။သူ့အရင်တုန်းက အာဏာကိုမက်ခဲ့တုန်းကပေါ့...သူပုံက လုံးဝပျင်းနေတဲ့ပုံ။အဲ့တာကပဲ သူ့ကိုပျက်စီးစေခဲ့တယ်ထင်တယ်။ဒါပေမယ့် တကယ်ကလေ လူဆိုတာကလည်း သူတို့သဘောကျတာကိုလုပ်နေမှာပျော်ရွှင်တတ်တဲ့သူတွေ။သူများတွေအတွက် ပြဿနာမဖြစ်မချင်းပေါ့။ဒီလိုနဲ့ Besterနဲ့ထပ်အချိန်ဖြုန်းလိုက်တာနဲ့ သူ့ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရဲဘော်ရဲဘက်စစ်စစ် ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။

.....
တရားထိုင်တာကို အဆုံးသတ်ပြီး မျက်လုံးတွေကိုဖွင့်လိုက်ပါတယ်။အဆင့်မြင့်ပြီး အလင်းမှိန်ပြပြအခန်းအလယ်မှာ လူပုဘုရင်ကြီးထိုင်နေပါတယ်။တစ်ခါတုန်းက ထောက်လှမ်းရေးတပ်ဖွဲ့ခေါင်းဆောင် နေခဲ့တဲ့နေရာပေါ့....ရုပ်ဖျက်ပြီး နေခဲ့တာ။။ဘုရင်ကြီး ရယ်လိုက်ပါတယ်...ဒီလိုစိတ်ဝင်စားစရာမျိုးကို မကြုံခဲ့ဖူးတာတောင် တော်တော်ကြာခဲ့ပြီကိုး။
“အရှင်မင်းကြီး..ကျန်းမာတော်မူပါစ?”
ရုတ်တရက်...အရိပ်တစ်ခု အနားမှာရောက်လာပါတယ်။သူသိလိုက်ပါတယ်....ဒါက သူ့ရဲ့စပိုင်တစ်ယောက်ဆိုတာပေါ့။သူ နန်းတော်ထဲကခိုးထွက်လာတာ၊ချက်ချင်းမပြန်သေးပဲ ဒီမှာခဏနေနေသေးတာကြောင့် နန်းတော်ထဲမှာတော့ ပြဿနာတက်နေလောက်ပြီ။အစကတည်းက

သူလူရာနဲ့ချီကို သူ့ကိုယ်ပိုင်သက်တော်စောင့်အဖြစ်ခန့်ထားခဲ့ပါတယ်။သူတို့မသိလိုက်ပဲ နန်းတော်ထဲက ဝင်ထွက်နိုင်တာ သူတို့တော်တော်လေးပေါ့တာပဲ။ဒီကောင်တွေ ပြန်လေ့ကျင့်ပေးဖို့လိုနေပြီ...ဒီလိုမျိုး ဘုရင်ကြီးတွေလိုက်ပါတယ်။

“ပြဿနာမရှိပါဘူး”

တိုတိုတုတ်တုတ် ဖြေလိုက်ပါတယ်။ပြဿနာမရှိနိုင်ပါဘူး...နောက်ပြီး သူမသုံးတာကြာပြီဖြစ်တဲ့ [Spirit Possession] skillကို စပိုင်ပေါ်မှာသုံးလိုက်ပါတယ်။နောက် ထောက်လှမ်းရေးခေါင်းဆောင်ကို...

“မင်း တော်ဝင်မြို့တော်ကိုပြန်တော့။နတ်မြင်းပျံကိုပါ မင်းနဲ့အတူယူသွားလိုက်။နောက်

မင်းလုပ်နေကြအတိုင်းအရိပ်ထဲမှာ ပျောက်ကွယ်သွားလိုက်”

“ဟုတ်...အမိန့်အတိုင်းပါပဲ”

ရိုးရှင်းတဲ့အမိန့်ပါပဲ။သူယုံကြည်တဲ့လူ

ထောက်လှမ်းရေးခေါင်းဆောင်။မျက်နှာတူတူ၊ခန္ဓာကိုယ်တူတူပါပဲ။လျှို့ဝှက်သုတသနပညာရှင်တွေ

ဖန်တီးထားတဲ့ကိုယ်ပွား။ဒါက သူတို့ယောက်ကြားက လျှို့ဝှက်ချက်ပေါ့။သူစိမ်းတွေနဲ့မတူတာက

ဘုရင်ကြီးအနေနဲ့ ဒီ စပိုင်အပေါ်မှာ [Spirit Perfection]ကို လုံးဝသုံးနိုင်ပါတယ်။တစ်ခုခု

အရေးပေါ်ဖြစ်လာရင် ဒါက သူ့ရဲ့ဝှက်ဖဲပေါ့။(သူနဲ့တူတဲ့ကိုယ်ပွားတစ်ယောက်ရှိပြီး ဒီအကြောင်းကို သူနဲ့ ခေါင်းဆောင်ပဲသိပါတယ်။)

လူပုဘုရင် Gazelle Dwargo မနေ့က slimeနဲ့တိုက်ခဲ့တဲ့ပွဲကို ပြန်အမှတ်ရသွားပါတယ်။ဒီslimeတော်တော်

သန်မာလာတာပဲ။တုံ့ပြန်နှုန်းဘယ်လောက်ကောင်းလဲဆို ငါ့ဓားကိုတောင် ပြန်ခုခံနိုင်တာပဲ။Gazelle

Rimuruလက်ထဲက ဓားကိုရွယ်နေတာမဟုတ်ပဲ သူ့ရဲ့ခေါင်းကို ရိုက်ဖို့ပြင်နေခဲ့တာပါ။အဲ့ရိုက်ချက်နဲ့

သူအနောက်ကိုရောက်သွားသည်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊မရောက်လိုက်တာပဲဖြစ်ဖြစ်

Rimuruသိနေတဲ့ပုံပါပဲ။တော်တော်မိုက်တာပဲ...သူနဲ့လုံးသားထဲကနေတွေ့လိုက်ပါတယ်။ဒီစာချုပ်

ဘယ်လိုဆက်ဖြစ်လာမလဲမသိပေမယ့်...

‘ငါ့ကိုစိတ်ပျက်ရအောင်မလုပ်နဲ့...Slime Rimuruရေ...’

Gazelleတစ်ယောက် ခေတ်သစ်တစ်ခေတ်စဖို့ နီးကပ်နေပြီလို့ ခံစားလိုက်ရပါတယ်။

.....

Next>>>>>>>

>>>>>>> Ch 48...မိစ္ဆာဘုရင်များ၏ ကျူးကျော်မှု

That time I got Reincarnated as a Slime

Vol 3

တော်ဝင်နန်းမြို့မှဘဝများ အပိုင်း

Chapter 48...မိစ္ဆာဘုရင်များ၏ ကျူးကျော်မှု

မိစ္ဆာဘုရင် Milim Nava, မိစ္ဆာ Grucius နှင့် မိစ္ဆာ Myulan တို့ မြို့တော် Tempest ကို အပေါ်ကနေ ကြည့်နေရင်း
နောက်ဘယ်လိုလှုပ်ရှားကြမလဲကို ဆွေးနွေးနေကြပါတယ်။ မိစ္ဆာ Grucius သက်ပြင်း
ဖြည်းဖြည်းလေးချလိုက်ပါတယ်။ မရပ်မနားပဲ ပြေးလာခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးမှာ သူတို့မြို့ကို ရောက်လာခဲ့ပါပြီ။
'Milim တော်တော်ကြောက်ဖို့ကောင်းတာပဲ။ သူနဲ့ဆက်ဆံရတာ နည်းနည်းလေးမှားသွားတာနဲ့
ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျလိမ့်မယ်' သူ့အချက်ကို လုံးဝယုံကြည်ထားပါတယ်။ ဒီတော့ သူမနဲ့ ခုကစပြီး
ဘယ်လိုဆက်ဆံရပါမလဲ? သူမနဲ့ ခပ်ကြာကြာလေးနေခဲ့ပြီးတော့
သူမမှာလုံးဝကောက်ကျစ်လှည့်ဖျားတာမျိုးမရှိတာကို တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ အဲ့အစား
လုံးဝပကတိရိုးအလွန်းနေပါတယ်။ သေချာပေါက် မကောင်းဆိုးဝါးတွေက မလိမ်တတ်ဘူးဆိုပေမယ့်
မလိမ်နိုင်ကြတာတွေမဟုတ်ပါဘူး။ အဆင့်မြင့်မကောင်းဆိုးဝါးတွေကတော့ လိမ်လို့မရဘူးဆိုပေမယ့်
တစ်ချို့မကောင်းဆိုးဝါးတွေကတော့ နည်းနည်းလေးလိမ်တာလောက်က ပြဿနာမရှိပါဘူး။ နောက်
အဲ့လိုမကောင်းဆိုးဝါးတွေက အမှန်တရားကို ပြန်ပြောရရင်လည်း
ညှိနှိုင်းဖို့ရာကလွယ်ကူပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် မိစ္ဆာဘုရင် Milim ကတော့ ညှိနှိုင်းတယ်ဆိုတာကို
မကြားဖူးတဲ့ပုံပါပဲ။ သူလိုချင်တာကို ပြောပြီး မရရင်သောင်းကျန်းတော့တာပါပဲ။ ဒါက
သူမပုံပေါ့။ ပုံမှန်အားဖြင့် Grucius က သူ့ကိုယ်သူအဆင့်မြင့်မကောင်းဆိုးဝါးဆိုတဲ့အချက်ကို
ဖုံးကွယ်ထားပြီး အခြေအနေတွေကို စောင့်ကြည့်ရမှာဆိုပေမယ့် Milim ကတော့ ဒါတွေကိုလည်း
ဂရုစိုက်မယ့်ပုံမပေါ်ပါဘူး။ သူမယုံကြည်တာက မင်းအလုပ်လုပ်နေရင်
ဘာမှဖုံးကွယ်ထားစရာမလိုဘူးဆိုတာကိုပါ။ ဒီတော့ သူ့ဘာဆက်လုပ်သင့်သလဲ? သူ့ဘာသာ
ဆက်လုပ်ရင်ဘယ်လိုနေမလဲမသိ? မိစ္ဆာ Grucius ဒီအခြေအနေကနေ ရုန်းထွက်နိုင်မယ့်နည်းကို
အသည်းအသန်စဉ်းစားနေပါတယ်။ မိစ္ဆာ Myulan လည်း ဒီစစ်ဆင်ရေးအောင်မြင်ဖို့လမ်း
မမြင်သေးပါဘူး။ ဘာလို့ဆို ရုတ်တရက် သူမတို့ကို မိစ္ဆာဘုရင် Milim က ဦးဆောင်လိုက်တာကိုး။ သူမက
ခွန်အားကိုပဲအားကိုးတဲ့ မိစ္ဆာဘုရင်ဆိုတော့ ပုန်းအောင်းပြီး ထောက်လှမ်းရေးတာကို
စိတ်မရှည်တဲ့ပုံပါပဲ။ ဒါပေမယ့် သူမမျက်နှာပေါ်မှာ ပေါ်နေလို့လည်းမဖြစ်သေးဘူးလေ... နောက်ပြီး
အစကတည်းက မိစ္ဆာဘုရင် Clayman က Milim ကိုမတားနိုင်တော့
သူလည်းဆင်ခြေပေးလို့မရဘူးမလား... အဲ့လိုတွေးလိုက်ပါတယ်။
ရုပ်သေးဆရာတဲ့... ဟာသပဲ။ မိစ္ဆာဘုရင်တွေရဲ့ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီးကို ထမ်းခိုင်းပြီး
လျှို့ဝှက်လုပ်ခိုင်းတာ.. တော်တော် မဖြစ်နိုင်ဘူးမလား? သူ့နှာမည်ပြောင်အတိုင်း
သူမကိုထိန်းချုပ်လိုက်ရမယ်... သူမက အရင်တုန်းက မိစ္ဆာဘုရင်အဟောင်းတစ်ယောက်ဆိုတာက
လွဲလို့ပေါ့။ သူမရဲ့ရှည်ရှယ်ချက်တွေကို သူမစိတ်ရဲ့အမှောင်ဘက်ခြမ်းမှာသိမ်းထားလိုက်ပြီး
Myulan ဘာဆက်လုပ်ရမလဲဆိုတာကို စဉ်းစားနေပါတယ်။ သူမ Grucius မျက်နှာပေါ်က
စိတ်ရှုပ်ထွေးမှုကိုသတိထားမိလိုက်ပြီး စက္ကန့်ပိုင်းလောက် အကြည့်ချင်းဆုံသွားခဲ့ပါတယ်။ ကြည့်ရတာ

သူတို့အတူတူ အလုပ်လုပ်နိုင်ရင် ပိုကောင်းမယ့်သဘောပါပဲ။အမှန်က Milimကိုသာ သက်သက်မထားရင်
ဒင်းသူတို့အလုပ်တွေကို နှောင့်ယှက်တော့မှာ အသေအချာပဲကိုး။မိစ္ဆာဘုရင်
Claymanစုဆောင်းထားတဲ့အချက်တွေအရဆိုရင် မိစ္ဆာဘုရင် Karionက
လက်အောက်အသစ်တွေလိုချင်နေတယ်ဆိုပဲ။ကြည့်ရတာ Oniတော်တော်များများက
လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်တဲ့ မျက်နှာဖုံးတပ်မကောင်းဆိုးဝါးကို ခစားနေတဲ့ပုံပဲ။Karion အဲ့မကောင်းဆိုးဝါးကို
အနိုင်ယူချင်ယူ၊မယူနိုင်ရင်တော့ သူ့တပည့်အချို့ကို လှည့်စားပြီးခေါ်သွားမယ့်သဘောပဲ။Gruciusက
ဒီကိစ္စနဲ့လာတယ်ဆိုတာ သေချာနေတော့ Myulanကူညီပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။တစ်ခုခုမဖြစ်ရင်
သူတို့ရဲ့အားနည်းချက်ကို မသိနိုင်ဘူးလေ...ဒါကြောင့်ပါ။Gruciusကျေနပ်သလိုလုပ်ခိုင်းလိုက်ပြီး
အခြေအနေကိုစောင့်ကြည့်ရမယ်။ဒီလို ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။Milimဆီကနေတော့
ဘာမှမျှော်လင့်လို့မရဘူး...ရေကန်ထဲကို ကျောက်ခဲနဲ့ပစ်လိုက်သလို ပလုံကနဲဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။
ပြဿနာနည်းနည်းကြီးသွားမှ သူတို့ရှေ့ထွက်တော့မယ်။ဒီလိုနဲ့
Myulanအစီအစဉ်ချလိုက်ပါတယ်။အခု....အဆင်ပြေဖို့က....။Milim သူမအောက်မှာရှိနေတဲ့
မြို့ကိုအကဲခတ်နေလိုက်ပါတယ်။ကောင်းကောင်းဆောက်ထားတာပဲ...ရွာသားတွေအားလုံးကလည်း
တော်တော်ကောင်းတဲ့မှော်စွမ်းအင်တွေရှိနေတယ်။အကုန်လုံးက
အဆင့်မြင့်မကောင်းဆိုးဝါးတွေထင်တယ်။အဆင့်မြင့်မကောင်းဆိုးဝါးဆိုတာက
မြင့်မားတဲ့ဉာဏ်ရည်ကိုပိုင်ဆိုင်ထားပြီး ခွန်အားကိုပိုမိုခိုတတ်တဲ့ကောင်မဟုတ်ပါဘူး။သူမ
သူတို့အင်အားတောင့်တင်းပုံကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်တာနဲ့ နားလည်လိုက်ပါတယ်။သူမရဲ့ ‘နဂါးမျက်လုံး’နဲ့
အားလုံးရဲ့အစွမ်းတွေကို တိုင်းတာကြည့်လိုက်တယ်။
အံ့ဩဖို့ကောင်းလိုက်တာ...အကုန်လုံးက နာမည်ရှိမကောင်းဆိုးဝါးတွေကိုး။ယုံရမှာတောင်
ခပ်ခက်ခက်။ဘယ်သူက သူတို့အကုန်လုံးကို နာမည်ပေးနိုင်မှာလဲ?သူမအံ့ဩသွားပြီး ပျော်ရွှင်မှုက
တစ်ကိုယ်လုံးကိုကူးဆက်သွားပါတယ်။သူမ အဲ့လိုပြဿနာများတဲ့လုပ်ရပ်မျိုးကို
မလုပ်နိုင်ပါဘူး။အထူးသဖြင့် မင်းဆီပြန်မလာနိုင်တဲ့စွမ်းအားတွေကို အလကားသုံးပစ်တာမျိုးပေါ့။သူမလို
မိစ္ဆာဘုရင်တွေက သူတို့စွမ်းအားတွေဒီတိုင်းကြီးပျောက်သွားတာကို မုန်းတတ်ကြပါတယ်။ဒီတစ်ချိန်တော့
သူမအချိန်ဖြုန်းဖို့သာ ရောက်လာခဲ့တာပါ။သူသာ တကယ်လုပ်ရင် Freyမပြောနဲ့..Karion နဲ့
Claymanတို့တောင် ဒေါသထွက်သွားပါလိမ့်မယ်။သူတို့အားလုံးကို တစ်ခါတည်းဆန့်ကျင်တာက
ပြဿနာများတယ်...ရှုံးလည်းမရှုံးချင်ဘူးကိုး...ဒါပေမယ့် သူမဒီကိုရောက်လာခဲ့တာပဲ
ဝမ်းသာရမှာပေါ့။သူမကျေနပ်နေတာက မကောင်းဆိုးဝါးတွေ ဒီမြို့ကိုသူတို့ဘာသာ
တည်နိုင်တာကိုပါ။သူ့အပေါင်းအပါတွေနဲ့နေတဲ့ နန်းတော်က
သူမကိုနတ်ဘုရားသဖွယ်ကိုးကွယ်တဲ့လူသားတွေက ဆောက်ပေးထားတာပါ။သူမပိုင်နက်ထဲက
လူသားရွာတွေကို အဆင့်မြင့်သားရဲတွေလာတိုက်ဖူးပါတယ်။နောက် သူ့ဘာသာလမ်းလျှောက်လာတဲ့

Milimက သတ်လိုက်ပါတယ်။လူသားတွေက သူမကိုအထင်ကြီးသွားတဲ့ပုံပါပဲ။ဒါကြောင့် အဲ့မြေတွေက သူမပိုင်နက်ဖြစ်လာပါတယ်။တခြား မိစ္ဆာဘုရင်တွေကလည်းဘာမှမပြောကြသလို Milimမှာလည်း ပြောစရာဘာအကြောင်းမှ မရှိခဲ့တာကိုး။အဲ့ကတည်းကစပြီး သူလက်အောက်ခံအသစ်တွေထပ်မရှာခဲ့ပါဘူး။အဲ့အစား သူ့အချိန်ဖြုန်းခဲ့ပြီး Claymanနဲ့ Karionတို့ရဲ့စိတ်ပျက်နေတဲ့မျက်နှာကိုပဲ တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ဒါက သူမထွက်လာရခြင်းရဲ့ တစ်ခုတည်းသောအကြောင်းပြချက်ပါ။သူမ သူတို့ကိုစပြီးတာနဲ့ကြိုက်တဲ့သူကို ယူခိုင်းဖို့ရည်ရွယ်ထားခဲ့ပေမယ်...ဒီလိုမျိုးကြီးကတော့...ဒီကမကောင်းဆိုးဝါးတွေက အရည်အသွေးမြင့်ကြပြီး အစွမ်းတွေကလည်းတော်တော်ကောင်းကြတယ်။နောက် တစ်ယောက်ယောက်က သူတို့ကိုအုပ်ချုပ်နေတာတဲ့လား...ဘယ်လောက်ပျော်စရာကောင်းလိုက်သလဲ?သူမရဲ့ရှိုးရှင်းတဲ့စိတ်က အခုမှာတော့ Clayman နဲ့ Karionတို့အကြောင်းကို လုံးဝမေ့သွားခဲ့ပါတယ်။သူမ ပစ်မှတ်ကိုရှာတွေ့ခဲ့ပါပြီ။...မိစ္ဆာဘုရင်ရဲ့မှော်အစွမ်းကို ယှဉ်နိုင်တဲ့ လူ။ဒီလိုနဲ့ သူမစတင်လှုပ်ရှားလိုက်ပါတယ်။

.....
အလတ်စားဆေးရည်တွေကို ကျွန်တော်တို့မြို့ထုတ်ကုန်အဖြစ်ရောင်းချဖို့ ဆုံးဖြတ်အပြီးမှာပဲ ကျွန်တော်တို့ အများအပြားထုတ်လုပ်ဖို့ကို စီစဉ်ရပါတော့တယ်။အချို့ကိုထုတ်လုပ်နိုင်ဖို့အတွက် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးရည်တစ်ချို့ကို ပေးခဲ့ပါတယ်။ဒီလိုနဲ့ အကြံရခဲ့တယ်...အောက်စီဂျင်သိပ်သည်းခြင်းကြောင့် သန့်စင်မှုများပြောင်းလဲသွားမလားပေါ့။ပြောချင်တာကဗျာ ကျွန်တော့်skillကလုပ်လိုက်တာနဲ့ ထုတ်လုပ်တာနဲ့ဆိုရင် ကွာခြားချက်နည်းနည်းတော့ရှိမှာပဲလေ။တစ်ခုတည်းသော ခြားနားချက်က တစ်ခုက အောက်ဆီဂျင်ရှိတဲ့နေရာမှာထုတ်လုပ်ခဲ့ပြီး တစ်ခုက ကျွန်တော့်ကိုယ်ထဲမှာဖြစ်လာတာပါပဲ။Bester ကျွန်တော့်ယူဆချက်ကို သေချာလေးနားထောင်နေပါတယ်။ကြည့်ရတာ ဒီကမ္ဘာကြီးမှာလည်း ဓာတုဒြပ်စင်တွေရှိတဲ့ပုံပဲဗျ။မှော်အမျိုးမျိုးနဲ့ ပါဝင်ပတ်သက်သော်လည်း ဝိညာဉ်မှော်ပညာနဲ့ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်လို့ သူတို့ကို ဓာတုဒြပ်စင်မှော်ပညာလို့ ခေါ်ပါတယ်။ကျွန်တော်က အမှန်တော့ မှော်ယူဆချက်တွေမှာ မကျွမ်းကျင်ပေမယ့် Besterကတော့ ကျွန်တော်ရှင်းပြတာနားလည်တဲ့ပုံပဲ။
'အောက်ဆီဂျင်သက်ရောက်မှုကြောင့်လား?' လို့သူပြန်မေးပုံထောက်ရင် ကျွန်တော်ပြောတာကိုနားလည်တဲ့ပုံပဲ။ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပါ ကျွန်တော်စိတ်ထဲရှိတာကိုပြောတာဆိုတော့ တစ်ခုခုမှားရင်လည်း ကျွန်တော့်အတာမဟုတ်ဘူးလေ။အောင်မြင်မှုဆိုတာ ရှုံးနိမ့်မှုတွေကနေမြစ်ဖျားခံလာတာဗျ...(တူမောင်တို့သိဖို့)။အမှားတစ်ချက်ကို လုပ်ငန်းစဉ်တစ်ခုလို့ပဲ မှတ်ယူသင့်တယ်။ကျွန်တော်က HRအတွက်ပဲတာဝန်ရှိတော့ ဒီအလုပ်ကို သူ့ဆီထားခဲ့ပြီး

ထွက်လာလိုက်တယ်။ Kaijinကလည်း Besterနဲ့ဆွေးနွေးရင်း အလုပ်ရှုပ်နေလေရဲ့။ အခု သူတို့သောက်ရမ်းတွေခင်နေကြတာ မသိတဲ့သူတွေဆို သူတို့ကအရင်ကရန်သူတွေပါလို့ပြောရင် ယုံရခက်ခက်ဖြစ်ကုန်ကြမှာပဲ။ ဘာလို့ဆို သူတို့ဝါသနာက တူတူပဲကိုး...ဒါကလည်း ကောင်းပါတယ်လေ။ ကျွန်တော် မှော်စက်ဝိုင်းကို သုံးပြီး မြို့ထဲကိုပြန်လာခဲ့တယ်။ ဝင်ပေါက်နားမှာ ကျွန်တော်တို့မှော်စက်ဝိုင်းဆွဲထားကြတယ်ဗျ။ အစောင့်တဲတွေနားက နေရာလွတ်မှာပေါ့...တိတိကျကျပြောရရင်။ ဒီတော့ ဒီမြို့ထဲကို မကောင်းဆိုးဝါးဝင်လာဖို့က တစ်သန်းပုံမှာ တစ်ပုံပဲရှိတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ချက်ချင်းသိမှာပဲဗျ... Besterကတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့တောင် ပြောတာဗျ... ဘာလို့ဆို သွား၊ လာဖို့ကို မန္တာန်ရွတ်ရမှာဆိုတော့ မကောင်းဆိုးဝါးတွေဖြတ်ဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဒီတော့ ကျွန်တော်အစိုးရိမ်လွန်နေတာနေမှာပါလေ။ ကျွန်တော်သိပ်မသိတဲ့အရာတစ်ခုကို သုံးရမယ်ဆိုရင် အဲလိုချီတုံချီတုံဖြစ်တတ်တာကိုး။ နောက်မှ မှော်ပညာသင်ရဦးမယ်။ ဒီလိုနဲ့ကျွန်တော် Rigurdဆိုကို ကျွန်တော်တို့အောင်မြင်မှုအကြောင်း သွားပြောဖို့အပြင်မှာပဲ... ကျွန်တော့်ရဲ့ [Magic Perception]ကနေ နည်းနည်းနောနောမဟုတ်တဲ့ မှော်စွမ်းအားစုကြီး ကျွန်တော်တို့ဆီဦးတည်လာနေတာကို သတိထားမိလိုက်တယ်။

‘အန္တရာယ်’.. ကျွန်တော်ချက်ချင်းသဘောပေါက်သွားပြီး အဲနားရှိတဲ့ဝင်ပေါက်ကို ပြေးသွားလိုက်တယ်။ ထင်ထားတဲ့အတိုင်းပဲ အဲအစိုင်အခဲကြီးက လေထဲမှာတင် ဦးတည်ချက်ပြောင်းသွားပြီး ကျွန်တော့်ဆီဦးတည်လာတယ်။ တော်တော်မြန်တာပဲဗျ... ကြည့်ရတာ ကျွန်တော်တို့ မြို့ပြင်က ရှင်းလင်းနေတဲ့နေရာမှာ သွားတွေသင့်တယ်ထင်တာပဲ။ မြို့ထဲပြေးမဝင်တာပဲ တော်သေးတယ်... အဆောက်အအုံတွေ မလိုအပ်ပဲမထိခိုက်မိအောင် ရှောင်ရမယ်။ ကိုယ်ကိုမတ်မတ်ထားလိုက်ပြီး ကျွန်တော့်ရန်သူကို ကြည့်နေလိုက်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ကြားက အကွာအဝေးကတဖြည်းဖြည်းနီးလာတယ်။ မျက်လုံးနဲ့ကြည့်ရင်တောင် သိသာတယ်။ မိန်းမလှလေးတစ်ယောက်ဗျ... ရွှေရောင်ဆံပင်တွေကို ၂ဖက်စီးထားပြီး Gothicဝတ်စုံအနက်ကိုဝတ်ထားတယ်။ သူမပုံက ချစ်စရာလူသားမလေးအတိုင်းပဲ။ ဒါပေမယ့် သူပတ်ဝန်းကျင်လေထုက လုံးဝဆန့်ကျင်ဘက်...။ အဲလို ကြီးမားတဲ့မှော်စွမ်းအင်ထုကြီးလိုမျိုးနဲ့ ကောင်မလေးက ကျွန်တော့်အရှေ့ကိုဆင်းလိုက်တယ်။ နောက် ကြောက်စရာကောင်းတာက အဲလိုအရှိန်နဲ့ဆင်းတာတောင် သူမဆင်းတော့ မြေပြင်ကဘာမှဖြစ်သွားဘူး။ ကြောက်စရာအရှိန်နဲ့ပျံလာပေမယ့် မဆင်းခင်မှာ အသာလေးဖျောက်လိုက်နိုင်တယ်ထင်တယ်။ အိန်းနားကိုတောင် ထိန်းချုပ်နိုင်တာလားဟ? အခု... အဲတာတွေတွေ့ဖို့အချိန်မဟုတ်ဘူးထင်တာပဲ။ “တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ်.. ငါက မိစ္ဆာဘုရင် Milim Navaပါ။ ဒီမြို့မှာရှိတဲ့ အစွမ်းထက်ဆုံးလူကို လာတွေ့တာပါ”

ချစ်စရာ မိစ္ဆာဘုရင်မလေးက ကျွန်တော့်ကိုပြောတယ်ဗျ။မိစ္ဆာဘုရင်....!ဘယ်ကဘယ်လို
အဲ့လိုလူကရောက်လာတာတုန်း!နင့်တပည့်တွေဖြစ်ဖြစ်၊လက်အောက်ခံဘုရင် ၄ယောက်ပဲဖြစ်ဖြစ်
အရင်ရောက်လာရမှာမဟုတ်ဘူးလား...!အဲ့လိုပြန်မပြောမိဖို့ကို
ထိန်းလိုက်ရတယ်...တော်လိုက်တဲ့ငါ...ဒါပေမယ့်...ဘယ်လိုပြန်ပြောရပါ...အခုလက်ရှိ ကျွန်တော်က
slimeပုံစံ၊နောက်ပြီး အရှိန်အဝါကိုလည်းသိမ်းထားသေးတယ်။အခုတလော
မှော်စွမ်းအင်ထိန်းချုပ်တာကိုလည်း တော်တော်လေးကျွမ်းလာပြီ...ဆိုတော့
ကျွန်တော့်ကိုဘယ်သူမှသတိထားမိမှာမဟုတ်ဘူး။ပြောချင်တာက သာမန်လူမျက်လုံးနဲ့ကြည့်ရင်
ကျွန်တော်က သာမန်အညတရ slimeလေးတစ်ကောင်ပဲ။ကိုယ်ပွားနဲ့
ဘယ်လိုပဲကြည့်ကြည့်၊မှော်သိမြင်ခြင်းနဲ့ ဘယ်လောက်ပဲကြည့်ကြည့်...slimeထက်ပိုပြီးမမြင်ရပါဘူး...အဲ့လို
ကျွန်တော့်အရှိန်အဝါကိုသိမ်းထားတာကိုး။အဲ့လိုဆိုရင်တောင်....သူမကြည့်ရတာ
ကျွန်တော့်ကိုဖောက်မြင်ရတဲ့ပုံပဲ။

“ဒီကလည်း တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ်။ကျွန်တော်က ဒီမြို့ရဲ့အကြီးအကဲ...Rimuruပါ။မင်းကြည့်ရတာ
ကျွန်တော့်အစွမ်းအစစ်ကို မြင်နိုင်တဲ့ပုံပဲနော်?”

သူမကိုအကဲခတ်လိုက်ပြီး ကျွန်တော်မေးလိုက်တယ်။

“ဟွန်ဟွန်း...ဒီလောက်ကတော့ အပျော့ပါကွာ။နဂါးမျက်လုံးကြောင့် သူတို့ဖုံးကွယ်ဖို့ကြိုးစားရင်တောင် ငါက
သူတို့အစွမ်းတွေကိုမြင်နိုင်တယ်လေ။ဒီတော့ ငါ့အရှေ့မှာ ဘယ်သူမှရူးချင်ယောင်ဆောင်လို့မရဘူး။”

ပိုင်းခြားနိုင်စွမ်းရှိတဲ့ မျက်လုံးတွေပေါ့လေ?တော်တော်စိတ်ရှုပ်ဖို့ကောင်းတဲ့

ပြိုင်ဘက်ပဲ။ကျွန်တော့်ဟာထက်စာရင် သူ့ဟာက ပိုကောင်းမယ့်ပုံပဲ။နောက်

သူမရဲ့ကျွမ်းကျင်မှုအဆင့်ကလည်း ပြောနေစရာကိုမလိုလောက်အောင် ကောင်းတဲ့ပုံပဲ။ဒီပုံအတိုင်းဆို

ကျွန်တော်မနိုင်နိုင်ဘူး။တကယ်လို့ချရင်တောင် ကျွန်တော့်skillအကုန်လုံးနဲ့

ရှိသမျှဗျူဟာတွေကိုသုံးရင်တောင် အဖွင့်ပိုင်းပဲရလောက်မယ်။သူမအဆင့်က Orcကပ်ဆိုးလို

မိစ္ဆာဘုရင်တစ်ပိုင်းတွေနဲ့ လုံးဝကွာခြားနေတယ်။

“တော်တော်အံ့ဩဖို့ကောင်းတဲ့မျက်လုံးတွေ ရှိနေတာပဲ။ဒီတော့ မင်းတွေချင်တာက ဘာကိစ္စများပါလိမ့်?”

သူမလိုချင်တာကို နားထောင်ကြည့်ရအောင်။ရန်သူရည်ရွယ်ချက်ကို သိထားဖို့ကလိုအပ်တယ်မလား?

“ငမ်...?ကိစ္စလား?မင်းကို နှုတ်ဆက်ချင်တာပါပဲ”

“.....”

“.....”

မမျှော်လင့်တော့ပါဘူးပေါ့....အစက သူမကို ပြန်သွားအောင်ချော့မော့ပြောဖို့ဆိုပေမယ့် အစကတည်းက
လုံးဝလွဲနေပြီ။နှုတ်ဆက်ချင်ယုံပဲလို့ သူမကပြောတော့ ကျွန်တော်လုံးဝအရေးနိမ့်နေပြီမဟုတ်လား။

“အာ...အင်းအင်း...မှတ်မိပြီ။နင်...နင့်ကိုယ်နင် မိစ္ဆာဘုရင်လို့ သတ်မှတ်ပြီး မဖြစ်ချင်ဘူးလား?”

ရုတ်တရက်ကြီးပြောချလိုက်တာပဲ။ဘာတွေတောင်ပြောနေတာလဲဟ...

“အာ?အဲ့လိုပြဿနာတက်မယ့်ကိစ္စမျိုး ဘာလို့လုပ်ရမှာတုန်း?”

သူမ အံ့သြသွားတယ်ဗျ။

“အဲ..ငါပြောတာ မိစ္ဆာဘုရင်လေကွာ...မိုက်တယ်လေဟာ...နင်ဖြစ်ချင်နေတာမဟုတ်ဘူးလား?”

“ဟင့်အင်း”

“...အယ်?”

“အယ်?”

ကြည့်ရတာတော့ ကျွန်တော်တို့တွေးနေတာ

တခြားစီဖြစ်နေတဲ့ပုံပဲ။ကျွန်တော်တို့တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်

နားမလည်နိုင်ပဲစိုက်ကြည့်နေမိတယ်။အင်း...Slimeမှာမျက်နှာမရှိပေမယ့်ပေါ့။

“ဒီလိုဆို...မေးပါရစေဦး။မိစ္ဆာဘုရင်ဖြစ်တာ ဘာကောင်းလို့?”

“အယ်...အဲ့တာက...မင်းကိုချချင်တဲ့

စွမ်းအားကြီးရန်သူတွေရှိနေမယ်လေ။ပျော်စရာကောင်းတယ်ဟ..သိလား?”

“ဘယ်...မလိုချင်ပါဘူးအဲ့တာတွေ။စိတ်မဝင်စားဘူး”

“အိ...?ဒါဆို နင်ဘယ်လိုများပျော်အောင်နေလဲ?”

“နည်းမျိုးစုံနဲ့ပေါ့...မိစ္ဆာဘုရင်ဖြစ်လာတယ်ပဲထား...တိုက်ခိုက်တာထက်ပိုပြီး

ပျော်ဖို့ကောင်းတာတွေရှိပါသေးတယ်”

“မရှိပါဘူး”

“ဒါဆို ပျင်းဖို့မကောင်းဘူးလား?”

အဲ့လိုပြောလိုက်တဲ့အချိန်မှာပဲ Milimပုံက မိုးကြိုးပစ်ခံရလို့

ခံစားသွားရသလိုတောင့်တောင့်ကြီးဖြစ်သွားတယ်ဗျ။သူက ပျင်းနေတာပေါ့လေ....ကျွန်တော်စကားတွေက

ထိရှလွန်းတော့ သူစကားတောင်ပြန်မပြောနိုင်ဘူး။ထပ်ပြောရင်

မကောင်းဖြစ်တော့မယ်။သူမအံ့အားသင့်နေတာကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး လစ်ထွက်ဖို့ကြံလိုက်တယ်?

“အင်း.....ပြောစရာရှိတာပြောပြီးပြီဆိုတော့ သွားလို့ရပြီမလား?”

ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ကိုင်တွယ်နိုင်ခဲ့တယ်လို့ ထင်ခဲ့ပေမယ့်....

“နေစမ်းပါဦး...န..နင်...မိစ္ဆာဘုရင်ဖြစ်ရတာထက်

ပျော်ဖို့ကောင်းတဲ့ဟာတွေလုပ်နေတယ်မလား....ဟုတ်တယ်မလား...မတရားဘူး..မတရားဘူးဟာ..မတရား

ဘူးနော်!!!စိတ်ဆိုးလာပြီ...ငါ့ကိုသင်ပေး...မသင်ပေးရင် ခွင့်မလွှတ်ဘူးနော်”

ငါကဒေါသထွက်ရမှာမဟုတ်ဘူးလား....ဘယ်လိုကောင်မလေးပါလို့မ...အဲ့လိုပြောလိုက်ချင်ပေမယ့်

မပြောမိအောင် မနည်းထိန်းထားရတယ်။ရန်သူက မိစ္ဆာဘုရင်နော်..သူ့ကိုဒေါသထွက်အောင်လုပ်မိရင်

အကျိုးဆက်လှမှာမဟုတ်ဘူး။အဲ့အစား သူမကိုကလေးလိုဆက်ဆံရင်

သူမကိုကိုင်တွယ်ရမှာလွယ်မယ်ထင်တယ်။ဒီလိုဆို တည့်တည့်ပဲပြောရတာပေါ့။ဒီကောင်မလေးက
ဆွေမျိုးသားချင်းရဲ့ကလေးတစ်ယောက်လို့မှတ်ပြီး...

“ဟုတ်ပါပြီ...ဟုတ်ပါပြီ...သင်ပေးပါ့မယ်ဗျာ။ဒါပေမယ့် တစ်ခုတော့ရှိတယ်။အခုကစပြီး ငါ့ကို Rimuru-
sanလို့ခေါ်”

“ဘာ?ဟာသလာမလုပ်နဲ့နော်...အဲလိုဆိုရင် ငါ့ကို Milim-samaလို့ ပြန်ခေါ်”

“.....”
“.....”

“ဒါဆို...နင့်ကို Milimလို့ခေါ်မယ်။အဲ့တော့ ငါ့ကို Rimuruလို့ခေါ်...အဲ့လိုဆိုရင်ကော?”

“ဟွင်း...ဟွင်း...ဟွင်း...ဟုတ်ပြီ။ဖြစ်တယ်...Milimလို့ခေါ်ခွင့်ပေးတယ်...ကျေးဇူးတင်လိုက်စမ်း။အဲ့လိုမျိုးကို
မိစ္ဆာဘုရင်တွေပဲခေါ်ခွင့်ရှိတာ”

ကျွန်တော်တို့ပြောဆိုနေကြရင် မီးပွားလေးတွေထွက်လာသလိုပဲ။ဒါပေမယ့် နောက် ၂ယောက်ကြားမှာ
တဖြည်းဖြည်းတင်းမာမှုတွေလျော့ကျသွားတဲ့ပုံပါပဲ။

“အိုကေ...လမ်းပြမယ်။ဒါပေမယ့် တစ်ယောက်တည်းတော့လျှောက်မသွားနဲ့နော်?”

“ဟုတ်ပါပြီ....Rimuru”

“ကောင်းတယ်..ကောင်းတယ်...လိမ္မာသားပဲ။နောက် မြို့ထဲမှာငါခွင့်မပြုပဲ
ထမသောင်းကျန်းနဲ့နော်...အဲ့လိုကတိပေးနိုင်ရင် ငါသူငယ်ချင်းလုပ်ပေးမယ်”

“လွယ်ပါတယ်..ငါကတိပေးတယ် Rimuru”

အဲ့အထိတော့ အဆင်ပြေနေတုန်းပဲ။ထင်ထားတာထက်

ပိုလွယ်နေတာပဲ။သကြားလုံးပေးတဲ့သူရဲစကားတိုင်းကို

လက်ခံတဲ့ကောင်မလေးလို့ပဲ။မကောင်းဆိုးဝါးတွေက

သူတို့စကားကိုတည်ရတယ်မလား?အဲ့တာဆိုအဆင်ပြေမှာပါ။အဲ့လိုတွေးပြီး

Milimကိုမြို့ထဲခေါ်သွားလိုက်တယ်။

.....

Slimeတစ်ကောင်နဲ့တူတူ မိစ္ဆာဘုရင် Milimမြို့ထဲကိုဝင်သွားပါတယ်။မိစ္ဆာ Gruciusဒီအဖြစ်အပျက်တွေကို
အဝေးကြည့်မျက်လုံးနဲ့ကြည့်နေပါတယ်။နောက် အံ့သြရင်း...

“ဟေ့...Milimငါတို့ထက် ဦးပြီးသွားတာမဟုတ်လား?နောက်

အဆင့်နိမ့်slimeကချောတာလည်းခံလိုက်သေး...”

“ဒီလိုကိုး...ဒါပေမယ့် ကောင်းပါတယ်လေ။ငါတို့

Milimနဲ့ထပ်ပတ်သက်စရာအကြောင်းမရှိတော့ဘူးမဟုတ်လား?”

“အမှန်ပဲ။စိတ်ရှုပ်စရာလူတစ်ယောက် မရှိတော့ဘူးလို့ပဲ သတ်မှတ်ရတာပေါ့”

တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်ခေါင်းညိမ့်ပြလိုက်ပါတယ်။သူတို့သာတူတူသွားရင်
သူတို့အကြံတွေသဲထဲရေသွန်ဖြစ်ကုန်မှာ သေချာနေတာကိုး။ဒီလိုဖြစ်သွားပြီဆိုတော့
လွတ်လွတ်လပ်လပ်လှုပ်ရှားလို့ရသွားပြီကိုး...
“ဒီတော့ ဘာဆက်လုပ်မလဲ?ငါတို့ဘယ်လိုဆက်စုံစမ်းကြမလဲ?”

“အေး....”

သူတို့၂ယောက် အဲ့လိုတိုင်ပင်ပြီးအလုပ်ရှုပ်နေကြတုန်း Gruciusရဲ့အဝေးကြည့်မြင်ကွင်းကနေ
လူအုပ်စုတစ်ခု မြို့နားကိုချဉ်းကပ်နေတာကိုမြင်လိုက်ပါတယ်။

“ယို...လူအုပ်စုပါလား...ဒီကို မကောင်းဆိုးဝါးအမဲလိုက်ဖို့လား?”

“ဟုတ်မှာပေါ့။ဒါပေမယ့် သူတို့ဒါက မကောင်းဆိုးဝါးမြို့တော်မှန်းကော သိရဲ့လား?”

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ကြည့်လိုက်ပြီး...

“သူတို့နဲ့ရောလိုက်သွားမလား?”

“မဆိုးဘူး။လူယောင်ဆောင်ပြီး မြို့ထဲဝင်ရအောင်”

အဆင့်မြင့်မိစ္ဆာတွေဆိုတော့ အသာလေးလူယောင်ဆောင်လို့ရပါတယ်။နောက် ပြင်ဆင်မှုအပြီးမှာပဲ သူတို့
တပ်ဖွဲ့နဲ့ရောလိုက်ပြီး မြို့ထဲရောက်ဝင်လိုက်ပါတယ်။မကောင်းဆိုးဝါးမြို့တော် Tempest....ဒီလိုနဲ့ သူတို့
Youmuဆိုတဲ့လူနဲ့တွေ့ဖို့ အကြောင်းဖန်လာပါတော့တယ်။

.....

Next>>>>>>>>

>>>>>> Ch 49..ဟာရီကိန်းလို Milim

That time I got Reincarnated as a Slime

Vol 3

တော်ဝင်နန်းမြို့မှ ဘဝများအပိုင်း

Chapter 49...ဟာရီကိန်းလို Milim

မိစ္ဆာ Grucius နဲ့ Myulanတို့ လူယောင်ဆောင်ထားပြီး တောထဲမှာလမ်းလျှောက်နေပါတယ်။သူတို့မကြာခင်
လူတပ်ဖွဲ့နဲ့သွားရောကြမှာပါ။ဝံပုလွေလူသားဖြစ်တဲ့ Gruciusရဲ့ပုံသဏ္ဌာန်က ပုံမပြောင်းထားတဲ့အချိန်မှာ
လူသားတွေနဲ့အနည်းငယ် ကွာခြားနေပါတယ်။စွမ်းအားတွေကိုလိုချင်လို့ Lycanthropeဘုရင်
Karionသူ့ကိုယ်သူ မိစ္ဆာဘုရင်လို့ သတ်မှတ်လိုက်တာ နှစ်ပေါင်း ၅၀၀ကြာမြင့်ခဲ့ပါပြီ။ဒါတွေက
မိစ္ဆာဘုရင်အဟောင်းကို အသစ်နဲ့အစားထိုးတဲ့အဖြစ်အပျက်တုန်းက ဖြစ်ခဲ့တာပါ။ကမ္ဘာစစ်လို့ ခေါ် ပြီး
ဒီဖြစ်ရပ်ဟာ နှစ်ပေါင်း ၅၀၀မှာတစ်ကြိမ်ဖြစ်တတ်ပါတယ်။နောက် ဒါက အဲ့လိုဖြစ်ခဲ့တုန်းကပါ။
Karionနဲ့ တခြားမိစ္ဆာဘုရင် ၃ယောက်မွေးဖွားခဲ့ချိန်တုန်းကပေါ့။Freyလည်းအဲ့ထဲက
တစ်ယောက်ပါပဲ။အငယ်ဆုံးနဲ့ တိုက်ပွဲသက်တမ်း အနုဆုံးက မိစ္ဆာဘုရင် Karionဖြစ်ပြီး
နောက်ဆုံးမွေးတဲ့မိစ္ဆာဘုရင်က Leon Cromwellဖြစ်ပါတယ်။ဒီ မိစ္ဆာဘုရင် အသစ် ၆ယောက်က

မျိုးဆက်သစ်ရဲ့ အဖွဲ့ဝင်တွေဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။တခြားတစ်ဖက်မှာတော့ မျိုးဆက်ဟောင်းတွေက အဲ့စစ်ပွဲ
၂ပွဲကြားမှာ အသက်ရှင်နေခဲ့ပါတယ်။သူတို့ခွန်အားက
တခြားသူတွေထက်သန်မာတာတော့အမှန်ပါပဲ။ဒါကြောင့် မိစ္ဆာဘုရင်အသစ်တွေက ပိုမိုသန်မာလာအောင်
ကြိုးစားကြပါတယ်။Karionကလည်း တစ်ယောက်အပါအဝင်ဆိုတော့ သန်မာတဲ့လူတွေကို
လိုက်စုဖို့ကြိုးစားပါတယ်။Gruciusမိစ္ဆာဖြစ်လာတာ နှစ်
တစ်ရာလောက်ပဲရှိပါသေးတယ်။Lycanthropesတွေရဲ့ သက်တမ်းက
လူသားတွေနဲ့သိပ်မကွာပါဘူး။တစ်ခုတည်းသော ခြားနားချက်က သူတို့ရဲ့ငယ်ရွယ်မှုသက်တမ်းဖြစ်ပြီး
နှစ်ပေါင်း ၃၀ကနေ ၅၀အထိရှိနိုင်ပါတယ်။တကယ်တော့ သူတို့အသက်ကြီးလာတဲ့အချိန်မှာ
သူတို့ခန္ဓာကိုယ်တွေ အားနည်းလာပြီး ၂ပတ်အတွင်းသေဆုံးနိုင်ပါတယ်။သားရဲတိုင်းပြည်ရဲ့ဘုရင်
Yuurazania Karionမှာ မွေးလာကတည်းက
ထူးခြားတဲ့အစွမ်းတွေပါလာခဲ့ပါတယ်။သူ့ရဲ့ကိုယ်ပိုင်အစွမ်းတွေနဲ့ မိစ္ဆာဖြစ်လာခဲ့ပြီး
မိစ္ဆာဘုရင်အဖြစ်ကိုတောင် တိုးမြှင့်ခဲ့ပါတယ်။သူ မိစ္ဆာဘုရင်တစ်ယောက်ကို
တစ်ယောက်တည်းရှင်းပစ်နိုင်ခဲ့တယ်ဆိုပြီး ကောလဟာလတွေထွက်ခဲ့ပေမယ့် ဟုတ်မဟုတ်ကတော့
ဘယ်သူမှမသိသေးပါဘူး။Gruciusမှာ သူ့ဘာသာ အဆင့်မြင့်နိုင်စွမ်းရှိတဲ့အစွမ်းတွေပါလာခဲ့ဘူးဆိုပေမယ့်
သူက ထောက်လှမ်းရေးနဲ့ တိုက်ခိုက်ရေးမှာ ကျွမ်းကျင်ခဲ့ပါတယ်။သူ့ရဲ့စွမ်းရည်တွေကြောင့်ပဲ
အဆင့်မြင့်ဖို့အခွင့်အရေးရလာခဲ့ပါတယ်။ဘုရင်ရဲ့သွေးကိုသောက်ပြီးတော့ပေါ့...ဒီအခမ်းအနားမှာ
ပါဝင်တဲ့သူတွေရဲ့အသက်ရှင်နိုင်နှုန်းက 10%ပဲရှိပါတယ်...ဒါကို တောင့်ခံနိုင်မှသာ
သူရဲကောင်းအဖြစ်သတ်မှတ်ခံရမှာပါ။Grucius မျက်လုံးကိုအပ်နဲ့ထိုးဖောက်နေသလို နာကျင်မှုတွေကို
ခံနိုင်ရည်ရှိခဲ့ပါတယ်။ဒါကြောင့် Grucius ဘုရင်နဲ့တူတူ မျိုးစိတ်တစ်ခုတည်းဖြစ်လာခဲ့ပြီး
တူညီတဲ့အစွမ်းတွေနဲ့ သက်တမ်းပါတိုးသွားခဲ့ပါတယ်။အခု နှစ် ၁၀၀လောက်ကြာခဲ့တာတောင်မှ
သူ့အစွမ်းတွေက အားကောင်းနေဆဲပါပဲ။Gruciusထက်စာရင် Myulanရဲ့အခြေအနေက
ပိုရှုပ်ထွေးပါတယ်။သူမက အစတုန်းက စုန်းမတစ်ယောက်ပါ....လူသားတွေလိုက်သတ်လို့
ထွက်ပြေးနေခဲ့တာ နှစ်ပေါင်း ၃၀၀ကြာခဲ့ပါပြီ။အဆင့်မြင့်ခြင်းရဲ့လျှို့ဝှက်ချက်ကို ရှာတွေ့ခဲ့အပြီးမှာ
သူမကိုယ်သူ အကျိုးရှိအောင်အသုံးပြုခဲ့ပါယ်။ပြောချင်တာက
ထာဝရနုပျိုခြင်းကိုရရှိခဲ့တယ်ပေါ့။လောလောဆယ် မိစ္ဆာဘုရင် Claymanထံမှာခစားနေတာက
သူတို့ယောက်ကြားလုပ်ထားတဲ့ သဘောတူညီမှုကြောင့်ပါ။
လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း ၄၀၀တုန်းက Claymanအရင်မိစ္ဆာဘုရင်ကို
ကျော်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။သူလုပ်နိုင်ခဲ့တဲ့အချိန်မှာပဲ နာမည်ရှိမကောင်းဆိုးဝါးတွေကို လိုက်ရှာခဲ့ပြီး
သူတို့ရဲ့နှလုံးသားတွေကို လိုက်ခိုးခဲ့ပါတယ်။သူတို့ကို သူ့အပေါ်မှာသစ္စာရှိအောင်လုပ်ပြီး
သူတို့နှလုံးသားတွေကို ကျိန်စာတိုက်ခဲ့ကာ သူ့ရဲ့ထာဝရကျေးကျွန်တွေအဖြစ်

သတ်မှတ်ခဲ့ပါတယ်။ Myulanလည်း ထိုနည်းပဲ ကြုံတွေ့ခဲ့ပါတယ်။ သူ့အဆင့်မြင့်ပြီး မိစ္ဆာအစွမ်းတွေရခဲ့ပေမယ့်လည်း မိစ္ဆာဘုရင် Claymanထက်အများကြီးအားနည်းနေသေးတော့ သူမရဲ့နိမ့်ခဲ့အပြီးမှာ သူမနှလုံးသားမှာကျေးကျွန်ကျိန်စာ အတိုက်ခံခဲ့ရပါတယ်။ ရလဒ်အနေနဲ့ သူမရဲ့အဆင့်အမှတ်တွေတိုးမြှင့်ခဲ့ပေမယ့်လည်း မပျော်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။ အဲကစပြီး သူမလည်း Claymanရဲ့ရှုပ်သေးရုပ်ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ သူမ Gelmudလို တပည့်ပြင်းပြင်းထန်ထန်လိုချင်တဲ့ မိစ္ဆာမျိုးကို ဒီအကြောင်းပြချက်ကြောင့် နားလည်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ Myulanအခွင့်အရေးကို စောင့်နေခဲ့ပါတယ်။ ကျိန်စာကိုဖြေပြီး Claymanကိုတိုက်ခိုက်ဖို့ပါ။ သူမရဲ့သက်တမ်းကတော့ အဲလိုအခွင့်အလမ်းရတာနဲ့ ချက်ချင်းကုန်ဆုံးသွားမှာပါ။ သူတို့ရဲ့စွမ်းအားကွာခြားချက်က အရမ်းကြီးနေတော့ သူမရဲ့ကျေးကျွန်ဘဝကနေ ရုန်းမထွက်နိုင်သေးပဲ တစ်နေ့ ဒီကျိန်စာကို ချေဖျက်နိုင်မယ့်နည်းလမ်းကို ရှာတွေ့ပါစေလို့ မျှော်လင့်နေခဲ့မိပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဒီနေ့ကိုရောက်လာခဲ့ပါတယ်။

“ရည်ရွယ်ချက်က အချက်အလက်တွေကိုစုဆောင်းနိုင်ဖို့ပဲ။ အမှားမရှိအောင် လုပ်ရမယ်”

အဲလိုတွေးလိုက်ပြီး အစီအစဉ်တွေချမှတ်လိုက်ပါတယ်။ Gruciusဖြစ်ဖြစ်၊ လူတပ်ဖွဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် သူမအသုံးပြုနိုင်တာမှန်သမျှကို အသုံးပြုရမှာပါပဲ။ သူမကို လွှတ်ပေးနိုင်မယ့်အချိန်အထိ... သူမမှာ ရွေးချယ်စရာမရှိပဲ Claymanရဲ့ဆန္ဒတွေကို လိုက်လျောနေခဲ့ရပါတယ်။ သူမက လူသားဆိုတော့ လူပြန်ပြောင်းဖို့က ဘယ်လောက်မှမခက်ပါဘူး။

ယောက်ျားလေးနဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် Youmuရဲ့အဖွဲ့ထဲ ရောက်လာခဲ့ပါတယ်။ နောက် အလျင်အမြန်ပဲသူ့အုပ်စုထဲ ဝင်ရောက်လာခဲ့ပါတယ်။ မောင်နှမတွေတဲ့... သူတို့ပြောတာတော့.. အစ်မနဲ့ မောင်လေး။ ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုပဲကြည့်ကြည့် သူတို့ ၂ယောက်က ထူးဆန်းနေတယ်။ Youmu သူ့အဖွဲ့သားတွေနဲ့ ရယ်ရယ်မောမောပြောဆိုဆက်ဆံနေကြတဲ့ အဲ ၂ယောက်ကို အကဲခတ်နေလိုက်ပါတယ်။ သူတို့က အင်ပါယာကအင်္ကျီတွေဝတ်ထားပြီး ကြည့်ပျော်ပျော်ရှိကြပါတယ်။ သူတို့က အရမ်းကြီးတော့သံသယဖြစ်စရာမကောင်းပေမယ့် သူတို့မှာအစွမ်းလေးနည်းနည်းရှိရင်တော့ သူတို့တောအုပ်ထဲဖြတ်လျှောက်နိုင်မှာပါ။ Juraတောအုပ်က မကောင်းဆိုးဝါးတွေက အရမ်းတွေသန်မာနေတာတော့မဟုတ်ပါဘူး။ ပြောချင်တာက အရင့်အရင်လောက်တုန်းက မကောင်းဆိုးဝါးတွေငြိမ်နေတယ်လို့ပြောရင် ပိုမှန်မလားပဲ။ လောလောဆယ်တော့ တောထဲဝင်တာအရမ်းအန္တရာယ်များပါတယ်။ လူပုတိုင်းပြည်ကိုဖြတ်သွားတာတောင်မှ အန္တရာယ်ကင်းဦးမယ်?

“သူတို့ တော်တော်လေး သံသယဖြစ်စရာကောင်းတာပဲ... သတိမပြတ်စောင့်ကြည့်နေရမယ်”

Youmuသူ့ကိုယ်သူ ပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။သူတို့ပြောတာကတော့ ပုံမှန်ပါပဲ...နောက် ချက်ချင်းဆိုသလို မြို့စောင့်တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေနဲ့ အဖွဲ့ကျသွားတယ်။ရုတ်တရက် ကြည့်ရင်တော့ ဘာမှပြသနာမရှိဘူးမလား?ဒါပေမယ့် သူ့ရဲ့အလိုလိုသိစိတ်က တခြားစီဖြစ်နေတယ်။ဒီလိုဖြစ်နေရင် သူ့စိတ်ကိုပဲယုံကြည်လိုက်ပါတယ်။ဒါကြောင့် Youmuဒီနေ့အထိ အသက်ရှင်နေတာပါ။

“အင်း...သူတို့ကြည့်ရတာ အသုံးဝင်မယ့်ပုံပဲ...ဒီတော့ ဒီအတိုင်းထားလိုက်ပါ့မယ်”

ရိုးရိုးလေးပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။သူတို့ရည်ရွယ်ချက်က ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် Youmuသူ့အတွက် သူတို့ကိုပြန်အသုံးချမှာကိုတော့ ပြောစရာမလိုလောက်ပါဘူး။ဒီမြို့စောင့်တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေကလည်း နည်းနည်းလေးပဲရှိပြီး သူတို့ထဲက အချို့ကသာ အရည်အချင်းရှိတာပါ။ဒီတော့ ဒီသန်မာတဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို အဖွဲ့ထဲသွင်းလိုက်ခြင်းအားဖြင့် အကျိုးရှိဖို့ကများတယ်မဟုတ်လား။သူတို့ကို ဒီထူးဆန်းတဲ့မြို့တော်ဆီ လမ်းပြခိုင်းခဲ့ပေမယ့်လည်း သူတို့ကြည့်ရတာလိမ်နေတဲ့ပုံလည်းမပေါ်ဘူး။ဒါကြောင့် ဒီမြို့က တကယ်ကိုရှိနေတယ်ထင်တယ်။သူတို့ထွက်ပြေးမယ့်ပုံလည်းမပေါ်ဘူးဆိုတော့ အဖွဲ့ကျခိုင်းထားလိုက်ပါတယ်။တပ်ဖွဲ့နဲ့ခင်သွားပြီဖြစ်တဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာသားကတော့ သူတို့အောင်မြင်မှုတွေအကြောင်း ကြွားလုံးထုတ်နေလေရဲ့။တကယ် သူတို့က စွန့်စားသူတွေဖြစ်တဲ့သဘောပါပဲ။ဒါပေမယ့် သူတို့ကတခြားတိုင်းပြည်ကလာကြတာဆိုတော့ သူတို့ကိုတစ်ခါမှတော့မမြင်ဖူး။နောက် Bအဆင့်ပဲရှိတာဆိုတော့လည်း တိုင်းသိပြည်သိကျော်ကြားတာမျိုးတော့ ဘယ်ရှိပါ့မလဲလေ။သူတို့ အစွမ်းအစရှိတာတော့ ပြောစရာမလိုလောက်တော့ပါဘူး။

"အိုး...ဒီတော့ မြို့ကရှေ့နားလေးတင်ပေါ့?မိစ္ဆာတွေတည်ထားတဲ့မြို့ဆိုတာလေ.."

"ဒါပေါ့..ဒါပေါ့...အဲ့ဒီကို ကျွန်တော်တို့ ပထမဆုံးရောက်သွားတုန်းက ကျွန်တော်တို့ကို Yakiniku(အသားကင်)နဲ့ညှော်ခံကြတယ်။တော်တော်တော့ အရသာရှိသား"

"ကျွန်တော်တို့ကို ပုရွက်နီကြီးတွေလိုက်ဖမ်းနေတုန်းကပေါ့ဗျာ...ကျွန်တော်ဆို သေတော့မယ်အောက်မေ့နေတာ"

"ဒါပေမယ့် အဲ့တာကြောင့်ပဲ ကျွန်မတို့ Rimuru-dannaနဲ့တွေ့ခွင့်ရခဲ့တာဆိုတော့ ပျော်တော့ပျော်မိတယ်ရှင့်"

"ဘယ်သူပါလိမ့်? Rimuru-dannaဆိုတာ"

"အာ...အကြီးအကဲလေ...မြို့မှာအများဆုံးရှိတာက Hobgoblinတွေဗျ။သူတို့အားလုံးကို အုပ်ချုပ်တဲ့သူက slimeဖြစ်တဲ့ Rimuru-dannaလေ"

"ဟင်?Slimeက နောက်လိုက်တွေနဲ့လား?"

"ဒါပေါ့...Rimuruကချစ်စရာslimeလေး"

"...ကိုယ့်လူတို့..ငါတို့အကုန်ပြောပြလို့ဖြစ်ပါ့မလား?ငါမပါဘူးနော် ဟုတ်ပြီလား?"

"....သူတို့ကိုတောင် ဒီခေါ်လာမှတော့ ဖုံးကွယ်ထားစရာအကြောင်းမရှိလောက်တော့ဘူးလေ။တကယ်က အထင်မှားပြီးပြသနာတွေတက်ကုန်ရင် ပိုဆိုးကုန်မယ်မလား?"

"အေး... 'နောက်ထပ်ဒီကိုထပ်မလာနဲ့တော့' လို့သာပြောလိုက်ရင် ငါတော့ငိုပြီပဲ..."

"ငါတို့ ရေတောင်မချိုးလိုက်ရသေးဘူး"

သတိမဲ့တာလား၊အရိုးခံမို့လားမသိပေမယ့် မေးသမျှကိုတော့

အကုန်ဖြေနေကြပါတယ်။Youmuဘာဆက်လုပ်ရမလဲဆိုတာ လုံးဝစဉ်းစားမရပါဘူး။ဒါပေမယ့်

ဒီမြို့တည်ရှိနေပုံက တကယ်ပရမ်းပတာကြီး။ဘယ်လိုလုပ်ဒီလိုမြို့မျိုး

ရှိနေတာလဲ?ကောက်ချက်ချဖို့အတွက်ကလည်း အချက်အလက်လုံလုံလောက်လောက်မရှိပါဘူး။

"အာ...ရောက်ပြီဟေ့"

သူခိုးGidoက ပြောလိုက်ပါတယ်။Youmuရှေ့ကိုတိုးပြီး အတည်ပြုဖို့ပြင်လိုက်ပါတယ်။အရှေ့နားက

သစ်ပင်တွေရဲ့အရိပ်အောက်မှာ မြို့ရိုးကြီးကို ဝိုးတဝါးမြင်နေရပါတယ်။

ဟုတ်တယ်ဟ...အဲ့အတွေးကပဲ သူ့ကိုပိုပြီးတင်းမာစေပါတယ်။မကောင်းဆိုးဝါးတွေတည်ထားတဲ့

မြို့တော်။ရုတ်တရက်ကြီးလက်ခံဖို့ခက်ပေမယ့် တကယ်ရှိနေခဲ့တယ်လေ။သူ့ကို မြွေတွေ၊နတ်ဆိုးတွေက

ကြိုဆိုကြမှာလား?Youmuအကြောက်ကင်းတဲ့အပြုံးပြုံးလိုက်ပြီး ရှေ့ကိုဆက်သွားလိုက်ပါတယ်။

....

Milimကို မြို့အနှံ့လိုက်ပြနေတာပါ။အရင်တွေးထားတာထက် ပိုခက်တယ်ဗျ။ခင်ဗျား

ကလေးတစ်ယောက်ကိုကစားကွင်းလိုက်ပို့ဖူးရင် ကျွန်တော်ဘယ်လိုခံစားနေရလဲ

နားလည်နိုင်လိမ့်မယ်။ခင်ဗျား တစ်ချက်ကလေးအကြည့်လွှဲလိုက်တာနဲ့

သူမပျောက်ပျောက်သွားတယ်လေ။အဲ့လိုဖြစ်နေတယ်ဗျ။

"ဝေ့....မပြေးနဲ့လို့ပြောထားတယ်လေ"

"ဝါးဟားဟားဟားဟား...ဒီမှာဟေ့..ဒါဘာကြီးလဲ!!!"

"နားထောင်စမ်း...ငါပြောတာသာ နားထောင်စမ်းပါ"

"ဝါးဟားဟားဟား...ဘာလို့လဲ?ငါနားထောင်နေတာပဲလေ"

ပေါက်တက်ကရလျှောက်ပြောပြန်ပြီ။သူမတော်တော်လေး

စိတ်လှုပ်ရှားနေတဲ့ပုံပဲ...တစ်နေရာလုံးကိုပတ်ပြေးနေတာ။Gabilကိုတွေ့ခဲ့တုန်းက..

"အိုး...Dragonewtတစ်ကောင်ပါလား....-ဝါးဟားဟား...အလုပ်ကြိုးစားနေတာလား?"

"အေး..ငါက Dragonewt Gabil...မင်းကဘယ်သူများပါလိမ့်?အသေးလေး//"

Buchhi(animeတွေထဲမှာ စိတ်တိုရင်ခေါင်းမှာဖြစ်လာတဲ့အကွက်လေးဖြစ်သွားတာပါ)

"ဟန်?မင်းဘာပြောလိုက်တယ်?သေချင်နေပြီထင်တယ်"

သူ Gabil ခေါင်းကို ဖွဖွလေးကန်လိုက်ပေမယ့် ဟိုကောင်ကတော့
ဟန်ချက်ပျက်သွားပြီးလဲကျသွားပါတယ်။ အဲမှာပဲ အရှိုက်ကိုထိုးထည့်လိုက်တာ... 'အု'ကနဲ မြည်သွားပြီး
Gabil လစ်သွားပါတော့တယ်။ ဟ..ဟေ့..ပွဲမကြမ်းဘူးလို့ပြောထားတယ်မလားဒင်း///

"နားထောင်စမ်း သောက်ရူး။ ငါအခု အရမ်းပျော်နေလို့ ဒီလောက်နဲ့ပဲတော်လိုက်မယ်။ နောက်ထပ်
ငါ့ကိုအထင်မသေးပါနဲ့။ တကယ်ပါပဲ... ဘယ်သူက အသေးလေးလဲ.. ဘယ်သူက..."

သူမထပ်ပြောရင်

ဟိုကောင်သေတော့မယ်မလား။ Milim တော်တော်ကြောက်ဖို့ကောင်းတဲ့ကောင်မလေး။ ဒါမှမဟုတ် သူမကို
ပကတိကြောက်စရာကြီးလို့ ခေါ်ရမလား? Gabil ကံကောင်းတာက

သူ့မှာစမ်းသပ်ပြန်လည်ဖြည့်တင်းဆေးရည်တွေရှိနေတယ်။ ကြည့်ရတာ

Kurobee ဆီသွားနေတဲ့ပုံပဲ။ ဒါပေမယ့် အလတ်စားဆေးတောင့်နဲ့တောင်

ဒင်းသေချာနာလန်မထူနိုင်သေးဘူး။ သေချာပေါက် အဲ့လက်သီးချက်က

တော်တော်ပြင်းမယ်ဗျ။ သူမစိတ်ကိုတော့ တော်တော်ထိန်းထားတယ်ထင်တယ်။ ဒါပေမယ့်

တော်ပြီလေ... နောက်ထပ်သောင်းမကျန်းပါဘူးလို့ ကတိတောင်းရမယ်။ Gabil ဒယ်မ်းဒယ်ိုင်နဲ့

ထွက်သွားလေရဲ့။ အမယ်.. သူကခေါင်းတောင်ညှိမ့်ပြလိုက်ပြီး

တာ့တာတောင်ပြလိုက်သေး။ ဘာမှမဖြစ်ခဲ့တဲ့အတိုင်း...

"ဒီလူတော်တော်မာသားပဲ။ သူ့ကို နည်းနည်းထပ်မာအောင်လုပ်ပေးလိုက်ရမလား?"

ကျေးဇူးပြုပြီး ငါ့ကိုအဲ့လိုမမေးပါနဲ့လားကွာ။

"ဟင့်အင်း.. မလုပ်ရဘူး။ အားနည်းတဲ့သူတွေကို အနိုင်ကျင့်တာမကောင်းဘူးကွ"

"ငင့်? အဲ့လိုလား... အားနည်းတဲ့သူတွေကို အနိုင်ကျင့်တာမကောင်းဘူးပေါ့... သိပါပြီ"

"အ.. အို... သိပြီဆိုရင် နောက်ထပ်..."

အဲ့လောက်ပဲမေးနိုင်တယ်။ ပြောချင်တာက သူမကိုတားဖို့နည်းလည်းမရှိဘူးဗျ။ သူ့ရဲ့စိတ်နဲ့ဆိုရင်

သူလုပ်တာခံရတာ Gabil တစ်ယောက်ပဲရှိပါစေတော့လို့ပဲ ဆုတောင်းရမှာပဲ။ ဒီလိုနဲ့

သူမကိုပတ်ပြခဲ့တယ်။ သူမ ချပ်ဝတ်လုပ်တာကိုကြည့်နေရင်း တစ်ခုတောင်းတယ်ဗျ။ သူမ

အပ်ချုပ်တာကိုလည်းကြည့်ရင်း Goblina တွေဝိုင်းဝတ်ပေးတာ

ခံလိုက်ရသေးတယ်။ လယ်စိုက်တာကိုလည်းကြည့်ပြီး ထယ်ထိုးတာကိုလည်း

ကူညီလိုက်သေးတယ်။ ဒီလောက်မြန်မြန်ထယ်ထိုးနိုင်တာ တစ်ခါမှမမြင်ဖူးသေးပါဘူးဗျာ။ ဒီလိုနဲ့

တစ်နေ့ကုန်သွားတယ်ပေါ့။ ညရောက်လာတဲ့အချိန်မှာ လူတိုင်းနီးပါး

ဒီကြမ်းတမ်းတဲ့ငတိမလေးကိုသိကုန်ကြပါပြီ။ ညစာစားခန်းထဲမှာအကုန်လုံးကိုစုလိုက်ပြီး

သူမသူ့ကိုယ်သူမိတ်ဆက်ပါတယ်။

"ကျွန်မက Milim Nava ပါ... တွေ့ရတာဝမ်းသာတယ်ကွာ"

အဲ့လိုပြောလိုက်တော့..

"ဟမ်?Milimဆိုတာ မိစ္ဆာဘုရင်မလား?"

Benimaru,Souei နဲ့ Hakurouတို့နဲ့အတူ လေ့ကျင့်နေတဲ့ Shionကတိုးတိုးလေးမေးလိုက်တယ်။

"ဟဟ...ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာတုန်း...မိစ္ဆာဘုရင်က ဒီမှာရောက်နေပါ့မလား"

Beniamruသူမေးတာကို ငြင်းလိုက်ပြီးရယ်လိုက်ပါတယ်။မကောင်းတော့ဘူး..ဒီလိုသာဆို Gabilလိုအဖြစ်ဆိုးတွေထပ်ဖြစ်ကုန်တော့မယ်။ကျွန်တော်အခြေအနေကို ဝင်ထိန်းချင်ပေမယ့်..

"သင်နဲ့ Rimuru-samaနဲ့က ဘယ်လိုဆက်ဆံရေးမျိုးပါလိမ့်?သူငယ်ချင်းတွေလား?"

Soueiမေးလိုက်ပါတယ်။Milimစောစောကပဲ ပေါက်ကွဲတော့မယ့်ပုံနဲ့ အခုကြတော့

ရှက်သွေးတွေဘာတွေဖြာသွားပါတယ်။မျက်နှာနီရဲနေပြီး...

"အမ်...ဟို..သူငယ်ချင်းထက်တောင်ပိုသေး...အကောင်းဆုံးသူငယ်ချင်းတွေပေါ့"

"ဒီလိုကိုး...ရိုင်းပြမိတဲ့အတွက်ခွင့်လွှတ်ပါ။ကျွန်တော်က Soueiပါ...Rimuru-samaရဲ့

သစ္စာရှိလူယုံဖြစ်ပါတယ်။စောင့်ရှောက်ပေးပါဦး"

Soueiပီသပါပေတယ်။ကြည့်ကောင်းပြီး အပြောကောင်းတယ်ပေါ့။တကယ်က Milim-kun

ငါတို့ဘယ်တုန်းက အကောင်းဆုံးသူငယ်ချင်းဖြစ်သွားတာပါလိမ့်?

"အမ်...ဘယ်တုန်းကဖြစ်သွားပါလိမ့်နော်?"

ကျွန်တော် ခပ်တိုတိုပဲမေးလိုက်ပါတယ်။

"အာ?မဟုတ်ဘူးလား?"

မျက်ရည်တွေဝဲကုန်ပြီဗျ။အဲ့ထက်မြန်တာက လက်သီးဆုပ်ထဲမှာလည်း အားတွေရောက်နှင့်နေပြီ။

"စတာပါ..တကယ် အခင်ဆုံးသူငယ်ချင်းပေါ့...ထာဝရအကောင်းဆုံးသူငယ်ချင်း"

အန္တရာယ်ကို ရှောင်တဲ့အနေနဲ့ကျွန်တော်ဖြည့်ပြောလိုက်ပါတယ်။မိုင်းနင်းမိတော့မလို့....Gabilလိုတော့ အဖြစ်မခံနိုင်ပေါင်ဗျာ။

"နင် လူတွေကိုအံ့ဩအောင် တော်တော်လုပ်တတ်တာပဲ"

သူမရယ်ပြလိုက်ပါတယ်။တော်တော်ရိုးရှင်းတဲ့လူ..ရိုးပေမယ့် ပေါင်းရတော့ခက်တယ်။အခုကစပြီး

သတိလွတ်တာမျိုးထပ်အဖြစ်မခံတော့ဘူး။အဲ့လိုတွေ့လိုက်ပြီး

ကျွန်တော်ဉာဏ်အလင်းတွေပွင့်သွားခဲ့ပါတယ်။Benimaruကတော့

အခြေအနေကိုသဘောမပေါက်သေးတဲ့ပုံ...ပြီးမှ သတိပေးရဦးမယ်။Soueiနဲ့မတူတာက

ဒင်းဆိုသည်မှာလည်း မိန်းကလေးတွေရဲ့လုံးသားကို နားမလည်တတ်တာပဲ။ကျွန်တော့်ထက်တောင်

အခြေအနေဆိုးနေသေးတယ်။သူသာ လူချောမဟုတ်ရင်လူမုန်းများနေလောက်ပြီ။တုံးတဲ့သူတွေက

နာကျင်တတ်ကြတယ်ဗျ။ပြဿနာက ဒင်းMilimကြောင့်သာနာကျင်ရရင်

အသက်ရှင်နိုင်မှာမဟုတ်တာပါပဲ။စကားပြောပြီး အစားအသောက်တွေရောက်လာပါတယ်။Milimကတော့

ပျော်ပျော်ကြီးစားနေလေရဲ့။ကျွန်တော်လည်း လူပုံပြောင်းလိုက်ပြီး

မျက်နှာဖုံးကိုချွတ်လိုက်ပါတယ်။Milimလည်းမြင်ကော

"အာ..နင်က Gelmudကိုသတ်လိုက်တဲ့သူပဲ...သိပြီ"

သူမပြောပြီး အကြီးကြီးပြီးလိုက်တယ်ဗျ။တခြားသူတွေကတော့ တခြားစီဗျ။သူတို့ကျွန်တော့်ကို

အူတူတူမျက်နှာပေးတွေနဲ့ ဝိုင်းကြည့်နေကြပါတယ်။သူတို့ကိုတော့

အရူးလုပ်လို့ရမှာမဟုတ်ဘူး။ညစာလည်းစားပြီးကော Milimအိပ်မောကျသွားတယ်ဗျ။ဒီတော့ Shunaကို

ညှော်ဆောင်ဆီခေါ်သွားခိုင်းလိုက်တယ်။သူမ အိပ်ယာနဲ့ပတ်သက်ပြီး

ဂျီကျနေဦးမလားမသိ...သိတယ်မလား... 'အိပ်ယာနဲ့အိပ်ချင်ဘူး...ဆိုဖာနဲ့ tatamiဖျာခင်းပေး'

တွေဘာတွေပြောနေဦးမလားပဲ။အင်းလေ...ကျွန်တော်တို့မှာမရှိတာတွေမတတ်နိုင်။Shunaကိုပဲ

လွှဲထားလိုက်တော့မယ်။ဒီလိုနဲ့ ဒီနေ့အဖြစ်အပျက်ကို အားလုံးသိအောင်ရှင်းပြလိုက်ပါတယ်။

"ဒီလိုကိုး...တော်တော်အားပြင်းတဲ့ထိုးချက်ကို ခံလိုက်ရတာပဲ။ကျွန်တော်

ကောင်းကင်ပေါ်ကလှမ်းကြည့်နေတဲ့ အဖေ့ကိုတောင် တွေ့လိုက်ရသလိုပဲ"

"ဘာကွ?မင်းကြည့်ရတာ ခုထိသတိမလည်သေးပုံပဲ။မင်းအဖေက အလတ်ကြီးရှိနေသေးတယ်ဟ"

"အာ.ဟုတ်သား။တော်တော်ရိုင်းတဲ့ငါပါလား"

Gabilတုံ့ပြန်တာခဏထား...အားလုံး အံ့ဩကုန်တယ်ဗျ။အင်းလေ....မိစ္ဆာဘုရင်ရောက်လာတာကိုး။

"ဒါပေမယ့် တစ်ခုက သူမကိုပွဲမကြမ်းဖို့ကတိတောင်းထားတယ်ဆိုတော့ အဆင်ပြေကြမှာမလား။"

အဲ့လိုမေးလိုက်တော့...

"တကယ်က မကောင်းဆိုးဝါးတိုင်းလိုလို ကတိမဖျက်နိုင်တာတွေမဟုတ်ဘူး သိလား?လူပုဘုရင်

အမှန်တရားအကြောင်းပြောခဲ့ပေမယ့် အကုန်လုံးတွေမဟုတ်ဘူး"

Kaijinပြောလိုက်တယ်။Hakuroနဲ့ တခြားOniတွေလည်းခေါင်းငြိမ်လိုက်ပြီး..

"Rimuru-sama ဥပမာဆိုရင် ကျွန်တော်ဆိုရင် လိမ်လို့ရတယ်"

"ကျွန်တော်ကောပဲ...တကယ်က လိမ်တာတောင် တော်တော်ကျွမ်းတယ်ဗျ"

Souei နဲ့ Benimaruက ပြောလိုက်ပါတယ်။ဆိုလိုတာက...

"အဲ့တာဆို..."

သူတို့ပြောပုံအရဆိုရင် အလိုအလျောက်မွေးလာတဲ့သူတွေကပဲ

လိမ်ခွင့်မရှိတာတဲ့။မိဘတွေဆီကမွေးလာတဲ့သူတွေမှာ အဲ့လိုတားမြစ်ချက်မရှိဘူးဆိုပဲ။နောက်ပြီး

လူပုဘုရင်ပြောခဲ့တာကလည်း 'မင်းရဲ့ဖြစ်ပေါ်လာမှုအားလုံးကိုကျိန်တွယ်ပြီး မှော်အပ်နှင်းတယ်'

လို့ပြောတာပဲ။ကျွန်တော် [Great Sage]ရဲ့သတိပေးမှုကိုလည်း မေ့ထားလို့မဖြစ်ဘူးလေ။နတ်ဆိုးတွေကို

ပြင်းပြင်းထန်ထန်တားမြစ်ထားပေမယ့် သာမန်မကောင်းဆိုးဝါးတွေကတော့မဟုတ်ဘူးဆိုပဲ။ဆိုလိုတာက....

"ဒါဆို Milimကလိမ်ချင်သလိုလိမ်လို့ရတယ်ပေါ့လေ?"

ခေါ်သွားဖို့ကလေး...အင်း...မလုပ်နိုင်တာမဟုတ်ဘူး။လုပ်ကိုမလုပ်သင့်တာပဲဗျ။အဲ့လိုဆိုရင်တောင်
သူ့ကိုထားခဲ့ရမှာကိုတော့ စိတ်မကောင်းဘူးရယ်။Milimရောက်နေတုန်း လူမြို့ကိုသွားဖို့အကြံကို
ခဏဆိုင်းငံ့ထားရင်ကောင်းမယ်။မနက်စာစားပြီး သူ့ကိုပန်းပဲရုံဆီခေါ်သွားလိုက်တယ်။လူပုံစံပြောင်းထားပြီး
မျက်နှာဖုံးတပ်ထားတာပေါ့...Slimeပုံနဲ့ဆို
လက်နက်တွေကိုစမ်းလို့မရဘူးလေ။ကျွန်တော်တို့အဲ့ကိုရောက်သွားပြီး Kurobeeကိုနှုတ်ဆက်လိုက်တယ်။
"မနေ့က တောင်းထားတာရပြီလား?"

"အို...အဲ့တာမလား?Milim-samaသုံးချင်တဲ့အတိုင်း သုံးနိုင်လောက်မှာပါ"
အဲ့လိုပြောပြီး ပစ္စည်းကိုပြလိုက်တယ်။မနေ့က သူ့ကိုMilimအတွက် တစ်ခုခုလုပ်ခိုင်းတော့
သူမလက်ကိုတိုင်းထားတယ်။နဂါးလက်သည်းတွေပေါ့...အဲ့လက်အိတ်က လက်ဗလာနဲ့ထိုးရင်
ဖြစ်လာမယ့်နာကျင်မှုတွေကို ကာပေးနိုင်ပြီး
ထိုးချက်ကိုလည်းမြင့်ပေးနိုင်တယ်...ပုံမှန်အားဖြင့်ပေါ့။ပေးစရာလား သူ့ကို...ဘယ်ကသာ....တကယ်က
တခြားစီ။ပေါ့ပြီး သိပ်သည်းတဲ့ နတ်ဆိုးကျောက်ရိုင်းကို တုန်ခါမှုစုပ်တဲ့ပစ္စည်းတွေနဲ့
ပတ်ထားတာပါ။ဒါပေါ့....သူသာအဲ့တာကိုဝတ်ထားရင် သူ့ထိုးချက်တွေကို ၁၀၀ပုံ
၁၀ပုံလောက်အထိလျော့ချပေးနိုင်တယ်။နောက် နတ်ဆိုးကျောက်ရိုင်းကိုကြတော့ ထိခိုက်မှုဖြစ်ရင်
ပြန်ကျက်နိုင်အောင်ပေါ့။အကောင်းဆုံးကတော့ ဒင်းလေးရဲ့ဖျက်စီးနိုင်စွမ်းကို လျော့ချပေးနိုင်တာပဲ။
"Milim...ဒါလေးစမ်းကြည့်"

နဂါးလက်သည်းတွေကို Milimဆီပေးလိုက်တယ်။ချက်ချင်းပဲ စိတ်လှုပ်ရှားသွားပြီး
ပျော်ပျော်ကြီးယူလိုက်တယ်။နောက် ချက်ချင်းဝတ်လိုက်ပြီး လေထဲမှာထိုးကြည့်နေတယ်။
"အိုး...တော်တော်ကောင်းတာပဲ။လက်ကပေါ့ပေါ့လေးဖြစ်နေသလိုပဲ"
ကောင်းပြီ...အလုပ်လုပ်တဲ့ပုံပဲ။သူမလက်တွေကပေါ့နေရင် သူမအစွမ်းတွေလည်း
တဖြည်းဖြည်းလျော့ကျသွားမယ်ထင်တာပဲ။ကျွန်တော့်အတွက်တော့
အဆင့်မြင့်ထားတဲ့ဓားတစ်ချောင်းပေါ့။နောက်ဆုံးတစ်ချောင်းက
ကျိုးသွားတာလေ...ပြန်ပြင်ခိုင်းထားတာ။ကိုယ့်ဘာသာ ကော်ပီကြည့်ပေမယ့် ထပ်တူကျရင်တောင်မှ
လုပ်ဆောင်ချက်တွေက တခြားစီပဲ။ကြည့်ရတာ လုပ်တဲ့သူရဲ့skillကအရမ်းမြင့်နေတာ ကော်ပီကူးဖို့က
မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး။တူတာတောင်မှ ကျွန်တော့်ရဲ့သိမြင်နိုင်စွမ်းက တူတူပါပဲလို့ပြောနေတာတောင်မှ
ကွာခြားမှုသေးသေးလေးတို့တော့ ရှိနေသေးတယ်။စစ်ကြည့်ဖို့
ဓားကိုဆွဲထုတ်လိုက်တယ်။အံ့ဩစရာပဲ...Kurobeeရဲ့လက်ရာကတော့ အံ့မခန်းပါပဲဗျ။ကျွန်တော်
ကြိုက်တာသုံးလို့ရတဲ့ဓားတစ်ချောင်းလောက်လိုချင်တာ။နည်းနည်းလေးတော့
လုပ်ရဦးမယ်...စိတ်မရှည်တာတော့မဟုတ်ပေမယ့် လိုချင်မိတာတော့အမှန်ပဲဗျ။ခေါင်းငြိမ်လိုက်ပြီး

ဓားကိုပြန်သိမ်းလိုက်တယ်။Milimနဲ့ ကျွန်တော်လက်နက်တွေရအပြီးမှာပဲ
Rigurdကြီးပြေးလာတယ်ဗျ။ဘယ်လိုတောင် ပြေးလာတာပါလိမ့်?

"Rimuru-sama...အရှင်ကဒီမှာကိုး။ဘယ်သူမှန်းမသိတဲ့လူတွေရောက်လာလို့"

သူပြောပုံအရဆို ကျွန်တော်တို့မြို့နားမှာ လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ရောက်နေတယ်ဆိုပဲ။သူတို့ထဲမှာ
ဟိုစွန့်စားသူသုံးယောက်။ကြည့်ရတာ ဒီကြောင် ၃ကောင်တပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကိုခေါ်လာတဲ့ပုံပဲ။ဘာလို့
ပြသနာတွေအလောက်တောင်များနေရတာလဲကွာ?ဒီတုန်းတွေတော့.....အဲ့လိုတွေလိုက်ပေမယ့်လည်း...
"ကဲ..သွားနှုတ်ဆက်ကြတာပေါ့"

ကျွန်တော်ပြောလိုက်ပြီး Rigurdသူတို့ကိုထားထားတဲ့ နေရာကိုထွက်လာခဲ့တယ်။နောက်
လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်အတိုင်းများဖြစ်နေသလား...Milimပါလိုက်လာလေရဲ့။ကျွန်တော်ရောက်တော့
Rigurdနဲ့သူလူတွေ ၁၀ယောက်လောက်ရှိမယ့်လက်နက်ကိုင်တပ်သားတွေကို
ဝိုင်းထားတာကိုတွေ့လိုက်ရတယ်။သူတို့အားလုံး တူတူတွေဝတ်ထားပေမယ့် လက်နက်တွေကတော့
အညံ့စားပဲ။နောက်သူတို့စွမ်းရည်တွေကောပဲထင်တယ်။ကျွန်တော်တို့လက်နက်တွေက
ပိုကောင်းတယ်လေ။ဒါပေမယ့် သူတို့ထဲမှာမှ လုံးဝလန်ထွက်နေတဲ့လက်နက်တွေရှိတဲ့ ယောက်ျားနဲ့
မိန်းမတစ်ယောက်။နောက် သူတို့လက်နက်တင်မကဘူး...သူတို့skillကလည်း
တော်တော်လေးမြင့်တဲ့ပုံပဲ။နောက် သေချာပေါက် ဟိုကြောင်
၃ကောင်ပေါ့...ကျွန်တော့်ကိုလည်းမြင်ကော...

"အိုး...Rimuru-danna....မတွေ့ရတာကြာပြီဗျာ"

"နေကောင်းရဲ့လား?ကျွန်တော်တို့လာလည်တာပါ"

"တော်တော်တောင်ကြာသွားပြီနော်...အခြေအနေတွေဖြစ်ပျက်ခဲ့တော့...နောက်ထပ်သူတွေပါခေါ်လာခဲ့တယ်
"

ကျွန်တော့်ကိုနှုတ်ဆက်ကြတယ်။အခြေအနေတွေဖြစ်ခဲ့တယ်တဲ့လား....ဟန်..ကြည့်ရတာ ဒင်းတို့က
ဒီဖြစ်ရပ်ရဲ့တရားခံတွေနေမယ်။

"ယို...ဒါနဲ့ ဒီကလူတွေက ဘယ်သူတွေများပါလိမ့်?"

"အဲ့တာက...."

သူတို့ရှင်းပြကြတယ်။မိတ်ဆက်ကြတော့ Youmuဆိုတဲ့လူက ကျွန်တော်တို့ကို
အကဲခတ်နေသလိုပဲ။ဒင်းတို့ပြောပြီးကြကော...

"တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ်...Farmasနိုင်ငံတော် မြို့စားရဲပိုင်နက်က ရှေ့တန်းမြို့စောင့်တပ်ခေါင်းဆောင်
Youmuလို့ခေါ်ပါတယ်။မကောင်းဆိုးဝါးတွေတည်ထားတဲ့မြို့ရှိတယ်ဆိုလို့
ကျွန်တော်တို့လာကြည့်ကြတာပါ။ဒီမြို့ရဲ့အကြီးအကဲက
slimeလို့ကြားထားပါတယ်...ကျွန်တော်တွေခွင့်ရမလား?"

အဲ့လိုနှုတ်ဆက်လိုက်တော့...

"အာ...မိတ်မဆက်မိတာ ခွင့်လွှတ်ပါ။ ကျွန်တော်က ဒီမြို့ရဲ့အကြီးအကဲနဲ့ကိုယ်စားပြု Rimuru Tempestပါ။ ကျွန်တော်ဒီပုံဖြစ်နေပေမယ့် တကယ်က ကျွန်တော်က slimeပါ"

ကျွန်တော်ပြန်ပြောလိုက်တော့...

"ဒီလိုကိုး...ရိုင်းပြမိတဲ့အတွက် ခွင့်လွှတ်ပါ။ Cabalက Rimuruဆိုတာ ဒီမြို့ရဲ့အကြီးအကဲလို့ပြောထားပေမယ့် slimeလို့သုံးနှုန်းမိတဲ့အတွက် စိတ်မကောင်းပါဘူး။ ခင်ဗျားလူပုံပြောင်းထားတာ တော်တော်အံ့သြစရာပါပဲ" ဖားနေတာလား၊ ဘာလားတော့မသိပေမယ့်

ကျွန်တော့်ကိုချီးကျူးနေတာတော့အမှန်ပဲဗျ။ မကောင်းဆိုးဝါးတွေ လူပုံပြောင်းတာထူးဆန်းနေလားမသိ? အရေးတော့မကြီးပါဘူးလေ။

"ရပါတယ်ဗျ။ ဒါနဲ့ မကောင်းဆိုးဝါးတွေ လူပုံပြောင်းကြတာရှားလို့လား? တကယ်တော့ ထားလိုက်ပါ။ ဘာကိစ္စများရှိလို့လဲမသိ?"

"အာ..အဲ့ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး... ကျွန်တော်တို့ရည်ရွယ်ချက်က အတည်ပြုဖို့ပါ။ မကောင်းဆိုးဝါးတွေမြို့တည်တာတစ်ခါမှမကြားဖူးတော့လေ... နောက်ပြီး ဒီမြို့ကတကယ်ရှိနေရင် ခင်ဗျားအနေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ကိုခြိမ်းခြောက်နိုင်လားဆိုတာကို လုပ်ရမယ်။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ကိုအန္တရာယ်ပြုဖို့များအစီအစဉ်များရှိပါသလား?"

"ဒီလိုကိုး... ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတို့ကိုသာ ရန်သူလို့သတ်မှတ်ထားရင် ကျွန်တော်တို့မြို့ကကြောက်စရာမြို့ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ဒီမှာရပ်နေနိုင်မှာမဟုတ်တော့ဘူးမလား?"

ကျွန်တော်ပြန်ဖြေတာလည်း ကြားရော Youmuဆိုတဲ့အဲ့လူ သူ့ခေါင်းသူ ကုတ်လိုက်ပြီး...

"အာ...သေလိုက်ပါတော့ဗျ။ ခင်ဗျားကို အမှန်အတိုင်းပြောပြတာပါ။ အစတုန်းက ကျွန်တော်ဒီနားမှာမကောင်းဆိုးဝါးမြို့တော်ရှိမှန်းမယုံခဲ့ဘူး။ အခုတော့ မှားမှန်းသိခဲ့ပြီ။ နောက် ဒီစွန့်စားသူတွေပြောပုံအရလည်း ခင်ဗျားကဒီမှာတော်တော်အဆင်ပြေတဲ့နေထိုင်မှုမျိုးရှိနေတာဆိုတာလည်း သိလိုက်ပြီ။ ကျွန်တော်တို့တပ်တွေကို ဒီမှာစခန်းချခွင့်တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဗျ။" သူ့အသက်မရှုပ်ပြောလိုက်တယ်။ နောက် ဟိုငကြောင် ၃ကောင်ကိုလည်း...

"ခင်ဗျားတို့ကိုသံသယဖြစ်မိတဲ့အတွက် တောင်းပန်ပါတယ်"

သူ့ခေါင်းကိုငုံချလိုက်ပြီး

အနူးအညွတ်တောင်းပန်လိုက်ပါတယ်။ သူကနည်းနည်းစောင့်ကြည့်ချင်ပေမယ့်လည်း သူကြည့်ရတာတော့လူကောင်းပုံပါပဲ။

"ဟဲဟဲဟဲ... မပြောခဲ့ဘူးလား... အင်းလေ.. ရှင်နားလည်သွားပြီဆိုတော့လည်း

နောက်ဆိုသိပ်သံသယပွားမနေနဲ့ပေါ့ရှင်"

ဘာလို့မှန်းမသိ Ellenက ရင်ကိုကော့ပြီးပြောလိုက်တယ်။ကျန်တဲ့ယောက်ကလည်း

သူမစကားကိုလက်ခံကြောင်းအမူအရာနဲ့ဖော်ပြပြီး

ဒီကိုရောက်လာလို့ပျော်နေတဲ့ပုံပဲ။အင်း...လူဆိုးပုံတော့မပုံပေါ်ပေမယ့်

သူတို့ကိုလက်ခံတာကတော့မဆိုင်ဘူးလေ။

"ဒီမှာစခန်းချချင်တဲ့ဆိုတော့ ဘာကြောင့်များပါလိမ့်?"

Youmuကျွန်တော်ရှေ့မှာရပ်လိုက်ပြီး သူတို့အခြေအနေကိုရှင်းပြလိုက်တယ်။သူတို့တပ်ဖွဲ့ကို

Farmansနိုင်ငံတော်ရဲ့ဝန်ကြီးကိုယ်တိုင်က ရွာတွေကိုမကောင်းဆိုးဝါးတွေရန်က

ကာကွယ်ပေးဖို့ခန့်ထားတာပါ။သူတို့မှာတစ်ဖွဲ့ကို အယောက် ၃၀ရှိပြီး

၃ဖွဲ့ရှိပါတယ်။သူတို့ရောက်နေတဲ့နေရာတိုင်းမှာ အဝေးပြေးလမ်းတွေနဲ့ ရွာတိုင်းကို

အတားအဆီးမရှိဝင်ခွင့်ရှိပါတယ်။

"နောက်ပြီး ကျွန်တော်တို့အဝေးပြေးလမ်းကိုသုံးရင် ကျွန်တော်တို့အချိန်ကုန်သက်တာပြီး

ကုန်သယ်ရလည်းသက်သာတာပေါ့။ဒါပေါ့ ကျွန်တော်တို့အဲ့တာတွေလည်းလုပ်ပေးပါ့မယ်"

သူအရေးဆိုပြီး ရှင်းပြတာကိုအဆုံးသတ်လိုက်တယ်။ဒီနေရာကိုမြင်းနဲ့လာနိုင်တယ်ဆိုပေမယ့်လည်း

ကုန်စည်တွေနဲ့ကြတော့မတူတော့ဘူးဗျ။ကျွန်တော်တို့လူလုံးထွက်မပြချင်ပေမယ့်လည်း

Orcအဖြစ်အပျက်ဖြစ်ပြီးနောက် မတူတော့ဘူး။အခု တောကလည်းငြိမ်သွားပြီဆိုတော့

ကျွန်တော်တို့လည်းကုန်သွယ်ဖို့လမ်းဖွင့်လိုက်မို့ စဉ်းစားနေတာ။ဒီတော့

သူအရေးဆိုတာကိုလက်ခံလိုက်တာကောင်းမယ်ထင်တယ်။ကျွန်တော်တို့မှတ်တပ်ကြီးရပ်ပြီးဆွေးနွေးနေ

တာ အဆင်မပြေတော့ စားသောက်ဆိုင်ကိုခေါ်သွားလိုက်တယ်။ကျွန်တော်တို့မိနူးကသိပ်မများပေမယ့်

အရသာတော့ရှိပါသေးတယ်။ကျွန်တော်တို့မှာလည်း ဆား၊ငရုတ်ကောင်းနဲ့

တခြားအမွှေးအကြိုင်တွေနည်းနေပြီဆိုတော့

ဒီထက်အရသာကောင်းအောင်တော့မလုပ်ပေးနိုင်ဘူး။ဒါမှမဟုတ် Shunaရဲ့

ဂေါ့လယ်ဗယ်ဟင်းချက်skillကြောင့်လို့ပြောရမလား။ပြောချင်တာက သူမနဲ့

သူမတပည့်Goblinတွေကြောင့်လေ။Goblinအရေအတွက်ကလည်း

တဖြည်းဖြည်းများလာတယ်။ဒီမြို့ရဲ့လုံခြုံရေးနဲ့ အစီအမံတွေကို ယောက်ျားတွေကကိုင်တွယ်ကြတော့

အမျိုးသမီးတွေက အိမ်မှုကိစ္စထိန်းသိမ်းတာနဲ့

ဟင်းချက်တာတွေပဲလုပ်နိုင်ကြတယ်လေ။သူတို့ကိုယ်စီမှာလည်း အရည်အချင်းတွေရှိနေတော့ သူတို့

ဟင်းချက်တဲ့အပိုင်း၊သန့်ရှင်းရေးအပိုင်း၊သင်ကြားရေးအပိုင်း၊အပ်ချုပ်၊လက်ထောက်နဲ့

တခြားအသက်မွေးလုပ်ငန်းတွေလုပ်ကြတယ်။သူတို့ရဲ့လုပ်ကိုင်နိုင်စွမ်းကလည်း

Rigurdရဲ့အုပ်ချုပ်ရေးစွမ်းရည်လိုပဲ ကောင်းတယ်ဗျ။

ကျွန်တော်တို့စားသောက်ဆိုင်ကိုရောက်အပြီး ဆက်ဆွေးနွေးကြတယ်ပေါ့။အံ့ဩစရာက
Milimကကျွန်တော့်ဘေးမှာထိုင်နေတာ။သူမနဂါးလက်သည်းတွေကိုကိုင်ထားတာ ချစ်စရာလေးဆိုတော့...
"Rimuru-danna...စကားမစပ်..ဒါဘယ်သူ့သမီးလေးပါလိမ့်?"

Cabalလာမေးတယ်။Milimသူ့ကိုသမီးလို့ခေါ်လို့
အပြုသဘောနဲ့တုံ့ပြန်လိုက်ပါတယ်။စကားရွေးတာတော်တယ်..Cabal။ဒီစားသောက်ဆိုင်မှာ Milimဆိုတဲ့
ဗုံးတစ်လုံးရှိနေတာကိုတော့ မေ့ထားလို့မဖြစ်ဘူးဗျို့။

"အို...ညွှန့်သည်တစ်ယောက်ပါ။တော်တော်အရေးကြီးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတော
လေးလေးစားစားဆက်ဆံကြပေါ့ဗျာ..ဟုတ်ပြီလား?"

သူတို့က အချိန်မီသတိပေးလိုက်ပါရဲ့။ဂရုမစိုက်ဘူးဆိုရင်တော့
သူတို့ဘာသာသူတို့ခံရောပဲ။ကျွန်တော်ပြသနာမဟုတ်။

"Milimပါ..တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ်"

Milimအဲ့လိုရိုးရိုးလေးမိတ်ဆက်လိုက်ပေမယ့် ဒင်းလေးက ရက်စက်တဲ့မိစ္ဆာဘုရင်ဆိုတာလည်း
မေ့ထားလို့မဖြစ်ဘူး။သူမကချစ်စရာကောင်းပေမယ့်လည်း လိမ်နေတာဖြစ်နိုင်တယ်။ဒါပေမယ့်
ဟိုအမျိုးသားနဲ့အမျိုးသမီး...သူတို့လက်နက်တွေက တခြားသူတွေထက်ကောင်းနေတဲ့သူတွေရဲ့မျက်နှာမှာ
ကြောက်ရွံ့တဲ့ပုံတွေပေါ်နေတယ်။တကယ်က အမူအရာထက်

သူတို့ဘေးကလေထုက..နည်းနည်းပြောင်းလဲနေတာ။သူတို့ Milimကိုလုံးဝမယုံကြည်တဲ့ပုံနဲ့

ကြည့်နေကြတယ်။သိများသိသွားကြတာလား?မိစ္ဆာ ၂ကောင်က

လူယောင်ဘာလို့ဆောင်ထားကြပါလိမ့်?အင်းလေ..သူတို့၂ယောက်က

မိစ္ဆာတွေကို။ဒီလူပုံပြောင်းတာလောက်က ကျွန်တော့်ရဲ့သိမြင်နိုင်စွမ်းကို

မဖုံးကွယ်ထားနိုင်ပါဘူး။Youmuပြောပုံအရဆို သူတို့က

လမ်းတစ်ဝက်မှာရောက်လာကြတာတဲ့။လာစုံစမ်းတာမဟုတ်ဘူးလား?

'ဟေ့..မိစ္ဆာ ၂ကောင်မြို့ထဲမှာ စုံစမ်းရေးလာလုပ်နေတယ်။သတိထားကြ'

အကုန်လုံးကို [Thought

Transmission]နဲ့ကြေညာလိုက်တယ်။အင်း...သူတို့အူကြောင်ကြောင်တွေလာမလုပ်ရင်အဆင်ပြေပါတယ်။

'Rimuru-sama...သူတို့ကမိစ္ဆာဘုရင် Milimပေါ်လာတာနဲ့ တိုက်ဆိုင်နေတော့

သူတို့လက်ဝါးချင်းရိုက်ထားကြတာများလား?'

'ကျွန်တော်လည်း တွေးမိပါတယ်..Rimuru-sama။ကျွန်တော်တို့ကို သတိလွှတ်အောင်လုပ်နေတာလား?'

'ဘယ်ကသာဘာ...အဲ့လိုစိတ်ရှုပ်စရာတွေမလုပ်ပါဘူးဟာ!!!!'

Milim ကျွန်တော့်ရဲ့ [Thought Transimission]ကွန်ရက်ထဲကိုဖောက်ဝင်လာတယ်။သူကြည့်ရတာ

ကြိမ်နှုန်းကိုသိသွားပြီး အတင်းဝင်လာတဲ့ပုံ။ဘယ်လိုတောင်မဖြစ်နိုင်တာကြီးကို

လုပ်လိုက်ပါလိမ့်?ပြောတော့တာရိုးရိုးလေး..တကယ်လုပ်မယ်ဆိုရင်
အမှားလုပ်လို့မရဘူးဗျ။လုံးဝမဖြစ်နိုင်တဲ့အရည်အချင်းတွေလိုတယ် ဒီလိုဖောက်ဝင်ဖို့က။
'ဟဲ့..နင်...ငါတို့ကွန်ရက်ထဲဖောက်ဝင်လာတာလား?'

'ဟွင်းဟွင်း..ဒီလောက်ကတော့ အပျော့ပါ။ဒါပေမယ့် ရှိစေတော့ရှိစေတော့။အဲ့ ၂ယောက်က ငါနဲ့ဘာမှမဆိုင်'
'ဒါပေမယ့်သူတို့ကိုတော့ သိတယ်မလား?'

'..အာ..?ငါ..ငါမသိ..ဘူး?'

'.....'
'.....'

'အင်းပါ..ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်...သတိရှိကြ..လူတိုင်း'

သူတို့ကမသိကြပေမယ့် သူတို့ကြည့်ရတာတော့ဆက်နွယ်နေကြတဲ့ပုံပဲ။သူမ
မပြောချင်ရင်လည်းမလုပ်နဲ့မမေးတော့ပါဘူးလေ။ကျွန်တော်တို့
သတိထားရမှာကိုသိရင်တော်ပါပြီ။ကျွန်တော်အဲ့လိုပြောနေကြတုန်း
အားလုံးကိုယ့်ကိုယ်ကိုမိတ်ဆက်နေတာနဲ့ အလုပ်ရှုပ်နေကြတယ်။နောက် စောစောကပြီးသွားတဲ့ပုံပဲ။

"အခု...လူတိုင်းအားလုံးနှုတ်ဆက်ပြီးပြီဆိုတော့ အကြောင်းအရာကိုသွားရအောင်"

အဓိက မေးခွန်းက သူတို့ကိုဒီမှာအခြေစိုက်ခွင့်ပြုမလားပဲ။ဒါပေမယ့် အဲ့တာမတိုင်ခင်
တစ်ခုခုကိုရှင်းအောင်လုပ်ခိုင်းရဦးမယ်။

"ကျွန်တော် ဒါကို Youmu-sanရဲ့ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ တောင်းဆိုချက်အဖြစ်သတ်မှတ်လို့ရတယ်မလား?"

"အင်း...မှန်ပါတယ်။တကယ်ဆို ဒီကိစ္စကို တိုင်းပြည်ကသိမှာမဟုတ်ပါဘူး"

"ဘာလို့ပါလိမ့်?"

"ဟမ့်...အကြောင်းအမျိုးမျိုးတော့မရှိပေမယ့် အစကတည်းက ကျွန်တော်
အရင်းရှင်းတွေကိုမုန်းတယ်ဗျ။ကျွန်တော်တို့အလုပ်ရှင် ဝန်ကြီး Nicole Maidamက
စိတ်ရင်းကောင်းတဲ့လူမဟုတ်ဘူးဗျ။ဒင်းကလောဘကြီးပြီး
အောက်ကလူတွေကိုလည်းကောင်းကောင်းမဆက်ဆံတတ်ဘူး။စောင့်ရှောက်ပေးမှုကြောင့်
အခွန်တောင်းနေပေမယ့်လည်း ကျွန်တော်တို့မြို့စောင့်တပ်တွေက ဘာမှမရဘူး။တကယ်
အဆိုးဆုံးလူပါဗျာ။အင်းလေ...ကျွန်တော့်အလုပ်ရှင်က အဲ့လိုစိတ်ထားယုတ်တဲ့ကောင်ဆိုတော့လည်း
ကျွန်တော်လည်း လူကောင်းတော့ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲလေ။ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပါ..ကျွန်တော်တို့က
အလုပ်လုပ်နေရုံပါ။ဒီမှာသာအခြေစိုက်စခန်းဆောက်နိုင်ရင် ကျွန်တော်တို့ ဘေးနားကရွာတွေကိုပါ
ဝင်နိုင်ထွက်နိုင်ပါမယ်။ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ဒါကိုတင်ပြလိုက်ရင် ခင်ဗျားတို့မြို့ကို
ရှုပ်လာနိုင်ပါတယ်။ဒီမှာခင်ဗျားထုတ်တာ အဝတ်အစားမလား?အဲ့တာတွေက
သူတို့မြို့ကထုတ်တာထက်စာရင် အများကြီးသာတယ်ဗျ သိရဲ့လား?အင်း...အဲ့တာက neutral
zoneအဖြစ်သတ်မှတ်ထားတော့ သူကောင်းကောင်းတော့လှုပ်ရှားလို့မရဘူး..ဒါပေမယ့်.."

ဒီလိုကိုး။လောဘကြီးတဲ့အရင်းရှင်။ဖြစ်နေကြပါပဲ။...အင်း..ကျွန်တော်လည်း
အဲ့လိုလူမျိုးတွေနဲ့အဆက်အသံမလုပ်ချင်ဘူး။Youmuဒါတွေကိုရှင်းပြနေပုံထောက်ရင်
သူတော်တော်အရေးကြီးနေတဲ့ပုံပဲ။ဒီမှာ
အခြေစိုက်စခန်းတော်တော်ဆောက်ချင်နေတဲ့ပုံပဲ။ကျွန်တော့်ယုံကြည်မှုကိုရဖို့
သူအမှန်အတိုင်းပဲပြောနေပုံပဲ။ကျွန်တော်တို့ဆက်ပြောခဲ့ကြတယ်။Rigurd နဲ့ Oniတွေ
သူတို့ထင်မြင်ချက်ကိုပြောအပြီးမှာတော့ ကျွန်တော်တို့ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပါတယ်။သူတို့ကို ဒီမြို့က
အဆောက်အအုံတစ်ခုကိုတော့ သုံးခွင့်ပေးဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ဒါပေါ့..သူတို့ပြသနာလုပ်ရင်
ချက်ချင်းသူတို့ကိုနှင်ထုတ်မှာပေါ့။နောက်ပြီး သူတို့အစားအသောက်အတွက်
ကျွန်တော်ပိုက်ဆံကောက်မှာပါ။နောက် ကျွန်တော်တို့ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်တာ
Kaijinပြောတာကြောင့်လည်းပါတယ်ဗျ။လူတစ်ယောက် တစ်ညအိပ်ဖို့ ငွေပြား
၃ပြားပေးရတယ်။နေရောင်ရတဲ့အခန်းဆို ၅ပြားကနေ ၈ပြားအထိ။စားသောက်ဆိုင်က အခန်းတစ်ခန်းဆိုရင်
ငွေပြား ၃ပြားပဲပေးရပြီး တစ်နပ်ပဲကျွေးတယ်။အစာမစားပဲနေရင် ၁ပြား၊ ၂ပြားပဲသုံးလို့ရမယ်။နန်းမြို့မှာဆို
၅ဆဲပဲ။စကားမစပ် ငွေပြား၁၀၀က ရွှေပြား၁ပြားနဲ့ညီမျှတယ်။ကျွန်တော် Kaidouကနေရထားတဲ့
ရွှေပြား၂၀ရှိနေတုန်းပဲ။ကျွန်တော်တို့သတ်မှတ်ချက်အရဆို ငွေပြား၁ပြားက ယန်း၁၀၀၀နဲ့ညီမျှပြီး
ရွှေတစ်ပြားဆိုရင်တော့ ယန်း၁သိန်းပေါ့။ငွေကြေးက တန်ဖိုးနဲ့ ကုန်ပစ္စည်းအပေါ်မူတည်ပေမယ့်လည်း
အင်း...ကြည့်ရတာ
Kaidouတော်တော်ဖြုန်းလိုက်တဲ့ပုံပဲ။ဆေးခံအတွက်သက်သက်ပဲတွက်ရင်ပေါ့လေ...အင်း...ဒါက
ကျွန်တော်တို့ဘဏ္ဍာရေးရဲ့အစဖြစ်လာဖို့များပါတယ်။
"ငွေပြား ၃ပြားပေါ့။နည်းနည်းလျှော့ပါဦး"
Youmuဈေးညှိဖို့ ဆွေးနွေးတယ်။
"ဟမ်...နားထောင်ဦး။အခန်းခံတစ်နေ့ ၃နပ်ကျွေးပြီး ရေချိုးကန်ပါ၊ပါတယ်။ပြဿနာရှိရင် ခင်ဗျားတို့ကို
အိမ်ခပ်ဆန်းဆန်းငှားမယ်လေ။ဘယ်လိုသဘောရလဲ?ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ငွေပြား
၁ပြားပဲကောက်မှာ...အစာတော့မကျွေးဘူး"
Youmu Kaijinကိုဆင်ခြင်ပေးပေမယ့်
နောက်ဆုံးမှာတော့အရှုံးပေးလိုက်ရတယ်။သူ့ခုလေးတင်စားလိုက်တဲ့အရသာကို သတိရသွားတဲ့ပုံပဲ။ဒီလိုနဲ့
Farnasနိုင်ငံတော် ဝန်ကြီးပိုင်နက်က Youmuဦးဆောင်တဲ့ရှေ့တန်းတပ်ဖွဲ့ကို
ကျွန်တော်တို့နေခွင့်ပေးလိုက်တယ်ပေါ့။သူတို့ကို အစောင့်တဲရဲ့ပထမထပ်ကို
ရုံးခန်းလုပ်ခိုင်းလိုက်ပါတယ်။Youmuလူတွေက လက်နက်ကိရိယာတွေယူလာတယ်။ကြည့်ရတာ
သူတို့အချင်းချင်းမှော်ဆက်သွယ်ရေးနည်းစနစ်သုံးကြတယ်။ဒါပေမယ့် ကံဆိုးတာက သူတို့ ၁နာရီကို
၃မိနစ်ပဲစကားပြောနိုင်တယ်။မှော်စားတာအရမ်းများတော့ သိပ်မထောက်ပံ့နိုင်ဘူးပေါ့။ဒါကြောင့်

လူသားနွေအပေါ်ကိုအရမ်းရင်းရင်းနှီးနှီးဆက်ဆံကြပါတယ်။ ကျွန်တော်အစကထင်ခဲ့တာက

Hobgoblinစစ်သည်တွေနဲ့ မြို့စောင့်တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေ တစ်ဘက်နဲ့တစ်ဘက် လူ-မကောင်းဆိုးဝါး ဝါဒစွဲကြောင့်
မတည့်ကြလိမ့်မယ်လို့ ထင်ခဲ့ပေမယ့် မှားသွားခဲ့တယ်ဗျာ။ ကြည့်ရတ အရင်တုန်းက သူတို့တွေ
တေလေကြမ်းပိုးတွေ၊ ရုပ်ကြမ်းကြီးတွေဖြစ်ခဲ့တာဆိုတော့
ပြောင်းလဲဖို့ကြိုးစားနေကြတယ်ထင်ပါရဲ့။ Youmu ကြပြန်တော့လည်း လူတွေကိုစွဲဆောင်နိုင်တဲ့သူမျိုး။ သူ့မှာ
ဩဇာပြောင်းတဲ့ အရှိန်အဝါတွေရှိနေတယ်။ ဒီတော့ တာဝန်တွေခွဲပေးတဲ့အချိန်ကြရင် သူက
အေးအေးဆေးဆေးလုပ်သွားတာပဲ။ သူ့ဘာသာ ကျွန်တော်တို့နဲ့ အလုပ်လုပ်ချင်စိတ်ရှိရှိ၊ မရှိရှိပေါ့လေ။
ကျွန်တော်တို့မှာ မြို့ကိုပတ်ပြီးစောင့်ရှောက်နေတဲ့ မှင်စာစီးနင်းသူတွေရှိပေမယ့်လည်း
အရေအတွက်အားဖြင့် တော်တော်များနေတယ်။ ဒါကြောင့် မြို့စောင့်တပ်တွေလိုအပ်ရင် အကူအညီပေးဖို့
၁၀ယောက်ကို အသင့်လုပ်ခိုင်းထားတယ်။ အကူအညီတောင်းရဲတဲ့လူတွေမဟုတ်တော့
အဲ့လိုလုပ်ပေးလိုက်တာကို တော်တော်ပျော်နေတဲ့သဘောရှိတယ်။ ဒါပေမယ့်လည်း
သူတို့ဘက်ကတစ်ခုပြန်လုပ်ပေးချင်ကြတော့ သူတို့သိတဲ့ဗျူဟာတွေ၊ ဓားသိုင်းတွေနဲ့
အခြားအချက်အလက်တွေကိုပြန်မျှဝေပေးခဲ့တယ်။ အဲ့ထဲကအချို့ကတော့
ကျွန်တော်တို့ရိက္ခာရှာတာနဲ့ပတ်သက်တဲ့ skillတွေများတယ်။ ကျွန်တော်တို့မှာရိက္ခာသိပ်မရှိတော့
အံ့ကိုက်ပဲပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော်တို့ဆက်ဆံရေးက တိုးတက်လာတယ်ပေါ့။ ဒီလိုနဲ့
ကျွန်တော်တို့တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် တော်တော်လေးယုံကြည်လာကြတော့ မြို့စောင့်တပ်တွေဖက်က
အကူအညီတောင်းလာတယ်... မဟုတ်သေးဘူး။ တောင်းဆိုလာတယ်ပေါ့။ အဲ့တာက
သူတို့ချုပ်ဝတ်တန်ဆာတွေကို ကျွန်တော်တို့က ပြုပြင်ပေးဖို့ပါပဲ။ ကြည့်ရတာ ကျွန်တော်တို့ဟာတွေင
သူတို့ထက်အဆပေါင်းများစွာသာနေတော့ သိမ်ငယ်စိတ်ဝင်ကြတယ်ထင်ပါတယ်။
"အမှန်ဆိုရင် မကောင်းဆိုးဝါးတွေက အဆင့်မြင့်ချုပ်ဝတ်တွေဝတ်ထားတာ cheatသလိုမဖြစ်နေဘူးလား?"
တစ်ယောက်က တစ်ဖွဲ့လုံးကိုယ်စားပြောလိုက်ပါတယ်။ ပြောရရင်တော့
ကျွန်တော်လည်းသဘောတူလိုက်တယ်ပေါ့။ လူပုတွေရဲ့အကူအညီနဲ့
ကျွန်တော်မျှောမှန်းထားတာထက်ပိုတဲ့ချုပ်ဝတ်တွေကို ဖန်တီးနိုင်ခဲ့တယ်လေ။
"ဟွင်းဟွင်း.. အေးလေ။ လူပုတွေရဲ့ချုပ်ဝတ်တွေက အကောင်းဆုံးပဲဟာကို..."
Kaijinကပြန်ဖြေလိုက်တော့...
"မဟုတ်သေးပါဘူး... ဒါဆို ဆရာGarmလိုလူတောင်ဒီမြို့မှာဘာလို့ရှိနေတာလဲ? ထူးဆန်းတယ်လို့ထင်မိသား"
Cabalကလည်း မယုံနိုင်စွာဝင်ပြောလိုက်တယ်။ လူပုတွေထဲက အတော်ဆုံးက Garm။ Kaijinကလည်း
သူ့ပညာမှာတော်သလို Kurobeeရဲ့ပန်းပဲကလည်း အံ့မခန်းပဲဗျ။ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့မြို့ရဲ့ လက်မှုပညာက
ဘယ်နိုင်ငံကိုမဆို ယှဉ်နိုင်မယ်။ နောက်ပြီးတော့ Gabilကလည်းဂူထဲကနေ ရှားပါးပစ္စည်းတွေ
တစ်ခါတစ်ခါလာလာပေးတတ်တော့ ကျွန်တော်တို့မှာ
အရည်အသွေးမြင့်ကုန်ကြမ်းတွေလည်းရှိနေပြန်တယ်။ လူတွေသာသိသွားရင်

အလုအယက်လာဝယ်ကြမယ်ဆိုပေမယ့်

ကျွန်တော်တို့ကတော့ရောင်းဖို့အစီအစဉ်မရှိဘူး။ချပ်ဝတ်မပြည့်စုံတဲ့

Hobgoblinတွေအများကြီးရှိနေသေးတယ်။ကျွန်တော်တို့လူဦးရေက အရမ်းများနေတော့

အကုန်ရဖို့ခက်ခဲမယ်ဗျ။

Kurobeeရဲ့[Researcher]ကနေ ရထားတဲ့ Copy skillနဲ့တောင်မှ ကျွန်တော်[Great

Sage]လိုမျိုးအရှိန်မြှင့်လို့မရတော့ တော်တော်ကြာတယ်ဗျ။လက်နဲ့လုပ်ရင်ပိုမြန်တယ်ဆိုပေမယ့်

သူကတစ်ယောက်တည်းရှိတာကိုး။ဒါကြောင့် ပြည်သူပြည်သားတွေထဲက အနုပညာပိုးရှိတဲ့သူတွေကို

လိုက်စုနေပြီး သူတို့အရှေ့မှာ နမူနာလုပ်ပြနေပါပြီ။အဲ့ထဲကတစ်ယောက်ကတော့

သူ့ခြေရာလိုက်နင်းနိုင်မယ်လို့ထင်ရတာပါပဲ။ဒီတော့ အနာဂတ်ရဲ့ပညာရှင်တွေထွက်လာမယ့်အရေးကို

မျှော်တွေးလိုက်ရင် Kurobeeရဲ့လုပ်ရပ်တွေက လက်ရှိမှာအကောင်းဆုံးပဲ။

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပါ..ခင်ဗျားတို့ပြောတာ ကျုပ်လက်ခံတယ်။ကျုပ်အားတိုင်း ခင်ဗျားတို့ကိုကြည့်ပေးပါ့မယ်"

Kaijinကတော့ အေးအေးဆေးဆေးလက်ခံလိုက်တယ်။သူ့ကြည့်ရတာ

တပည့်မွေးဖို့ချောင်းနေတဲ့ပုံပဲ။သူ့ကြည့်ရတာ နူးညံ့ပုံပေါ်ပေမယ့် အင်မတန်အမြော်အမြင်ကြီးတဲ့

အဖိုးကြီးဗျ။

"အိုးဟိုး...Kaijin-san ပီသပါပေတယ်။ဒါဆို သူ့ဟာလေးကို တစ်ချက်ကြည့်ပေးပါဦး"

"ဟွေ့...ဟွေ့...သေချာလားဗျို့?"

"ဒါဆို ကျုပ်ဟာကိုလည်း စစ်ပေးပါဦးဗျို့"

သူ့ကိုပျော်နေတဲ့လူအုပ်က ဝိုင်းလိုက်တယ်။သူ့ကြင်နာမှုကြောင့် ကျွန်တော်စိတ်သက်သာရာရတယ်ပေါ့ဗျာ။

"ဖုန်း"

"ဖုန်း"

"ဘုတ်"

"ဘိုင်း"

ဒါတွေက ကျွန်တော်တို့လဲကျရာက ထွက်လာတဲ့အသံတွေပါ။'ကျွန်တော်တို့' ဆိုတာက

ကျွန်တော်ရယ်၊Benimaruရယ်၊Soueiနဲ့ Shionတို့ပါ။

"ဝါးဟားဟားဟား...ညံ့တယ်၊ညံ့တယ်၊ညံ့တယ်၊ညံ့တယ်"

ကျွန်တော်တို့ပြိုင်ဘက်ကတော့ အကျယ်ကြီးအော်ရယ်ပြီး ပြောနေပါတယ်။ဘယ်သူလဲဆိုတော့

မိစ္ဆာဘုရင်မ Milimပဲပေါ့ဗျာ။ကျွန်တော်တို့ သူနဲ့အပျော်တမ်းချကြတာပေါ့။ငှယောက်

ငှယောက်လေ။ဒါပေမယ့် အဆင်မပြေပါဘူးဗျာ။နောက်ပြီး

ဒါတောင်သူ့နဂါးလက်သည်းတွေဝတ်ထားတာနော်။သူ့အမြဲတမ်းဝတ်ထားတာပါ။နေလည်စာစားချိန်ရောက်

မှ သူ့ကိုပြသနာမဖြစ်အောင်သတိပေးပြီး ချွတ်ခိုင်းထားတာ။မလုပ်သင့်ဘူးလားဆိုတော့
မလုပ်သင့်ဘူးအမှန်က။သေချာပေါက်စည်းကမ်းဖောက်သလိုဖြစ်နေတာပေါ့။ဒီတစ်ခါတော့
သူ့ကိုဝတ်ခိုင်းထားတာကံကောင်းတယ်။လေ့ကျင့်တိုင်းအမြဲဝတ်ထားရမှာ။ဒါပေမယ့်
နေ့လည်စာစားချိန်ကတော့ ခြွင်းချက်ပေါ့။သင်ခန်းစားရအောင် Milimနဲ့နေ့တိုင်းလေ့ကျင့်ပါတယ်။ဒါပေမယ့်
ဒင်းလေးက တော်တော်သန်တယ်။အဲ့တော့ သူနဲ့တစ်ယောက်ချင်းချဖို့က ဟာသလိုပဲ။ဒါကြောင့်
ငှယောက်သယောက်ချကြည့်တာ။

အော့ကြော့လန်အစွမ်းတွေ။ညစ်ထားသလိုဖြစ်နေတဲ့ ခွန်အားနဲ့
အဆုံးမရှိတဲ့သက်လုံအား။ရန်သူမဟုတ်တာတောင် ကျေးဇူးတင်ရမလို့ပဲ။Hakuroတောင်
သူနဲ့ချဖူးပြီးပြီ။ကံမကောင်းတာက သူတိုက်ကွက်တွေက ရောက်ကိုမရောက်
ဘူး။ဒါပေမယ့်လည်း အဲ့လိုချနိုင်တာ အံ့ဩစရာပဲဗျ။ကျွန်တော်ခံစားဖူးတဲ့
လူပုဘုရင်ရဲ့အစွမ်းတွေ၊အခုခံစားနေရတဲ့ Milimရဲ့အစွမ်းတွေ။သူတို့နဲ့ ယှဉ်နိုင်ဖို့ဆိုတာ
တကယ့်ကိုအဝေးကြီး။အဲ့တာကို အခါခါရှုံးပြီးမှသဘောပေါက်တော့တယ်။လူပုဘုရင်နဲ့တိုက်တုန်းက
[Great Sage]ကိုသုံးလိုက်ရင် နိုင်လောက်ပေမယ့် Milimနဲ့ဆိုရင်တော့ ဟာသကြီးဖြစ်နေလိမ့်မယ်။သူနဲ့ဆို
skillလို့တောင်ခေါ်ခွင့်မရှိတော့ဘူးလှည့်ကွက်သာသာလောက်ပဲ။ခွန်အားအမျိုးအစားအများကြီးရှိတယ်ပေါ့
လေ...ဟုတ်လား?ဒီလိုနဲ့ ဂရုကြာပြီးနောက်မှာတော့ အရင် ၂ပတ်ကထက်
ကျွန်တော်တို့အများကြီးသန်မာလာပါတယ်။Hakuroကတော့
စောင့်ကြည့်နေပါတယ်။သူ့အရည်အချင်းတွေက ပြည့်စုံပြီးသားဆိုတော့ သူကတော့သိပ်အကျိုးမထူး
လောက်ပါဘူး။Skillချို့တဲ့နေသော ကျွန်တော်နဲ့အပေါင်းအပါတစ်သိုက်ကတော့ ဒီ၂ပတ်အတွင်းတော်တော်
သန်မာလာသလိုပါပဲ။

"နင်တော်တော် တော်လာပြီပဲ။အခုနေသာ Rimuru မိစ္ဆာဘုရင်ဖြစ်ချင်ရင် ငါအပြည့်အဝထောက်ခံပေးမှာ"
Milimကတော့ပျော်နေလေတယ်။ကျွန်တော်က မိစ္ဆာဘုရင်မှမဖြစ်ချင်ပဲ။နောက်ပြီး ဒီနေ့ချတာ
၂၀မိနစ်တောင်မခံနိုင်တော့ဘူး။တော်တော်ညှို့။ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်မိစ္ဆာဘုရင်လိုသတ်မှတ်လိုက်ရင်
သမိုင်းကမှတ်တမ်းမတင်ရသေးခင် ပျောက်ကွယ်သွားနိုင်တယ်ဗျ။Benimaru,Soueiနဲ့ Shionတို့က
Hakuroရဲ့အကြံပေးချက်အရ လေ့ကျင့်ဖို့ပြန်လာကြတယ်။တော်တော် တက်ကြွတဲ့
ကြက်ဖတ်သိုက်ပဲ။သူတို့ ချတာကြည့်နေရင်း...

"စကားမစပ် နင်ဘာလို့မိစ္ဆာဘုရင်မဖြစ်လာတာလဲ Milim?"

ရုတ်တရက် ကျွန်တော်သိချင်လာလို့မေးလိုက်ပါတယ်။

"ရာ....အဲ့ကိစ္စကလေ...ဘာလို့ပါလိမ့်နော်?ဝမ်းနည်းစရာကိစ္စတွေ၊အရှုပ်ပုံတွေရှိတတ်တယ်မလား?"

"ဘာလို့ ငါ့ကိုပြန်မေးနေတာ"

"ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး။သေချာတော့မမှတ်မိတော့ဘူး။တော်တော်လေးကြာနေပြီဆိုတော့...မေ့သွားပြီ"

Milimကြည့်ရတု အနိဋ္ဌာရုံတွေကြောက်စရာတွေကို ပြန်မမှတ်မိချင်ဘူးထင်ပါတယ်။

"ဟုတ်ပါပြီ။မေ့သွားရင်လည်း ပြန်တွေးမနေပါနဲ့တော့"

သူမက ကလေးလိုဆိုပေမယ့် တကယ်က ရှေးဟောင်းမိစ္ဆာဘုရင်မလေ။ကျွန်တော်ကြားဖူးသလောက်ဆို အငယ်ဆုံးမိစ္ဆာဘုရင်တောင် နှစ်၂၀၀ရှိနေပြီတဲ့။သူက Leon

Cromwellဖြစ်လိမ့်မယ်။ကျွန်တော့်ပစ်မှတ်ပေါ့။တခြားမိစ္ဆာဘုရင်ငယ်တွေလည်းရှိသေးတယ်။သူတို့ဆို နှစ်ပေါင်း၅၀၀လောက်ရှိနေလောက်ပြီး တကယ့်စစ်ပွဲကြီးတွေကို အပွဲပွဲနဲ့ပွဲပြီးလောက်ပြီ။Milimက မျိုးဆက်အဟောင်းထဲမှာပါတော့ တော်တော်ကြာကြာအသက်ရှင်ခဲ့ပြီးလောက်ပြီပေါ့။ဖြစ်နိုင်တာက သူမမှာ သူငယ်ချင်းများများမရှိလောက်ဘူး။သူငယ်ချင်းကောင်းတွေကိုလည်း စစ်ပွဲတွေမှာဆုံးရှုံးခဲ့ပြီလောက်ပြီ။

"ဟဲ့...နင့်မှာ စိတ်ပူနေတဲ့သူငယ်ချင်းတွေ၊မိသားစုတွေမရှိဘူးလား?သူတို့ကိုအသိမပေးပဲနေနေတာ ရကောရလို့လား?"

ရုတ်တရက် စိတ်ပူလာလို့ သူမကိုမေးလိုက်ပါတယ်။အဲ့လိုမေးလိုက်တော့...

"အာ....မေ့နေတာပဲ!ဒါပေါ့...ငါပြန်လာခဲ့မယ်။နည်းနည်းတော့ကြာလိမ့်မယ်။ဒါပေမယ့် အလွန်ဆုံးကြာမှ ၂နှစ်၊၃နှစ်ပေါ့။ပြန်လာခဲ့မှာ"

ရုတ်တရက်ကြီးအော်ပြောလိုက်တယ်။

"ဟေ့?ရုတ်တရက်ကြီး...ဟဲ့...နေပါဦး။အခုလား?"

"အွမ်း...ဟုတ်တယ်။ပြန်တွေ့မှာပဲဟာကို...သွားပြီဟေ့"

သူမပြောလိုက်ပြီး ချက်ချင်းသူမ Gothicဝတ်စုံကိုပြောင်းလိုက်တယ်။ဒါက အဝတ်လဲမှော်လေ။တော်တော်အသုံးဝင်တဲ့ဟာပေါ့။သူမကို သင်ခိုင်းလို့ရပေမယ့် ကျွန်တော်က ဒီတိုင်းလဲလို့ရတော့ မလိုအပ်ဘူးကိုး။အဲ့မှော်က ချပ်ဝတ်အများကြီးရှိတဲ့လူတွေအတွက် တော်တော်အဆင်ပြေတယ်။ဒါမတိုင်ခင် အထူးမှော်တစ်မျိုးအရင်သင်ရမယ်ဆိုပေမယ့် အဲ့တာကပိုခက်နေတယ်။သူမလဲပြီးတော့ ကျွန်တော့်ကိုပြုံးပြလိုက်ပြီး...

"အင်း...ပြန်လာခဲ့မယ်"

ဒါလေးပဲပြောပြီး ပျံထွက်သွားပါတယ်။အသံတောင်မကြားလိုက်ဘူးဆိုတော့ သူမအရှိန်ကအသံထက်မြန်နေတယ်ထင်ပါရဲ့။ရုတ်တရက်ရောက်လာခဲ့သလို ရုတ်တရက်ကြီးပြန်ထွက်သွားခဲ့ပါတယ်။

"ဟမ်?Milim-sama တစ်နေရာရာကိုထွက်သွားတာလား?"

Shionကမေးတော့...

"အင်း...မပြီးပြတ်သေးတဲ့ကိစ္စတွေရှိတယ်ထင်ပါတယ်။အများဆုံး

၂နှစ်၊၃နှစ်လောက်ကြာမယ်တဲ့..အဲ့လိုပြောသွားလေရဲ့"

"၂နှစ်၊၃နှစ်တောင်?ဒီလောက်ပင်ပန်းပြီး ရှည်တဲ့ခရီးကို ဖုံး၊ဒိုင်းဆိုပြီး ထွက်သွားတာပဲလား?"

"ဒါပေမယ့် သူမသက်တမ်းနဲ့ယှဉ်ရင် ၂နှစ်၊ ၃နှစ်ဆိုတာ ၂ရက်၊ ၃ရက်ပဲရှိမှာလေ"

"ထင်တာပါပဲ"

"ကြည့်ရတာ သူမအဝတ်တွေနဲ့ နဂါးလက်သည်းတွေကို သူငယ်ချင်းတွေဆီလိုက်ပြဖို့ထင်တယ်"

Shinoရဲ့နောက်ဆုံးစကားကို

ကျန်တဲ့Oniတွေကထောက်ခံကြပါတယ်။ဟုတ်ချင်လည်းဟုတ်မှာပေါ့လေ။သူမလက်ဆောင်တွေကို တစ်ကမ္ဘာလုံးကသူငယ်ချင်းတွေဆီလိုက်ပြဖို့ဆို

တကယ်၂နှစ်၊ ၃နှစ်တော့ကြာမှာပဲ။ကျွန်တော်တို့ယူဆချက်တွေက ဖြစ်နိုင်တာကိုကြည့်ပြီး

စဉ်းစားကြပေမယ့် သူမသူငယ်ချင်းတွေကိုပတ်ကြားတာက အဖြစ်နိုင်ဆုံးပဲလေ။ခပ်တည်တည်နေတာက

Milimနဲ့လိုက်မှမလိုက်တာ။အခု သူမထွက်သွားတော့လည်း အထီးကျန်သလိုလိုပဲ။ဒီ၂ပတ်လောက်မှာ

ကျွန်တော်တို့တော်တော်လေးရင်းနှီးခဲ့တာကိုး။တော်တော်ထူးဆန်းတဲ့မိစ္ဆာဘုရင်မ။ဒါပေမယ့်လည်း

အဲ့အတွက်စိတ်မကောင်းဖြစ်နေဖို့ အချိန်မရှိဘူးလေ။သူမထွက်သွားတာကလည်း

အခွင့်အရေးပဲမဟုတ်လား။ကျွန်တော်တို့ လူတိုင်းပြည်ကိုသွားလို့ရပြီလေ။ကျွန်တော်သွားကြည့်ပြီး

ဘာပြသနာမှမရှိရင် Milimကိုပါခေါ်သွားရတာပေါ့။မထုတ်ဝေခင် ပြန်စစ်ရသလိုပဲပေါ့။

ငတုံး ၃ကောင်က မကောင်းဆိုးဝါးအစိတ်အပိုင်းတွေကို ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်လိုက်စုဖို့

၂ပတ်လောက်နေချင်သေးတယ်ဆိုပဲ။သူတို့က စုဆောင်းရေးတာဝန်ကို လုပ်နေရမှန်းသိပေမယ့်

အဲ့လိုညစ်လို့ရတယ်ပေါ့?အင်း..ကျွန်တော့်အတွက်တော့ပြသနာမရှိပေမယ့် နှုတ်ပိတ်ခအနေနဲ့

မြို့တော်ကိုလမ်းပြခိုင်းရမယ်။

"ဒါကြောင့် မင်းတို့ကောင်တွေ ငါ့ကိုလမ်းပြပေးရမယ်"

သူတို့ရဲ့ တိုင်ပင်နေတဲ့မျက်နှာကို ကြည့်ပြီးကျွန်တော်ပြောလိုက်ပါတယ်။

"ကျွန်တော်တို့နားလည်ပါတယ် ကိုယ့်လူရာ"

"လမ်းပြပေးတာပေါ့လေ။ဒါနဲ့ တော်ဝင်မြို့တော်ကို ဝင်ချင်သေးလား?"

"ခင်ဗျားသိလား? ကျွန်တော်နောက်ဖေးလမ်းကြားတွေကို ကျွမ်းတာ"

သူတို့လက်ခံလိုက်တယ်။ဒါဆို ယုံလိုက်တော့မယ်။၂ရက်အတွင်း

သွားဖို့ပြင်လိုက်တယ်။ကျွန်တော်သွားမယ့်အကြောင်း Rigurdကိုသွာပြောတော့ သူကသွား၊လာဖို့

အိတ်တွေတောင်ပြင်ပေးထားပြီးပြီ။တော်လိုက်တာ!နောက် မှော်စက်ဝိုင်းနဲ့ Gabilတို့ဂူကိုသွားပြီး

အလတ်စားဆေးရည်ကိုပြခိုင်းလိုက်တယ်။

"အိုး...Rimuru-sama...ကျွန်တော်တို့စောင့်နေတာပါ"

"ဘုရားရေ...သခင်Rimuru...သခင် ကျွန်တော့်ကိုဒီလိုပတ်ဝန်းကျင်မှာအလုပ်လုပ်ခိုင်းတာကို

အရမ်းကျေးဇူးတင်တယ်ဗျာ"

သွားရင်း Bestaရဲ့ခတ်ခွဲခန်းကို ဝင်လိုက်ကြပါတယ်။သူများတကာတွေကို အကြံပေးနေရတဲ့ Kaijinနဲ့မတူတာက Bestaသူ့စမ်းသပ်မှုတွေကို စိတ်ဖြောင့်ဖြောင့်လုပ်နိုင်နေတာပဲ။ဒီတော့ သူ့အတွက်နတ်ပြည်တမျှဖြစ်နေမယ်ထင်ပါရဲ့။

"ကောင်းကောင်းကော စားရဲ့လား?အိပ်ရေးတွေဘာတွေလည်း မပျက်စေနဲ့" စိတ်ပူလို့မေးလိုက်ပါတယ်။

"ဒါပေါ့ဗျာ။အစားအစာက သိပ်မများပေမယ့် အရသာရှိလို့ မလွတ်တမ်းစားပါတယ်။ကျွန်တော်က အအိပ်အနေနည်းပေမယ့် အိပ်ရာတော့ပြင်ထားပါတယ်။နောက်ပြီး မအိပ်တာက ခန္ဓာကိုယ်အတွက်ကောင်းတယ်လေ"

ဘယ်ကသာကောင်းမှာလဲဟ...အဲ့လိုတွေးမိပေမယ့် သူကြိုက်တာလုပ်နေတော့လည်း 'သိပ်အလွန်အကျွံလုပ်မနေနဲ့ကွာ' ဆိုပြီးပဲအဆုံးသတ်လိုက်ရတယ်။

"အော်..စကားမစပ် Kurobeeရဲ့ဟိုမှာ copyတာနဲ့ ဒီမှာထုတ်နေတာ ဘယ်ဟာကပိုအကျိုးရှိလဲ?" ကျွန်တော်မေးတော့...

"ဒီမှာက ပိုမြန်ပါတယ်။ကျွန်တော်တို့ နောက်ထပ်လူတွေနဲ့ ပစ္စည်းတွေရရင် Kurobeeကို ပင်ပန်းခိုင်းစရာမလိုတော့ပါဘူး။"

ဒါက သူပြောတာပေါ့။Hipokteမြက်တွေကို ခူးဖို့က လူနည်းနည်းလိုတော့ ထုတ်လုပ်အားနည်းနေတယ်ထင်ပါရဲ့။

"ဒါဆို စမ်းသပ်ခန်းအဖွဲ့ဝင် ၅ယောက်လောက်ဆို ဖြစ်မလား?"

"ဟမ်...ကျွန်တော်ကအခြေခံတွေလည်း သင်ပေးရဦးမှာဆိုတော့ ၁၀ယောက်လောက်ဆို ပိုအဆင်ပြေမယ်ဗျ။ဆက်ခံသူလည်း ထားချင်သေးတယ်ဆိုတော့လေ..."

အခု ထုတ်လုပ်နှုန်းက အားပျော့ဆေးတစ်တောင့်ကို ဂုနာရီ။Kurobeeနဲ့တူတူလောက်ပဲ။ကျွန်တော်က ချက်ချင်းလုပ်နိုင်ပေမယ့် မလုပ်ချင်ဘူးလေ။ကျွန်တော်ဝင်မပါပဲနဲ့ သူတို့ဘာသာလုပ်စေချင်တာ။ဒီလိုမှ

အရေးပေါ်ဆိုရင် ကျွန်တော်မပါပဲ ဖြေရှင်းနိုင်မှာလေ။ဒါပေမယ့် လောလောဆယ် သူတို့က

ကျွန်တော့်ရဲ့အားဖြည့်ဆေးရည်တွေကို ရေရောပြီး အလတ်စား ဆေးတောင့် ၂၀ခုရအောင်

ဦးတည်နေတာဆိုတော့ အဲ့လိုလုပ်ဖို့ဆို Bestaက [Membrane Creation]ကို သုံးနေရတယ်။

နောက် အဲ့နည်းကတော်တော်ခက်တယ်ဗျ။ဒီတော့ Gabilလူတွေက သူ့ကိုကူရတယ်။ကြည့်ရတာ

Dragonewtအဖြစ်ပြောင်းလိုက်တာ မှော်လည်းသုံးလို့ရသွားတယ်ထင်တယ်။နောက်ထပ်

၃ယောက်လောက်ရှိရင် ကုန်ထုတ်နှုန်း ၃ဆဖြစ်သွားမယ်။တစ်နာရီကို တစ်မျိုးဆိုတော့

အလတ်စားဆေးတောင့် အခု၂၀ကို တစ်နာရီအတွင်းဖန်တီးနိုင်ပြီ။အဲ့လိုဆိုရင် တစ်ရက်ကို ၈နာရီလုပ်တော့

၁၆၀တောင့်ပေါ့။အဆင်ပြေမယ်ထင်တယ်။တကယ်လို့ အဲ့တာတွေမလုပ်နိုင်လည်း

တခြားဟာတွေဆက်လုပ်ပေါ့။Bestaကတော့

သူအလုပ်သူလုပ်။အရှုံးမရှိလောက်ပါဘူး။သူတို့အကြံကိုလက်ခံပြီး
Rigurdကိုသွားပြောလိုက်ပါတယ်။Bestarက မအိပ်ပဲအလုပ်လုပ်နေတာဆိုတော့ တစ်ရက်ကို
၈မျိုး၊မြို့အနာဂတ်အတွက် ကျွန်တော်စုထားတာကနေ ၁၅၀မျိုးလောက်ထုတ်ပြီး
လှောင်ထားလိုက်ပါတယ်။အဲ့တာတွေကို လူမြို့မှာရောင်းပြီး မှော်ကျောက်တုံးတွေဝယ်ဦးမှ။ဈေးကိုတော့
Kaijinနဲ့တိုင်ပင်ရဦးမယ်။

"ဒီလိုဆို ဆက်လုပ်ပေါ့ Bestarရေ...သိပ်လည်းမလွန်စေနဲ့"

"ကျွန်တော်ကို ယုံလိုက်ပါခင်ဗျာ။အရိုးကြေကြေ အရေခမ်းခမ်းလုပ်ဆောင်ပါ့မယ်"

"10ယောက်လောက် လွှတ်ပေးလိုက်မယ်"

နောက်ထွက်လာလိုက်ပါတယ်။ဒါပြီးရင် Kaijinဆီကို အနိမ့်ဆုံးဈေးနဲ့ရောင်းဖို့ပြောရဦးမယ်။အနိမ့်ဆုံးကို
ဆေးရည်လို့ခေါ် ပြီး တစ်ပုလင်းကို ငွေ၃ပြား။ဈေးက တော်တော်မြင့်တော့ တစ်နေ့လုပ်ခကို
ဆေးတွေဝယ်နေတာတော့မဟုတ်သေးဘူးလေ။ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ဆေးက ၂၀%ထိခိုက်မှုနဲ့
သေခါနီးလူတွေကိုတောင် ကုပေးနိုင်တယ်။ယှဉ်ကြည့်ရင် [Heal]လို ဆေးတွေကြတော့ ၁၀%ပဲ
ကုပေးနိုင်ပြီး အရေးပေါ်ဆို သုံးစားမရတာများတယ်။ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ဆေးက
ပိုသာတာပေါ့။အရည်အသွေးမြင့်ရင် 50%လောက်တောင်ကုပေးနိုင်တယ်။စကားတွေလည်း
ချော်ကုန်ပြီ။ဘယ်ဈေးလောက်ထားရင်ကောင်းမလဲ?

"နားထောင် ကိုယ့်လူ။၂ဆလောက်က လွဲပြီးသိပ်မတင်နဲ့။နောက် တစ်ခုကို ၁၅ပြားနဲ့

အနည်းဆုံးရောင်း။ကျွန်တော်တို့က ငချွတ်တွေကိုရောင်းမှာမဟုတ်ဘူးလေ။B rankအထက်နဲ့သူတွေကို
ဦးတည်နေတာဆိုတော့ ဈေးတောင်ပိုမြင့်နိုင်သေးတယ်။၂၀ပြားလောက်ဆိုရင်တောင် မဆိုးဘူး"

Kaijinက သေသေချာချာရှင်းပြတယ်။သူပြောသလိုပဲ ဒီဆေးကအရည်အသွေးမြင့်တော့ ဈေးနည်းနည်းနဲ့
အရေအတွက်အများကြီးထုတ်နိုင်ဖို့က မဖြစ်နိုင်လောက်ဘူးဗျ။ကျွန်တော် ကိုယ်ပိုင်ဆေးတောင့်
တစ်ခု၊၂ခုလောက် ရောင်းကြည့်ဦးမယ်။သူ့ကားကိုအသိအမှတ်ပြုပြီး

ဆွေးနွေးတာရပ်လိုက်တယ်။ပြင်ဆင်စရာရှိတာတွေလည်းပြီးပါပြီ။နောက်နေ့ရောက်တော့ ငတုံး ၃ကောင်
နဲ့သွားတွေပါတယ်။သူတို့ကလည်း ပြင်ဆင်စရာရှိတာတွေပြင်ပြီး

ကျွန်တော်ကိုစောင့်နေပုံပါပဲ။အဝေးပြေးလမ်းကိုသွားမယ်ဆိုရင်

Farmaနိုင်ငံတော်ကဖြတ်မှရမယ်။Youmuပြောပြောနေတဲ့ မြို့စားရဲပိုင်နက်။ဒီတော့

လောဘအိုးမြို့စားကိုသွားတွေရမှာဆိုတော့ ဟင့်အင်း...တော်ပါပြီ။တောထဲကပဲ

ဖြတ်တော့မယ်။ကျွန်တော်တို့က Bermudဆိုတဲ့ နိုင်ငံငယ်လေးဆီ

ဦးတည်နေတာပါ။လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်း Guildခေါင်းဆောင်ကိုသွားတွေပြီး

လုပ်စရာရှိတာတွေဆွေးနွေးဖို့ပါ။

ကျွန်တော်ပြန်ဝင်စားတာ တစ်နှစ်လောက်ရှိသွားပါပြီ။ဒီလိုနဲ့ လူသားမြို့ကို ဦးတည်နေပြီပေါ့ဗျာ။

Next>>>>>>>

>>>>>>> CH 52...ခရီး

That time I got Reincarnated as a Slime

Vol 3

တော်ဝင်နန်းမြို့မှဘဝများ အပိုင်း

Chapter 52...ခရီး

(မူရင်း:Editor note...တစ်ချို့အပိုင်းများတွင် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်တောင် နားမလည်ပါသဖြင့်အမှားပါလျှင် ခွင့်လွှတ်ပေးစေလိုပါတယ်)

မိစ္ဆာMyulanနောက်ဆုံးတော့ သတင်းပို့နိုင်ပြီဖြစ်လို့

စိတ်သက်သာရာရသွားပါတယ်။သူမရဲ့အခင်ဆုံးသူငယ်ချင်းနဲ့ ကြမ်းတမ်းတဲ့မိစ္ဆာဘုရင်မ

Milimကိုသူတို့စောင့်ကြည့်ရမယ့်မြို့မှာ ခဏထားခဲ့ပေမယ့်

သူမနားမလည်နိုင်တာတွေဖြစ်ဖျက်လို့နေပါတယ်။သူမကိုအံ့သြစေတာက အားနည်းတဲ့Slimeလေးက

မြို့ရဲ့ခေါင်းဆောင်ဖြစ်နေပြီး Milimရဲ့ပုံစံတွေက

သူမတစ်ခါမှမမြင်ဖူးတဲ့ပုံမျိုးဖြစ်နေပါတယ်။မိစ္ဆာဘုရင်တွေ့တဲ့နည်းက

သာမန်လူတွေနဲ့မတူလို့များလား?အဲ့မိစ္ဆာဘုရင်မကပဲ သူများတွေနဲ့

နည်းနည်း...အဲ့...တော်တော်လေးကွာခြားနေလို့များလား?ယဉ်ကျေးမှုသဘောအရ မိစ္ဆာဘုရင်မက

အဲ့မြို့ကလူတွေနဲ့ မိတ်ဆွေဖွဲ့ရတာလား?နောက်ရှိသေးတာက အဲ့slimeလေးက

မျက်နှာဖုံးတပ်ထားတဲ့လူအဖြစ်ပြောင်းနိုင်တယ်ဆိုတာကိုလည်း သတင်းပို့ရဦးမယ်။လုံခြုံရေးအတွက်

Milimအဲ့မြို့မှာ နေနေတဲ့အကြောင်းကိုတော့မတင်ပြတော့ဘူး။

ကျွန်မကတော့ သူမမိစ္ဆာဘုရင်မသဘောတူညီချက်တွေကို ချိုးဖောက်မယ်လို့မထင်ပါဘူး။ဒါပေမယ့်လည်း

Milimဘာတွေ့နေတယ်ဆိုတာမသိတော့ ကျွန်မအတော်ကိုသတိထားနေရပါတယ်။ကျွန်မတို့Milimရှေ့မှာ

မှော်သုံးလို့မရပါဘူး။ကျွန်မထင်တာတော့ ဆက်သွယ်ရေးမှော်ဖြစ်ဖြစ်၊ဒီပြင်မှော်ဖြစ်ဖြစ် သုံးလိုက်တာနဲ့

Milimသိမယ်လို့ထင်ပါတယ်။ကျွန်မအကြောင်းကိုသိတာနဲ့ သူမစလှုပ်ရှားနိုင်ပါတယ်။ဒါက

ကျွန်မရဲ့တင်ပြချက်တွေပါပဲ။

"သဘောပေါက်ပြီ။ငါဒါကိုသုံးလို့ရတယ်....တော်တယ်...သူတို့ကိုဆက်ပြီးစောင့်ကြည့်ထားပေးပါ"

Claymanကျေနပ်စွာပြောလိုက်ပါတယ်။တစ်ခုခုကိုသိသွားတဲ့ပုံပါပဲ။ဒါပေမယ့်

ဒါကMyulanနဲ့မဆိုင်ပါဘူး။ရှေ့တန်းတပ်ဖွဲ့ရဲ့Shamanအနေနဲ့ သူမရုံးထိုင်နေရပါတယ်။

'အလိုက်တဲ့လူတွေ...ငါကမိစ္ဆာဆိုတာတောင် သူတို့မသိကြသေးဘူး'

သူမလူတွေကိုအထင်သေးပေမယ့် သူတို့နဲ့စကားပြောတိုင်း

သူမရင်ထဲမှာထူးဆန်းတဲ့ခံစားချက်တွေပေါ်လာပါတယ်။

"ဖြစ်ပျက်နေတာတွေကို ဒီအတိုင်းလေးလွှတ်ထားပေးလိုက်ဦးမယ်။ဒီထက်
ကြာကြာလေးပိုပျော်ပျော်နေနိုင်ရင် ကောင်းမယ်"

သူမမှာ အဲ့ဆန္ဒလေးတစ်ခုတော့ရှိနေပါတယ်။ဒါကြောင့် သိပ်စဉ်းစားမနေပဲ
သူမအလုပ်ကိုပြန်သွားလိုက်ပါတယ်။

.....

ရှေ့တန်းမြို့စောင့်တပ်ရဲ့ အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်နေပြီဖြစ်တဲ့ မိစ္ဆာ Gruciusကတော့ သူ့တပ်ခွဲနဲ့အတူ
တောထဲကိုလေ့လာဖို့သွားနေပါတယ်။သူလိုသားရဲ့အတွက် မြင်းစီးတာက
ကလေးကစားတာလောက်တောင်မရှိပါဘူး။ဒါကြောင့် သူ့အဖွဲ့ထဲမှာ သိသာနေပါတယ်။သူ့အစွမ်းတွေကို
လျှို့ဝှက်ထားပေမယ့်လည်း လူတွေအောက်ရောက်နေဖို့က မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ဒါကြောင့် သူ့ကိုတပ်ခွဲ ခုထဲက
တစ်ခုမှာ ဒုခေါင်းဆောင်အဖြစ် ကမ်းလှမ်းခံထားရပါတယ်။ဒါပေမယ့်လည်း တပ်ဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ကိုယ်တိုင်
အရေးဆိုထားတာတောင် လူသစ်တစ်ယောက်က ဒီလိုရာထူးမျိုးနဲ့မထိုက်တန်သေးပါဘူးဆိုပြီး
ငြင်းထားခဲ့ပါတယ်။သူ့ဆီအာရုံစိုက်မှုတွေရှိနေပေမယ့် ဒီအနေအထားတိုင်းသာဆက်ထိန်းနိုင်ရင်
အရာအားလုံးက အဆင်ပြေနေပါလိမ့်မယ်။ဒီလိုယုံကြည်ထားပါတယ်။ဒါပေမယ့် သူစိတ်ဝင်စားနေတာက
သူတို့အနောက်မှာလိုက်လာတဲ့ မှင်စာဝံပုလွေတပ်ဖွဲ့ကိုဖြစ်ပါတယ်။ထူးထူးဆန်းဆန်းအဆင့်မြင့်နေတဲ့
ကြယ်ဝံပုလွေတွေ နဲ့ Hobgoblinတွေ။ဘယ်လောက်တောင် အရည်အချင်းရှိတဲ့အဖွဲ့လည်းဆိုရင်
သူတို့အသက်ရှူတာကအစ စည်းချက်ညီနေပါတယ်။ဒါမျိုးက တော်ရုံတန်ရုံကျွမ်းကျင်မှုနဲ့
မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။အားလုံးထဲမှာမှ Gobutaဆိုတဲ့တစ်ယောက်က အတော်ဆုံးပါ။သူ့အသိစိတ်အရ
ဒီလိုလူကိုရှင်းနိုင်ဖို့ဆိုတာ တိုက်ခိုက်မနေပဲချက်ချင်းသတ်ပစ်မှ နိုင်နိုင်မှာပါ။Grucius
လျှာခေါက်နေပါတယ်။အစကတော့ သူတို့အကြံက Oniတွေကိုခေါ် ဖို့ပဲဆိုပေမယ့်
အခုလက်ရှိအရည်အချင်းရှိတဲ့သူတွေ တော်တော်များများရှိနေပါတယ်။ဝံပုလွေစီးမှင်စာတွေ
အယောက်၁၀၀ ရှိပေမယ့် အကုန်လုံးမှာ သူလိုချင်တဲ့အရည်အချင်းတွေရှိနေပါတယ်။အကြိုက်ဆုံးကတော့
ခေါင်းဆောင်Rigurနဲ့ ဒုခေါင်းဆောင် Gobutaတို့ပါ။ဒီ ၂ယောက်က အားလုံးကိုလွှမ်းခြုံနိုင်တဲ့တည်ရှိမှုနဲ့
ဖြစ်တည်နေကြတာပါ။

Dragonwetsတွေလို တခြားသူတွေကိုလည်းတွေ့ရပါတယ်။လေ့ကျင့်ပေးလိုက်ရင်
သူတို့လည်းစစ်သည်တော်ကောင်းတွေဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။Orcခေါင်းဆောင်တွေကတော့ သူတို့ဘာသာဆို
အလုပ်မဖြစ်ပေမယ့် အဖွဲ့နဲ့ဆို တောက်နေကြမှာပါ။သူတို့ကို Orcခေါင်းဆောင်
Gerudoဦးဆောင်နေတယ်ကြားပေမယ့် မြို့ထဲမှာတော့ မတွေ့ရသေးပါဘူး။သူက
ကုန်တွေပဲသယ်ပို့နေတယ်ကြားပေမယ့် သူလည်းသန်မာတဲ့လူတစ်ယောက်ပဲ။
'ငါတော့စိတ်လှုပ်ရှားလွန်းလို့ သေတော့မှာပဲကွာ။ဒီမြို့ကြီးက ရူးလောက်ပါတယ်။ငါသာလှုပ်ရှားနိုင်ရင်
ဒီစစ်ရတနာတွေအားလုံး ငါတို့အပိုင်ပဲ'

တကယ်က သေချာကြည့်ရင် Oniတွေက သူနဲ့ညီရင်ညီ၊မညီရင်ကျော်နိုင်ပါတယ်။သားရဲဘုရင်ကြီးရဲ့
အစေအပါးတွေထဲမှာ သူကအားအနည်းဆုံးဆိုပေမယ့်
ဒါတွေကတော့လုံးဝသာလွန်နေပါတယ်။အင်းလေ...ပျော်စရာပဲမဟုတ်လား?ဒီတိုင်းဆို
ပိုတောင်ပျော်ဖို့ကောင်းသေးတယ်။သန်မာတဲ့ရဲဘော်ရဲဖက်တွေရှိတာ
ကောင်းတယ်လေ။ငါတို့အရေးနိမ့်ရင်တောင် သန်မာတဲ့ရန်သူတွေနဲ့ချရာတာကိုပဲ ဆန္ဒရှိတယ်။
ဒါကအမှန်တရားပဲ။ငါတို့လို သားရဲတွေက စစ်ပွဲရှိမှကောင်းစားတတ်ကြတယ်။သန်မာတဲ့ရန်သူတွေဆို
အမြဲတမ်းကြုံဆိုတယ်။ဒီလိုနဲ့ သူတို့ကိုဘယ်လိုဖိတ်ခေါ်ရမလဲတွေးရင်
သူတပ်ခွဲနဲ့အတူတောထဲဝင်သွားလိုက်ပါတော့တယ်။

.....
ရဟူး:::ကောင်းလိုက်တာ....

အကြာကြီးနေမှ ကွင်းပြင်ထဲမှာနေရတဲ့ခံစားမှုကို ကျွန်တော်သဘောကျနေပါတယ်။မြို့ထဲမှာဆိုရင်
ကျွန်တော်ပြောမယ့်စကားအစဂရုစိုက်နေရလို့ ခေါင်းဆိုပေါက်ကွဲလုမတတ်ပဲ။ဒါကြောင့်
မြို့ထဲကပြသနာတွေအားလုံးကို Oni ၂ယောက်နဲ့ထားခဲ့လိုက်ပါပြီ။ဒါပေမယ့်
Benimaruကိုယ်တိုင်ပြောတာက...

"ဒီမြို့က ကိစ္စတွေအားလုံးကို ကျွန်တော်တို့Oni 2ယောက်နဲ့ထားခဲ့လိုက်ပါ။အကုန်လုံးကိုပြီးမြောက်အောင်
လုပ်လိုက်ပါ့မယ်"

ဒါကတော့ သူစကားပေါ့လေ။တစ်နည်းနည်းလုပ်မှာဆိုတာကိုတော့ သေချာတယ်ဗျ။Rangaကတော့
မြို့ကိုစောင့်ကြပ်နေတာ တုပ်တုပ်မလှုပ်ဘူးဗျ။ဒါပေမယ့် နောက်ထပ်စောင့်ရှောက်ရမယ့်တာဝန်ကို
Soueiကိုလွှဲပေးလိုက်ပါတယ်။မအိပ်တဲ့ Souei။ကိုယ်ပွားတွေထုတ်ပြီး
အိပ်လို့ရတယ်။တော်တော်အသုံးဝင်တဲ့အစွမ်းဆိုပေမယ့် သူကို မင်းအိပ်ကိုအိပ်ရမယ်
လို့တော့ပြောမနေတော့ဘူး။ကြည့်ရတာတော့

ဘယ်သူမှသူတို့အစစ်အမှန်ကိုမပြသေးဘူး။ကျွန်တော့်အတွက်တော့ သူတို့က Milimနဲ့အမျိုးမတော်ပေမယ့်
ကုလားကြီးနဲ့အယာကြီးလိုပါပဲ။ဘာလို့ဆို သူတို့အားလုံးကိုပေါ့ပေါ့ကိုင်တွယ်လို့မရပဲ
အမြဲစောင့်ကြည့်နေရလို့ပါ။ကံမကောင်းတာက သူတို့ကဘာမှမလှုပ်ရှားကြပါဘူး။ဒီလိုဆိုရင်
ကျွန်တော်တို့လုပ်နိုင်တာက သတိဝီရိယရှိဖို့ပါပဲ။တစ်ခုခုဖြစ်ရင် မြို့ကို [Shadow
Step]နဲ့ချက်ချင်းပြန်သွားလို့ရတယ်ဆိုတော့ ခဏလောက်မြို့ကိုထားခဲ့လို့ရတယ်။ဒါမှမဟုတ်လည်း
ကျွန်တော်သွားတုန်းသူတို့ဘာတွေလှုပ်ရှားမလဲဆိုတာ
ကျွန်တော်သိနိုင်တာပေါ့။Milimလည်းထွက်သွားပြီဆိုတော့ သူတို့လှုပ်ရှားချင်ရင်
အခုနေလှုပ်ရှားလို့ရမှာပဲ။ကျွန်တော်သွားတုန်းက နို့ကြားနေပေမယ့်

ပထမနေ့...ဘာမှတော့မဖြစ်ခဲ့ဘူးဗျ။ ဂျွန်တော်အစိုးရိမ်လွန်နေတယ်ဆိုတာ သတိထားမိလိုက်တယ်။ သူတို့ကြည့်ရတာ သန်မာမယ့်ပုံပါပဲ။

"ကျွန်တော့်ကိုစိတ်ချလိုက်"

အဲ့စကားကိုကြားပြီးနောက် သူ့ကိုယုံလိုက်ပါတယ်။ အဲ့တာပြီးတော့

အခုကွင်းပြင်ကျယ်ရောက်နေရတဲ့ခံစားချက်ကို

ကျွန်တော်လွတ်လွတ်လပ်လပ်ခံစားနိုင်ပြီလေ။ ကျွန်တော်ဒီလမ်းကိုရွေးခဲ့တယ်ဆိုတာ

လမ်းတွေကဆောက်လို့မပြီးသေးလို့ပါ။ လမ်းထဲတော်တော်သွားပြီနောက် တိရစ္ဆာန်ခြေရာတွေ

တွေ့လာပါတယ်။ အဆင်ကောပြေပါ့မလားဟ? ဒါကမလုံလောက်ရင်

ကျွန်တော်တခြားအဆင်ပြေတဲ့လမ်းတွေကိုရှာလို့ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီမှာမြို့ခံရှိတော့

သူ့ကိုပဲယုံလိုက်ပါတယ်။ သူ့မျက်မှာက ငိုချင်သလိုဖြစ်နေပေမယ့် သူ့ကိုပဲယုံလိုက်တာပေါ့။ နောက်ပြီး

သူ့ကြည့်ရတာပထမဆုံးရောက်ဖူးတဲ့ပုံလည်းမပေါ်ပါဘူး။

တစ်ခဏအကြာ...

"ဝေ့...ဝေ့...ငါတို့လမ်းပျောက်နေတာတော့မဟုတ်ဘူးမလား?"

ကျွန်တော်ကနောက်လိုက်ပေမယ့်...

"ဟားဟားဟား...ဒီနားမှာလမ်းပျောက်စရာအကြောင်းမရှိပါဘူးဗျာ"

သူ့လေသံက တစ်မျိုးကြီးဖြစ်နေပြီ။ အဆင်ပြေရဲ့လားဟ? ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲက မြေပုံကိုကြည့်နေတာ

ဒီနားပြီးဒီနားပြန်ရောက်နေသလိုပဲ။ ကျွန်တော်ပဲအတွေးလွန်နေတာလား?

"ဟွေ့...နောက်နေတာမဟုတ်ဘူးနော်။ လမ်းပျောက်နေတာလားဟ?"

ဥယျာဉ်သားတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ကြည့်လိုက်ပြီး...

""တောင်းပန်ပါတယ်!!!""

ပြီးတော့ သူတို့တောင်းပန်ကြတယ်။ သူတို့ကြည့်ရတာ

ဖြတ်လမ်းသုံးရင်းလမ်းပျောက်သွားကြတာထင်တယ်။ ဒီလူတွေ ပရော်ဖက်ရှင်နယ်တွေမှ

ဟုတ်ကြရဲ့လား? အေးလေ...ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့။ ကျွန်တော်သူတို့ကို

အရင်းနှီးဆုံးဖြစ်တဲ့အနီးဆုံးလမ်းကိုခေါ်သွားလိုက်တယ်။ ကျွန်တော်တို့လမ်းပျောက်တာရဲ့တရားခံဖြစ်တဲ့

ပန်းခင်းကြီးကိုဖြတ်သွားရတယ်။ သူတို့တော့မပြောတော့ပါဘူး။

"ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ ဘယ်လိုများလမ်းပျောက်သွားပါလိမ့်..."

"ငါတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ့်ကြည်မှုတွေ လျော့နည်းလာပြီထင်တယ်..."

"ကျုပ်တော့အံ့ဩတယ်...တကယ်လို့ မင်းတို့ပရော်ဖက်ရှင်နယ်တွေ လမ်းကိုသေချာလေးဂရုစိုက်ပြီး

သေချာသွားရင် လမ်းကိုပျောက်မှာမဟုတ်တာ"

သူတို့ကြည့်ရတာ နာကျင်နေပုံပေါက်လို့ ပန်းခင်းကြီးမျက်စိမှောက်စေ့ကို ပြောပြလိုက်ပါတယ်။

"ဒါက B အဆင့် စုဆောင်းရေးမစ်ရှင်ရှင်။တော်တော်ခက်တာ သိရဲ့လား?"

Ellen ကစိတ်အားထက်သန်စွာ ပြောလိုက်ပါတယ်။မော်ပစ္စည်းအနေနဲ့ထည့်တွက်ရင် စောစောကပန်းမျိုးက ရှားပါးအဆင့်ရှိတယ်။ရွာတွေတော်တော်လေးလည်ပြီးသွားမှ ပန်းခင်းထဲပြန်ရောက်သွားပြီး အပွင့်၄၀လောက် ခူးနိုင်ခဲ့တယ်။တစ်ယောက်ကို ၁၀ပွင့်ဆီပေါ့။ဘာတွေလုပ်နိုင်လဲသိရအောင် ကျွန်တော့်အစာအိမ်ထဲမှာသိမ်းထားလိုက်ပါတယ်။တစ်ပတ်လောက်အကြာမှာတော့ တောထဲကနေထွက်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။သေချာတာပေါ့...ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့လမ်းပျောက်နေတဲ့ရက်တွေကိုပါထည့်တွက်ရင် ဘယ်လောက်တောင်ကြာမလဲမသိ။အင်း...လောစရာအကြောင်းလည်းမရှိပါဘူးလေ။ခရီးရှည်တွေက ပိုပျော်ဖို့ကောင်းတာကိုး။အင်း...slimeကိုယ်က မပင်ပန်းပေမယ့် သန့်သွားအောင် Ellen ကို[သန့်ရှင်းရေးမှော်]သုံးခိုင်းလိုက်ပါတယ်။Ellen လည်း[သန့်ရှင်းရေးမှော်]သုံးလိုက်တော့ ကျွန်တော့်ပါတတ်သွားပါတယ်။ကျွန်တော်လည်းစမ်းသုံးကြည့်ကော ကျွန်တော့်မှော်စွမ်းအင်ကြောင့် spell ကဆတိုးဖြစ်သွားပြီး အကုန်လုံးပါသန့်ပြီးသားဖြစ်သွားတယ်။ဒါကြောင့်ပဲ လမ်းခရီးကပိုသာယာသွားတယ်ပေါ့ဗျာ။မီးမွှေးတာကလည်း လွယ်လွယ်လေးမို့ ကျွန်တော်ညကင်းစောင့်နေလိုက်ပါတယ်။

"Rimuru-san....အတူတူစွန့်စားခန်းထွက်ရအောင်!!!"

Ellen ကအလန့်တကြားပြောပေမယ့် ထုံးစံအတိုင်းကျွန်တော်ငြင်းခဲ့ပါတယ်။ကျွန်တော်အခုအနေအထားမရောက်ခင် သူတို့နဲ့တွေ့ခဲ့ရင် အကြံကောင်းဖြစ်ပေမယ့် အခုကျွန်တော်ကမြို့အကြီးအကဲဖြစ်နေပြီလေ။အုပ်ချုပ်တာတွေကို တခြားသူဆိုလွှဲနိုင်ပေမယ့် ဂရုမစိုက်ပဲ ပစ်တော့မထားနိုင်ဘူးလေ။တစ်နေ့နေ့ ကျွန်တော့်ကိုမလိုအပ်တော့ရင် အဲ့အချိန်ကြမှ ကမ်းလှမ်းတာကိုလက်ခံလိုက်တော့မယ်။ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲရောက်လာတဲ့အတွေးတစ်ချက်က ကျွန်တော်လက်ခံလိုက်တဲ့အချိန်ကြ သူမက အသက်ရှင်နေဦးမှကိုဗျ။Milim ခံစားချက်ကို နားလည်သွားသလိုပဲ။သူငယ်ချင်းလုပ်ဖို့က သူတို့နဲ့သက်တမ်းတူနေမှဆိုတော့ တစ်ယောက်တည်းပဲနေသင့်လား?မသိပါဘူး။လက်ရှိကျွန်တော်က အဲ့လောက်ဆုံးဖြတ်ချက်ကြီးကို မချနိုင်သေးဘူးဗျ။

.....

ကျွန်တော့်ဝမ်းနည်းမှုတွေကို ခါချလိုက်ပြီး လမ်းပေါ်မှာဆက်လျှောက်လာလိုက်ပါတယ်။ကျွန်တော်တို့ဦးတည်နေတာက Bermud နိုင်ငံငယ်လေးပါ။နိုင်ငံကဘယ်လောက်သေးလဲဆိုရင် မင်းမှုထမ်းတွေဆိုတာ ရွာသူကြီးတွေပဲရှိပါတယ်။မြို့တော်ကို နိုင်ငံလို့သတ်မှတ်ထားသလိုပါပဲ။၃ယောက်သား ကျွန်တော့်ကို

Bermurdရဲ့ လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်းရုံးစိုက်ရာကို ခေါ်သွားပါတယ်။ဒါပေမယ့်လည်း
မြို့တော်တစ်မြို့သာ ခမ်းခမ်းနားနားရှိတော့ ရုံးချုပ်ကိုလည်း နန်းတော်အတွင်းမှာထားထားရပါတယ်။
ပထမဆုံးရွာကို မှန်းထားတာထက်ပိုစောစောရောက်ခဲ့ပြီး
သယ်လာတဲ့ဝန်စည်တွေကတော့စီစဉ်ထားတဲ့အတိုင်း
သယ်သွားကြပါပြီ။ကျွန်တော်တို့နဲ့လည်လောက်ရောက်ပြီး
စားသောက်ဆိုင်တစ်ခုမှဝင်စားကြပါတယ်။လူဦးရေကတော့ နိုင်ငံငယ်လေးမို့ သိပ်မကြပ်ပဲ
အဆင်တော်တော်ပြေပါတယ်။

"ပြောတာနားထောင်ကြ....ငါက ကြီးမြတ်တဲ့ပုဆိန်ရှင်ကွ...ဂါး:::တစ်ချက်ယမ်းလိုက်တာနဲ့
ဒီကောင်ကြီးသေသွားတာ..."

"ဝိုး...Biddo-sanပီသပါပေတယ်"

"အကိုကြီးBiddo. ..ဒါက သန်မတဲမကောင်ဆိုးဝါးကြီးမလား?ခင်ဗျားတစ်ယောက်တည်းသတ်ခဲ့တာလား?"

"များများနည်းနည်းဂျို့တစ်ချောင်း ဝက်ဝံလောက်က ငါ့ကိုမယှဉ်နိုင်ဘူး"

သူတို့ပြောတာကိုကြားလို့ သူတို့ပြောတဲ့ဂျို့တစ်ချောင်းဝက်ဝံကို

လှမ်းကြည့်လိုက်ပါတယ်။စကားဝိုင်းရဲ့အဓိက ဖြစ်တဲ့ ဂျို့တစ်ချောင်းဝက်ဝံကို

မြင်လိုက်တော့ကျွန်တော်သီးမလိုတောင် ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။အဲ့တာက ဂျို့ပါတဲ့ယုန်တစ်ကောင်ရဲ့

ဂျို့ကိုဝက်ဝံခေါင်းမှာတပ်ထားပြီး မကောင်းဆိုးဝါးပုံစံလုပ်ထားတာပါ။ဝက်ဝံကိုမကောင်းဆိုးဝါးလို့

ခေါ်တာထက် တိရစ္ဆာန်လို့ခေါ်တာကပိုမှန်လိမ့်မယ်။ဒါပေမယ့် ခွဲခြားဖို့တော့ခက်တယ်။ကံကောင်းတာက

ကျွန်တော့်မှာ စိစစ်ရေးအစွမ်းရှိတာကိုး။အဲ့တာသာမရှိရင်

ကျွန်တော်လည်းပြောနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။တစ်ခုတည်းသော နည်းကမှော်ကျောက်တုံး

ကျ၊မကျကိုသိဖို့ပဲ။သာမန်လူတစ်ယောက်အတွက် ဒီဖြစ်ရပ်ကရှားတော့

ထူးခြားနားပါပဲ။မှော်ကျောက်တုံးမကျလို့ မှော်ကျောက်တုံးမကျမချင်း ရှိသမျှတိရစ္ဆာန်တွေကို

မကောင်းဆိုးဝါးမဟုတ်မှန်းသဘောမပေါက်မခြင်း သတ်နေကြဦးမှာပဲ။အင်း...မကောင်းဆိုးဝါးတွေကနေ

မိစ္ဆာအစွမ်းတွေကစိမ့်ထွက်ပေမယ့်လည်း ခွဲခြားဖို့ကခက်တုန်းပဲဗျ။နောက်ဆုံးမှာတော့ ကျွန်တော်က

levelမြင့်တော့လည်း အလွယ်လေးခွဲခြားနိုင်ခဲ့တာပေါ့။

"ဝေ့...ထောင့်နားကလူက ဂျို့အတုကြီးနဲ့ ကြွေးနေတာ...ပုရွက်ဆိတ်တွေကြလို့"

"ဟမ်?အတု?ခင်ဗျားလှည့်ကွက်ကို မြင်တယ်လား?"

"အေးပေါ့ဟ...ယုန်ဂျို့ကို မှော်သုံးပြီးဆက်ထားတာ..."

"ထင်ထားတဲ့အတိုင်းပဲ...မြင်နိုင်တယ်ပေါ့လေ?"

"မဟုတ်ဘူးကိုယ့်လူရေ...သူတို့က ကြားဖို့သက်သက်မဟုတ်ဘူး။သူတို့အဲ့တာကိုဘုရင်ဆီယူပြရင် သူတို့ရွာရဲ့သူရဲကောင်းဖြစ်မှာ။သူတို့လုပ်နေတာက ရွာကိုကာကွယ်ဖို့မဟုတ်ပဲ သူတို့မိုက်ဖြည့်ဖို့နဲ့ ချမ်းသာချင်လို့"

နားလည်ပြီ။Guildအဖွဲ့သားတွေပြောတာနားထောင်ရသလောက် သူတို့ကလူလိမ်တွေပေါ့။ဒီလောက်ကြီးမှာ လူလိမ်ပေါင်းများစွာရှိတယ်။အဲ့လိုလိမ်ညာမှုက

အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းဖြစ်လာတဲ့အထိပဲ။ကျွန်တော်မသွားခင် သူတို့ကိုဖော်ဖို့ကြံနေတုန်းမှာ...

"ဟွေ့...ဟွေ့...နေစမ်းပါဦး။မင်းအခုလေးတင် ငါ့ကိုလူလိမ်လို့စွပ်စွဲလိုက်တာပဲ။ငါ့ကိုအရူးလုပ်လို့ ဖြစ်လာမယ့်အကျိုးဆက်တွေကို မသိသေးဘူးထင်တယ်"

ဒီလိုငတုံးကောင်တွေဘာလို့အဲ့လောက်နားကောင်းရလဲ စဉ်းစားလို့ကိုမရဘူး။နောက် သူတို့ကကျွန်တော်အားနည်းနေချိန်မှ ချဖို့လုပ်နေရတယ်လို့။မင်းတို့ကောင်တွေ ဒီလိုအတုတွေကိုယုံတယ်ပေါ့....

"ဟမ်...အဲ့တာ Cabal-sanမဟုတ်လား?"

"Ellen-sanလည်းရှိတယ်ဟ"

"ဟိုလူက Gidoမဟုတ်လား?"

ဒီစကားတွေကြားလိုက်ပြီး လူတွေအလျှိုလျှိုလစ်ကုန်ပါတယ်။

"ဘာ..ဘာလဲဟ....မင်းတို့ဥယောက်က တယ်ဟုတ်ပါလား?ဟိုကိုရောက်ရင် ငါ့ကိုထောက်ခံပေးပါဦး"

"မင်းကဘယ်သူလဲ?ငါမင်းကိုသိလို့လား?"

"အိုး..လာစမ်းပါ။ငါနည်းနည်းအိုနေပြီး စုတ်ပြတ်သတ်နေပေမယ့် ငါပါဟ Biddo။Capitalမှာတုန်းက မင်းနဲ့ချပြီးသင်ခန်းစာရသွားတဲ့ Biddoလေကွာ"

အင်း...ဒါကတော့မထင်ထားတာပဲဗျို့။ဒီ(ငတုံး)ဥကောင်က နာမည်ကြီးနေပါပေါ့လား။ဒီကောင်တွေ လူလိမ်လောက်မှာဗိုလ်တွေဆိုတော့ ကျန်တဲ့သူတွေက လေးစားကြတယ်ထင်ပါတယ်။သူတို့ကြည့်ရတာ အလေးစားခံရပေမယ့်ပျော်ပုံမပေါက်ဘူး။နောက် ကျွန်တော်အဖွဲ့သားတွေ

သူတို့ကနာမည်ကြီးစွန့်စားသူတွေဖြစ်နေတာပဲ။သူတို့က ရုတ်တရက်ကြီးနာမည်တက်လာတာပဲ။ဘာလို့ဆို ကျွန်တော့်မြို့ကနေ မကောင်းဆိုးဝါးအသေကောင်တွေ ယူယူသွားလို့လေ။ကျွန်တော့်အဲ့ဥယောက်ကို အထာနဲ့ကြည့်လိုက်တော့ ချက်ချင်းပြာသွားကြပါတယ်။သူတို့ကို အကြပ်မကိုင်တော့ပါဘူးယ။ဒါက လူတွေကိုမသိစေချင်တဲ့အချက်ပေါ့လေ။ဒါပေမယ့်လည်း အကျပ်မကိုင်ပေမယ့် တစ်ချက်တော့ရှိတယ်ဗျို့။

"နားလည်တယ်မဟုတ်လား?"

""ဟုတ်ကဲ့!!!ခုချက်ချင်း တော်ဝင်မြို့တော်ဆီကို လမ်းပြပေးပါ့မယ်!!!!""

ဒါဆိုအဆင်ပြေတယ်။ဒါတွေဖြစ်ခဲ့ပေမယ့်လည်း ခရီးကတော့ချောချောမွေ့မွေ့ပြီးသွားခဲ့ပါတယ်။ဒီလိုနဲ့ Bermurdနိုင်ငံတော်ရဲ့မြို့တော်လေးဆီရောက်လာခဲ့ပါတော့တယ်။

.....

Next>>>>>>

>>>>>>>Ch 53...လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်း

Slimeအဖြစ်ပြန်ဝင်စားခဲ့စဉ်က

အတွဲ ၃

တော်ဝင်နန်းမြို့မှဘဝများအပိုင်း

Chapter 53...လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်း

ကျွန်တော်တို့Bermudနိုင်ငံတော်ရဲ့တော်ဝင်မြို့တော်ဆီ ဆက်သွားခဲ့ကြပါတယ်။မြို့ကအိုနေပေမယ့်လည်း

ကြံ့ခိုင်နေတုန်းပါပဲ။လမ်းသွားလမ်းလာတွေကလည်း တောက်ပ၊တက်ကြွနေကြပြီး

ထိုင်းထိုင်းမှိုင်းမှိုင်းဖြစ်နေကြသူတွေ မတွေ့ရပါဘူး။ဘာလို့လဲဆိုတော့ သူတို့မှာစိုးရိမ်စရာ

မကောင်းဆိုးဝါးတိုက်ခိုက်မှုလို အန္တရာယ်တွေမကြုံရဖူးလို့

ထင်ပါရဲ့။ဝေးလံခေါင်ဖြားတဲ့တိုင်းပြည်တွေမှာလိုပဲ ပြည်သူပြည်သားအများစုကတော့

လက်နက်အပြည့်အစုံနဲ့ပါ။ကျွန်တော်ခန့်မှန်းကြည့်သလောက်အရဆိုရင် ချပ်ဝတ်၊လက်နက်အများစုက

အရည်အသွေးတော်တော်နိမ့်ကြပါတယ်။အလားတူပဲ သူတို့ပုံကလည်း ချိနဲ့နဲ့၊ဒါပေမယ့်လည်း

အကြာကြီးနေမှ မြို့လယ်လေကိုရှုရှိုက်ရာလို့

တော်တော်လေးတော့စိတ်လှုပ်ရှားဖို့ကောင်းနေပါတယ်။အသားကင်ချောင်းတွေဝယ်ပြီး

ဆက်သွားကြပါတယ်။ဘာအသားလဲတော့မသိပေမယ့် တော်တော်လေးကိုအရသာရှိနေပါတယ်။တကယ်က

ဒီအသားဘာအသားလဲဆိုတာ စိစစ်လိုက်လို့ရပါတယ်။ဒါပေမယ့် မလုပ်ပါဘူး။နောက်ထပ်

ပိုအရေးကြီးတဲ့အရာတစ်ခုကို စိစစ်ချင်လို့ပါ။

ဆော့စ်...ဒီဆော့စ်ကို ခွဲကြည့်ရင်

တော်တော်စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းလိမ့်မယ်။စားဖိုးမူးကိုအားနာပေမယ့်လည်း တစ်ခုခုကိုစားလိုက်ရင်

ကျွန်တော်ချက်နည်းကိုသိနိုင်တယ်။ဒီတော့ ဆော့စ်လုပ်ဖို့လိုအပ်တာလေးတွေကို ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ

မှတ်ထားလိုက်ပါတယ်။၃ယောက်သားက ကျွန်တော်သွားချင်တဲ့ စတိုးတစ်ခုကိုခေါ်သွားနေပါတယ်။

မှော်ကိရိယာဆိုင်ပါ။သမန်ကိရိယာဆိုင်နဲ့ မှော်ကိရိယာဆိုင်ကြားကခြားနားချက်က

ကျွန်တော်တို့ကမ္ဘာကလူတွေ ထင်လေ့ရှိတာနဲ့

တော်တော်လေးကွာခြားနေပါတယ်။စွန့်စားသူတွေပြောတတ်တဲ့ 'ကိရိယာဆိုင်'ဆိုတာ

မှော်ကိရိယာဆိုင်ကိုပြောတာပါ။ဒါကတော့ အဲ့လိုဆိုင်မျိုးတွေထဲက တစ်ဆိုင်ပါ။အခုကစပြီး

ကျွန်တော်လည်းကိရိယာဆိုင် လို့ပဲ သုံးနှုန်းပါတော့မယ်။ဒါက

ကျွန်တော်တို့သွားချင်တဲ့နေရာပေါ့လေ။လောလောဆယ် ဈေးနှုန်းထားကိုသိချင်လို့ပါ။ကျွန်တော်ဒီနေ့မှာ

အလတ်တန်းစားဆေးရည်ကိုရောင်းဖို့ရှိပါတယ်။ဒါပေမယ့် တစ်ခုကို

ငွေ၁၅ပြားနဲ့ရောင်းချင်တယ်ဆိုရင်တောင် အနိမ့်စားဆေးရည်ဆေးကိုတော့ သိဖို့လိုအပ်နေတယ်။နောက်ပြီး

လှည့်ဖျားပန်းဒါမှမဟုတ် အဲလိုအရာမျိုးတွေနဲ့လုပ်ထားတဲ့ ထုတ်ကုန်တွေကိုလည်း
စပ်စုချင်ပါသေးတယ်။အဖွဲ့အစည်းမှာသွားရောင်းရင်တော့ ပန်းတစ်ခြင်းကို
ငွေ၁၀ပြားရပါလိမ့်မယ်။ခင်ဗျားကတော့ ထောပြီလို့ထင်နေမှာပေါ့လေ....ဒါပေမယ့်
ဒီလိုထူးဆန်းတဲ့ပန်းတွေကိုသွားရှာတယ်ဆိုတာ တွေးကြည့်ရင်အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူးဗျ။ဒါကြောင့်
လူအများစုကမလုပ်ကြဘူး။ဒီတော့ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ပစ္စည်းတွေဘာတွေရှာတဲ့ စွန့်စားသူဖြစ်ချင်ရင်
ချမ်းသာဖို့တော့မတွေးနဲ့ဗျို့။ဒါကြောင့် လူတွေအနေနဲ့ စွန့်စားခန်းထွက်ကြရင်း
အသုံးဝင်မယ့်ပစ္စည်းလေးတွေလိုက်ရှာကြပြီး ရောင်းကြတယ်။ဝယ်သူတွေက အဲ့တာတွေလိုက်စုပြီး
လိုချင်တဲ့သူတွေဆီပြန်ဖြန့်ပေးတယ်ပေါ့ဗျာ။ဆိုလိုတာက ဒီလိုပစ္စည်းရှာတဲ့အလုပ်မျိုးဆိုတာ
နှစ်ပေါင်းများစွာကြာကောင်းကြာနိုင်တယ်။ပေရုည်တဲ့စီးပွားရေးပေါ့လေ။နောက်ပြီး
ကျွန်တော့်မှာအဲလိုအပင်မျိုးတော်တော်များများရှိတယ်ဆိုတော့ သူတို့ရဲ့လက်ရှိဈေးကိုလည်း
သိချင်သေးတယ်။ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော်တို့စတိုးဆိုင်ထဲ ဝင်လာလိုက်ပါတယ်။ဝင်ဝင်ချင်း
ထူးဆန်းတဲ့အနံ့တွေကိုရလိုက်ပြီး ဆိုင်အခင်းအကျင်းကလည်း
တစ်မျိုးကြီးခံစားရစေပါတယ်။ခင်ဗျားတို့မြင်အောင်ပြောရရင် စုန်းမအိုကြီးရဲ့
ဆိုင်လိုမျိုးပေါ့ဗျာ။တကယ်လည်း ပိုင်ရှင်က အဲလိုပုံပေါက်နေပါတယ်။ကျွန်တော်လည်း
ကုန်စည်တွေလျှောက်ပတ်ကြည့်လိုက်ပါတယ်။ဘာမှ
ရှားရှားပါးပါးတော့မတွေ့ပါဘူး။အနိမ့်တန်းစားဆေးရည်တွေကို ဈေးအမြင့်ကြီးတွေနဲ့
ဈေးကွက်ပေါ်တင်ထားကြပါတယ်။
ဝှိုင်း?ရှင်းရှင်းလေးပါ။အိမ်နီးချင်း Farmasနိုင်ငံတော်က လူပုပြည်ထောင်စုက တင်သွင်းတဲ့ကုန်တွေကို
ရပ်လိုက်လို့ပါပဲ။ကျွန်တော်တွေလုံးက နည်းနည်းပိုသလိုဖြစ်နေပေမယ့် သူတို့ပုံစံက
စစ်တပ်သုံးနိုင်သမျှပစ္စည်းတွေအားလုံးကို လိုက်ပိတ်ပင်နေသလိုပါပဲ။နောက်ပြီး လူပုပြည်ထောင်စုကနေ
အရည်အသွေးမြင့်ဆေးရည်တွေမရောက်လာတော့တာကြောင့် ရွေးစရာမရှိတော့ပဲ
နိမ့်ကျတဲ့ဆေးရည်တွေကို အတင်းကြီးထိုးရောင်းနေရတော့တာပါပဲ။နောက်ပြီး...သူတို့ကဆေးတွေကို
တောထဲတောင်ထဲကရတဲ့ ဆေးပင်တွေကိုပြီးလုပ်ကြတာဆိုတော့ သူတို့ထုတ်တဲ့ဆေးက
ဘယ်လိုဖြစ်မလဲတွေးကြည့်ပေါ့လေ။
ဟမ်...အခွင့်အရေးအနံ့ရလာသလိုပဲ....။အခုအချိန်မှာ
အနိမ့်စားဆေး(အရည်အသွေး...အသင့်အတင့်၊သက်ရောက်မှု...၂၀ရာခိုင်နှုန်း)တစ်ပုလင်းကို
ငွေပြား၂ပြား။နှိုင်းကြည့်ရင် အပေါစားဆေး(အရည်အသွေး..နိမ့်၊သက်ရောက်မှု...၁၅ရာခိုင်နှုန်း)က
တစ်ပုလင်း ၁ပြား။ဒီတော့ ပြောင်းလဲမှုသေးသေးလေးက
ဈေးကွက်ကိုအကြီးကြီးထိခိုက်သွားနိုင်တယ်။ကျွန်တော်ထင်တာတော့
လူတွေကိုကယ်နိုင်တဲ့ဒီဆေးတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး လူတွေကတော့ဝယ်ဖို့လက်နှေးမှာမဟုတ်ဘူး။နောက်

ကုန်ပစ္စည်းရှိတဲ့သူတွေအနေနဲ့ သူတို့အဖွဲ့အစည်းကလက်မခံရင်တောင် သူ့ဆီကဝယ်မယ့်သူက
မရှားဘူးဗျ။လိုတဲ့သူတွေကတော့ ရှိကိုရှိမှာ။
နောက်...လှည့်ဖျားပန်းပင်။ဒီပန်းကနေ ခင်ဗျားထင်ယောင်ထင်မှားဆေးတောင့်တွေနဲ့ ပြုစားရေမွှေးတွေ
ထုတ်နိုင်တယ်။ဒီပစ္စည်းတွေရဲ့ သက်ရောက်မှုကတော့...
ထင်ယောင်ထင်မှားဆေးတောင့်...(အိမ်မွေ့ချမှော်ပညာ)လိုမျိုးတွေကို
အစွမ်းမြှင့်ပေးဖို့သုံးပါတယ်။ရိုးရိုးသုံးရင်တော့
ထင်ယောင်ထင်မှားဖြစ်စေပါတယ်။ဘိန်းလိုစွဲသွားနိုင်ပါတယ်။
ပြုစားရေမွှေး...(အိမ်မွေ့ချမှော်ပညာ)လိုမျိုးတွေကို အစွမ်းမြှင့်ပေးတာပါပဲ။၃၀ရာခိုင်နှုန်းအထိ
တိုးပေးနိုင်ပါတယ်။နောက် (အိမ်မွေ့ချမှော်ပညာ)ခုခံနိုင်စွမ်းကိုလည်း ၃၀ရာခိုင်နှုန်းအထိ
တိုးပေးနိုင်ပါတယ်။ဒါကအရည်အသွေးရှိ ပစ္စည်းဖြစ်လိမ့်မယ်ဗျ။သေချာပေါက် သာမန်ဆိုရင်
၂၀ရာခိုင်နှုန်းအထိပဲတိုးပေးနိုင်တာကိုး။
အစွမ်းတိုးတယ်ဆိုတာဘာလဲ?skillတစ်ခုရဲ့ ထိရောက်နိုင်စွမ်း၊သက်ရောက်မှုကြာချိန်နဲ့
ဘယ်လောက်အထိထိန်းချုပ်နိုင်သလဲပေါ့။ဒါက ဒီမှော်နယ်ပယ်မျိုးမှာ
ကျွမ်းကျင်အဆင့်တော်တော်များများရဲ့လက်စွဲလိုပါပဲ။ဒါပေမယ့် ဘိန်းစွဲသလိုစွဲတယ်။ကျွန်တော်တို့ဆီက
မူးယစ်ဆေးတွေလိုပါပဲ။ဒါပေမယ့် ဒီမှာက လူတိုင်းလိုလိုကိုရောင်းနေတာ။စကားမစပ်
အဆိပ်ကိုစိစစ်ကြည့်တုန်းက ကျွန်တော်လည်းခံနိုင်ရည်တွေရသွားတယ်။ဒီလိုဆိုရင်
ကျွန်တော်skillအသစ်ရဖို့ လမ်းမြင်နေရတယ်။ကျွန်တော်သာ အဆိပ်ရှိအပင်တွေကို
ခူးပြီးစိစစ်ကြည့်ဦးမယ်ဆိုရင် စားတော့မစားဘူးပေါ့လေ။ဒါပေမယ့် အစာအိမ်ကတစ်ဆင့်စုပ်လိုက်ရင်တော့
စိစစ်လို့ရနိုင်တယ်။ဒီတော့ ကျွန်တော်ကအဆိပ်ပြီးတယ်ပေါ့ဗျာ။နောက်
အစာအဆိပ်လည်းသင့်မှာမဟုတ်တော့ဘူးဆိုတော့ ခရီးမှာအစာတော်တော်များများကို
အရသာခံခဲ့ပါတယ်။လိုရင်းမရောက်တော့ဘူးပြောနေတာ။
ဒီလိုပစ္စည်းတွေရဲ့သက်ရောက်မှုကအလွယ်လေး ဖျောက်လို့ရပေမယ့်
နည်းနည်းနောနောဈေးတော့မဟုတ်ဘူးနော်။
"ဟာ?ထင်ယောင်ထင်မှားဆေးနဲ့ ရေမွှေးတွေလား?အဲ့လို ပစ္စည်းအလန်းကြီးတွေ ဒီမှာမရှိဘူး။ငါတို့လည်း
တိုင်းပြည်ငယ်လေးမှာ မင်းအဲ့တာတွေကို ရှာချင်ရင် ဆိုင်တိုင်းလိုက်မေးမှရလိမ့်မယ်"
စတိုးရဲ့ အဖွားကြီးက ပြောလိုက်ပါတယ်။သူမ
ကျွန်တော်နောက်နေတယ်များထင်နေတာလား?ဖြစ်နိုင်တာက ဒီပစ္စည်းတွေအကြောင်းကို
နားစွန့်နားဖျားပဲကြားထားပြီး အံ့သြစရာလို့ထင်နေပုံပဲ။အဲ့လိုဆိုပေမယ့် ဒီမှာရောင်းတဲ့ဆေးတွေအားလုံးက
သူမကိုယ်တိုင်လုပ်ထားတာဆိုတော့ အရည်အချင်းတော့ရှိမယ့်ပုံပါပဲ။

"အာ...ကျွန်တော့်အများပါ။ဒီလိုဗျာ...ကျွန်တော့်မှာအဲ့လိုမျိုးဟာတွေရှိတယ်..အတုအစစ်လားတော့မသဲကွဲဘူး။
ကျွန်တော်က အဲ့တာတွေကိုဝယ်ဖို့ ရွှေပြားတွေတောင် ချေးထားရတာဆိုတော့လည်း သိချင်တာပေါ့"
သူမကို လိမ်လိုက်ပါတယ်။

"ဘာပြောတယ်?ပြစ်မီးပါဦး။စစ်ကြည့်စမ်းမယ်။ငါမင်းကိုမစွပ်စွဲပါဘူး..အေးဆေးနား"

အဘွားကြီးက ပြန်ဖြေလိုက်ပါတယ်။သူမပြောတော့လည်း မတတ်နိုင်ပဲ
စောစောကလုပ်ထားတဲ့ထင်ယောင်ထင်မှားဆေးတွေထည့်ထားတဲ့ အိတ်ငယ်ကို
ထုတ်လိုက်ပါတယ်။အဲ့လိုအိတ်တွေ တော်တော်များများထုတ်ထားပါတယ်။အဲ့ဆေးက
သကြားနဲ့တူတယ်..ဒါပေမယ့် အနီရောင်ဗျ။အဘွားကြီးက ကျွန်တော့်လက်ထဲကနေယူလိုက်ပြီး
အတည်ပြုမှော်ကိုသုံးလိုက်ပါတယ်။

"ဘုရားသိကြား...အစစ်တွေပါလား....ဒီလောက်ရထားတာ မင်းတော်တော်ကံကောင်းတာပဲ။ဒီလောက်ဆို
ရွှေပြား ၂ပြားကိုတော့အေးဆေးပဲ။ဒါပေမယ့် ဒီလိုပစ္စည်းမျိုးတွေကို မင်းတို့လို တက်သစ်စလေးတွေမှာ
ထုတ်လုပ်ခွင့်၊ရောင်းချခွင့်မရှိဘူးကွယ်။အထူးလိုင်စင်ရှိတဲ့ မှော်ဆရာတွေ ပဲရောင်းနိုင်တာ။ဒီတော့
သတိထားပေါ့ကွယ်။ဒီမှာပေါင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ မင်းဆီကနေ ရွှေ ၂ပြားနဲ့
ပျော်ပျော်ကြီးဝယ်ပစ်လိုက်မယ်ဟေ့"

သူမ အံ့အားသင့်ပြီးတော့ ပြောလိုက်ပါတယ်။Guildကိုသွားရောင်းရင် ငွေ ၁၀ပြားပဲရမှာဆိုတော့ ဒီကရွှေ
၂ပြားက အဆ ၂၀ ပိုမြင့်နေပါတယ်။နောက်ပြီး အဲ့တာကနေပြီး ပြုစားရေမွှေးတွေလည်း

လုပ်နိုင်သေးတယ်လေ။လုပ်ဖို့လိုတာဆိုလို့ သန့်စင်ပြီးတာတွေကို ရေနဲ့ရောလိုက်ရုံပဲ။ဒီတော့
ဒါကနောက်ထပ် ရောင်းကောင်းဦးမယ့် ပစ္စည်းပေါ့လေ...ခူးလာတာမှန်သွားတယ်ဟာ!ဆိုလိုတာကဗျာ

မှော်ပစ္စည်းတွေက ဈေးကြီးမှန်းသိတယ်လေ။သူတို့အတွက်ဆိုရင်

ပိုတောင်ဈေးကြီးဦးမယ်။အင်းလေ...ကျွန်တော့်အမြတ်ဆိုတော့လည်း

ဘာမှတော့မပြောလိုပေမယ့်ပေါ့။ဒါပေမယ့် အခုဘွားဘွားကြီးက ကျွန်တော့်ကိုအလင်းပြလိုက်တာဆိုတော့

ဘာမှမဝယ်ပဲ ထွက်သွားရမှာတော့ အားနာစရာပဲ။ပစ္စည်းကောင်းကောင်းလေးများ မရှိဘူးလားပဲ?

ပစ္စည်းကောင်းကောင်းလေးတွေမရှိဘူးလို့ ထင်ရလို့ ကျွန်တော်လိုအပ်လောက်မှာလေးတွေ

ပတ်ရှာနေမိပါတယ်။အဲ့တာနဲ့ တွေ့ခဲ့ပါတယ်။

<ငတုံးများအတွက်...လွယ်ကူရိုးရှင်းသော မှော်သီအိုရီများ>..အဲ့ခေါင်းစဉ်နဲ့ စာအုပ်။ကြည့်ရတာတော့

နာမည်ကြီးမယ့်ပုံပဲ။ဒါပေမယ့် ဒီလိုနေရာမှာတောင် ဘယ်သူမှမဝယ်ကြဘူးလား?ကျွန်တော်လည်း

နည်းနည်းပါးပါးတော့ ဖတ်တတ်ပြီး လေ့ကျင့်နိုင်တယ်ဆိုတော့ ဝယ်လိုက်ရတာပေါ့။

"အို...မိန်းကလေးက မှော်ဆရာဖြစ်ချင်လို့လား?ဒါက

တက်သစ်စတွေအတွက်နော်။ကျောင်းတက်တဲ့ကလေးတွေက ဒီစာအုပ်နဲ့အရင်သင်ကြတာ။ဒါပေမယ့်

ဒီစာအုပ်ကိုဖတ်တာနဲ့ မင်းမှော်ဆရာမဖြစ်လာနိုင်ဘူးနော်?ဝယ်ချင်တာသေချာလား?"

မှော်သင်တန်းကျောင်းတွဲလား?ဘယ်လောက်ကောင်းလိုက်လဲ?တစ်နေ့နေ့တော့
သွားကြည့်ရမယ်။တစ်နေ့နေ့မှာ ကျွန်တော်{Great Sage}ကို အသုံးပြုပြီး ရှိသမျှမှော်ပညာတွေကို
သင်ယူချင်တယ်။

"ရပါတယ်။ကိစ္စမရှိပါဘူး။ဘယ်လောက်လဲ?"

"ကလေး...မင်းကချစ်စရာလေးဆိုပေမယ့်

လေသံကသက်လတ်ပိုင်းလူကြီးလိုပဲနော်။အာ...ထားပါလေ...ကံဆိုးတာက အဲ့တာက

ဈေးမပေါ့ဘူးကွယ်။မှော်ဆိုတာ လူချမ်းသာတွေအတွက် ဝါသနာလိုပါပဲ။အဆက်အသွယ်မရှိတဲ့

သာမန်လူတန်းစားတွေအတွက်တော့ မှော်ဆိုတာ မသင်ယူနိုင်တဲ့အရာလိုပါပဲ။ဒီစာအုပ်တစ်အုပ်ကိုတောင်

ရွှေတစ်ပြားကုန်တယ်ဆိုတော့ အရမ်းလွန်တာပေါ့။ဟုတ်တယ်မလား?

ကျွန်တော်မျက်နှာဖုံးတပ်ထားတာဆိုတော့တော့ ဒီအဘွားအသံကိုကြည့်ပြီး

မှန်းလိုက်တာလား?ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပါ...အသံကို နည်းနည်းအသက်ကြီးပုံပေါက်အောင်

ပြောင်းလိုက်ရင်ကောင်းမလားပဲ?အရမ်းနောက်ကျနေပြီ...နောက် အာရုံလည်းနောက်တော့

နောက်မှပဲပြောင်းလိုက်ပါတော့မယ်?ကျွန်တော်က အရပ် ၁၅၀ လောက်ရှိတော့ ကောင်လေးလိုပဲ

နေလိုက်သင့်လား?

ကျွန်တော်မွေးလာတာ ၁နှစ်လောက်ရှိပြီဆိုပေမယ့် စိတ်ဝိညာဉ်က ၃၈နှစ်လောက်တော့ ရှိနေပြီဆိုတော့

နောက်တစ်မျိုးပြောရရင် ကျွန်တော့်အသက်က ခန့်မှန်းရခက်တဲ့ပုံပဲ။ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စိတ်ကတော့

ကလေးစိတ်မကုန်သေးတော့လည်း...။တက်ကြွတဲ့ မျက်နှာဖုံးနဲ့ကောင်လေးတစ်ယောက်ဆိုတာ

သူရဲကောင်းတွေ၊မိစ္ဆာဘုရင်တွေရှိတဲ့ ဒီလောကမှာ မဆန်းပါဘူးဗျာ။ဒီတော့ အခုကစပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို

အရင်မိတ်ဆက်တာ ကောင်းလိမ့်မယ်ထင်တယ်။

မှော်ဆိုတာ လူချမ်းသာတွေအတွက်တွဲလား...မှော်ပညာမသင်နိုင်တဲ့သူတွေကလည်း

တော်တော်လေးများတာကိုး။ရွှေတစ်ပြားဆိုတာ ယန်းတစ်သိန်းလောက်ရှိတာကိုး။သူတို့မှာ

ပရင့်ထုတ်တဲ့စနစ်ရှိမှန်းသိပေမယ့် ဘာလို့များအဲ့လောက်နည်းနည်းပဲ ထုတ်ကြလဲသိချင်မိ။

"ပြဿနာမရှိပါဘူး။ရွှေတစ်ပြားနဲ့ ဝယ်ပါ့မယ်။ဒါပေမယ့် ဘာလို့အဲ့လောက်တောင် ဈေးကြီးနေပါလိမ့်နော်?"

"အာ...ဒါက ရှင်းရှင်းလေးပါ။မှော်စာအုပ်တွေက လက်နဲ့ပဲရေးလို့ရတာကိုး။လျှို့ဝှက်တဲ့

သုတေသနပညာရှင်တွေက ကော်ပီစက်တွေထုတ်ထားပေမယ့် မှော်ပုံသေနည်းတွေကတော့

မရဘူးလေ။ဒီတော့ ဈေးကွက်ထဲက ဘယ်မှော်စာအုပ်မဆို လက်နဲ့ပဲရေးထားကြတာ။စကားမစပ်

ဒီစာအုပ်က ငါငယ်ငယ်တုန်းကရေးထားတာဆိုတော့ ဂရုတော့စိုက်ပေါ့ကွယ်။"

"ဒီလိုကိုး။မသိခဲ့တော့ ကျေးဇူးနော်။သေချာဂရုစိုက်ပါ့မယ်"

ကျွန်တော်ပြောလိုက်ပြီး ရွှေတစ်ပြားပေးလိုက်ပါတယ်။အရောင်းအဝယ်အောင်မြင်။

'ဒီကလေးမ မထင်ရပေမယ့် တော်တော်ချမ်းသာပုံပဲ။ဒါပေမယ့်....ကလေးပဲရှိသေးတာမလား?မိဘတွေများ ကလေးကို ပိုက်ဆံတွေဒီလောက်ပေးထားပြီး ဘာများလုပ်နေကြပါလိမ့်နော်...'

သူမ ကိုယ့်ဘာသာပြောလိုက်ပြီး စာအုပ်ကိုပေးလိုက်ပါတယ်။မှော်စာအုပ်တွေက လက်တန်းရေးထားတာဆိုတော့ ဈေးကြီးတာမဆန်းပါဘူးလေ။အခုကစပြီး မှော်ကျောင်းမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊တခြားတော်ဝင်မြို့တော်တွေကိုပဲဖြစ်ဖြစ် ရောက်မိရင်တွေ့သမျှ မှော်စာအုပ်တွေဝယ်တော့မယ်လို့ စိတ်ထဲမှာတေးထားလိုက်ပါတယ်။သုံးယောက်သားကလည်း သူတို့လိုချင်တာဝယ်ပြီးပါပြီ။အင်း..အဲ့လိုပြောလိုက်ပေမယ့် သူတို့လာတာက ဆေးပုလင်းတွေနဲ့ တခြားဆေးပင်လေးတွေ ဝယ်ဖို့ဆိုတော့ သူတို့က ကျွန်တော့်ကိုပြန်စောင့်နေရတာပေါ့။ဆိုင်ရှင်ကို ကျေးဇူးတင်ပြီး စတိုးကနေ ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။အချိန်ဖြုန်းရတာ တန်သွားတယ်။ စတိုးကနေထွက်လာပြီး ကျွန်တော် ဟို ဥယျာဉ်ကို ရပ်ခိုင်းလိုက်ပါတယ်။

"မင်းတို့ကောင်တွေ....နားလည်တယ်မလား?"

"" "" "" ""

ဥယျာဉ်သားက ကျွန်တော်ကို ပုံမှားပန်းခြင်း ၁၀ခြင်းလာပေးပါတယ်။နောက်တစ်ယောက်ဆီကို ရွှေပြား ၁ပြားဆီပြန်ပေးလိုက်ပါတယ်။ဒီတော့ ကျွန်တော့်မှာ ရွှေပြား ၁၆ပြားပဲကျန်တော့ တော်တော်လေးသုံးလိုက်တယ်ပဲပြောရမလား?ကျွန်တော်ကတော့ ပုံမှားပန်းပင်တွေကို ကိုယ့်ဘာသာပဲ လေ့လာဖို့ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ်။Guildကိုပေးတာက အလကားဖြစ်ရုံပဲအဖက်တင်မှာကိုး။ဥယျာဉ်သားနဲ့စကားပြောနေတုန်း သူတို့ကြည့်ရတာ တစ်ခုခုကိုမေးချင်တဲ့ပုံပေါ်လို့...

"ခဏလေး...Rimuru-san...ခင်ဗျားဘယ်တော့လောက် ဒီပန်းတွေနဲ့ အလုပ်လုပ်မှာလဲ?တကယ်က တော်တော်ခက်တာနော်။ပန်းထဲကနေထွက်လာတဲ့ အဆိပ်ငွေ့တွေကြောင့် သေတဲ့သူတွေတောင် ရှိတယ်တဲ့" ဪ...တကယ်ပဲ ဒါက အန္တရာယ်များတဲ့ပန်းကိုး။ဈေးပေးရတာ တန်တယ်ပဲဆိုရမှာပေါ့။

"ဟွင်းဟွင်းဟွင်း...ဒီလိုအပင်လောက်ကတော့ ကိုယ်တွေလိုသူမျိုးအတွက် ရိုးရိုးလေးပါ"

"မတရားဘူး....ကျွန်မတောင်မလုပ်နိုင်တာကို..."

"ကိုယ့်လူပီသတယ်ဗျာ...ကျွန်တော်ကတော့ မအံ့ဩတော့ပါဘူးလေ"

"ကျွန်တော်လည်းမလုပ်နိုင်ဘူး။ကိုယ့်လူသာ ဒီလိုလုပ်နိုင်တာ"

မနာလိုဖြစ်နေတဲ့ ငတုံး ဥယျာဉ်ပါလား?ဒါပေမယ့် Ellenကလွဲပြီး ကျန်တဲ့ ဥယျာဉ်ကတော့ ဒီအချက်ကို လက်ခံလိုက်ပါတယ်။နောက် ကျွန်တော်တို့သိချင်တဲ့ဈေးနှုန်းကိစ္စလည်း သိပြီးပြီဆိုတော့ အခုက လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်းကို သွားတွေ့သင့်ပြီထင်တယ်။

ကျွန်တော်တို့ Brumundနိုင်ငံတော်ရဲ့ လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်းဆီရောက်လာခဲ့ပါတယ်။Guildက မှော်ဆိုင်တွေရှိတဲ့ ရပ်ကွက်ရဲ့ လမ်းအဆုံးမှာ တည်ရှိပါတယ်။ကျောက်တုံးတွေနဲ့ လုပ်ထားတဲ့

အဆောက်အအုံတစ်ခုပါပဲ။လူပုနိုင်ငံတော်ဆိုရင်လည်း ကျောက်တုံးတွေကို
ဟိုးအထဲထိတူးပြီးဆောက်လေ့ရှိတော့ အဆောက်အအုံတွေက အနည်းဆုံး
၃ထပ်ရှိပါတယ်။Lizardmenတွေကြတော့ ပြတင်းပေါက်တွေပါပြီး မီးထွန်းအလှဆင်ဖို့
မှော်ပညာကိုသုံးကြပါတယ်။ဒါပေမယ့် ဒါကတော့ ထူးခြားတယ်ဗျ။သဘာဝအလင်းရောင်နဲ့...။ဒီတော့
ဒီကမ္ဘာကလူတွေက အထပ်မြင့်အဆောက်အအုံတွေ မဆောက်လောက်ဘူးလို့
ကျွန်တော်တွေလုံးထုတ်မိပါတယ်။၅ထပ်အဆောက်အအုံတွေကို အထပ်မြင့်လို့ ခင်ဗျားတို့ယူဆရင်တော့
တစ်မျိုးပေါ့လေ။ကျွန်တော်တို့ဝင်လိုက်ချိန်မှာပဲ တစ်နည်းနည်းနဲ့ သူတို့အခန်းအပူချိန်ကို ညှိထားမှန်း
သတိထားမိလိုက်ပါတယ်။အထဲမှာ သက်တောင့်သက်သာရှိသား။အပူချိန်ပြောင်းလဲမှုကို
ကျွန်တော့်ခုံခံမှုတွေကြောင့် တကယ်တမ်းတော့မခံစားမိပေမယ့် အပူခြေရာခံတဲ့အစွမ်းကြောင့်
ကျွန်တော်ခြားနားချက်ကို ပြောနိုင်ပါတယ်။ထင်တာတော့ အပူချိန်ကို မှော်ပညာနဲ့ထိန်းထားတယ်နဲ့
တူပါတယ်။တော်တော်အဆင့်မြင့်တယ်လို့တော့ ပြောရမယ်ဗျ။
ကျွန်တော်တွေထားတာက ကမ္ဘာကူးခရီးသည်တွေကြောင့် ဒီလောကကြီးက ခေတ်မှီတယ်ထင်ရပေမယ့်
တကယ်က ခေတ်လွန်အောင်လုပ်ထားကြတာကိုး။တကယ်လို့ ဒီမှာသာ
မကောင်းဆိုးဝါးတွေ၊မိစ္ဆာဘုရင်တွေမရှိရင်
တကယ့်မှော်အဖွဲ့အစည်းကြီးဖြစ်နေလိမ့်မယ်။ပြောသာပြောရတာ..အခုသိထားသမျှ အချက်အလက်တွေက
မကောင်းဆိုးဝါးတွေအပေါ်အခြေခံပြီး ရှာတွေ့ထားတာကိုး။မိစ္ဆာဘုရင်တွေရဲ့ပိုင်နက်ကကန့်သတ်ထားတော့
လူတွေကို သူတို့ရဲ့မြေတွေကိုပူဇော်ပြီး သူတို့ကိုစောင့်ရှောက်ခိုင်းရတယ်။ဒီတော့ တကယ်လို့
လူတွေသာပိုစွမ်းသွားမယ်ဆိုရင် သူတို့ပိုင်နက်ကို ကျူးကျော်ဖို့ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်တယ်။ဒီအတွေးက
အနောက်ပိုင်းသူတော်စင်ဘုရားကျောင်းကနေ ဆင်းသက်လာတာလို့တော့ ကြားမိတယ်။သေချာပေါက်
မကောင်းဆိုးဝါးတွေက ပိုစွမ်းတယ်ဆိုပေမယ့် အနာဂတ်မှာဘာဖြစ်လာနိုင်သလဲ
ဘယ်သူမှမသိဘူးလေ။ကျွန်တော်ကတော့ ကိုယ့်မြို့အတွက် ကူးသန်းဆက်ဆံရေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး
ထိရောက်မယ့်ဥပဒေလေးတွေ ထုတ်ဦးမှပါ။ဒီကိုလာတာ အဆင်ပြေသွားတယ်။လူမြို့တော်ကို
ကြည့်ရင်း၊လူတွေအကြောင်း သင်ယူရင်းဖြစ်လာနိုင်တဲ့ အန္တရာယ်တွေကို
ကြိုပြင်ဆင်ထားလို့တော့ရတယ်။ဒါကြောင့် ပိုပိုပြီး လေ့လာဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။
အခုတော့ တံခါးပေါက်ကြီးမှာ ရပ်နေလို့မသင့်ဘူး။ကျွန်တော့်ကို ဂုဏ်ထူးသားက
လမ်းပြပါတယ်။အတွင်းက ကျွန်တော့်ကို စည်ပင်ရုံးအကြောင်း မြင်ယောင်မိစေပါတယ်။ခင်ဗျားတို့
လေယာဉ်ကွင်းမှာ မြင့်လေ့ရှိတဲ့
စားပွဲခုံရှိနေပါတယ်။အိတ်တွေ၊ကုန်တွေတင်တဲ့နေရာပေါ့...အရောင်းကောင်တာလို့
ရေးထားတယ်ဗျ။စုစုပေါင်း ကောင်တာ ၃ခုရှိတယ်။စောစောက ကျွန်တော်ပြောခဲ့တဲ့
အရောင်းကောင်တာကတစ်ခုပေါ့။ဧည့်သည်တွေနဲ့

တခြားအထွေထွေသမားတွေအတွက်တစ်ခု။စွန့်စားသူတွေအတွက် သီးသန့်တစ်ခု။အခန်းကလည်း အပိုင်း
၃ပိုင်းခွဲထားတယ်။အရောင်းကောင်တာကတော့ နာမည်အတိုင်းပဲ...အလုပ်အရ
ရစရာရှိတာ။ပေးစရာရှိတာတွေကို ဒီကပဲယူရတာပဲ။အထွေထွေကောင်တာကတော့ အလုပ်သင်တွေနဲ့
မြို့ထဲက လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့ဝင်တွေအတွက်။ဒီနေရာက အဖွဲ့အစည်းကို
ဝင်ချင်တာတို့၊ထွက်ချင်တာတို့အတွက် နေရာပေါ့။
စွန့်စားသူတွေအတွက် ကောင်တာကတော့ ခွင့်ပြုထားတဲ့ စွန့်စားသူတွေပဲ
သုံးနိုင်ပါတယ်။စွန့်စားသူတွေဆိုတဲ့ နေရာမှာ ရှာဖွေရေး၊နှိမ်နင်းရေး ဒါမှမဟုတ် တောင်းဆိုချက်တွေကြောင့်
အမဲလိုက်ရတဲ့သူတွေပေါ့။တစ်ချို့တွေကတော့ မတူတဲ့အလုပ်တွေလုပ်ရပေမယ့် အများအားဖြင့်သူတို့ကို
'စွန့်စားသူ' တွေလို့ အလွယ်ခေါ်ကြပါတယ်။နောက်ပြီး စွန့်စားသူတစ်ယောက်မှာ
အခြေခံတိုက်ခိုက်ရေးပညာတော့ရှိရတယ်။ဥပမာဆိုရင် မှော်ဆရာအဖွဲ့အစည်း ဆိုတဲ့သီးသန့်
အဖွဲ့တစ်ခုရှိတယ်။သူတို့နဲ့ ပူးပေါင်းအလုပ်လုပ်နိုင်ဖို့ ခင်ဗျားမှော်ပညာနည်းနည်းတတ်ရသလိုပေါ့။ဒါပေမယ့်
သူတို့နဲ့ပူးပေါင်းအလုပ်လုပ်နိုင်တယ်ဆိုတိုင်း အဖွဲ့အစည်းက အသုံးဝင်တယ်လို့
သတ်မှတ်ချင်မှသတ်မှတ်တာကိုး။ခင်ဗျားလုပ်နိုင်တာဆိုလို့ မှော်လေးနည်းနည်းပါးပါး
သုံးတတ်တာဆိုရင်တော့ အဆင်မပြေဘူး။ခင်ဗျားအနေနဲ့ အပေါ်ကအချက်တွေအားလုံးလုပ်နိုင်မှ စွန့်စားသူ
လို့သတ်မှတ်မှာ။ဒီတော့ စွန့်စားသူဖြစ်ရခြင်းရဲ့ ကောင်းကျိုးတွေကဘာတွေလဲလို့မေးရင်.....?
လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်းတိုင်းက သူတို့သက်ဆိုင်ရာတိုင်းပြည်တွေနဲ့ ပူးပေါင်းထားတော့ အဖွဲ့ဝင်တွေက
တိုင်းပြည်တကာကို အလွယ်တကူဝင်လိုရတယ်။မြို့ကနေထွက်တာတို့၊နယ်စပ်ဖြတ်တာတောင်မှ
စွန့်စားသူတွေအတွက်ဆို လွယ်လွယ်လေး။သေချာပေါက် စစ်ဖြစ်နေရင်တော့အဲ့လောက်မလွယ်နိုင်ပေမယ့်
သူများတွေထက်တော့ ပိုအဆင်ပြေတယ်လေ။နောက်တစ်မျိုးပြောရရင် နိုင်ငံဝန်ထမ်းအချင်းချင်းတောင်
အဖွဲ့အစည်းကလူတွေက ဘယ်နိုင်ငံမှာနေချင်တယ်ဆိုတာကို
သူတို့ဘာသာဆုံးဖြတ်လိုရတယ်။ဒါပေမယ့်လည်း ပေးရတဲ့အခွန်ပမာဏကတော့
သိပ်မသဲကွဲပါဘူး။'လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်း' ဆိုတဲ့နာမည်က ဘယ်ကလာသလဲဆိုရင် နိုင်ငံတကာကို
အလွယ်တကူလွတ်လွတ်လပ်လပ်သွားနိုင်ရမယ် ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကိုး။အဲ...ဒီလိုဆိုရင်တောင်မှ
နိုင်ငံတကာကိုအလွယ်လျှောက်သွားနိုင်တဲ့သူက ရှားတော့ရှားသား။ဒါတွေကို လမ်းမှာ ငတုံး ၃ယောက်က
ကျွန်တော့်ကိုရှင်းပြနေကြတာ။အဲ့လိုရှင်းပြနေရင်း အနောက်ပိုင်းကို ဝင်သွားကြပါတယ်။
"ဟေ့...ငါတို့ဧည့်သည်ကို အနောက်ခန်းဆီခေါ်သွားမလို့...သွားခွင့်ပေးကြ"
"အာ...Cabal-san...ခင်ဗျားတို့တောင်ပြန်လာပြီပေါ့။သူက ဘယ်သူများပါလိမ့်?"
"အေးဗျ...အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ရဲ့ ဧည့်သည်ပါ။သူ့ကို လေးလေးစားစားဆက်ဆံကြပေါ့ဗျာ"
စကားပြောပြီးနောက် ကျွန်တော်တို့ကိုဖြတ်သွားခိုင်းပါတယ်။အနောက်ပိုင်းမှာတော့...
"Cabal-san...သောက်ရမ်းမိုက်တာပဲ"

"Elln-sanကလည်း ကျက်သရေရှိချက်...အမြဲလှနေတာပဲ"

"အရူးတွေ...Gido-sanရဲ့ခန့်ညားမှုကိုလည်း မမေ့နဲ့ဦးလေ.."

""ဒါပေမယ့်...အဲကလေးမက ဘယ်သူလဲ?ဘာလို့ငါတို့က သူ့ကိုလေးလေးစားစားဆက်ဆံရမှာလဲ?""

အနောက်ကလူတွေ အဲလိုတွေပြောနေကြပေမယ့် ဘာမှန်းတော့သေချာနားမလည်ပါဘူး။ဒီတုန်း
၃ကောင်က ဒီမှာဘာလို့အဲလောက်နာမည်ကြီးနေပါလိမ့်?ကျွန်တော်တို့စစ်ရောက်တဲ့ ရွာမှာတောင်
နာမည်ကြီးနေတာ။အနောက်ပိုင်းက အခန်းတစ်ခန်းအရှေ့မှာရပ်လိုက်ပါတယ်။အခန်းကိုစောင့်နေတဲ့
စစ်သား ၂ယောက်က Cabalရဲ့အချက်ပြမှုကြောင့် တံခါးကိုဖွင့်ပေးလိုက်ပါတယ်။အခန်းအလယ်မှာတော့
မှော်စက်ဝိုင်း တစ်ခု။Besterဆွဲတဲ့ဟာမျိုးပဲ...အသွားကောအပြန်ကောရတဲ့ တစ်ခုလေ။ကျွန်တော့်ကို
မှော်စက်ဝိုင်းဆီခေါ်သွားပြီး teleportလိုက်ပါတယ်။အဲတာက ၄လွှာကို
သွားတဲ့တစ်ခုပါ။၅လွှာကိုသွားတဲ့ဟာက သက်သက်တစ်ခုရှိပါတယ်။စပိုင်တို့ဘာတို့ရန်ကနေ
ကာကွယ်ထားတာပေါ့လေ။ဟန်ကျတာပေါ့...

အခုတွေ့ကြည့်မှ ၄လွှာမှာ ဘာပြတင်းပေါက်မှမရှိပါဘူး။ခိုးဝင်လို့မရအောင်နဲ့တူပါတယ်။၅လွှာကိုသွားတဲ့
မှော်စက်ဝိုင်းက အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ရဲ့ အခန်းအရှေ့မှာရှိနေပါတယ်။ကျွန်တော်တို့အခန်းထဲကို
ဝင်လိုက်ကြပြီး...

"ကြိုဆိုပါတယ်...'မကောင်းဆိုးဝါးတွေကို အုပ်ဆိုးသူကြီး'..ကျုပ်က ဒီအဖွဲ့ရဲ့ ခေါင်းဆောင် Fuzeပါ"

သံသယများတဲ့မျက်နှာ၊အရပ်ခပ်ပုပုနဲ့ လူတစ်ယောက်က

နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်။ဪ..အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ပီသတာပေါ့လေ။သူပုံက သန်မာပြီးတော့
လုပ်နိုင်စွမ်းရှိပုံပါပဲ။ဒါပေမယ့် ဘာမှန်းမသိတဲ့ အရှိန်အဝါတွေ သူ့နားမှာတွေ့နေရပါတယ်။သူ့ကြည့်ရတာ
စိတ်လှုပ်ရှားလွယ်တဲ့သူမျိုးပါပဲ။

"ကျွန်တော်က Rimuru Tempestပါ။မကောင်းဆိုးဝါးတိုင်းပြည်သစ် 'Tempest'ရဲ့

ခေါင်းဆောင်ပါ။တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်"

အချင်းချင်းနှုတ်ဆက်ပြီး မေးခွန်းကိုယ်စီမေးကြပါတယ်။ကျွန်တော်တို့ တွေ့ဆုံပွဲက

ညအထိကြာသွားတာကြောင့် လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်းက

အခန်းတစ်ခန်းမှာနေဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်ရပါတယ်။

.....

စာကြွင်း...ဝမ်းနည်းစရာက ကျွန်တော့်မှာပိုက်ဆံတွေအများကြီးကျန်သေးပြီး လူသားတွေရဲ့မြို့တော်ကို
ရောက်ခဲ့ပြီဆိုပေမယ့် ရှေ့တန်းကိုတော့ လောလောဆယ်သွားမစပ်စုနိုင်သေးဘူးဗျာ။

Next>>>>>>>

>>>>>>>Ch 54...စီးပွားရေး...ကုန်သွယ်မှုစတင်ခြင်

limeအဖြစ် ပြန်ဝင်စားခဲ့စဉ်က

Volume 3

တော်ဝင်နန်းမြို့မှ ၁၀၀များအပိုင်း

Chapter 54...စီးပွားရေး~ကုန်သွယ်မှုစတင်ခြင်း

အစည်းအဝေးက မနေ့ညတော်တော်နက်မှပြီးသွားပါတယ်။ကျွန်တော်ရောက်တာနောက်ကျသွားတော့ မတတ်နိုင်ဘူးလေ။နောက်နေ့မှတွေ့ကြဖို့ ကျွန်တော်စိတ်ကူးမိပေမယ့် လူကြီးမင်းကိုဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ်တွေ့ရမှာဆိုတော့ မထူးတော့ဘူးလို့ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။မနေ့က အစည်းအဝေးမှာ အချက်အလက်အနည်းကျဉ်းလောက် ဖလှယ်ကြပါတယ်။အဓိကကတော့ လူမြို့တွေနဲ့ နိုင်ငံအကြောင်းတွေကို ကျွန်တော်မေးဖြစ်ပါတယ်။လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်းအကြောင်းကိုလည်း ကျွန်တော်သဘောပေါက်သွားပြီး ဌာနချုပ်က သူတို့ခေါင်းဆောင် Yuuki Kagurazakaနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးဖို့တောင် ကမ်းလှမ်းကြပါတယ်။ဒါပေမယ့် တစ်ခုခုတော့လွဲနေသလိုခံစားနေရတယ်။ ကျွန်တော်ကြားတာက လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်းရဲ့ဌာနချုပ်က တော်ဝင်မြို့တော်မှာရှိတယ်လို့ဆိုပေမယ့် တော်ဝင်မြို့တော်ဆိုတာအများကြီးလေ။အိမ်နီးချင်းမှာဆိုရင် တိုင်းပြည်ကြီးဖြစ်တဲ့ Farmasနိုင်ငံတော်၊နောက် ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ မှော်အဖွဲ့အစည်းနိုင်ငံတော် Sarionလည်းရှိတယ်။ဒီBermurdနိုင်ငံလို သေးသေးလေးတောင်မှ တော်ဝင်မြို့တော်ရှိတယ်လေ။အခု ကျွန်တော်တို့ရောက်နေတဲ့မြို့ပေါ့။ဆိုတော့ အဖွဲ့ချုပ်က ဘယ်နိုင်ငံမှာရှိနေတာလဲ? Juraတောအုပ်ကြီးပတ်လည်က ပြန့်ကျဲနေတဲ့ တိုင်းပြည်တွေစုပြီး ကောင်စီဖွဲ့ထားတယ်။ဒီတော့ ကောင်စီဝင်နွေအစည်းအဝေးလုပ်မယ့်နေရာက ဝင်လို့လွယ်မယ့်နေရာမျိုးဖြစ်ပြီး ကောင်စီအသင်းချုပ်ကို Ingraciaနိုင်ငံတော်မှာ တည်ထားကြတယ်။အင်အားအရဆိုရင် အဲကောင်စီဝင်နိုင်ငံတွေထဲမှာ အကြီးဆုံးက Farmasနိုင်ငံတော်ဖြစ်ပေမယ့် Ingraciaနိုင်ငံရဲ့ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးတိုးတက်မှုကြောင့် သူကပဲ တခြားနိုင်ငံတွေရဲ့ အချက်အချာဖြစ်သွားတာ။ဒါကြောင့် Farmasနဲ့ Ingraciaကမတည့်ကြတာနေမှာ။ဒါပေမယ့် Ingraciaနိုင်ငံကို ရွေးလိုက်တာ နောက်ထပ်အကြောင်းအရင်းတစ်ခုရှိသေးတယ်။အဲနိုင်ငံက Juraတောအုပ်နဲ့ကပ်ရပ်မဟုတ်တဲ့ တစ်ခုတည်းသောနိုင်ငံဆိုတော့ မကောင်းဆိုးဝါးတိုက်ခိုက်မှုအတော်နည်းပြီး လုံခြုံတဲ့နိုင်ငံလို့တောင် ပြောလို့ရတယ်ဆိုပဲဗျ။လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်းရဲ့အဖွဲ့ချုပ်ကလည်း လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးကောင်းပြီး လုံခြုံတဲ့နေရာမှာရှိမှာပဲ။ဒါကတော့ သိသာတယ်မဟုတ်လား?ဆိုလိုတာက သူတို့ပြောပြနေတဲ့ တော်ဝင်မြို့တော်ဆိုတာ Ingraciaရဲ့မြို့တော်ကိုပြောတာ။နောက် ကောင်စီဝင်နိုင်ငံတွေရဲ့ သိသာတဲ့အချက်က သူတို့အားလုံး ဘုရားကျောင်းကိုဝတ်ပြုကြတယ်တဲ့။နောက်တစ်မျိုးပြောရမယ်ဆိုရင် တောအုပ်ပတ်လည်က နိုင်ငံတွေအားလုံးက ဘုရားကျောင်းရဲ့အာဏာစက်အောက်မှာ။ကုန်သွယ်ရေးနဲ့ ဘာသာရေးက နိုင်ငံတွေရဲ့ဆက်ဆံရေးကို ထောက်ပံ့ပေးထားတဲ့ အဓိက တိုင်ကြီး ၂တိုင်လို့ပဲ။

နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဆီက ကိုယ်စားပြုကောင်စီဝင်တစ်ယောက် ရွေးရပြီး ကောင်စီဝင်တိုင်းက ဘာသာရေးအယူအရ အကုန်ညီတူမျှတူ လို့သတ်မှတ်ထားကြတယ်။ ကျွန်တော်ကြားဖူးတာက အရေးကြီးကိစ္စဆိုရင် ကောင်စီထဲမှာ အစည်းအဝေးလုပ်ပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်ချကြတယ်တဲ့။ အံ့ဩစရာက ဒီစနစ်ဟာ ကျွန်တော်တို့ကမ္ဘာက ကုလသမဂ္ဂနဲ့ သွားတူနေတာပဲ။ ကောင်စီဝင်ရွေးချယ်မှုက တစ်နိုင်ငံနဲ့တစ်နိုင်ငံမတူကြပေမယ့် အကုန်လုံးနီးပါးကတော့ တော်ဝင်မိသားစုတွေထဲကပဲ။ စကားမစပ် မှော်နိုင်ငံတော်Sarionမှာ နိုင်ငံတော်ဘာသာရေးမရှိဘူးဗျ။ ဘုရင်ကို နတ်ဘုရားရဲ့သွေးဆက်လို့သတ်မှန်ထားကြပြီး ဘာသာရေးတွေအကုန်တားမြစ်ထားကြတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့ကိုကောင်စီဝင်အဖြစ်လက်မခံကြပဲ တသီးတခြားအင်အားအဖြစ်ရပ်တည်နေကြတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့အင်အားကြောင့် အနီးအနားကတိုင်းပြည်တွေနဲ့ ကုန်သွယ်ဆက်ဆံရေးကတော့ အဆင်ပြေတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်ကြားတာတော့ လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်းရဲ့ဌာနချုပ်က Ingraciaရဲ့ တော်ဝင်မြို့တော်မှာ ရှိတယ်တဲ့။ ဒီတော့ ကျွန်တော်သာ Yuuki Kagurazakaနဲ့တွေ့ချင်တယ်ဆိုရင် Ingraciaကိုသွားရမှာပဲ။ အဆင်သင့်တာက သူတို့ကျွန်တော်အကြောင်းကို သူ့ဆီစာရေးပေးမယ်လို့ပြောပြီး အပြန်အလှန်နဲ့ ကျွန်တော်က ဒီမြို့ရဲ့မြို့စားဖြစ်တဲ့ Baron Beruyadoနဲ့တွေ့ပေးရမယ်ဆိုပဲ။ သေချာပေါက် သူတို့ကမ်းလှမ်းတာကိုလက်ခံလိုက်ပြီး လောလောဆယ် အဲ့နေရာကိုမြင်းလှည်းပေါ်မှာ လက်ရှိအဖော်နဲ့အတူ သွားနေပါတယ်။ ကျွန်တော်ညကပဲ (ငကြောင်)၃ ကောင်နဲ့အတူ လမ်းခွဲလိုက်ပါတယ်။ "ကျေးဇူးပြုပြီး အဆက်အသွယ်လုပ်ရအောင်နော်"

"ကျွန်တော်စိတ်ကူးထဲကအတိုင်း ထာဝရစွန့်စားခန်းတွေ ဖွင့်ကြဦးစို့"

"ခင်ဗျားမရှိရင် အထီးကျန်နေတော့မှာပဲဗျာ။ Tempestရောက်ရင် ထပ်ပြီးကစားကြရအောင်"

လို့ ပြောကြပြီး စိတ်မပါလက်မပါနဲ့ ထွက်သွားကြပါတယ်။ ဒါကတော့ သူတို့ကိစ္စလေ။ ကျွန်တော်ကတော့ ဘာဆိုဘာမှမခံစားရဘူး။ ထူးထူးဆန်းဆန်း အထီးကျန်တာတွေ ဘာတွေလည်းမဖြစ်မိဘူးဗျ။ အဲ့ဒီအကြောင်းတွေ တွေးနေရင်း ရထားလုံးကရပ်သွားပါတယ်။ ကြည့်ရတာ ကျွန်တော်တို့ရောက်ပြီထင်ပါတယ်။

.....

လှပတဲ့အဆောက်အအုံတွေ တန်ဆာဆင်ထားတဲ့ ခြံဝန်းတစ်ခုပါပဲ။ ငြိမ်းချမ်းသွားသလိုခံစားမိရင်း Fuzekနည်းနည်းသေးတဲ့ အဆောက်အအုံကိုခေါ်သွားခဲ့ပါတယ်။

"စကားမစပ် သူကောင်းမျိုးနွယ်စရိုက်တွေ၊ လူကြီးလူကောင်းအမှုအရာတွေမသိတဲ့ ကျွန်တော်က အဆင်ပြေပါ့မလား?"

"ဟမ်?...အဲ...ဟုတ်မယ်ဗျ။ ပြဿနာတက်သွားနိုင်တယ်.."

အကုန်လုံးအဆင်ပြေပါ့မလား? Fuzerဲ့အဖိုးကြီးက တော်တော်လက်ပေါက်ကတ်တယ်ဆိုပဲ။ မနေ့ညက Fuzekကျွန်တော်ကို Juraတောအုပ်ရဲ့လောလောဆယ်အခြေအနေ

အကြောင်းမေးဖြစ်တယ်။နောက် Shizuအကြောင်းမေးပြီး Veldoraအကြောင်းသိလားလို့
မေးတယ်။Veldoraအကြောင်းမေးတော့ ကျွန်တော်ဘာမှမသိတဲ့ပုံနဲ့
ဘူးခံငြင်းနေမိတယ်။Juraတောအုပ်အကြောင်းကြတော့ ကျွန်တော်တို့မြို့က
အခြေအနေကောင်းနေတဲ့အကြောင်း ယောင်တယောင်ဝါးလို့ ဖြေနေလိုက်ပါတယ်။နောက်ပုမှန်အတိုင်းပဲ
ကျွန်တော်သိမ်းသွင်းထားတဲ့မကောင်းဆိုးဝါးတွေအကြောင်း မေးပြန်ပါတယ်။သူတို့စိတ်ထဲ
ဘာလို့မကောင်းဆိုးဝါးတိုက်ခိုက်မှုတွေ လျော့သွားတဲ့အကြောင်းသိချင်နေမယ်လို့
ကျွန်တော်နားလည်လိုက်ပါတယ်။

Shizu-sanရဲ့ဇတ်လမ်းကြတော့ ပြောရခက်လို့ အတိုချုပ်ပြီးရှင်းပြလိုက်ပါတယ်။နောက် Shizu-
sanရဲ့ကတိအကြောင်းကိုရောက်တော့ ရှင်းပြတာကိုရပ်လိုက်ပါတယ်။Fuzeကတော့...
"သဘောပေါက်ပါပြီ...ခင်ဗျားကိုအားကိုးနေပါ့မယ်"

အဲ့လိုရေရွတ်ပြီးနောက် ဘာမှဆက်မပြောတော့ပါဘူး။ဖောက်ခွဲရာဇာ လို့လူသိများတဲ့ Shizu-sanက
ဌာနချုပ်ကိုတိုက်ရိုက်အမှုထမ်းတဲ့ Aအဆင့်စွန့်စားသူတစ်ယောက်ပါ။ဌာနချုပ်မှာတုန်းက
နည်းပြအဖြစ်တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး အလုပ်ကြိုးစားခဲ့ပေမယ့်
သူမအဆုံးသတ်ကိုသတိထားမိပြီးနောက်ပိုင်း ဌာနချုပ်ရဲ့ကန့်သတ်ချက်ကို ဆန့်ကျင်ပြီးတိတ်တိတ်လေး
ထွက်သွားခဲ့ပါတယ်။ဇတ်လမ်းကတော့ အဲ့လိုဆိုပေမယ့် သူမကျေးဇူးကြောင့်
ကျွန်တော်မိတ်ဆွေတွေအများကြီးရခဲ့တာပါ။

ကျွန်တော်Fuzeကိုယုံပြီး ဒီထိလာခဲ့ပေမယ့်
တကယ်ကောအဆင်ပြေပါ့မလားပဲ။ဒီဟန်ပန်တွေ၊ပြောပုံဆိုပုံတွေနဲ့ဆိုရင် ကိုယ့်ကျိုးတွေတော့
နည်းကုန်တော့မယ်။အဲ့အကြောင်းတွေကို စိုးရိမ်ရင်း
ကျွန်တော်အဆောက်အအုံထဲဝင်လိုက်ပါတယ်။အဆောက်အအုံထဲကိုဝင်လိုက်တဲ့အခါမှာ သူ့ကိုယ်သူ
ဘဏ္ဍာစိုးလို့ပြောတဲ့လူကြီးတစ်ယောက်က လမ်းပြပါတယ်။ဒါပေမယ့်လည်း
ဒီမှာကအမြဲချစ်စရာကောင်းနေတဲ့ maidတွေရှိနေပါတယ်။အရင်ဘဝက maid
cafeဆီသွားသွားနေတာကိုတောင် သတိရလာသလိုပဲ။ထိုင်ရုံလေးနဲ့တင်
ယန်းပေါင်းထောင်ပေါင်းများစွာကုန်တာပေါ့။ဒီအချက်ကြောင့်ပဲ
အရင်ဘဝကမှတ်ဉာဏ်တွေကမကောင်းဘူးဆိုတာ မီးမောင်းထိုးပြနေသလိုပါပဲ။ဒါပေမယ့်
အခုကျွန်တော်တို့ကလောကမတူတော့ဘူးလေ။ကျွန်တော့်လိုလူက ပစ္စည်း၂ခုကို
ယှဉ်ကြည့်ရင်ဘာကအရည်အသွေးပိုကောင်းတယ်ဆိုတာ သိတဲ့သူမျိုးကိုး။တကယ်အစစ် maidတွေဆိုတာ
အဘွားကြီးတွေဟာ။

ဘဏ္ဍာစိုးက ကျွန်တော်တို့ကိုအခန်းတစ်ခန်းဆီ ခေါ်သွားပါတယ်။အခန်းထဲမှာတောင်
တံခါးပေါက်တွေအများကြီးပါပဲ။ဘဏ္ဍာစိုးက တံခါးတစ်ချပ်ကိုခေါက်လိုက်တော့အထဲကနေ...

"ဝင်ခဲ့"

လို့ ပြန်ဖြေသံကြားလိုက်ရတယ်။ အမှန်အတိုင်းပြောရရင်
အဲလိုလုပ်နေကြတာက စိတ်ရှုပ်စရာပျ။ မှော်စက်ဝိုင်းက နေဝင်သွားပြီးနောက်
အတွင်းပိုင်းက လုံးဝ ကွာခြားနေတာကို သတိထားမိလိုက်ပါတယ်။ အထဲကို ရောက်တာနဲ့
အရမ်းအလုပ်ကြိုးစားပုံပေါ်တဲ့ မုတ်ဆိတ်မွေးတိုတို၊ ရီဝေတဲ့မျက်လုံးပိုင်ရှင်
ခပ်ပိန်ပိန်ရှည်ရှည်လူတစ်ယောက်က နှုတ်ဆက်ပါတယ်။

"ခင်ဗျားတောင်ရောက်လာပြီပဲ။ ကျုပ်က Baron Beloard.. Bermurdရဲ့

ဝန်ကြီးတစ်ယောက်ပါ။ တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ်"

ထိုလူက ကျွန်တော်မနှုတ်ဆက်ခင် ကြိုနှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်။

"တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်။ ကျွန်တော်က Rimuru Tempestပါ။ ကျွန်တော်က မကောင်းဆိုးဝါးဆိုပေမယ့်
လူတွေနဲ့အပြုသဘောဆောင်တဲ့ဆက်ဆံရေး ဖန်တီးချင်ပါတယ်။ ဟန်ပန်၊ အမူအရာတွေနဲ့ပတ်သက်ရင်
ကျွန်တော်ကနည်းနည်းညံ့တော့ သည်းခံပေးစေချင်လိုပါတယ်"

ကျွန်တော်ကလည်း ပြန်မိတ်ဆက်ပြီးလက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်။ ဒီနေရာရဲ့ထုံးတမ်းတွေက
အရင်ဘဝကနေသိပ်မကွာပါဘူး။

"သက်သာသလိုနေပါ။ ကျုပ်က မြို့ပိုင်မရှိတဲ့မြို့စားလိုပါပဲ။ ဟန်ပန်အမူအရာတွေမပါလည်း
ရပါတယ်။ ကဲကဲ... အချိန်ကအလကားမရတော့ တိုတိုတုတ်တုတ်ပဲပြောကြပါစို့လား။ ရှင်းရှင်းပြောရရင်တော့
ခင်ဗျားမြို့ Tempestနဲ့ ပူးပေါင်းဆက်သွယ်ချင်ပါတယ်။ ကျုပ်တို့တောင်းဆိုချင်တာကတော့
စွန့်စားသူတွေကိုလိုအပ်သမျှထောက်ပံ့ပေးစေလိုပြီး သူတို့စွမ်းအားကြီးတဲ့မကောင်းဆိုးဝါးတွေနဲ့တွေ့ရင်
ကူညီပေးစေလိုပါတယ်။ ဒီချက်ပဲ ကျွန်တော်တို့ဘက်က တောင်းဆိုချင်ပါတယ်"

အင်း... အင်း...။ သူပြောတာကို အကျဉ်းချုပ်ရရင် Bermundဆိုတာ

တိုင်းပြည်အင်အားမရှိတဲ့တိုင်းပြည်ငယ်လေးဆိုတော့ မကောင်းဆိုးဝါးတွေနဲ့ရင်ဆိုင်ရာမှာ
အခက်အခဲရှိနေပါတယ်။ သူတို့ တစ်နည်းနည်းကြောင့် လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်းနဲ့ပူးပေါင်းမိပေမယ့်
အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုထဲနဲ့ မကောင်းဆိုးဝါးတွေကို မခုခံနိုင်ဘူးလေ။ ကံကောင်းတာက
ဒီနေ့အထိမကောင်းဆိုးဝါးတွေကြောင့် ပြောပလောက်တဲ့ထိခိုက်မှုမဖြစ်သေးပေမယ့် အနာဂတ်အတွက်
Bermundက Tempestနဲ့ ဂြိုဟ်အကျိုးရှိမယ့် ဆက်ဆံရေးမျိုးလိုချင်တယ်။ သူမျှော်လင့်တာက
စွန့်စားသူတွေအဆင်ပြေဖို့နဲ့ အန္တရာယ်ကင်းစေဖို့ တောထဲမှာကျွန်တော်တို့ဘက်က အိပ်ရာတို့လို
လိုအပ်တာတွေကိုပြင်ဆင်ပေးစေချင်တာပါ။ ဒါပေမယ့် တစ်ဖက်က
မကောင်းဆိုးဝါးမြို့တော်လေ။ ကျွန်တော်တို့ကို ဘာလိုချင်ကပ်ပြီး အလွယ်တကူယုံလိုက်လဲဆိုတာတော့
အံ့သြမိ။ စိတ်တော့ပူစရာပဲ။

"ဟုတ်ပါပြီ။ကျွန်တော်တို့ဘက်က လက်ခံရင် ဘယ်လိုအကျိုးအမြတ်ရနိုင်မလဲ?အကျိုးတူဆက်ဆံရေးထက် တစ်ဖက်သတ်မဆန်နေဘူးလား?"

"သေချာပေါက် ခင်ဗျားတို့ဘက်ကလည်း အကျိုးအမြတ်ခံစားရမယ်လို့ အာမခံပါတယ်။ခင်ဗျားက ခင်ဗျားနိုင်ငံရဲ့ကိုယ်စားပြုလို့ ကျုပ်တို့က သတ်မှတ်ထားပါတယ်။ခင်ဗျားနဲ့ ခင်ဗျားနိုင်ငံ Tempestကို တရားဝင်မကောင်းဆိုးဝါးတိုင်းပြည်အဖြစ် သတ်မှတ်ပေးပါ့မယ်။Brumundရဲ့ ဘုရင်မင်းမြတ်ဆီကလည်း ခွင့်ပြုချက်ရပြီးပါပြီ။ခင်ဗျားတို့သာ ကျုပ်တို့နဲ့ပူးပေါင်းမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ကို ကျွန်တော်တို့ကတရားဝင်မိတ်တွေအဖြစ်သတ်မှတ်ပြီး အကျိုးခံစားရစေမယ်လို့ ကတိပေးပါတယ်" နောက်တစ်နည်းပြောရရင် ကျွန်တော်တို့ ၂၈၇လုံး မကောင်းဆိုးဝါးအန္တရာယ်တွေကိုသတိပြုနေရပြီး အရေးပေါ်အခြေအနေရောက်ရင် တစ်ဖက်နဲ့တစ်ဖက် ကူညီပေးရမယ်လို့ ဆိုလိုတာပါ။ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်တို့သတိတော့ထားနေရမယ်ဆိုပေမယ့် Brumundကိုတော့ စိုးရိမ်စရာမလိုတော့ဘူးလေ။မကောင်းဆိုးဝါးတိုက်ခိုက်မှုတွေရင် တစ်ဖက်ကိုတစ်ဖက် အသိပေးပြီးကူညီရမှာပေါ့။ပြဿနာမရှိဘူးလို့တော့ထင်တာပဲ။

အဲ...ဝန်ခံရမှာက ကောင်စီဝင်နိုင်ငံတွေထဲမှာ Brumundတစ်ခုပဲဒီလိုလုပ်တာမို့ ကောင်စီကတော့လက်ခံမယ်မထင်ဘူးဗျ။သို့ဆိုပေမယ့် လူပုတိုင်းပြည်အပြင် အခြားတစ်နိုင်ငံရဲ့ထောက်ခံမှုကိုရထားတာတော့ မဆိုးဘူးပဲပြောရမှာပဲ။

"ကောင်းပါပြီ။ဒီတောင်းဆိုမှုကို လက်ခံပါ့မယ်"

ကျွန်တော်အဲ့ပြောလိုက်မှ စောစောကမြင့်တက်လာတဲ့လေထုဖိအားက လျော့ကျသွားပါတယ်။ဒီအတိုင်းသာဆက်သွားရင် ကျွန်တော်ချောင်ပိတ်ခံရဖို့များတယ်။

"ကောင်းပါပြီ...ဒါကတော့ Brumundဘုရင်မင်းမြတ်ဆီက

ထောက်ခံစာပါ။တရားဝင်သတ်မှတ်ချက်ဆိုလည်း မမှားပါဘူး"

အဲ့လိုပြောလိုက်ပြီး သူ့အိတ်ကပ်ထဲက တံဆိပ်ခေါင်းကိုထုတ်လိုက်ပါတယ်။Spiritသက်သေကို တုံ့ပြန်တဲ့အနေနဲ့ တံဆိပ်ခေါင်းကအလင်းတွေ ထုတ်နေပါတယ်။ဒါကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့်

တကယ်ပဲဘုရင်တံဆိပ်ခေါင်းဆိုတာ သက်သေပြနေပါတယ်။ကျွန်တော် skill [Analyze]ကလည်း တူတူပဲပြောနေပါတယ်။

အံ့အားသင့်စရာက ဒီလောကမှာစာချုပ်ချုပ်ပြီးရင်

ဖောက်ဖျက်လို့မရဘူးဗျ။ကျွန်တော် အရင်ဘဝထက်စာရင်

ဒီကနည်းတွေကပိုရှင်းတယ်ဗျ။ကျွန်တော်ဘုရင်ကိုတွေ့စရာမလိုတော့လို့

တော်တော်အချိန်ကုန်သက်သာသွားပါတယ်။နောက်ပြီး မကောင်းဆိုးဝါးတစ်ကောင်ကို

သူတို့ဘုရင်နဲ့ပေးတွေ့မယ်လို့လည်း မထင်ဘူး။လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေလည်း

အကျဉ်းချုံးသွားတာပေါ့။နောက် စာချုပ်ပေါ်ကကျွန်တော် လက်မှတ်နဲ့အတူ Brumundနဲ့ Tempestတို့ရဲ့

စာချုပ်က ဖြစ်မြောက်သွားခဲ့ပါပြီ။အဲ့တုန်းက အသိသက်သေအဖြစ်
တခြားတစ်ယောက်ကအသိအမှတ်ပြုပေးခဲ့ပါတယ်။လက်မှတ်ထိုးပြီးနောက်
ကျွန်တော်တို့တခြားသဘောတူညီမှုတွေလုပ်လိုက်ပြီး စာချုပ်ပါအချက်အလက်တွေကို
အသေးစိတ်ဆွေးနွေးဖို့ နောက်ထပ်အစည်းအဝေးလုပ်ပါတယ်။အဲ့မှာပထမဦးဆုံးအကြိမ်
စာချုပ်ရဲ့အားနည်းချက်တွေကို ကျွန်တော်သတိထားမိသွားပါတယ်။
"ဒီလိုဆို တောထဲကတစ်ဆင့် ကျွန်တော်တို့အင်အားဖြန့်ကျက်ရင် ခင်ဗျားကိုအားကိုးနေပါမယ်"
'အင်အား'တဲ့။ဒါက ကျွန်တော်တို့မကောင်းဆိုးဝါးတွေနဲ့ ပတ်သက်တာမဟုတ်ဘူးလေ။ကျွန်တော်တို့က
အရေးပေါ်အခြေအနေမှကူညီပေးရမှာမဟုတ်လား။ဥပမာ...အရှေ့အင်ပါယာကလာတိုက်တာမျိုး.....အလိမ်ခံ
လိုက်ရပြီဟာ!!!ငါ့ကိုလိမ်ရဲတဲ့ပေါ့လေ!!!!
ဂါး:::ကျွန်တော်ယူကျုံးမရဖြစ်လွန်းလို့
မေ့လဲမလိုတောင်ဖြစ်သွားပါတယ်။ငတုံးငတုံးငတုံးတုံးငတုံးငတုံး...တော်တော်တုံးတဲ့ငါပါလား။ကျွန်တော်
အဲ့အပြောချိုချိုလေးတွေကိုသတိရမိသွားပါတယ်။ခင်ဗျားBrumundဘက်ကနေ တွေးကြည့်လိုက်ရင်
ကျွန်တော်ဆန္ဒရှိမရှိ သူတို့ကိုကူညီပေးစရာအကြောင်းပြချက် ရသွားပြီလေ။ငတုံးငတုံးယောက်အပါအဝင်
ဘယ်စွန့်စားသူတွေကိုမှ မောင်းထုတ်ခွင့်မရှိတော့ဘူး။
တိုင်းပြည်ကမောင်းထုတ်ခွင့်ပေးရင်တော့ မလိုအပ်ပေမယ့် သူဒီလိုရဲရဲပြောရဲတာ
အကြောင်းပြချက်ရှိတယ်ဗျ။Brumundက သူတို့ကို အရှေ့အင်ပါယာက ဘယ်တော့ကျူးကျော်မလဲဆိုပြီး
စိုးရိမ်နေကြတာ။ဖြစ်လာမယ့်ဘယ်အရာအတွက်မဆို သူတို့က
ကျွန်တော့်ကိုပြင်ဆင်ထားခိုင်းမှာပဲ။တကယ်က
သူလိမ်တာလည်းမဟုတ်ဘူး။ကျွန်တော်တို့အကူအညီလိုရင်လည်း
သူတို့လာကူညီမှာပဲဗျ။ကျွန်တော်တို့ကလည်း အပြန်အလှန်ပေါ့။အင်ပါယာက ဂရုမစိုက်ရင်တောင်
Brumundကို ကျွန်တော်တို့က အကူပို့ပေးရမှာပဲ။ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်တို့ကောင်းကောင်းကြီး
အလိမ်ခံလိုက်ရပြီလေ။
"ခင်ဗျားသတိထားမိတယ်ပေါ့?ခင်ဗျားကတော်တော်လေး လျင်ပေမယ့်
ခင်ဗျားစာချုပ်မှာလက်မှတ်ထိုးပြီးပြီဆိုတော့ အချိန်ကျလာရင် ခင်ဗျားကိုအားကိုးနေပါမယ်"
ရယ်သွမ်းသွေးပြီး ကျွန်တော့်ကိုခပ်ပြုံးပြုံးနဲ့ပြောလိုက်ပါတယ်။Baron Beloard...အလုပ်ကို
ကောင်းကောင်းကိုင်တွယ်တတ်တဲ့လူ။ဒီကောက်ကျစ်တဲ့မြေခွေးအိုလို သူကောင်းမျိုးအတွက်
ကျွန်တော့်လိုလူကို လိမ်ရတာကလေးသကြားလုံးကျွေးတာထက်တောင်
ပိုလွယ်နေမှာပေါ့လေ။ကျစ်...မတတ်နိုင်ဘူးလေ။လျှော်လိုက်ရတာပေါ့။ထူးဆန်းတာက
အလိမ်ခံရမှန်းသိတာတောင် ဒေါသထွက်တာပဲ။နည်းနည်းလေးနောင်တရတာကလွဲရင် ကိုယ့်ပြိုင်ဘက်က
ကိုယ့်ကိုချိုးကျူးသလိုခံစားနေရတာပဲ။အာ....ငါဘာတွေဖြစ်နေပါလိမ့်?ဒါကလည်း

အတွေ့အကြုံတစ်မျိုးပေါ့။အင်ပါယာက လှုပ်ရှားလာမှကျွန်တော်စဉ်းစားပါတော့မယ်။ပြီးတော့
သေချာပေါက်လူသားတွေကိုလည်း လျှော့တွက်လို့မရဘူး။မကောင်းဆိုးဝါးအများစုက
တည့်တိုးသမားတွေကိုး။ကျွန်တော့်နဲ့လုံးသားထဲကနေ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်တာက
အခုကစပြီးလူတွေနဲ့ဆွေးနွေးချိန်ကြရင် ဆုံးဖြတ်ချက်မချခင် သေချာပေါက်စဉ်းစားရမယ်လို့။

အလိမ်ခံရတာ ပျော်ဖို့တော့မကောင်းဘူးဗျ။ဒီလောက်ပြဿနာတွေတက်ပြီးတဲ့နောက်မှာတောင်
ကျွန်တော့်ဘက်က အတွေ့အကြုံကနေပညာယူရတာပေါ့လေ။ကျွန်တော်အိတ်ထဲက
အလတ်တန်းစားဆေးပုလင်းကိုထုတ်ပြီး ပုလင်းပေါ်ကိုတင်လိုက်ပါတယ်။

"ဒါက?"

Baron Beloardမေးတော့..

"ကျွန်တော်တို့မြို့ကလုပ်တဲ့ ဖြည့်တင်းဆေးပါ။ဖြစ်နိုင်ရင် ဈေးကွက်မှာရောင်းချင်ပါတယ်"

Fuseနဲ့ Beloardဆေးပုလင်းကို ကောက်ကိုင်ပြီးစစ်ဆေးလိုက်ပါတယ်။Fuseမှာ

သုံးသပ်နိုင်တဲ့မှော်အစွမ်းရှိတာကိုး။

"ဒ...ဒါက...မြို့ထဲမှာရောင်းနိုင်တဲ့

ဈေးပေါတဲ့အတန်းစားမဟုတ်ဘူးနော်။အဟွတ်...အဟွတ်...ဒါကတော်ဝင်မြို့တော်တွေမှာရောင်းတဲ့

အထက်တန်းစားအရည်အသွေးမျိုးပဲ။Farmasနိုင်ငံက ဒါမျိုးတွေကိုအခွန်နဲ့ ဖြန့်ဖြူးပေးမယ့်

ဒီဈေးကွက်ထဲတော့မရောက်လာကြဘူး...ခင်ဗျားမှာဘယ်လောက်ရှိလဲ?"

လောလောဆယ် ၅၀၀လောက်ရှိတယ်လို့ ပြန်ဖြေလိုက်ပါတယ်။သူတို့သာဝယ်ဖို့အစီအစဉ်ရှိရင် တစ်လဆီ

၂၀၀၀၊၃၀၀၀လောက်ကို ကျွန်တော့်ဆီကနေထုတ်ပေးလို့ရတယ်လေ။ဒီလိုနိုင်ငံမျိုးမှာ

စွန့်စားသူတွေကရှေ့တန်းမှာနေနေရပြီး ဆေးပုလင်းဆိုတာဦးစားပေးပဲ။Farmasနိုင်ငံမှာလည်း

လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်းရှိပေမယ့် သူတို့နဲ့အလုပ်လုပ်တဲ့သူ နည်းတယ်။အကြောင်းအမျိုးမျိုးရှိပေမယ့်

အကြီးဆုံးကတော့သူတို့ဘက်က စွန့်စားသူဆိုအထင်သေးတတ်တဲ့ စရိုက်ကြောင့်ပဲဗျ။ဒါပေမယ့်လည်း

ပိုက်ဆံနဲ့အလုပ်အပ်ရင်တော့ သူတို့ကမကောင်းဆိုးဝါးတွေကို

ရှင်းထုတ်ပေးတတ်ကြတယ်။ဒီအကြောင်းပြချက်နဲ့ စွန့်စားသူတွေကို

အသည်းအသန်ဆွဲဆောင်နေပေမယ့်လည်း ရလဒ်ကတော့မကောင်းသေးဘူးပဲပြောရမယ်။ဒါကြောင့်

လူပုတိုင်းပြည်ကထုတ်တဲ့ အရည်အသွေးမြင့်ပစ္စည်းတွေကို အခွန်အမြင့်ကြီးဆောင်ပြီး

ဝယ်နေရသလဲ?ဒီလောက်တော့ ကျွန်တော်လည်းတွေးထားတာပေါ့။ချုပ်ဝတ်ဆိုရင်

နည်းနည်းလေးပြုပြင်လိုက်တာနဲ့ အဆင်ပြေတယ်။ကျွန်တော်တို့ မကောင်းဆိုးဝါးအစိတ်အပိုင်းတွေတောင်

ရောင်းဖို့စဉ်းစားထားပါတယ်။ဒီလိုသာဆို လူတွေကငမ်းငမ်းတက် ဝယ်ချင်ကြမှာပဲ။အနည်းဆုံးတော့

ကျွန်တော်ပစ္စည်းရောင်းနိုင်ရင် အကျိုးအမြတ်တော့ရမှာပဲ။စောစောက ခံလိုက်ရတာအတွက် ကျွန်တော်ပြန်အဖက်ဆယ်နိုင်ဖို့ မျှော်လင့်ရတာပဲ။

ကျွန်တော့်ကို အထက်တန်းစားကုန်သည် Myormilesနဲ့မိတ်ဆက်ပေးပါတယ်။ကျွန်တော် Baron Beloardရဲ့ရုံးခန်းကထွက်လာခဲ့ပြီး ကုန်သည် Myormilesဆီထွက်လာခဲ့ပါတယ်။လမ်းထောင့်တစ်နေရာမှာ Miles Firmဆိုတဲ့ဈေးဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင်ရှာတွေ့ခဲ့ပါတယ်။ဈေးလမ်းပိုင်ကပဲ ဒီဆိုင်ကိုပိုင်တဲ့သူပါပဲ။သူ လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့ထဲ ဝင်ဖူးပေမယ့် Brumundကခွင့်ပြုထားတဲ့ တရားဝင်ကုန်သည်ပါပဲ။နိုင်ငံကကော၊အဖွဲ့အစည်းကပါလိုင်စင်ရထားတဲ့သူက တော်တော်တော့ရှားသား။ကျွန်တော့်ကို ကုန်သည်ကြီး Myormilesကရှားမှရှားတဲ့လူလို့ ပြောထားပါတယ်။

"ကြိုဆိုပါ.....အဟမ်း...ကြိုဆိုပါတယ်...ဒီကိုလာခဲ့ပါ ကိုယ့်လူတို့။ဘယ်လိုအမိန့်နဲ့များ ရောက်လာပါလိမ့်?"

ကျွန်တော်က Fuzeနဲ့အတူတူလာတာမို့ သူ့ကိုဦးညွှန်နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်။ခင်ဗျားလည်းသတိထားမိမှာပါ...ဒီလူFuzeက ဒီမြို့ရဲ့အချက်အချာကျတဲ့သူဆိုတာကို။

"ဒီနေ့လာတာက ခင်ဗျားကိုဧည့်သည်တစ်ယောက်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးဖို့ပါ။လေးလေးစားစားဆက်ဆံပါ။လုပ်စရာလေးတွေရှိလို့ ကျွန်တော်ကတော့ပြန်ရဦးမယ်။ရိုင်းပြမှုကို ခွင့်လွှတ်ပါဦး။"

"သူက...ဘယ်သူများပါလိမ့်?"

"တိုတိုပြောရရင် နိုင်ငံတော်အဆင့်ဧည့်သည်ပါပဲ။မင်းကိုလွှဲခဲ့ပြီနော်"

မသွားခင်ပြောသွားပြီး Fuzeထွက်သွားပါတယ်။ကျွန်တော့်ကို နိုင်ငံတော်အဆင့်ဧည့်သည်လို့ ပြောပြီးထားခဲ့သွားပါတယ်။လမ်းပျောက်ရင် ဘယ်လိုလုပ်မတုန်းဟ?အဆင်ပြေမယ်ထင်တာပါပဲလေ။

"ကျွန်တော်က Rimuru Tempestပါ။တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ်။ဒီကိုလာတာ ကုန်သွယ်ရေးကိစ္စနဲ့ဖြစ်ပြီး ဒီပစ္စည်းကိုရောင်းချင်ပါတယ်"

ဒီလိုနဲ့ စပြီးဆွေးနွေးကြပါတယ်။ကုန်သည်ကောင်းတစ်ယောက်ပီသတဲ့ Myormilesဟာ ပစ္စည်းကောင်းကိုတန်ဖိုးဖြတ်ရမှာ တော်တော်လေးကျွမ်းကျင်ပါတယ်။စတင်ဆွေးနွေးပြီး...

.....
.....
.....

နောက်ဆုံးတော့ ကျွန်တော်ဒီမှာရောင်းဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။တစ်ပုလင်းကို ရွှေ့ပြားနဲ့ပေါ့။ဒီမှာရောင်းတဲ့ အမြတ်တင်ဈေးက ၂၅ပြား။ကျွန်တော်တို့မြို့တည်နေရာကိုပြောပြီးတာနဲ့ ကုန်သွယ်ဖို့ချက်ချင်းပြင်ပါတော့တယ်။Myormilesထပ်လိုချင်ရင် Tempestမှာ တစ်ပုလင်း ၂၀ပြားနဲ့ရောင်းပါမယ်။နောက် စွန့်စားသူတွေကိုကူညီရမှာမို့လို့ Tempestကစွန့်စားသူတွေကိုရောင်းမှာက

၂၂ပြား။ဒီသဘောတူညီမှုနဲ့ ကျွန်တော်တို့လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက်ပြီး
စာချုပ်မှာလက်မှတ်ထိုးလိုက်ပါတယ်။ဒီတစ်ခါတော့ ဘာမှမချွတ်မချော်ပဲ
၂ဦးသဘောတူညီမှုရသွားခဲ့ပါတယ်။
"ဒါပေမယ့် ကိုယ့်လူရ...ကျွန်တော်မြင်ရထားနဲ့ ကိုယ့်လူတို့မြို့ကို မလာနိုင်ဘူး။ဆေးပုလင်းတွေလိုချင်ရင်
ကျွန်တော်တစ်နည်းနည်းနဲ့လုပ်နိုင်ပေမယ့် လွယ်တော့မလွယ်ဘူးဗျာ"
သေချာပေါက်ဒါကိုလည်း ဆွေးနွေးရမှာပေါ့လေ။အဝေးပြေးလမ်းဆောက်နိုင်ရင်ကောင်းမှာ။
"နားလည်ပါပြီ။ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်တို့နဲ့ ဒီမြို့ကိုဆက်နေတဲ့ အဝေးပြေးလမ်းဆောက်ပေးပါ့မယ်"
"အာ?NANI?!!"

"လမ်းရှိရင် ခင်ဗျားရထားသုံးနိုင်မယ်မဟုတ်လား?မြင်းရထားနဲ့သွားမယ်ဆို
၂လလောက်ကြာလိမ့်မယ်။သစ်ပင်တွေကိုခုတ်ပြီး တိုက်ရိုက်လမ်းဖောက်လို့ရတယ်။လမ်းဖောက်ဖို့
၆လလောက်ကြာနိုင်ပေမယ့် အဆင်ပြေတယ်မဟုတ်လား?"
"ဒါပေါ့ဗျာ။ခင်ဗျားရောင်းမယ်ဆိုတဲ့ နောက်ထပ်၅၀၀ကိုပြပါဦး"
Myromilesနားရွက်တက်ချိတ်မတက်ပြီးကာ
လက်၂ဖက်ကိုပွတ်ရင်းပြောလိုက်ပါတယ်။လူပုတိုင်းပြည်နဲ့ဆက်မယ့် အဝေးပြေးလမ်းကပြီးသွားပြီ။နောက်
Brumundနဲ့ဆက်မယ့် အဝေးပြေးလမ်းကိုဆက်ဆောက်ရတာပေါ့။ဒီလိုနဲ့ပဲ Tempestနဲ့
Brumundတို့ကုန်သွယ်မှု စတင်ခဲ့ပါပြီ။နောက် အဲ့အဝေးပြေးလမ်းပြီးသွားခဲ့ရင် Brumundက
ကုန်သည်တွေ လူပုတိုင်းပြည်ကိုရောက်ဖို့ Farmasကိုဖြတ်စရာမလိုတော့ပါဘူး။ဒီလိုနဲ့ Tempestဟာ
ကုန်သွယ်ရေးအချက်အချာမြို့ဖြစ်လာပါတော့တယ်။

....
Next>>>>>
>>>>> CH 55...စွန့်စားသူအဖြစ်မှတ်ပုံတင်ခြင်း
Slimeအဖြစ်ပြန်ဝင်စားခဲ့စဉ်က

Vol 3
တော်ဝင်နန်းမြို့မှဘဝများအပိုင်း
Chapter 55...စွန့်စားသူအဖြစ်မှတ်ပုံတင်ခြင်း

စာချုပ်ချုပ်ပြီးသွားပြီဆိုတော့လုပ်စရာတစ်ခုပဲကျန်တော့တယ်။ဒါပေါ့...သေချာပေါက်
အောင်ပွဲခံရမယ်လေ။မနေ့ကတော့ မမြင်ဖူးသေးတဲ့နေရာတွေကို လျှောက်ကြည့်ဖို့မအားခဲ့ပေမယ့်
ဒီနေ့ကတော့မတူတော့ဘူးလေ။

"Myormiles-kun...ဒါပြီးရင် ခင်ဗျားလုပ်စရာတွေရှိသေးလား?"
"ဟိုးဟိုးဟိုး...ဒီက ကိုယ့်လူကလည်း ပျော်ချင်တယ်ပေါ့လေ..ဟုတ်လား?ဟော့ဒီMyormilesကြီးက
ဆိုင်ကောင်းတစ်ခုကို မိတ်ဆက်ပေးမယ်ဗျာ"

"ဟိုဟိုး...ဒါပေမယ့် ကျုပ်ကလည်း တော်ရုံတန်ရုံဆိုရင် စိတ်မဝင်စားဘူးနော်..."

"ကျွန်တော်ကိုသာယုံလိုက်စမ်းပါ။ခင်ဗျားပျော်စေရမယ်လို့ သေချာပေါက်အာမခံတယ်"

ဒီလိုနဲ့ညလုံးပေါက်

သောက်စားရင်းနဲ့အချိန်ကုန်သွားပါတယ်။ကျွန်တော်ပြောချင်တာက...တော်တော်ပျော်ဖို့ကောင်းတဲ့နေ့တစ်နေ့ပါပဲလို့။အဲ့လိုမျိုး တစ်ပတ်လုံးလုံးနေခဲ့ပါတယ်။Myormilesရဲ့ ဧည့်ဝတ်ကျေပွန်မှုမှာ ကျွန်တော်ပျော်ပါးနေခဲ့ပါတယ်။

တစ်နေ့လုံးအလေ လိုက်နေတာတွေဘယ်ဟုတ်မလဲလေ။[Shadow Step]ကိုသုံးပြီး Rigurdoကို Brumundနဲ့အပေးအယူအကြောင်း အသိပေးလိုက်ပါတယ်။Besterကိုလည်း

အဓိကထုတ်ကုန်ဖြစ်တဲ့ဆေးပုလင်းကို အမြောက်အများထုတ်လုပ်ခိုင်းလိုက်ပါတယ်။Kaijinနဲ့

Gerudoကိုလည်း ဒီအထိလမ်းခင်းပေးဖို့ကိုလည်း သတိပေးလိုက်ပါသေးတယ်။နောက်ပြီး

တဖြည်းဖြည်းရောက်လာမယ့် စွန့်စားသူတွေအတွက် နေရာပြင်ခိုင်းထားပြီး

သူတို့လက်နက်တွေနဲ့ချပ်ဝတ်တွေကိုပြင်ဖို့ အသင့်ပြင်ခိုင်းထားလိုက်ပါတယ်။ကျွန်တော်တို့

ဆောက်လုပ်ရေးခွင်တစ်ခုပြီးသွားပေမယ့်

အကုန်လုံးကအသစ်စဖို့တက်ကြွနေကြတာကိုး။အမိန့်တွေပေးပြီးတဲ့နောက် ကျွန်တော်ပြန်လာပြီး

စားသောက်နေလိုက်ပါတယ်။ဒါကတော့ တစ်နေ့တာကို

ဘယ်လိုအကျိုးရှိရှိကုန်ဆုံးခဲ့သလဲဆိုတာပေါ့။ကျွန်တော်အမိန့်တွေအတိုင်း

မြို့ကတော့တသွေမသိမ်းလှုပ်ရှားနေရော့မယ်။သူတို့ကို လွှဲထားလိုက်တာပဲကောင်းပါတယ်။ဒီနှုန်းအတိုင်းဆို လမ်းခင်းတာက နောက်၂လဆို ပြီးတန်ကောင်းပါရဲ့။

ကျွန်တော် အလတ်တန်းစားဆေး(အရည်အသွေးမြင့်)တွေကို ရောင်းရငွေက ရွှေ

၁၁၀ပြားပါ။ကျွန်တော်မှာရှိတာနဲ့ပေါင်းလိုက်ရင် စုစုပေါင်း ၁၂၆ပြားရှိပါတယ်။ပြား ၁၀၀ကို

Myormilesဆီမှာ အပင်ပေါက်တွေနဲ့ မျိုးစေ့တွေ၊နောက်အမျိုးမျိုးသော

ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်တွေအတွက် လဲလိုက်ပါတယ်။ဒီတော့ ကျွန်တော့်မှာ

၂၆ပြားကျန်ခဲ့တာပေါ့။ပမာဏတော်တော်များတော့ စိတ်တိုင်းကျဝယ်ခြမ်းပစ်လိုက်ချင်ပေမယ့်

ဝယ်စရာဘာမှမရှိဘူးဖြစ်နေပါတယ်။တစ်ပတ်စာသောက်၊စားတာက Myormilesက

ဒကာခံတာပါ။ကျွန်တော်တို့နဲ့ ရှေ့လျှောက်အလုပ်တွဲလုပ်ချင်လို့

ဆက်ဆံရေးကောင်းအောင်လုပ်နေတယ်ထင်ပါတယ်။ဒီတော့ ကျွန်တော်ကို

လုပ်ချင်တာလုပ်ခိုင်းထားပါတယ်။ပြောရရင် ဘဝစည်းစိမ်ခံနေတယ်ပေါ့ဗျာ။Myormilesက

တော်တော်အသုံးဝင်တဲ့လူပါ။ဒါကတော့ ဒီကုန်သည်နဲ့ဘယ်လို မိတ်ဆွေဖြစ်လာသလဲဆိုတာပါပဲ။ဒါပေမယ့်

သတိတော့အလွတ်မခံပါဘူး။Myormilesက လူတွေကိုအပြီးချိုချိုလေးနဲ့

မျက်နှာချိုသွေးတတ်ပါတယ်။ကုန်သည်စစ်တစ်ယောက်ရဲ့ အရည်အချင်းပေါ့ဗျာ။သူက

အတိုးနှုန်းအကြီးကြီးနဲ့ ငွေလည်းချေးတတ်တယ်ဆိုတော့ သူ့ဆိုင်ကိုဝင်ထွက်နေတဲ့သူတွေလည်း
မနည်းပါဘူး။ဒါပေမယ့် သူကလူကိုယ်တိုင်မတွေ့ပဲ သူ့စတိုးဝန်ထမ်းတွေနဲ့ပဲ
လွှဲထားတတ်ပါတယ်။လိုင်စစ်ရထားတဲ့ ကုန်သည်ဆိုတဲ့အတိုင်း အကျိုးမြတ်ရအောင် နည်းပေါင်းစုံနဲ့
လုပ်တတ်ပါတယ်။သူ့ဆီက ပိုက်ဆံလာချေးတဲ့ သူကောင်းမျိုးတွေတောင်
တွေ့ရတတ်ပါတယ်။အကြွေးဆိုတဲ့ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့အရာပဲဗျ။အဲ့တာကိုသုံးပြီး
အမျိုးမျိုးအမြတ်ထုတ်လို့ရတာကိုး။အင်း...၂ဖက်လုံးက အကျိုးရနေတော့
သစ္စာဖောက်တယ်ဆိုတာရှားတယ်ဗျ။ကုန်သည်တွေရဲ့ ပထမဆုံးနဲ့ ဦးစားပေးအချက်က
၂ဖက်လုံးရဲ့အမြတ်ဘယ်လိုယူရမလဲဆိုတာပဲ။အားနည်းတဲ့ဆက်ဆံရေးကို မှီခိုတာထက်
ဘယ်လိုယုံကြည်မှုကိုယူမလဲဆိုတာက ပိုအဆင်ပြေတယ်မဟုတ်လား။ဒီတစ်ပတ်လုံး
သူနဲ့အနာဂတ်ဆက်ဆံရေးအတွက် ဒီလူရဲ့စရိုက်ကို အကဲခတ်နေမိပါတယ်။စာချုပ်လက်မှတ်ထိုးပြီး
နောက်ပို့ဆောင်ဆက်သွယ်ရေးအတွက်။အခုတော့ ခရီးဆက်ဖို့အချိန်တန်ပြီထင်တာပါပဲ။Myormilesကို
ကျွန်တော်ဖြစ်ချင်တာတွေပြောလိုက်ပါတယ်။

"အရင်အပတ်အတွက် ကျေးဇူး...နောက်လည်း လာလည်ဦးမယ်ဗျာ"

"ကိုယ့်လူရေ...မျှော်နေမယ်ဗျာ။ဆက်ဆက်...ဆက်ဆက် လာခဲ့ဦးနော်"

"ဟုတ်ပါပြီ။နောက် ၂လလောက်နေရင် ကျွန်တော်လူလွတ်ပြီး ခင်ဗျားကို
မြို့ဆီအလည်ခေါ်ပါ့မယ်။ကျွန်တော်နဲ့မနည်းနဲ့လာမှာဆိုတော့ ခင်ဗျားသိမှာပါ"

"ဟုတ်ပါပြီဗျ"

ပြောပြီး နှုတ်ဆက်ထွက်ခွာခဲ့ပါတယ်။ဝန်ထမ်းတွေနဲ့ ဈေးဝယ်သူတွေ သူ့ရဲ့ရှိကျိုးနေမှုကို
အံ့သြနေကြပါတယ်။အစကတော့ ဘာလို့မှန်းမသိပေမယ့် နောက်စဉ်းစားကြည့်တော့မှ
သဘောပေါက်သွားတယ်။ပုံမှန် မာနကြီးတဲ့ ဆိုင်ပိုင်ရှင်က
ကလေးတစ်ယောက်ကိုရှိကျိုးနေတာကိုး...တော်တော်ကိုယ့်ကားယားတော့ နိုင်သား။စကားပြောနေတုန်း
ကျွန်တော်လူကြီးပုံစံကိုပြောင်းလိုက်ပါတယ်။အဲ...အခုမှတော့ နောက်ကျသွားပြီပေါ့။
ဒီလိုနဲ့ ဆိုင်ထဲကထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ထွက်လာပြီးနောက် လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်းဆီကို
တိုက်ရိုက်လျှောက်လာခဲ့ပါတယ်။သူတို့က Kagurazaka Yuukiအတွက်
စာတောင်ရေးပြီးသွားပါပြီ။သေချာပေါက် အဲ့တာကိုယူဖို့ဆိုပေမယ့် ဒီကမ္ဘာမှာ
မှတ်ပုံတင်လိုသေးတယ်လေ။တိုင်းပြည်က ကျွန်တော်ကိုတရားဝင်အသိအမှတ်ပြုတယ်ဆိုတော့
စာရင်းသွင်းရဦးမယ်။ဒါမှမဟုတ်ရင် တစ်နိုင်ငံကိုရောက်တိုင်း စာရင်းသွင်းနေရမှာက
အလုပ်ရှုပ်တယ်။ကျွန်တော်သာ စွန့်စားသူအဖြစ်မှတ်ပုံတင်လိုက်ရင် အဖွဲ့အစည်းနဲ့အလုပ်လုပ်တဲ့
နိုင်ငံတကာက ကျွန်တော်ကိုအသိအမှတ်ပြုမှာပဲ။မှတ်ပုံတင်ပြီးလို့ ပြဿနာမရှိရင် Ingraciaဆီ

တစ်ခါတည်းတန်းသွားလို့ရမယ်။ဒါကြောင့် အချိန်မဖြုန်းတော့ပဲ ဧည့်ကြိုဆီသွားလိုက်ပါတယ်။သူတို့က နေ့လည်ဆိုရင်အားကြတော့ ချက်ချင်းတစ်ယောက်နဲ့တွေ့ပါတယ်။

"စာရင်းသွင်းချင်လို့ပါခင်ဗျာ"

"ကောင်မလေး...မင်းအတွက်ဒါက အရမ်းမစောနေဘူးလား?"

ဧည့်ကြိုအမျိုးသမီးက ကျွန်တော့်ကိုသာသာလေး ငြင်းလွှတ်ပါတယ်။ဒါကတော့ ကျွန်တော်ပုံကြောင့်ဆိုတာ လက်ခံလို့ရပါတယ်လေ။စိတ်ရှုပ်စရာပဲ။

"ရပါတယ်။ပြဿနာမရှိပါဘူး..."

ကျွန်တော်လည်းပြောလိုက်ကော ဧည့်ကြိုအမျိုးသမီးက စိတ်မပါလက်မပါနဲ့

ဖောင်ကိုထိုးပေးလိုက်ပါတယ်။သူမပေးတဲ့ဖောင်ကို

ကျွန်တော်ဖြည့်လိုက်ပါတယ်။နာမည်၊အသက်၊ကျွမ်းကျင်မှု၊မွေးဖွားရာဒေသ...အစရှိသည်ဖြင့်ပေါ့။ကျွန်တော်သိတာပဲ ကျွန်တော် ဖြည့်ရမှာပါ။ဒီတော့ ကျွန်တော့်နာမည်နဲ့ ဓားသမား

ဆိုတာကိုပဲဖြည့်လိုက်ပါတယ်။ဒီလိုနဲ့ဖောင်ဖြည့်တာ ပြီးသွားပြီး နောက်ဆုံးဖြတ်ရမှာက

ဘယ်အသင်းထဲဝင်မယ်ဆိုတာပါပဲ။တစ်ခုထက်ပိုပြီး ဝင်နိုင်တော့ ဒါက

စိတ်ပူစရာတော့မဟုတ်ပါဘူး။ကျွန်တော် နှိမ်နင်းရေးဌာနကို ရွေးလိုက်ပါတယ်။

"မိန်းကလေး...ဒါက အန္တရာယ်များတယ်နော်။သေချာရဲ့လား?"

စိတ်ပူနေတဲ့ ဧည့်ကြိုက ပြောလိုက်ပေမယ့် စိတ်မပူဖို့ပြောလိုက်ပါတယ်။သူမလက်လျှော့ပါဦးမလားလို့ တွေးလိုက်ပေမယ့်...

"ဒီလိုဆို အစမ်းလုပ်ကြည့်ရအောင်။မြို့တံခါးဝကနေထွက်မယ်ဆိုရင် အနိမ့်ဆုံးအဆင့်က

Fဆိုမရဘူး။Eလောက်မှရမယ်။ဒီတော့ မင်းကို

မစမ်းသပ်ပဲအသိအမှတ်မပြုနိုင်ဘူး။ဘာလုပ်မလဲ?လက်လျှော့လိုက်လို့ရတယ်နော်"

အဖွဲ့အစည်းထဲဝင်တာနဲ့တင် Fအဆင့်လို့အလိုလို သတ်မှတ်ပါတယ်။ဒါပေမယ့် တိုက်ခိုက်ရေးအဖွဲ့တွေထက် ဝင်ချင်ရင် အနည်းဆုံး Eလောက်မှရမယ်ပေါ့လေ?ဟုတ်ပါပြီ။

"ဒီလိုဆို ကျွန်တော့်ကို စာမေးပွဲထဲထည့်လိုက်ပါ"

စမ်းသပ်တာကိုလက်ခံဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ရေးဖြေကလွဲရင်

ကျန်တာကအဆင်ပြေပါတယ်လေ။ဧည့်ကြိုအမျိုးသမီးက

ထသွားပြီးလူတစ်ယောက်ကိုခေါ်လာပါတယ်။သူ့ကြည့်ရတာ အကဲဖြတ်တဲ့လူထင်ရဲ့။

"မင်းကအစစ်ဆေးခံမလို့ပေါ့လေ?ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ့နောက်လိုက်ခဲ "

သူ့အဲ့လိုပြောလိုက်ပြီး နောက်အဆောက်အအုံဆီကိုခေါ်သွားပါတယ်။ပျင်းနေတဲ့စွန့်စားသူတွေ

ဒီအချင်းအရာကိုမြင်ပြီး အချင်းချင်းပြောနေကြပါတယ်။

"ဟွေ့...ဟွေ့...ဒီကလေးသေးသေးလေးက အစမ်းသပ်ခံမှာတော့မဟုတ်ဘူးမလား?မဖြစ်နိုင်တာနော်"

"သူအောင်မလား၊ကျမလား လောင်းချင်လား?"

"တော်စမ်းပါ...အသိသာကြီး"

"ဒါပေမယ့် သူ့ခါးမှာထူးဆန်းတဲ့ဓားတစ်ချောင်းရှိနေပါလား...ဒါမျိုးတစ်ခါမှ မမြင်ဖူးဘူး"

"တော်တော် တော်မယ့်ပုံပဲ"

အချင်းချင်းတီးတိုးပြောနေလိုက်ပါတယ်။အချိန်ဖြုန်းစရာကလည်းရှားတော့

ဒါတွေပဲပြောစရာရှိတာပေါ့လေ။နောက်ဆုံးတော့လည်း ကျွန်တော်တို့ကိုကြည့်ဖို့

အကုန်လိုက်လာကြပါတယ်။စမ်းသပ်တာက အားကစားခန်းမလို

အဆောက်အအုံကြီးထဲမှာပါ။နောက်တစ်ဆင့်ကိုတက်မယ့်စာမေးပွဲတွေကိုလည်း

ဒီမှာပဲလုပ်ကြပါတယ်။သင့်တော်တဲ့အဆင့်မရှိပဲ တောင်းဆိုချက်တွေကိုလက်ခံလို့မရတော့ စာမေးပွဲတွေက

အမြဲတမ်းလိုလိုပါပဲ။ဒီတော့ အသင်းကိုယ်စားလှယ်တွေက အမြဲရှိနေကြပါတယ်။ဒါပေမယ့်

ကိုယ်စားလှယ်တွေကအချိန်ပြည့်ရှိဖို့လိုကြတော့ အများအားဖြင့်တပ်ထဲက အငြိမ်းစားယူထားတဲ့အဆင့်

စွန့်စားသူတွေဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ဒီလိုပဲ ကျွန်တော့်အရှေ့ကလူကလည်း ငယ်ပေမယ့်

ခြေထောက်တစ်ဖက်မရှိတော့ပါဘူး။တာဝန်ထမ်းဆောင်နေရင်း ပြတ်သွားလို့အငြိမ်းစားယူပြီး

ကိုယ်စားလှယ်လုပ်နေတာဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

"ကြုံပြီးပြောထားဦးမယ်။မင်းအောင်ရင် Eအဆင့်ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။နောက် ဆက်ခါဆက်ခါ D,C

အစရှိသည်ဖြင့် ဆက်စိန်ခေါ် နိုင်တယ်။ဒါပေမယ့် မင်းကျသွားရင်တော့ နောက်တစ်ခါထပ်စစ်ဖို့ F point

၁၀၀ လိုမယ်။နားလည်လား?"

F pointဆိုတာက Fအဆင့်တောင်းဆိုချက်တွေကနေ ရတဲ့အမှတ်တွေပါ။ဆုနဲ့ အမှတ်တွေက

အဆင့်ကွာခြားချက်အတိုင်းပါပဲ။ဒီတော့ skillအပေါ်မူတည်ပြီး ရတဲ့ဆုတွေက

ကွာသွားပါလိမ့်မယ်။တစ်ခုပြီးတစ်ခု ထပ်ခါထပ်ခါလုပ်တာက အကုန်လုံးကိုပြသနာဖြစ်စေရုံပဲ

အဖက်တင်ပါလိမ့်မယ်။

"ပြသနာမရှိဘူး"

ကျွန်တော်ပြန်ဖြေလိုက်တော့ ကိုယ်စားလှယ်ကအသိအမှတ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ ခေါင်းညိမ့်ပြပါတယ်။နောက်

ကွင်းပြင်ကိုလက်ညှိုးထိုးပြပြီး...

"စမ်းသပ်တာက အဲ့ဒီမှော်စက်ဝိုင်းထဲမှာလုပ်ရမယ်။ဝင်လိုက်....မင်းအဆင့်သင့်ဖြစ်ရင် ငါတို့စကြမယ်"

သူပြတဲ့နေရာမှာ အချင်း မီတာ ၂၀၀လောက်ရှိတဲ့စက်ဝိုင်းတစ်ခုရှိနေပါတယ်။ကျွန်တော်ဝင်လိုက်ချိန်မှာပဲ

စက်လုံးပုံအကာအရံက ကျွန်တော့်ပတ်လည်ကနေမြှောက်တက်သွားပါတယ်။လူတစ်ချို့ကတော့

ဒီဘက်ကိုစိတ်လှုပ်ရှားစွာလှမ်းကြည့်ပါတယ်။

"အဆင်သင့်ပဲ!"

ကျွန်တော်လှမ်းအော်လိုက်ပါတယ်။

"ကောင်းပြီ။ဒီလိုဆိုရင် မင်းအရှေ့က ပြင်ဘက်ကိုအနိုင်ယူပါ"

ကိုယ်စားလှယ်ကပြောလိုက်ပြီး စက်ဝိုင်းထဲမှာမှော်ကိုနှိုးလိုက်ပါတယ်။ဆင့်ခေါ်မှော်...မကြာခင်မှာပဲ တောခွေးတစ်ကောင်ပေါ်လာပါတယ်။လေ့ကျင့်ဖို့ဆိုပေမယ့်လည်း တောခွေးကတော့ တောခွေးပဲလေ။သာမန်ခွေးထက်ပိုမြန်ပြီး သာမန်ခွေးထက်လည်းကြောက်ဖို့ကောင်းပါတယ်။ဒါပေမယ့် တစ်ချက်တည်းနဲ့ ခေါင်းဖြတ်ပစ်လိုက်ပါတယ်။

"ယို...နိုင်သွားပြီနော်။နောင်တစ်ကောင် လုပ်စမ်းပါဦး"

ကျွန်တော်လှမ်းအော်လိုက်တော့ အကုန်တိတ်သွေပါတယ်။

"အဲ့...အဲ့ဩစရာပဲ။"

အဲ့လိုတီးတိုးအသံတွေကိုကြားလိုက်ရပါတယ်။ကိုယ်စားလှယ် ပထမဆုံးအကြိမ်တွေဝေသွားပြီး...

"မင်း....အသစ်မှ ဟုတ်ရဲ့လား?"

"မဟုတ်ပါဘူးဟ...ဟုတ်တယ်လို့ပြောမိလို့လား?ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဖြစ်နိုင်ရင် Aအဆင့်ကို မြန်မြန်လေး ရောက်ချင်တယ်"

"စိတ်မကောင်းတာက မင်းဒီမှာ Bအဆင့်ထိပဲအစမ်းသပ်ခံနိုင်တယ်။Bအထက်နဲ့ Aက ဌာနချုပ်မှာ အစစ်ခံရမှာ။ဘယ်လိုလဲ?Bအဆင့် အစစ်ခံမလား?"

"အဲ့လိုလား... ဒီလိုဆိုလည်း ရတယ်လေ။Bအဆင့် အစစ်ခံတာပေါ့"

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အဲ့ကိုသွားမှာဆိုတော့လည်း ကြိုသလိုအစစ်ဆေးခံသွားရတာပေါ့။ကျွန်တော်ပြောတာကို ခေါင်းညိမ့်ပြပြီး အသိပြန်ဝင်လာတဲ့ ကိုယ်စားလှယ်ဟာ ဆင့်ကာဆင့်ကာ ပြိုင်ဘက်တွေကို ဆင့်ခေါ်ပါတယ်။Dအဆင့် တောဝံပုလွေ၊Cအဆင့် ဝက်ဝံကြီးနဲ့ C+အဆင့် လင်းနို့ကြီး။ကျွန်တော်ကတော့ သူ့ဆင့်ခေါ်သမျှကောင်တွေကို သာသာလေးချေမှုန်းနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ပရိသတ်ကတော့ ကျွန်တော်ချတာကို ကြည့်နေရင်း တိတ်ဆိတ်နေပါပြီ။ကြည့်ရတာ သူတို့အရှေ့ကမြင်ကွင်းကြောင့် ကြက်သေ၊သေနသလိုပါပဲ။ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အခုထိတော့ ပြိုင်ဘက်မှန်သမျှကို တစ်ချက်တည်းနဲ့ သတ်နိုင်နေသေးတယ်။လင်းနို့ကြီးပေါ်လာတော့ ကျွန်တော်ရယ်မိလိုက်တယ်။အဲ့ကောင်နဲ့မတွေ့ရတာ ဘယ်လောက်တောင်ကြာသွားပါလိမ့်?နောက် အဲ့တာကိုချေမှုန်းပြီးနောက် ကျွန်တော်က C+အဆင့်ကို ရောက်သွားပါပြီ။နောက်တစ်ဆင့်က B။

"ဩချစရာပဲ...မင်းကို ဒီလောက်အရည်အချင်းရှိမယ်လို့မထင်ထားမိဘူး။Bအဆင့်မကောင်းဆိုးဝါးကတော့ ကြမ်းတယ်နော်။အဆင်သင့်ပဲလား?"

"ရတယ်...လုပ်သာလုပ်"

ဒီလိုနဲ့ နောက်ဆုံးရန်သူကို ဆင့်ခေါ်လိုက်ပါတယ်။လှုပ်ယမ်းနေတဲ့ လက်တံ ၄ ချောင်းနဲ့မိစ္ဆာ..နာမည်က နိမ့်ပါးနတ်ဆိုး။ဒါက ပထမဆုံးနတ်ဆိုးမျိုးနွယ်ကို တွေ့ဖူးတာပဲဗျ။အဲ့တာကိုစားပစ်ပြီး အစွမ်းတွေလိုချင်မိသား။

"ဒါကို နိမ့်ပါးနတ်ဆိုးလို့ခေါ်တယ်။ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ တိုက်ခိုက်မှု
မတိုးဘူး။ကဲ...ဘာဆက်လုပ်မလဲ?လက်လျော့လိုက်သင့်တယ်နော်...ဒီကောင်က သေစေနိုင်တယ်ကွ"
ကိုယ်စားလှယ်က စိတ်လှုပ်ရှားနေရင်း ပြောလိုက်ပါတယ်။သူ့ကြည့်ရတာ ခုထိရန်သူတွေကို
အေးဆေးအနိုင်ယူနေလို့ ကသိကအောက်ဖြစ်နေပုံပဲ။ဒါပေမယ့်
ဘာလုပ်ရမလဲ?ကျွန်တော် skillတွေကော၊မော်ကောမပြချင်ဘူးလေ။အဲ့အကြောင်းစဉ်းစားနေတုန်းမှာပဲ
နိမ့်ပါးနတ်ဆိုးမျက်လုံးတွေနီသွားပြီး မှော်စတင်ရွတ်ပါတော့တယ်။နောက် မီးဘောလုံး ၄လုံးနဲ့
ကျွန်တော် ကိုပစ်ပါတော့တယ်။Bအဆင့်မကောင်းဆိုးဝါးပီသစွာ တော်တော်တော့
အံ့ဩဖို့ကောင်းသားဗျ။အဲ့တာတွေကို အေးဆေးလေးရှောင်လိုက်ရင်း ကျွန်တော်အနောက်က
အကာအရံကိုမှန်ကာပေါက်ကွဲသွားတာကို ခံစားမိလိုက်ပါတယ်။ဒါပေမယ့် ဟိုငတုံး ၃ ကောင်က
ဒါကိုတစ်ယောက်ချင်းဆီအနိုင်ယူခဲ့ကြတာလား?
"ဟေ့...နိမ့်ပါးနတ်ဆိုး ဆိုတာ အဖွဲ့လိုက်စိန်ခေါ်ရတာမဟုတ်ဘူးလားဟ?"
"အေး...ငါလည်းစဉ်းစားနေတာ"
"ဒါကြီးကိုတစ်ယောက်တည်းချဖို့က မဖြစ်နိုင်ဘူးနော်။B+စမ်းသပ်မှုဖြစ်နေပြီဟ"
အဲ့လို အော်သံတွေကိုကြားလိုက်ရပါတယ်။ကျွန်တော် ကိုယ်စားလှယ်ရဲ့မျက်နှာကိုသေချာကြည့်လိုက်တော့
မျက်လုံးတွေနီနေတယ်။ဟမ့်...သေချာပေါက်
အနိုင်ကျင့်တာတော့ခံရမှာပဲလေ။ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပါ...ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာတိုက်ခိုက်မှုတွေက
တကယ်ကြီးထိရောက်တာလည်းမဟုတ်ဘူးဗျ။ဒါက
အကူသဘောမျိုးသုံးတာလောက်ပဲ။နတ်ဆိုးမျိုးနွယ်ဆိုတာ တကယ်တော့ အသိပညာနဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာကို
ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ မသေမျိုးတွေပဲ။နိမ့်ပါးနတ်ဆိုးက သူတိုက်ကွက်တွေကို ရှောင်ချဉ်းနေလို့ စိတ်ရှုပ်လာပြီး
သူ့လက်တွေကို ဝှေ့ယမ်းကာ ကျွန်တော် အနားကိုကပ်လာပါတယ်။ဒီတိုင်းစားပစ်လိုက်လို့ရပေမယ့်
ရွေးစရာမရှိဘူးဗျ။ဓားကို မှော်သွင်းရတာပေါ့...မှော်ဝင်ဓားအဖြစ်။အရင်ကလုပ်နေကြအတိုင်း
ကျွန်တော် အရှိန်အဝါ နည်းနည်းကိုထုတ်ကာ
ဓားနဲ့ပေါင်းစပ်လိုက်ပါတယ်။မကောင်းဆိုးဝါးမှန်းမသိအောင်တော့ ထိန်းရတာပေါ့လေ။အခု
လုပ်စရာရှိတာကခုတ်လိုက်ရုံပဲ။နိမ့်ပါးနတ်ဆိုးက ကျွန်တော် ဓားချက်ကြောင့် ၂ပိုင်းပြတ်သွားပြီး
အမှုန်တွေအဖြစ်ပြောင်းကာ ပျောက်သွားပါတယ်။
"ယို...ဒါပဲလား?Bအဆင့်လောက်တောင်မရှိပါလားနော်?"
ပရိသတ် ခဏတာတိတ်ဆိတ်သွားပေမယ့်...
"အံ့ဩစရာပဲဟေ့!!!!ကောင်မလေး...မင်းကသောက်ရမ်းလန်းတာပဲဟာ!!!"
"မျက်နှာဖုံးချွတ်ပြပါလား...ငါတို့မင်းမျက်နှာကို တွေ့ချင်လို့"
"မင်းတို့နှာဗူးတွေ...အဲ့ကောင်တွေကိုခေါက်ထားပြီး ငါတို့နဲ့ပါတီဖွဲ့ရအောင်"

နောက်အဲ့လိုကြီးကျယ်တဲ့ချီးမွမ်းမှုတွေက
တစ်ခန်းလုံးဟိန်းထွက်လာပါတယ်။ရန်ဖြစ်နေတာကြလို့။ကိုယ်စားလှယ်ကလည်း
စိတ်အေးသွားသလိုလို၊ဒေါသပြေသွားသလိုဖြစ်သွားပြီး ကျွန်တော်လက်ကိုဆွဲကာ...
"သိပ်ကောင်းတယ်။မင်းအောင်သွားပြီ....အောင်တာမှ ဂုဏ်ထူးနဲ့ကိုအောင်တာကွ!!"
စောစောက အနိုင်ကျင့်တာကိုလုံးဝမေ့သွားတဲ့ပုံပဲ။ကျွန်တော်ကတော့ ကိစ္စမရှိပါဘူးလေ။နောက်
ပရိသတ်ကတောင်းဆိုတာတွေကို လျစ်လျူရှုပြီး လုပ်စရာရှိတာတွေလုပ်ဖို့ ကျွန်တော်အဓိက
အဆောက်အအုံဆီပြန်သွားပါတယ်။ကျွန်တော်ကို Bအဆင့်စွန့်စားသူအဖြစ်သတ်မှတ်လိုက်ပြီး
Idကတ်တစ်ခုရလာပါတယ်။

အမည်...Rimuru

အဆင့်...B

ကျွမ်းကျင်မှု...ဓား

အဖွဲ့...နိမ်နင်းရေး

ဒါက ကတ်ပေါ်မှာရေးထားတာတွေပါ။ကျွန်တော်ကွက်လပ်ထားခဲ့တာတွေကိုတော့
မထည့်ထားကြဘူးထင်ပါတယ်။ဟုတ်ပြီ...အခု ကိုယ့်ကိုယ်ကို
စွန့်စားသူအဖြစ်သတ်မှတ်လိုရပြီ။ကတ်ကိုယူလိုက်ပြီး
ကျေးဇူးတင်စကားပြောလိုက်ပါတယ်။ဧည့်ကြိုအမျိုးသမီးဆက်ဆံတဲ့ပုံက ကွာသွားပါတယ်။စောစောက
ကလေးလိုဆက်ဆံနေရင်းကနေ အခုတော့လူကြီးတစ်ယောက်ကို ဆက်ဆံသလို
လေးလေးစားစားနဲ့ပြောဆိုနေပါတယ်။ပရော်ဖက်ရှင်နယ်ပီသစ္စာ စောစောကသူအပြုအမူတွေကို
ဖာထေးပစ်လိုက်ပါတယ်။သူတို့ကိုနောက်မှာထားခဲ့ပြီး Fuzzeဆီပြန်လာခဲ့ပါတယ်။ကျွန်တော်ကိုသူ့ဆီ
တစ်ယောက်က လိုက်ပို့ပေးပါတယ်။ကျွန်တော်တို့မှော်စက်ဝိုင်းထဲဝင်ပြီး တံခါးခေါက်လိုက်ပါတယ်။
"ဟေ့.. ဟေ့...မင်း အရမ်းထင်ပေါ်လွန်းနေပြီနော်...နိမ့်ပါးနတ်ဆိုးကို
ဓားနဲ့ပိုင်းတယ်ဆိုတာက...တော်ရုံလူတွေမလုပ်ဘူးနော်။မှော်ဝင်ဓားတဲ့လား?မှော်ဆရာတွေတောင်
ဒီအဆင့်မှော်ကိုမသုံးနိုင်ဘူးနော်။လုပ်ချလိုက်ပြီ မင်းကတော့..."
"ဟမ်?ကျွန်တော်ပြသနာ ရှာမိလိုက်တာလား?နေပါဦး...ခင်ဗျားက ကြည့်နေတယ်ဆိုရင် နည်းနည်းပါးပါး
ဝင်ပြောလေဗျာ!"

"တကယ်ပါပဲ...ငါ့မှာဝင်ပြောဖို့တောင်အချိန်မရ...အဆင်တော့ပြေပါတယ်။မှော်ဝင်ဓားဆိုတာ

ကမ္ဘာကူးခရီးသည်တွေ

မိတ်ဆက်ခဲ့တဲ့နည်းကွ...ခုမှစမ်းသပ်ဆဲပဲရှိသေးတာ။တော်တော်သုံးရခက်တယ်..ဒီအကွက်ကိုသုံးတဲ့သူကလ
ည်းရှားတယ်။မကောင်းဆိုးဝါးတွေနဲ့ချရင် ဝှက်ဖဲလိုသုံးမလို့ ငါတို့ကအသုံးပြုသူတွေကို
သေချာဖိတ်မန္တကပြုရတယ်ကွ။ကိုယ်စားလှယ်ကို နှုတ်ပိတ်ခိုင်းထားပေမယ့် အခုကစပြီးဂရုစိုက်ပေါ့ကွာ"

စားထဲကိုမှော်သွင်းတာ...ခင်ဗျားတို့ကတော့ သာမန်နည်းလို့ထင်နိုင်ပေမယ့်
တကယ်ကတော်တော်ခက်တာဗျ။အင်း...ဘယ်သူမှကြည့်မနေရင်တော့
စားပစ်လိုက်တာပေါ့။မထင်ရပေမယ့်
ကျွန်တော့်မှာအဆင့်မြင့်skillတွေတော်တော်များတဲ့ပုံပဲ။တစ်ခုကိုမှားရှေးပြီးသုံးလိုက်ရင်
တော်တော်ထင်ပေါ်သွားလိမ့်မယ်။ဒါပေမယ့် အများရှေ့မှာချတာကိုတော့
အခုကစပြီးလျှော့ရတော့မယ်။တော်တော်အမျှော်အမြင်ကြီးမှ ရမယ်ဗျ။
"ကျေးဇူးပါ။အခုကစပြီး ကျွန်တော်သတိထားပါ့မယ်။ကဲ...သွားလိုက်ဦးမယ်ဗျာ"
"ဟုတ်ပြီ...ငါ့နှုတ်ဆက်ကြောင်းကိုလည်း ဌာနချုပ်ကိုပြောလိုက်ပါဦး။ပြီးတော့ ဂရုစိုက်"
Fuzeကိုနှုတ်ဆက်ပြီး
မိတ်ဆက်စာကိုယူကာကျွန်တော်ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ကတ်ကိုအတည်ပြုရမယ့်ကိစ္စတွေအတွက်ယူခဲ့ပြီး
ခရီးထွက်ဖို့ငွေအနည်းငယ်လည်းရပါတယ်။ကျွန်တော့်မြို့အတွက် အထောက်အပံ့ရပြီး နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံနဲ့ပါ
ဆက်ဆံရေးတည်ဆောက်နိုင်ခဲ့တယ်ဆိုတော့ တာထွက်ကောင်းတယ်ပဲပြောရမယ်။ဖြစ်နိုင်ရင်
လူတွေနဲ့မတိုက်ခိုက်ပဲ အပြုသဘောဆောင်တဲ့ ဆက်ဆံရေးတည်ဆောက်နိုင်ရင်
အကောင်းဆုံးဖြစ်မယ်။ဒီလိုနဲ့ Brumundကိုနှုတ်ဆက်ခဲ့ပြီး Ingraciaနိုင်ငံတော်ရဲ့တော်ဝင်မြို့တော်ဆီ
ခရီးထွက်ပါတော့မယ်။လွတ်လပ်သူများအဖွဲ့အစည်းခေါင်းဆောင် Yuuki Kagurazakaနဲ့တွေ့ဖို့ပေါ့။ဒီလိုနဲ့
ကမ္ဘာ့ကူးခရီးသည်အချင်းချင်းလိုက်ရှာမယ့်ခရီးကို ပြန်လည်စတင်ခဲ့ပါတော့တယ်။

Vol 3ပြီးပါပြီ။

Next>>>>>

>>>>>CH

56...Ingraciaတိုင်းပြည်